

నాక్కి

వి ద వ న ం పు ట ము

కవిశేఖర పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారిచే

ర చి యి ం ప ం బ డి న ని

చె న్న పు రి :

హీవిల్వ రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్

వారి చేఁబ్ర క టి త ము

All Rights Reserved.

[Price Rs.]

సాక్షి

వి ద వ స ం పు ట ము
పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారితో
భాగ్యము గల పం బ డి న ది.

నాలుగవకూర్పు.

చెన్నపురి :
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వారి చే బ్ర క టి త ము

1952

All Rights Reserved.

ఈ గ్రంథముతాలూకు ఆరుసంపుటముల నుద్రణప్రచుర
ణాధికారములు చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్
వారివని గుర్తింపవలెను.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras,—1952

ప్రీతి క

ఇది సాక్షి 'విదవ' సంపుటము. దీనినిగూడ శ్రీ వీరపురమహారాజావారి ద్రవ్యసాహాయ్యముచే నచ్చువేయించితిని. భాషాపరిపాషకులు సత్యదయాస్వరూపులు నగు మా మహారాజేంద్రునకు వారి కుటుంబమునకు సమస్తకైయోభివృద్ధులను, సర్వేశ్వరు డిచ్చి సంరక్షించుగాక.

ఈసంపుటముతో గ్రంథముద్రణము పూర్తయగునని యెంచితిని. కాని దాదాపు ఇరువదియేకాదేసములు మిగిలిపోయినవి. వానిని నాటవసంపుటముగ ముద్రించి ప్రకటించుచున్నాను.

సా. లక్ష్మీనరసింహారావు.

విషయసూచిక.

	పుట.
1. పాక్షిసంఘపుపునరుద్ధారణము	... 4
2. చిత్రలేఖనము	... 9
3. వైష్ణవునియుపన్యాసము	... 19
4. ఉన్నతునియుపన్యాసము	... 34
5. కవి	... 44
6. ప్రకృతికృతులు	... 56
7. సభావ్యాపారములు	... 70
8. వీరశైవులు	... 76
9. ఉన్నతునిప్రలాపము	... 90
10. ఆయుర్వేదవైద్యునియుపన్యాసము	... 98
11. పాక్షిసంఘపుపునరుద్ధారణ	... 111
12. ఆస్పృశ్యత	... 114
13. పురుషప్రయత్నము	... 125
14. కురుక్షేత్రము	... 136
15. సభాస్వకీయవ్యాపారములు	... 145
16. క్షురకసభ	... 148

నాక్వి

జంఘాలకాస్త్రీ యిట్లు వ్రాసెను.

“సోదరులారా” యని సంబోధించి యువన్యాస మిచ్చుటకు సభలో నేనుదక్క మఱి యెవ్వఁడును లేడే! సామ్యుపన్యాసములు తిరుగ నారంభ మగు నని యాంధ్రపత్రికారాజములోఁ బ్రకటించిన ప్రకటన నెవ్వరు చూచియుండలేదు కాఁబోలు! చూచి యుపేక్షించిరి కాఁబోలు! ఎటులైన నేమి? సభలో వినువాఁడు లేఁడు, సభలో నిది గొప్పలోపము కాదా?

గాయకుఁ డగువాఁడు వినువారు లేకుండినను దనలోఁ దాను పాడుకొని యొకప్పుడు సంతోషింపవచ్చును. కవి యగువాఁ డొక పద్యమును వ్రాసి, దానిని తైరవితో నొకసారి చదివి, మారువాతో మఱియొకసారి చదివి తనలోఁ దా నానందింపఁ గలఁడు. చిత్రలేఖకుఁ డగువాఁ డొంటెకుచ్చతో సృష్టించిన తన యంచుకొన్న దాని మొగము నెగ దిగఁ జూచి తనలోఁ దాను మురిసిపోగలఁడు. కాని వినువాఁడు లేకుండ “ననఁగననఁగ” నని కథ నెవఁడైన నారంభింపఁ గలఁడా? పీటలపై వధూవరులైన లేకుండఁ బురోహితుఁడు విఘ్నేశ్వరపూజ నారంభించుట యొక్కడనైన నున్నదా? తలుపులకు, గోడలకు, నటుకమీఁది గబ్బిలాలకు నుపన్యసించువాఁ డున్న త్తళాల కిర్దుఁడు కాఁడా? ప్రబల వక్త్రప్రవరుడైన “బర్కు” దొరగారు వట్టిబల్లలకు గుర్చీలకు నుపన్యసించెనని వినియున్న మాట సత్యమే. కాని, వారికిఁ గలిగిన పరిస్థితియే నాకుఁ గూడఁ గలిగిన దని సంతసించుట బుద్ధిహీనతకంటె భిన్నమా? అనేకసహస్ర శ్రోతలయెదుట నుపన్యాసము లారంభించిన

యాదోరగారి కుపన్యాసావసానసమయమున నుపన్యాసద్రాక్షిష్టతాదికారణములచేత శ్రోతలు లేకుండిన లేకుందురు గాక! మాకు మొదటి నుండియుఁ బూర్ణానుస్వారముగ నున్నదే. ఆజన్మదరిద్రుడు మృణ్మయ పాత్రతో నీరు ద్రాగినాడు: అర్కవంశ్యమహారాజు త్రాగినాడు. అభావస్థితినిబట్టి సామగ్లమును నిర్ణయించుట తప్ప కాదా? మావ కమ్మకు ఋతుకర్మము లేదు. వాగ్ధకాక్రాంతయైన పనితమకు లేదు.

ఒంటరిగ నుపన్యాసశాలలోఁ గూరుచుండుట యెందుల కని వీధి యరఁగుమీఁదఁ గూరుచుంటిని. ఎవ్వరైన వచ్చుచున్నారేమో యని యటునిటు చూచుచుంటిని. ఇతలో నెవ్వఁడో వచ్చి నన్నుఁ గొంచె మెఱిగినవాఁడువలె నాయెదుట నిలువఁబడినాడు. ఇతఁ డుపన్యాసము వినుటకే వచ్చినవాఁడనియే నానమ్మకము. శ్రోతలు లేకపోవుటచేత వారికై యెదురుచూచుచు వీధిలోఁ గూరుచుంటి నని యాతని కేమాత్ర మైనఁ దెలియునెడల నపహసించునేమో యనుభయముచేత “శని వారపు సంతలోనికి వచ్చితివా” యని యెఱుఁగనివాఁడువలె యాథా లాభముగ నడిగితిని. ఆహాహా! ఇంతలో మనస్సెంత దొంగతనమునకు సాహసించినదో! ఇంతనటన కిప్పు డేమంతపుట్టి మునిగినది? ఈతఁడెవఁడో శ్రొత్తవాఁడు గదా! ఈతఁడు నన్నుఁగూర్చి యేమనుకొన్న నాకేమి? ఆతనిఁ జూచుటతోడనే మనస్సట్టె యట్టె ముడుచుకొనిపోయినదే సత్య మడుగంటినదే. మోసమునకు ముందడుగుపడినదే. కల్లపలుకు నోటి పెంట పెడలినదే! మనస్సున కింత పిఱికితన మేల యుండవలయును. ఇప్పు డంత యవసర మేమి వచ్చినది? ఉపన్యాసప్రారంభదినమున శ్రోతలు లేకుండుట తప్ప! ఆసంగతి యీశ్రొత్తవానికిఁ దెలిసినంతమాత్రమున హానియా, అప్రతిష్ఠయా? ఇంతమాత్రమునకే మర్యాద మట్టిగలసి పోవునా? మర్యాదను గూర్చి పనికిమాలిన భ్రమములకు తోనై యెన్నియో నటన లొనర్చుచుంటిమి గదా! వైమనుజునిఁ గూర్చి మనకున్న లక్ష్యములో, భయములోఁ బదునాలవవంతులక్ష్యము, భయము మనకు భగవంతునివైనందునెడల నెంతబాగుగా నుండును! ఈయిలింపులు-ఈ సకిలింపులు-ఈ కల్లలు-ఈ గారడులు-ఈహస్తలాఘవ

ములు-ఈయభినయములు నుండవుగదా. స్వచ్ఛమై, తేజస్వంతమై, నివాతమైన వీవకళికవలె మనస్సు నిరుపహతముగఁ బ్రకాశించుచుండునుగదా.

ఇట్లు మనస్సులో నూహించుకొని నటించిన నటనకు వెగటుపడి, యడిగిన ప్రశ్నమునకు బిడియపడి “అయ్యో! నీ వుపన్యాసమును వినుటకే వచ్చితివి కాదా” యని బహిరంగముగ నడిగితిని. “నీవే రేదయ్యా” యని యతఁడు నన్నడుగఁ గొంత నిరుత్సాహ మొందిన వాడ నయ్యును వెంటనే మనస్సు నిర్మల మొనర్చుకొని జంఘాలశాస్త్రి యని చెప్పితిని. ఆతఁ డట్టే నన్నుఁ దేరిపాఱఁ జూచి, “నిన్నెచ్చటనో చూచిన ట్లున్నదయ్యా” యని మొగము రవంత నాలోచనభావసూచనముగఁ బైకెత్తెను. “ఔను, నీవే కాదు. అనేకాంధులు దైవకటాక్షమున నాపేరు వినియుందురు. సాక్షిసంఘముని, సాక్ష్యుపన్యాసములని యాంధ్రలోకమునఁ గొంతసంచలనము కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందఁ గలిగినది. ఆసందర్భముననే నీవు నాపేరు విని యుండువు. అట్లులైన నీవు నాకు మిత్రుఁడవే” యని గొంత కలుపుగోలుతనమునఁ బలికితిని. “సంవత్సరా లెక్కడనయ్యా, నాల్గుమాసములైనఁ బూర్తిగ నైనదా? సాక్షి యేమో, సంఘమేమో, నాకాగొడవ యేమియుఁ దెలియదయ్యా. సన్నిపాతభైరవిలో శుద్ధిచేయని నాభి వేసి మాకరణముగారిని టారునఁ జంపినవాడవు నీవే కాడటయ్యా” యని యాతఁడు కఠినముగఁ బలికెను. “నాయనా నేను వైద్య మెఱుంగ”నని యింక నేమేమో చెప్పఁ బోవుచుండఁగా, “నెఱుంగక పోవుటచేత నేనయ్యా ఇంత కొంపతీసినా” వని యాతఁడు తొందరతో నడ్డుగఁ బలికెను. “నేను సారస్వత సాంఘికాద్యుపన్యాసముల నిచ్చినవాడనే కాని సన్నిపాతభైరవ్యాదు లిచ్చిన వాడను గానయ్యా” యని నే నంటిని. “నీయపన్యాసములవలన నిది వఱ కెవరు చావలేదుగద” యని యతఁడు నిష్కల్తముగ నడిగెను. లేదంటిని. ఇప్పు డిక్కడ నెందుల కుంటివని యాతఁ డడుగ, “ఉపన్యాసమీయఁ దలంచి వినువారికై నిరీక్షించుచుంటి”నని నే నంటిని, “సరే కాని నీవు నీ యావశ్యకతకొఱ కుపన్యాసముల నిచ్చుచుంటివా” యని న న్నాతఁడు ప్రశ్నించెను. ప్రత్యుత్తర మిచ్చుట కేమియుఁ దోచక గొంత నేపూరకుండి, “నాయనా! సాక్ష్యుపన్యాసములు తిరుగ సాగింప

వలసిన దని యనే సోదరులు కోరినారు. ఈరీతిగ భాషాసేవ చేతనై సంత
వఱకుఁ జేయుటకు నేనును సంకల్పించుకొంటిని. ఉభయపక్షములందుఁ
గూడ నావశ్యకత యున్న ట్లుహింపవచ్చు” నని నేనంటిని. “నాకు
నచ్చలేదు. నీయావశ్యకతయే ప్రధానము కావున శ్రోతలు లేరని నీ
విచ్చటఁ గూరుచుండక యిప్పుడు సాగుచున్న శనివారపుఁ బశువుల సంత
లోనికిఁ బోయి యక్కడ నుపస్థాపింపు” మని పలికి యాతఁడు పోయెను.

సాక్షిసంఘము తిరుగ స్థాపింపఁబడినది. వెనుకటిసత్యపురమే
సాక్షిసంఘస్థానము. లేఖాలయమున కెదుటియిల్లే సాక్షిసంఘకార్యాల
యము. వెనుకసాక్షిసంఘసభ్యులే యిప్పటిసభ్యులు. వెనుకటిసలెనే
సాక్షి యనుశీర్షిక క్రింద నుపన్యాసము లీపత్రికలోఁ బ్రచురింపఁబడును.
సెలకు నాలుగే పక్షనో, యంతకంటె దక్కువయే పక్షనో చెప్పఁ
జాలము. శుక్రవారపత్రికకొఱకు నిరీక్షింపవలయు నని సోదరులను
బ్రార్థించుచున్నాను.

సాక్షి సంఘపునరుద్ధారణము

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

ఆంధ్రపత్రికారాజములోని ప్రకటనమును గాంచి క్రిందటిసారి
యమావాస్యాదినమున నుపన్యాసమునువినుట కెవరైన వత్తురేమో
యని కొంతసేపు నిరీక్షించితిని. ఎవ్వరును రాలేదు. రాకపోవుటయే
మంచిదయ్యెను. ఈదినము వినాయకచతుర్థి. శివప్రీతికరమైన దినము.
మంగళకరమైన దినము. సర్వమంగళామోదకరమైన దినము. సర్వవిఘ్న
నాశకుడైన శాంభవీపుత్రుని పూజాదినము. ఈపవిత్రదినమున సాక్షి
సంఘపునరుద్ధారణ మాచరించి ప్రథమోపన్యాస మియవలయునని
తలఁచి విఘ్ననాయకుని మనఃపూర్వకముగ నారాధించి, కొందఱు మిత్రు
లతోఁ బఠ్యాన్నములభుజించి సోదరులారా ! మీకొఱకు వేచియుంటిని.
మీరందఱు విచ్చేసితిరి. చాల సంతోషమైనది. క్రిందటిసారి సాక్షి
సంఘము శివరాత్రియందు స్థాపింపఁబడినది. ఈసారి శివపుత్రరాత్రియందు
స్థాపింపఁ బడినది.

నాయనలారా ! ధర్మాన్నశాలలు, ధర్మవైద్యశాలలు, దేవాలయములు, గ్రంథాలయములు, సారస్వతసంఘములు, భజనమందిరములు మొదలగుపవిత్రస్థలనేకములు మనకున్నవి. ఇట్టివాని నింక స్థాపించవలసినవచ్చినప్పుడు కాని, పునరుద్ధారణ మొనర్పవలసినవచ్చినప్పుడు కాని మనపెద్ద లేదినములు పవిత్రములుగా గణించినారో యాదినములందే యాకార్యములు జరిగింపవలయును. మనకెన్నియో పవిత్రదినములున్నవి. అవతారపురుషులు జన్మించినదినములు మనకుఁ బవిత్రదినములు, మనభారతమహావీరులు జన్మించినదినములు, మరణించినదినములు, మనలో మతకర్తలు వేదాంతులు సంస్కర్తలు జన్మించినదినములు, మరణించినదినములు మనకుఁ బవిత్రదినములు. ఇవికాక, దేవీనవరాత్రము లని, వినాయకనవరాత్రము లని, వసంతపూజాదినము లని యనేకములైన పవిత్రదినములు మాకున్నవి. ధర్మనిర్వహణమునకై, జ్ఞానప్రదానమునకై యేర్పాటుకాఁబడుసంస్థలస్థాపనము, పునరుద్ధారణము మొదలగు లోకోపకారకకార్యము లిట్టి పవిత్రదినములందే మనపెద్దలచే మనభారతదేశముచే, మనదేశతలచే బావనములని యొంచఁబడిన యిట్టి మహాదినములందే జరిగింపవలయును.

ఇరువదియవ శతాబ్దమందు జీవించియున్న మనకు-సాంగ్లేయభాషాజ్ఞాన మేకొలదియో సంపాదించినమనకు-కాల మనఁగా Sequence of Events వలన మనస్సులోఁ గలిగిన impression కంటె మఱియేదియు కాదని యాంగ్లేయగ్రంథములు చెప్పుచుండఁగా వినినమనకు నింకనుదర్శదుర్దినమని, ఏకాదశి సుదినమని గూఢమైన మాఢ్యముండ నేలయని పైవారధితేపింతురా? ఊ, అధితేపింపనిండు. ఎందులకయిన సరే, యెవనినైన సరే, యధితేపింపకూరకుండిన దెవఁడు? పవిత్రదినములు లేనిజాతి ప్రపంచమందున్నదా? ఉండుట కవకాశ మున్నదా? మనమహమ్మదీయసోదరులకు బక్రీత్, రమ్జాను, మొహరము మొదలగు పవిత్రములు లేవా? మన యాంగ్లేయసోదరులకు క్రిస్ట సుపండుగలు, మేయుత్సవములు మొదలగునవి లేవా? ఇదికాక వారికిఁ బ్రత్యాదివారముకూడఁ బవిత్రదినమేకాదా? ఒకదినము మంచిది వేటొకటి జుట్టేకానియెడల Good Friday కర్థమున్నదా? దానిపవిత్రత యెఱిగియే దాని నట్లు పిలిచినారు. ఇది కాక

వర్ణవిభేదము మిథ్య యని, వేదములు కృత్రిమము లని, జీవాత్మ లేండ మావులని, భగవంతునిగూర్చి విచారింపఁ దగదని బోధించినబుద్ధుఁడు సైతము పెద్దలుగతించిన దినములను బవిత్రములుగాఁ జూచుకొనుమని బోధింప లేదా? అందఱుకూడ నీవిషయ మంగీకరించినదే. అడిగినప్పుడు మాత్ర మొప్పుకొనుటకుఁ గొంత జంకుచున్నారు. కాని మన కాభయ మక్కఱ లేదు. పెద్దలు నడచిన త్రోవను నడచుచున్నంతకాలము మన మెవ్వరికిని భయపడవలసినపని లేదు.

మనపవిత్ర దినములందే మన ధర్మసంస్థల సంబంధములగు నుత్సవములను జరిగించుకొనవలయును. ఆదినములు పాపనము లగుటచే జనుల మనస్సులం దొకమంచిమార్పు కలుగక తప్పదు. శివరాత్రిదినమునఁ జేయవలసిన పవిత్రవిధు లన్నియు యథావిధిగఁ జేయునివాఁడైనను జేయ లేకుంటిమని రవంతవంతకైనఁ బాల్పడక తీరఁడు. ప్రతిదినమును తురకర్త మొనరించుకొనువాఁడైనను భీష్మకాదశీదినమున గడ్డము తడిపించుకొనుటకుఁ గాసంత తటపటాయించును. పవిత్ర దినములం దెట్టిపాప శీలుని మనస్సునందైన రవంత పశ్చాత్తాపము తాత్కాలికముగనైనఁ గలుగక మానదు. అట్టిపవిత్రాంతఃకరణములతో జనులెల్లరు మనయుత్సవములఁ బాల్గొందురు. వారితో మన మాయుత్సవములందు వివిధ భక్ష్యభోజ్యాదులతో ససాధారణమైన విం దారగింతుము. పెద్దలేర్పఱచిన యట్టిపవిత్రదినములందే యట్టిపక్ష్యాన్నములఁ దినవలయునుగాని మనయిష్టానుసారముగ నేదోయొక్కటి కల్పించి, యాదినమున ససామాన్యములయిన పిండివంటలతోఁ జిత్రాన్నదధోదనములతోఁ, బరమాన్నములతో నుదరపూరణ మొనర్పఁదగదు. చేత సొమ్మున్నదికదా; అంగడిలో ఘృతపిష్టాదివస్తువు లున్నవికదా; పడమటింటి బానిసతనమునకుఁ బరిపూర్ణవిలేంతు వగు వదినెయున్నదికదా; ఒడల దార్జ్యమున్నదికదా; ఉదరమున తుత్తున్నదికదా; యని నీ కిష్టమైనదినమున సకారణముగ పాకపుగారెలు; పలాపు తినవచ్చునా! తగదు. పెద్దలను దలఁచుకొనుచు, పూర్వమహావీరుల సంస్మరించుకొనుచు, నవతారపురుషులలో వారి వారాధించుచుఁ గాలమును గడపవలసినపవిత్రదినములందే యట్టి దురగింపు తాపరింపవలయును. అంతేకాని రుచివైవిధ్యముకొఱకు,

కండల పుష్టికొఱకు, నైహికసుఖముకొఱకు, రక్తపటిష్ఠతకొఱకు, నరముల యుద్రేకమునకై యిష్టానుసారముగ మనము బలాహారముల నేమియుఁ దినఁదగదు.

“యజ్ఞశిష్టాశిసస్సంతో ముచ్యంతే సర్వకల్పిషైః,

తే త్వసుం భుంజతే పాపా యే పచంత్యాత్మకారణాత్.”

ఆత్మకారణముగ వండుకొనువారు భుజించునది అఘము కాని యన్నము కాదని శ్రీకృష్ణభగవానులు నెలవిచ్చినారు. అట్టివారు తమ కొఱకై వండుకొనుటయే పాపము. భుజించుటవల కక్కఱయేలేదు. శరీరపుష్టికై, యైహికసుఖమునకై భోజనప్రయత్న మొనర్చువారు పాపులని స్పష్టపడినదికదా.

విహికసుఖదినములయినవివాహదినములందు నిరంకుశముగ మన మన్నిపిండివంటలు తినుటలేదా యని యందురేమో? అదేమి మాట? మన కులదేవతలుకాక ముప్పదిమూఁడుకొట్ల దేవతలు వివాహ వేదికపై నాహ్వనింపఁబడియున్నారు. వివాహమైహికసుఖమునకుఁ గానే కాదు. మనవెద్దలు దాని నట్లు గణింపనే లేదు. స్వర్లోకవాసులకు వెద్దలకు నివాపవారి నిచ్చి వారియు తమగతుల సంరక్షించుటకు, నిత్యదేవతాపూజాకార్యమునకు, నతిథిసత్కారమునకు, స్వార్థపరిత్యాగియై పరోపకారముకొఱకు పాటుపడుటకును బనికీవచ్చు వంశపావనుడైన కొడుకును దెచ్చుకొనుటకు నేర్పఱుపఁబడిన వివాహతంత్ర మైహిక సుఖతంత్రమా? ధర్మమందే చరించుట కీయాశ్రమము తీసికొనుచున్నామని యగ్నిసాక్షిగఁ బ్రమాణము లొనర్చుకొన్న భార్యాభర్తల ప్రభమసమావేశోత్సవములో నైహిక గ్రంథలేతమైన నున్నదా?

పర్యవసానమునఁ జెప్పన దే మనఁగా మనము తీసికొనుచున్న యాహార మున్నదే, అది యైహికమార్గమందు బల మిచ్చుటకుఁ గాదు; ఆముష్టికార్యములందు దీక్ష నిచ్చుటకు. లాంఛన్యవృద్ధికొఱకుఁ గాదు; వైరాగ్యవృద్ధికొఱకు. రక్తికొఱకుఁ గాదు; భక్తికొఱకు. స్వసేవ కొఱకుఁ గాదు; పరసేవకొఱకు. శరీరముకొఱకుఁ గాదు; ఆత్మకొఱకు. ఇంతింత స్వల్పాంశములందుఁగూడ మనవెద్దలు మన కహంభావము రాకుండ, దేహమత్తత కలుగకుండ, స్వార్థలాలత పెరుగకుండ, బతు

త్వము వృద్ధికాకుండ, జాగ్రత్తపెట్టుటకు బ్రయత్నించినారు. దేవతా నివేదితాన్నమే కాని తినఁగూడ దనఁగ నర్థమేమి? తిన్న యాహార మంతయు దేవసేవకొఱకే యని యన్నముతోఁ బ్రమాణముచేయుటయే కాదా?

అందుచే మతకర్తలసంబంధముచే, మహావీరుల సంబంధముచే, దేవతల సంబంధముచే, నవతారపురుషులసంబంధముచే బవిత్రములగు దినములందు మన ధర్మసంస్థల యుత్సవము లన్నియు జరిగించుకొనుట సర్వవిధముల శ్రేయము. ఆదినముల కధిష్ఠాతలగు మహాపురుషులుకూడ, మహాత్ములుకూడ, దేవతలుకూడ, మనతోపాటు సభలలోఁ గూరు చుందురు; మనకు మంచియూహలఁ గలిగింతురు; మనకు సత్కార్యదీక్షను బుట్టింతురు; వారివారి యాత్మలలోని విద్యుచ్ఛక్తిని మనము సహింపఁ దగినంతసఱకు మనకు బ్రసాదింతురు; మనకు సర్వకార్యసాఫల్యమును జేయుదురు; మనసంస్థలు శాశ్వతముగ వర్ధిల్లవలయు నని యాశీర్వ దింతురు; దేవతలస్మరింపకుండ మన మేదియు సంకల్పించుకొనఁదగదు. దేవతల నాహ్వానించి యారాధింపకుండ మన మే ప్రయత్నముఁజేయఁదగదు. వినాయక దేవు నిచ్చటఁ బ్రతిష్ఠించి, పత్రపల్లవ ప్రసవాదులచేఁ బూజించి, ఫలమోదకాదిభక్ష్యములు నివేదించి, భక్తితోఁ బాదములకుఁ బ్రణమిల్లి, యేతత్పదపద్మసన్నిధానమున సాక్షిసంఘపునర్నిర్మాణ మొనర్పుట చేత, సాక్షిసభలో నిష్కడు వేంచేసియున్నవా రెవరో యెఱుఁగుదురా?

నాయనలారా! సంసారచింతల కొక్కక్షణము శాంతిఁ జెప్పి, కప్పడాయలు వేయుమనస్సును గట్టిగఁబట్టి, శ్రద్ధావంతులై, యీశ్వర ధ్యానతత్పరులై రవంతసే పుండఁగలరా? అదిగో, ఏమి కానవచ్చు చున్నదో? నిశ్చలదీక్షతో, నిర్మలమనస్సుతో నీరంధ్రదృష్టితోఁ జూచె దరా! ఆహా! చీమకుత్తుకలో సింహము ప్రవేశించినదే! సముద్రసప్తకము చొట్టవడియలో నిఱికినదే! పరమాణువులలోఁ బర్యవ మిమిడినదే! కాసులేనివానిగుడిసెలోఁ గైలాస మవతరించినదే! ఆహా! చూచితిరా! రజతాద్రియెట్లు వెలిగిపోవుచున్నదో! ఉదయమూర్తాండుని కిరణజాల మూశొండవైఁ బ్రసరింపఁగఁగొండ యేమియఖండతేజోమండితమై ప్రకాశించుచున్నది! కుడిప్రక్కను గాంచితిరా? లక్షలు, కోటు లగునింద్ర

ధనుస్సులు పడుగువేకగా నల్లుకొనిపోయి చిత్రవిచిత్రాతివిచిత్రమహా విచిత్రవర్ణములను వర్షించుచున్నవికదా! ఆతేజస్సంఘాత మొకప్పుడు పాము మెలికలుగఁ బ్రవహించుచున్నది, చూచితిరా! ఇప్పుడు తరంగ ఘక్కిగ తవణించుచున్నది. ఇప్పుడదిగో జలయంత్రములోని నీటిసోనవలెఁ బైకెగసి రంగురంగులపూవుల నీనుచున్నది. అదిగో, ఇంతలోనుడిగుండములోవలె గిరగిరఁ దిరిగి క్రిందికిఁ గ్రుంకిపోవుచున్నది. కన్నులు చెదరు చున్నవి. ఒక్కనిముసము కన్నులుమూసికొనుట మంచిది. “శంకర భగవానుడా! కన్నులీ చెదరిపోకుండఁ గటాక్షింపుము. తలతిరుగ కుండునట్లు దయసేయుము. త్వడియవైభవమును జూచి తరింతుము. తండ్రి! తండ్రి! ఓహో! అనిర్వర్ణమైన యాయద్భుతతేజమునుండి యంతఃకంటె ననిర్వర్ణమైన యొకతేజోరాశి బయలుపెడలుచున్నదే! ఆతేజోరాశి యొకత్రుటిలోఁ గుడివైపు శుద్ధస్ఫటికసహస్రకాంతితో, నెడమప్రక్క సింద్రనీలకోటికాంతితో, రెండుపాయలుగా విడిపోయియుఁ గలసియు యున్నదే! వారే పురాణదంపతులగు పార్వతీపరమేశ్వరులు! ధన్యోస్తి! ధన్యోస్తి! శంకరా! అఘనాశంకరా! దుర్గా! సంరక్షితభక్తవర్గా! నమస్కారములు. నమస్కారసహస్రములు. నమస్కారకోటులు.

ఓమ్ శాంతిశాంతిః.

చిత్రలేఖనము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు కలికెను.

నాయనలాలా! మనసంఘమును దిరుగ స్థాపించినపిమ్మట రెండుపన్యాసములైన నిచ్చితినిో లేదో, ఇంతలోనే సంఘ వ్యాపారములకు విఘాతము తటస్థించినది. అందుల కెంతయైన వగచుచున్నాను. దైవ కటాక్షమున నట్టి యంతరాయము లిఁకముందు రాఁబోవని యంతరంగమున నమ్మియున్నాను.

నాయనలారా! నా ప్రక్కను గూరుచుండిన యీశాస్త్రిగారు తుంగభద్రాతీర గ్రామవాసులు. ఈయనకుఁ జిత్రకళానైపుణ్యము కొంత కలదు. చిత్రకళాశాల లన్నిటికిఁ జోయి వానిలోని చిత్రములను సందర్శించుపనిపై స్వగ్రామమునుండి కొంతకాలము క్రింద బయలుదేరి తిరుగుచు మన గ్రామమునకు దయచేసినారు. వారిదినమున నుపన్యసింతురు. మీరు శ్రద్ధాళువులై వినఁగోరుచున్నాను. ఆయ్యా! శాస్త్రిగారూ! మీ రింక నుపన్యసింతురుగాక.

శాస్త్రిగారియుపన్యాసము - స్వప్నము

చిత్రలేఖనమునందుఁ బ్రావీణ్య మార్జింపఁ దలంచి కొన్నిమాసములనుండి యాంధ్ర దేశమందలి చిత్రకళాశాలను సందర్శించుచున్నాను. అనేకములైన చిత్రములను జూచినాను. కొన్ని స్త్రీవిగ్రహములకుఁ బైట లేదు. కంచుకమును లేదు. అన్నిస్త్రీవిగ్రహములకు నాభి కానఁబడుచున్నది. అనేకవానికి చీరకట్టు బొడ్డునకు రెండు బెత్తిల్లు దిగువగ శారంభింపఁబడియున్నది. కొన్నివిగ్రహములకుఁ జీరకట్టలేదు. లేకున్నను మర్మస్థానము లూరువిన్యాసాదిపరిస్థితులవలన రవంతగుప్తములుగ నుంచఁబడినవేమో యనఁగ రామరామా! అట్లుకాదు. ఏమని చెప్పుదును? ఇట్టి విగ్రహములు సంతోష మిచ్చుటకు బదులుగ సంతాపము నిచ్చినవి. స్త్రీతి నిచ్చుటకు బదులుగ రోత నిచ్చినవి. బుద్ధిమంతులగు చిత్రలేఖకులు వాని నట్లేల వ్రాసిగో యని యూహించుకొనుచుఁ బండుకొంటిని. ఒకస్వప్నము వచ్చినది. స్వప్నానంతర మాస్వప్నములో నేనుఁ విన్నదంతయు స్వప్నములో సహజముగఁ గల్గునసందర్భతలను సవరించి సందర్భశుద్ధిగ నాశక్తినుగుణమగునట్లు వ్రాసితిని. స్వప్నములో నొక్కఁడు నన్నుఁ బిలిచి నన్నుఁ దనతోఁగూడ రమ్మనినాడు. మాటలాడకుండ నాతనివెంటఁ బోయితిని. ఆతఁడు నన్నొక్కసభలోనికిఁ దీసికొనిపోయినాడు. ఆసభలో ననేకపురుషులు గూరుచుండినారు. నేను నొకబల్లపైఁ గూరుచుంటిని. ఉపన్యాసరంగమున నొక్క యవతిమాత్రము నిలువఁబడి యున్నది. ఆమె యమామషలేజస్సుమస్వీతయై యున్నది. ప్రసన్నతలో భయానకత్వము, శాంతిలోఁ దీవ్రత, వెన్నెలలో నెండ, కరుణలోఁ గాఠిన్యము నామెవదన

మందు సమంజసముగ సప్తేశన మొందియున్నవి. ఆమెకుడిచేతిలో నొక్కకొరడాయున్నది. ఆచేయిచాపి యామె యుపన్యసించుచున్నది. నేను సభలోని కేగకముం దామె యేమిచెప్పెనో నాకుఁ దెలియదుకాని నేను గూరుచుండిన పిమ్మట నా కీమాటలు వినబడెను.

“మీకుఁ దెలియునా ? చెప్పిననైనఁ దెలియునా ? అందుదాని మర్యాద యెట్టిదో మీరు గ్రహింపఁ గలరా ? అది యాకాశముంటె స్థూలమైనది, సూదిమొనకంటె సూక్ష్మమైనది, అది వజ్రముకంటె గతిన మైనది, గాఢకంటె బెళువయినది, అది శతకోటికంటె శాంతమైనది. శిరీషముకంటె మృదులమైనది, జీవాత్మ తత్త్వమును గ్రహింపవచ్చును. జగత్తత్త్వమును గుర్తెఱుంగవచ్చును. పరమాత్మ తత్త్వమును భావింప వచ్చును గాని మానినీమానసతత్త్వము గ్రహింప మీతరమా ? అది మీదృష్టి కానునా ? మనస్సున కందునా ? బుద్ధికే బొడకట్టునా ? అదిగో యచనరికి మాయ మగునే ? మనన మొనర్చినకొలది మానసా తీత మగునే! అట్టి యసాధ్యమైన తత్త్వమునుగూర్చి, అట్టి యజ్ఞేయమైన తత్త్వమునుగూర్చి మీయూహము లెట్లున్నవి ? మీపలుకు లెట్లున్నవి ? మీరచన లెట్లున్నవి ? మీచేష్ట లెట్లున్నవి ? ఆ, ఆ ! పడఁతుల మర్యాదనుగూర్చి పడఁతుల మర్యాదనుగూర్చి ? పరిహాసములా ? వెక్కిరింతలా ? అల్లరులా ? పటములా ? బజారులోఁ బ్రదర్శనములా ? ఆ ? ఏమనుకొనుచున్నారు ? మంచిచెడ్డ లక్కఱలేదా ? భయభక్తు లక్కఱ లేదా ? పుణ్యపాపము లక్కఱలేదా ? తల్లులున్న మీరు—చెల్లెండ్రున్న మీరు—అక్కలున్న మీరు—కన్నయాడుబిడ్డలున్న మీరు నాదేశ మందలి స్త్రీల విగ్రహములను సృష్టించునప్పు డర్థదిగంబరస్వరూపములను దిగంబరస్వరూపములను సృష్టించుచున్నారుకాదా ? ఎందుకొఱకు ? ముచ్చటకొఱకా ? వేడుకకొఱకా ? లేటి పాఱఁ జూచుటకొఱకా ? చూచి కిసుక్కుమనుటకొఱకా ? బజారులోఁ బెట్టుటకొఱకా ? ప్రజల నాకిర్పించుటకొఱకా ? పవిత్రరూపాయలఁ దెచ్చుకొని కడుపు నిండించుకొనుటకొఱకా ? అందుదాని రహస్యావయవములనుఁ జిత్రించి ప్రకటించి యంగడిలోఁ బెట్టుకొని యమ్ముకొని యాఁకలి తీర్పుకొనుచున్నారా ? ఇంతకంటె నీకు బ్రదుకుతేరు వేదయుఁ గనబడలేదా ? కాక ఇది భ్యాతి

కారణమని యిందు దిగితివా? ఇది పరమార్థ మని దీనితోఁ దరింతునని జన్మరాహిత్య మొందుదు నని యూహించితివా? రామరామా! కానఁ గూడని యవయవములను గోనెపై కెక్కించితివే? చెప్పరాని యవయవములను విప్పి బట్టబయలు చేసితివే? స్తరింపరాని యవయవములను సంతలోఁ బెట్టితివే? నిన్నేమనవలసియున్నది? ఎంతసేపు నాడుదాని గుప్తావయవములపై దృష్టియా? వానిప్రతిబింబములను మనస్సులో దింపుకొనుట? వానిని కాగితముపై నెక్కించుట? ఒంటివెంట్రుక కుచ్చతో రంగులు పూసి యెత్తు పల్లముల విభజించి వెలుంగునీడల వివరించి ఓ-తవిశీల్యపై దబిశీల్యతోఁ జిత్రించుట? ఇది పశుత్వము గాక పాండిత్య మగునా? యథార్థముగాఁబురుషులు ప్రబలకామాతిరేకులు. సంతత గ్రామ్యసుఖాభిలాషులు. అంగనారహస్యాంగసంతతసందర్శనాభీష్ట భూయిష్టులు. నాదేశమం దెల్లెడల నిండియున్న జమిందారులలో నూటి కేఁబదుగురవఱ కీవ్యాపారమునఁ బండితాగ్రణ్యులు.

వయసు హెచ్చినకొలఁది వీరి కావాంఛ హెచ్చుచున్నది. తల వడఁకినకొలఁది యాతలఁపు బింకమగుచున్నది. అస్తవతిమ తగ్గినకొలఁది యాయభిలాష హెచ్చుచున్నది. అనుభవశక్తి తగ్గినకొలఁది యాలోకనరక్తి మ్రొగ్గచున్నది. గాడిదకంటెను బందికంటెను గుక్కకంటెను నధమాధములైన యిద్దఱుముగ్గురు గుడిసెవేటిముండలను వీరు భద్ర పఱచి ముక్కులపైఁ జత్వారపుజోళ్లతో, జేతులలో భూతద్దములతో, నాకులటాధమలయెదుట వీ రొనర్చు నసందర్భతలు, సెల్లరులు, నాసుర చేష్టలు హరహరా! చెప్పఁదగదు. వినఁదగదు, తలఁపఁదగదు. జరుగుఁబాటున్న జమిందారు లిట్లొనర్చుచుండగా నదిలేని యితరపురుషులు దిగంబరచిత్ర లేఖనములతో ముచ్చటలు దీర్చుకొనుచున్నారు. మొత్తముమీఁద బురుషులకందఱ కీరోగ మున్నది.

చిత్రలేఖకులారా? మీ రిట్టియవకతవకచర్య కింక నాశ్వాసాంతము చెప్పవలయును. అనంతసృష్టిలోఁ జిత్రించుట కెన్నివిచిత్ర వస్తువులు లేవు? ఆనంతమగు గ్రంథజాలములో నెన్నియద్భుతపరిస్థితులు లేవు? బాహ్యప్రపంచమందలి పరమాకర్షకసన్నివేశము లట్లుండఁగా నాంతరప్రపంచమునఁ జిత్రవిచిత్రాతివిచిత్ర మహాచిత్ర పరిస్థితు లెన్ని

లేవు? వానిలో నొక్కదానిని బూర్ణముగఁ జిత్రించుటకు మీకు బ్రహ్మ యిచ్చిన యాయువు చాలదే. అట్టిచో నేవి పవిత్రము లని, గుహ్యము లని, ప్రకటనబాహిరము లని దర్శనమువలనఁ బుణ్యక్షయకరము లని యెన్నఁబడుచున్నవో యట్టివానిపై దృష్టి మీ కెందులకు? కవిత్వము నేర్చుకొనుట కుచవర్ణనమునకా? చిత్రలేఖన మభ్యసించుట గుహ్యంగ రూపప్రకటనమునకా? కవి యెన్ని పాట్లు పడినను వర్ణ్యవస్తువ్యరూపము నెదుటఁ బెట్టలేడు. మీకళ యాకృతివిషయమున నట్లనమర్థ మైనది కాదే. కావున మీరు కవులకంటె నెక్కువలోకాపకారకులు.

ఆడువారిమర్యాదయెట్టిదో మీ కావంత యైనఁ దెలిసినయెడలఁ వారి నిట్లు మీకళలో నింతగా నగౌరవపఱతురా? బట్టబయలైన పయోధరములతో, బట్ట మొదలే లేని మొలతో మీరు వ్రాయుచున్న విగ్రహములఁ గాంచి నాదేశస్త్రీ లెంత యేడ్చుచున్నారో మీకుఁ దెలియునా? శరీరములు చావఁగా మనసులు పుండుగాఁగాఁ గనులవెంట రక్తబాష్పములు విడుచుచున్నారే! వారంతకంటె నేమి చేయఁగలరు? వారు తిరుగఁబడి మిమ్ముఁ బరాభవింప సాహసింతురా? వారు చిత్రలేఖనమును నేర్చుకొని పురుషవిగ్రహములను విగతకౌపీనముగఁ జిత్రింపఁ గలరా? చావనైనఁ జచ్చెదరుగాని యట్టిసిగ్గుమాలినపనికి మీవలె వారొడఁబడుదురా? నాదేశస్త్రీలకు సహనము, సాధ్వసము, లజ్జ, సరళత, సద్భావము, సర్వేశ్వరభక్తి సహజాలంకారములు కావా? ఒడలి యాభరణము లన్నియుఁ బోయినస్త్రీ లున్నారు. కొడుకులు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. కూతులు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. భర్తలు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. కాని సహనము, లజ్జపోయినస్త్రీని నాదేశమున నాసేతుహి మాచలపర్యంతము చూపఁగలరా? వారికి సహనమే పోయిన యెడల మీదుర్మయము లింతకాలమునుండి యెట్లు సాగుచున్నవి? వారికి లజ్జయే పోయినయెడల మీ బ్రదుకు లింతకాల విట్లుండునా? సహస్ర కారణములచే సగము చచ్చిపడి యున్న యిల్లాండ్ర రహస్యావయవము లను నడివీధి కెక్కించి వారిని సాంగకముగ సమనస్కుముగ సాత్తకముగ సంపూర్ణముగఁ జంపఁదలఁచితిరా?

పోనిండు మీ రంతటితోనైన నాగినారా? జగనాత్మ లైన లక్ష్మీ సరస్వతీ పార్వతీదేవుల గతు లంతకంటె నభ్యాన్న మొనర్పితిరే! అంతకంటె నవకతవక జేసితిరే! దుర్గాదేవికి దొడలపై రవంత కప్పు నక్కలదా? భారతీదేవికి బయోధరములపై రవంత ప్రచ్ఛన్నత యక్కలదా? కన్నతల్లుల బ్రదుకులే యిట్లు కాల్పితిరే? ఇది మాతృద్రోహము కాదా? జాతిద్రోహము కాదా? దేశద్రోహము కాదా? దేవతాద్రోహము కాదా? జర్మనీదేశమందలి చిత్రలేఖకుఁడో యాంగ్లేయచిత్రలేఖకుఁడో మావిగ్రహములఁ గాంచి మెచ్చుకొని నాఁడని యసందర్భవాక్యము లాడకుడు. భారతదేశనారీగౌరవము పరశురామస్త్రీతి యగునెడల, పాశ్చాత్యచిత్రలేఖకుల కేమి పోయెను? పరీక్షాధికారులు ప్రాశస్త్యనిర్ణాయకులు మీకు బాశ్చాత్యులా? మీ చిత్రకళ యెక్కడ? వారిచిత్రకళ యెక్కడ? మీజాతితత్త్వమెట్టిది? వారిజాతి తత్త్వమెట్టిది? మీనాగరకత యెట్టిది? వారినాగరకత యెట్టిది? మీవివాహోద్దేశమేమి? వారివివాహోద్దేశమేమి? మీ స్త్రీలస్త్రవైఖరి యెట్టిది? వారిస్త్రీలస్త్రవైఖరి యెట్టిది? భేద మింత యంత యని చెప్పఁ దరమా? మీస్త్రీలతత్త్వము మీకే తెలియనప్పుడు వారికిఁ దెలియక పోవుట మింతయా? పాంచాలిని వివస్త్రను జేయుటకై రారాజు శాసించెననుటలో నర్థమేమి? మగువను దిగంబరను జేయుట కంటె నామగువకు దానిమగనికి దానిజాతికి వేఱ శిరచ్ఛేదనము లేదనియే కాదా? ఆంజనేయులు రావణనియంతఃపురమున రాత్రి సంచ రించునప్పుడు నిద్రావశలైన రాక్షసస్త్రీలరహస్యావయవములు ప్రమాద వశమునఁ గంటఁబడునప్పుడు రామ రామా యని స్మరించుకొనుచు మహాపాప మొనర్పితినిని గడగడ వడఁకలేదా? సకంచుకుండైన సన్నాస్త్రి సిని నిష్క్మంచుక యొననువాసినిని గాంచినవెంటనే సచేలస్నాన మొనరింప వలయు నని భర్తశాస్త్ర ముద్ఘోషించుట లేదా? అది కాక నాల్గువేల సంవత్సరముల క్రిందట నైన మహామూర్ఖ జాతిలో నైన సత్తగారిని గోడ లాకలిచేఁ దినునరమాంసభక్షకసంఘములో నైన నాఁడుదాని మొఱ్ఱు రొట్టకట్టుండెనని మనము విన్నప్పుడు, ఇరుపదవశతాబ్దము వందలి మీదిగంబర స్త్రీల కర్థ మేమి? అదికాక పాశ్చాత్యచిత్రలేఖనము

కేవల మాకారప్రతి బింబమైన (Photography) లోనికి దిగఁజోయి పాడైపోయిన దనియు, మాచిత్ర లేఖనమునకు భావలావణ్యప్రకటనమే ప్రాణమనియు నీనడుమ పెద్దపెద్దపలుకులు పలికితిరికాదా? అటులే మాటవరుస కంగీకరింతము. నుదుటిచిట్టింపులో, భ్రూభంగములో, కనుల యరచూపులో, బ్రక్కచూపులో, నిండుచూపులో, చూచి చూడకుండఁ జూచినచూపులో, జూడకుండఁ జూచినచూపులో, బైచూపులో, గ్రిందిచూపులో, ముక్కుప్రక్కముడుతలలో, జెక్కుల యెటుపులో, నిగనిగలో, వెలవెలలో, గడ్డపుదైర్ఘ్యములో, గుండ్ర తనములో, గుంటలో, హస్తవిన్యాసములలో భావప్రకటనమున కవ కాశముండునుగాని పయోధరముల సందున నేభావము ప్రకటన మగు నని వైఁట లాగి వేసితిరయ్యా? ఆత్మ సౌందర్యము (Beauty of the soul) కానఁబఱతునని పలికి పాఠ్యతీదేవిని వస్త్రహీనమొనర్చి ప్రదర్శనములలోఁ బెట్టితిరా? మీకు మతు లున్నవా? మతుల కేమి? ఉన్న వినియోగము మాత్ర మేమున్నది? ముందు గతులఁడునా?

బిడ్డలారా! స్త్రీతత్త్వ మేదియో మీకుఁ గొంతఁ జెప్పెదను. నేను జెప్పున దేదియో మీరు గ్రహింపలే రని నే నెఱుఁగుదును. నేను జెప్పుమాటలకు మీ కర్థము తెలియ దని నాయభిప్రాయము కాదు. మీకు మనసున కెక్కదు. మీ కది యనుభవములోనికి రాదు. వచ్చుట కవకాశము లేదు. ఎందుచేత? ఆడుదాని కున్న మనసువంటి మనసు మీకు లేదు. నే నిప్పుడు చెప్పఁజోవుసంగతు లన్నియు మీ కెంత మాత్రమును గొత్తవి కావు. మీ రనుదినమునఁ జూచుచున్నవే. అయిననేమి? వానిలో నిమిడియున్న గుట్టు మీరు గుర్తెఱుఁగనేరరు.

ఆడుపిల్ల పుట్టఁగ నే సమీపస్థులైన వృద్ధస్త్రీలు తటస్థముగ మాటలాడ కూరకుందురు గాని యాడుపిల్ల పుట్టినదని చప్పునఁ జెప్పురు. ఆడుపిల్ల పుట్టినప్పుడే యీసంగతోచము. ఎందుచేత, ఆడుపిల్ల యొక నొక యరనిముసమునకు బుట్టు ననఁగా సిగ్గును తత్త్వము పుట్టును. సిగ్గు పుట్టినయు తరక్షణముననే స్త్రీశిశువు భూమిపైఁ బడును. సిగ్గు పుట్టుట యనఁగా నేమో మీమనస్సున కెక్కినదా? ఎక్క దని నే నెఱుఁగుదును. ఈపిల్లతోఁ బుట్టినసిగ్గు దీనిమృతిపర్యంతము రక్షింపఁ

బడునో లేదో యని వృద్ధస్త్రీలకు జన్మకాలమందుఁ గలిగిన సంకోచము. స్త్రీజన్మమునకు శరీరముకంటె, ప్రాణముకంటె, మనస్సుకంటె, నాత్మకంటె సిగ్గు ముఖ్యము. అదియే ముందు, అదియే మొదటిది. అది లేని యొడల స్త్రీనృక్తికి శరీరము లేదు. ప్రాణము లేదు. మనస్సు లేదు మఱి యేమియును లేదు దానితోడనే స్త్రీకి జన్మము. దానితోడనే వృద్ధి. దానితోడనే చావు. చచ్చినతరువాత నది నిల్చియుండును. కాని పోవునది కాదు.

మీయాడుపిల్లలకు మీభార్యలో దాసులో యుగ్గుపోయు నప్పుడు మీరుచూచియుండకపోరు. బొగ్గుమీఁదినుండి మోఁకాళ్ల వఱకు గుడ్డకప్పిన పిమ్మటఁగాని యుగ్గు పోయరు. మగపిల్ల వానికిఁగూడ నల్ల పోయిదు రని మీరు వెక వెకలాడవలదు. ఆడుపిల్లకై పుట్టిన యాచారము తెలియక మగపిల్ల వానికిఁగూడ వ్యాపింపఁ జేసిరి కాని మఱియొకటి కాదు. ఆడుపిల్ల తప్పటడుగులు వేయ నారంభించు వెంటనే యభిమానపుబిళ్ల కట్టుట యాచార మని మీ రెఱుంగకపోరు. అంత చిన్న గుడ్డన కది కట్టకపోయిన నేమి పుట్టి మునిగిపోయె నని మీకు దోఁచును. కాని యది కట్టినదాఁక దల్లి తహతహలాడిపోవును. అది కట్టగనే తల్లికనుల కెంతయైన నిండు. తల్లి మనస్సున కింక నిస్సంకోచత. తాను బదునెనిమిదిమూరల చీర కట్టుకొని దట్టమైన రైక తొడిగి కొని మేలుముసుగు వైచుకొనినయెడలఁ దనశరీరమునకెంత నిండో, తనచిత్తమున కెంత నిర్భీతియో, తనశిశువుబిళ్ల కట్టుచూచి తా నంతసంతోషముగ నంతసంకోచరహితముగ నుండును. ఆతేండ్లమున శిశువునకు రాకుండనే పరికిణీలకై రైకలకయి పైటలకయి తల్లి చేయు ప్రయత్నమింత యంత కాదు. మీ కిది యంతయుఁ బిచ్చగఁ గానఁబడును. ఆ యీడు మగపిల్ల వాడు గోచిపెట్టుకొనియో తీసివైచియో కాళ్ల సందునఁ గట్టి నుంచుకొని వీధిలో గుఱ్ఱపురవారులు చేయుచుండఁగా నాడుపిల్లల కీబట్టలభారము ప్రచ్ఛన్నత—ఆడుపిల్లలను బెంచుటయందుఁ దల్లి పడు శ్రమములోఁ బదునార్లవవంతయిన మగపిల్ల వానిని బెంచుటయందుఁ బడవలసిన యావశ్యకత లేదు. “అక్క యెంతనేపుడలవంచుకొనియే మాటలాడుననియు, నెప్పుడు చూచిననైన నమ్మచెఱఁగు

పట్టుకొని వెనుక వెనుకనే గ్రుడ్డిదానివలె దేవులాడుచుండు ననియుఁ దన పలకపుల్లను హరించిన పొరుగింటిపిల్లవానిని గలియఁబడి నాలుగు దెబ్బ లిచ్చి కొట్టక సిగ్గులేక పంతులతోఁ జెప్పుకొన్నదనియు” నాతేండ్ల తమ్ముఁ డధిక్షేపించుచుండ ననాదరణనేయుచుండఁ బడేండ్ల బాలిక వినయమునకు నిలయమయి సాధుత్వమునకు స్థానమయి సిగ్గున కాకర మయి సోదరులకు సహాయయై తల్లికంటి వెలుంగయి తండ్రికి గర్వకారణ మయి తోటకూర కాడవలె నట్టెయట్టె యెదుఁగుచు, నెదిగినకొలఁది సిగ్గావరించుటచేత జంకుచుఁ గొంకుచు బంగారుపంటిస్త్రాయమును బడయుచుండును.

ఇక భర్తయింటికిఁ బోయినప్పటి నాతని దుర్నయమువలన నేవియైన రోగములు సిద్ధించినఁగాని, సహజముగ గర్భకోశసంబంధము లగు కుసుమాదిబాధలు సిద్ధించినఁగాని నోరెత్తక, బాధపడినట్లు పైకిఁ గూడఁ గనఁబడక సహించి సహించి, నీరసించి మృతినైన నొందుట కంగీ కరించును గాని యత్తతోఁ జెప్పునా? ఆడుబిడ్డతోఁ జెప్పునా? డోహుఁ—ఆడుదానిగుట్టెట్టిదో యెఱుఁగుటకు బుద్ధిలేని మిఠు స్త్రీలు వట్టిపనికిమాలిన మూర్ఖు లని, రోగములు దాఁచెద రని, తలగొట్టుకొనిన నైన వెల్లడింప రని మించిపోయినతరువాత నేమి యేడ్చిన నే మున్న దని వారిపైఁ దీండ్రింతురు. కాలిలో ముల్లు గ్రుచ్చుకొనినయెడల గ్రామమంతయుఁ గాలిపోవుచున్నట్లుగా గావుకేకలు వైచుచు వీధుల వెంట మొలను గుడ్డయైన నున్నదో లేదో యెఱుఁగకుండనొంటికాలితో డనే పరవళ్లు ద్రొక్కుచు మీ రేడ్చుచుందురుకదా? అట్టిచో నోర్యఁ జాలని బాధ సహించుచు నోరుమూసికొని యుండుటకు వారికిఁ బ్రబల మైన కారణ మున్నదందురా? లేదందురా? అది వారిమూర్ఖత యని యెన్నఁడును ప్రమపడఁకుడు. దేనిని బోగొట్టుకొనుటకంటె జీవమును బోగొట్టుకొనుట మంచిదో దానిరక్షించుకొను సకల్పమే యట్టిచర్యకుఁ గారణము. నేను జెప్పిన యీమాటల సారమును మీరు గ్రహింపలేని యెడల మీరు చచ్చి స్త్రీలై పుట్టినప్పటికీ దెలియునుగావున సంత వటకు నిరీక్షింపుడు.

అడువారు వీణవాయింపుచుండ మీలో ననేకులు చూచి యుందురు. మగవారివలె వారు వీణను నిలువఁ బెట్టి వాయింపరు. ప్రక్క బారుగ వాయింతురు, అది సులభమార్గ మగుటచేతఁ గొందఱు మగ వారుకూడ నాపద్ధతి నవలంబించినారు. దానికేమి? మగవారివలె నిలువఁ బెట్టి యెందులకు వాయింపరో యెఱుఁగుదురా? నిలువఁబెట్టి వాయించు నెడల నెడమచేయి పైకెత్తవలసివచ్చును. అంతమాత్రముచేతనే (Modesty) మంటఁ గలియునని వారిభయము. సూదిమొనలో సహస్రాంశముకంటె సూక్ష్మమైన దాఁడుధానిమర్యాద. అత్యంతసూక్ష్మములో సూక్ష్మమైన దాఁడుదానిమర్యాద. అట్టివిచిత్రమైన తత్త్వమును గ్రహింపలేక నాదేశనారీమణులను మీసోదరీమణుల నింతదారుణముగ నగౌరవపఱచితిరే.

పాశ్చాత్యదేశమునం దనేకపాషాణపాంచాలికలు దిగంబరముగ సృజింపఁబడలేదా యని యందురేమో! వారి చిత్రము లెంతసాగసుగ నున్నను నెంతయాకృతిసౌష్ఠ్యమును వెల్లడించినను నెంతప్రకృతి ప్రతిబింబములైనను వారిచిత్రలేఖనపద్ధతియే వేఱు. వారికళకు గమ్యస్థానమే వేఱు. వారివిగ్రహము లెంత నాగరికతాసౌందర్యముగలవియైననుసరే; యెంత సంస్థానసౌష్ఠ్యవసౌభాగ్యసంపన్నములైన వయిన సరే, యెంత జీవకళాకలితము లైన సరే, వారిచిత్రలేఖనకళయందైహికలంపటతాపంకిలత్వమున్నది. మనచిత్రము లెంతమోటువైన సరే. మన చిత్రలేఖనకళయందాముష్టికపరిమళప్రకాశమున్నది. ఇది ప్రధానభేదము.

మనకు శిలావిగ్రహము లనేకకోటు లున్నవి. అవి యన్నియు దిగంబరములుగా నున్నవా? దిగంబరములైనను గాకున్నను వస్త్రములు లేని విగ్రహములను మనము పూజించుచున్నామా? అది గాక యీసందర్భమున నత్యంత విచిత్రమైన యాచార మొక్కటి యున్నది. చెప్పనా? మన దేవాలయములలోని స్త్రీవిగ్రహములకు బట్టలు కట్టింపవలసి వచ్చినప్పుడు పూజరి కనులకు గంతలు కట్టుకొని మరి కట్టవలయును. ఆహా! ఇంత యద్భుతమైన యాచారము మరి యేదేశమందైన నున్నదా? అపాధారణమైన యద్వితీయమైన యాశ్చర్యకరమైన ఈయాచారమును బట్టియైనను నాదేశమందలి యాఁడువారిమర్యాద

యెట్టిదో రవంతయైన మీరు తెలిసికొనలేరా? మీకింతకంటే జెప్ప వలసినదిలేదు. మీరింతటినుండియైన బుద్ధి కలిగి, జాతిభక్తి కలిగి దేశ భక్తి కలిగి స్త్రీగౌరవము కలిగి మిఠిమిఠి వృద్ధిచేసికోవలయును.

అదిగాక మిఠిమిఠి భావము ప్రధానమని చెప్పుచు, మీ విగ్రహములకన్నలు బొట్టిగఁ బాడుచేయుచున్నారు. కన్నలు సగము మూయు నెడల నేదో భావము ప్రకటిత మగునని మీ రనుకొను చున్నారు కాబోలు. మీవిగ్రహములకన్నల యసందర్భతనుగూర్చి మఱియొకసారి యువన్యాసింపఁదలఁచితిని.

కాని నాదేశరక్షకదేవత లైన లక్ష్మీ సరస్వతీ పార్వతీదేవుల విగ్రహసృష్టియందు మీ రొనర్చిన మహాదోషమునకు మిమ్ము శిక్షింపక తప్పదు, ఇదిగో”

అని పలికి కొరడాతో చెటలున సభాసదులఁ గొట్టెను. అప్పుడొక్క యని యేడ్చుచు నిద్రనుండి లేచితిని.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

వైష్ణవుని యువన్యాసము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! ఒక శ్రీవైష్ణవుడు మనసభలో భక్తినిగూర్చి నేఁ డుపన్యసించును. (“ఇదివఱకు భక్తినిగూర్చి యుపన్యసించితిరి కాదా? తిరుగ నావిషయమునుగూర్చియే యువన్యాస మొందుల” కని సభలోఁ గేక.) నాయనా! అట్లన గూడదు. మంచిమాట లెవరు చెప్పినను వినవలసినదే. అందులో జన్మతారకమైన భక్తినిగూర్చిన మాట లనుదిగమున ననుక్షణమునఁగూడ వినవలయును. వినఁగా వినఁగాఁ గొన్నిమాటలైన మనస్సున స్థిరముగఁ బ్రవేశించునేమో, యవి యెన్నఁటికైన నాదరణములోనికి వచ్చునేమో యని నేను దేవు లాడుచున్నాను. ఒకసారి వచ్చినది తిరుగ రాఁగూడదనుట కిది యేమి స్ఫోటకమా? అదిగో యావైష్ణవులు మాటలోనే వచ్చుచున్నారు. నాయనలారా! ఉపన్యాసము వల దనకుఁడు.

అయ్యా—తిరువేంగ డాచాచ్యులుగారూ ! దయచేయుండు. నాయనలారా ! నే నిప్పుడు మీతో మనవిచేసిన యాచాచ్యులవారు వీరే. శ్రద్ధతో వారిభక్తివిషయకోపన్యాసమును వినవలయును.

వైష్ణవుని యుపన్యాసము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః, సోదరులారా — అడియేనికి రవ్వంత సంస్కృతసాహిత్య మున్నది. వైష్ణవమత గ్రంథములను గొలఁదిగా నడియేను సేవించినాడు. ఈసభలో ననేకులు తఱచుగ వచ్చి యుపన్యసించుచుండఁగా నడియేని కాభాగ్య మేల లేకపోవలయు నని యిచ్చట కిందులకు సిద్ధపడినాడు. విహికవిషయములపై నేమి చెప్పిన నేమి వినియోగమని యెంచి, భక్తినిగూర్చి చెప్పఁ దలఁచితిని—అచ్చటచ్చటఁ గొన్ని ప్రపత్తిమాటలుగూడ రావచ్చును.

భక్తి యనగా నేమి ? తైలథారావదవిచ్చిన్నస్త్రితీసంతాన రూపావన్నజ్ఞానము భక్తి యని పెద్దలు సాయించినారు. తైలథారవలె సంతతము నిరంతరముగ భక్తియుండవలయును. ఎక్కడను దెంపుగాని, పంపుగాని, తఱుఁగుగాని, విఱుఁగుగాని యుండఁగూడదు. ఎందఁడెఱుఁగెన్నియెన్నిరోగములు వచ్చినసరే, యెన్నియెన్ని వ్యవహారము లెట్లు భగ్యస్తమైన సరే, యెన్నెన్నిపరాభవములు, ప్రజానందలు సిద్ధించిన సరే, భక్తిసాంతత్యమునకు భక్తినిరంతర్యమునకు, భక్తిప్రవాహవేగమునకు భంగము లేకమైన రాఁగూడదు. తీయనీటికి జేప యెక్కినట్లు, భక్తి మనస్సునం దట్టె యట్టె ప్రవేశించి, మనస్సులోని యైహికసంకల్పము లన్నియు నావలఁ ద్రోచి, తానుమాత్రమే భగవత్ప్రేమరూపముగా నిల్చియుండవలయును.

కొందఱకుఁ గష్టములు సంభవించినప్పుడు తాత్కాలికము భక్తి కలిగిన ట్లుండును. కాలికి ముల్లు గుచ్చుకొన్నప్పుడు మనుజుఁ డవ్వు యని యబుద్ధిపూర్వకముగ ననుచున్నాడు. అప్పుడు నిశ్చయముగా మనస్సునందుఁ దలఁచి యమ్మవైనుండు ప్రీతిచే, భక్తిచే నాతఁ డట్లవ్వు యని యఱచినాఁడా ? అప్పు వచ్చి రక్షించు ననువిశ్వాసముతో నామెను చిలిచెనా ? అట్టి యాక్రోశములకు మనస్సుతో సంబంధము లేదు. అవి కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగ దైహికవికారములు కాని మఱి

యొకటి కావు. “నారాయణా ! నారాయణా ! భగవన్నారాయణా ! నారాయణా” యని పాడుచు ముష్టిదాసరయ్య వచ్చును. అతని నారాయణస్తరణము మనఃపరిపాకముచే గలిగినదా ? కడుపుమంటచే గలిగినది. ఆకలిచే నది కలిగినది కాని యంతశ్శుద్ధిచే గలిగినదా ? అలవాటుచే నది కలిగినది కాని యాముష్మికార్తిచే గలిగినదా ? జోలి నిండఁగనే నారాయణస్తరణము రవంతయుఁ గట్టుపడును. అటుపైని దా నెవఁడో నారాయణుఁ డెవఁడో ! దాక నిండుకై వచ్చిన నారాయణస్తరణమునఁ దత్త్వము పండునా ? జోలి యావలఁ బాటవైచి నాఁడు. కల్లుకొట్టులోఁ బ్రవేశించినాఁడు. త్రాగి యొడలు తెలియక యడ్డమైన బూతులు కనబడినవారి నెల్ల తిట్టినాఁడు. ఇట్టిభక్తకంటె నాస్తికత మంచిది కాదా ? నాస్తికతలో నీతియున్నది. శాసనవిధేయత యున్నది. దీనిలో నవియైన లేవే.

కొందఱు నరులు సుఖకాలమునందు దైవస్తరణ మొనర్చుచుందురు గడియగడిమకు రామరామా యని యటచుచుందురు. కన్న బిడ్డలు గారుగీరు మనుచు గంతులువై చుచు నాడుకొనుచున్నంతవఱకు, గల్లాకొట్టులోఁ గృష్ణకాటుకలు సమృద్ధిగ నున్నంతవఱకు, జేతిపెట్టెలో జార్జిసార్వభౌమునిమొగములు చాలఁ గనబడుచున్నంతవఱకు, గడుపు చల్లగ నున్నంతవఱకు, బ్రక్కలో భార్య వెచ్చవెచ్చగఁ బండుకొన్నంతవఱకు, వీరిరామస్తరణ మింత యంత యని చెప్పదగదు. దేవతార్చన లందు జయఘంటలు కావు—శుభనాదములు కావు—సాంబ్రాణి ధూపములు కావు—కప్పురపుటారతులు కావు—గోఘృతదీపములు కావు—చిత్రాన్నదధోదనాదిభోగములు కావు—శ్రీపుష్పయోగములు కావు—ఓ చేతులజోడింపులు కావు; లెంపల వాయింపులు కావు—పైగడబడలు, దడబడలు, నెన్నియైన జరుపుదురు. ప్రతిరాత్రి పురాణకాలక్షేపము; పక్షమునకు సాలగ్రామదానము; మాసమునకు సత్యనారాయణవ్రతము—సంవత్సరమునకుఁ బెరుమాళ్లకుఁ బిరాట్టికిఁ బునస్సంధానము, వీరు సుఖదినములలో దైవము పేరుపెట్టుకొని యెంత కోలాహల మైన నెంత హంగామా యైనఁ జేయుచున్నారు. సాయం కాలమగుసరికి యొడలు రవంత వెచ్చబడినది. ఆరాత్రియే పురాణకాల

క్షేపము మూలఁబడినది. తెల్లవాలుసరి కమ్మగారికిఁ దొంబదియైనిమిది వఱి కుండవలసినదానికి నూటమూఁడున్నది. ఆయుదయమే పెరుమాళ్ల కష్టోత్తరశతనామార్చన సున్నయైనది. అయ్యగారి కుమఁకాలన్నానము లేదు సరేకదా, తొప్పిదిగంట లైనను దంతథావనమైన లేదు. మొగము కడుగని యయ్యవారు సాల గ్రామములు కడుగునా? పిరాట్టిశిరమునకుఁ దిరుమంజనము మాని పెండ్లాము తల కమ్మతాంజనము రాయు చున్నాడు. మూల్గుచున్న భార్య వంకఁ జూడవలసిన యయ్యవారు నోరు మూసికొన్న పెరుమాళ్ల వంకఁ జూచునా? పూజాకాలమందు నేవాకాలము చెప్పుటకు రావలసిన భాగవతోత్తములు దిగులువడ్డ మొగములతో, శ్వాసకోశపరీక్షాయంత్రములతో, ముక్కద్దములతోఁ జేతిదుడ్లతో, జర్మపాదరక్షలతో మహమ్మదీయవైద్యుఁ డొకఁడు, మంగలివైద్యుఁ డొకఁడు, మాలవైద్యుఁ డొకఁడు లోనికిఁ బ్రవేశించి, యమ్మగారిని బరిశీంచుచున్నారు. శ్వాసకోశములలో రవంత గురు కున్న దని యొకఁ డనినాడు. ప్రేగులోఁ గాసంత గళు కున్నదని మఱి యొకఁ డనినాడు. హృదయకోశములో రవంత 'మర్త' కున్న దని యింకొకఁ డన్నాడు. శ్లేష్మవాతజ్వర మని (Pneumonia) యొకఁ డనినాడు. ఆంత్రిజ్వర మని (Typhoid fever) మఱియొకఁడన్నాడు. మన్నెపుజ్వర మని (Malaria) ఇంకొకఁ డన్నాడు. ఏది సిద్ధాంత మని యయ్యవా రడిగినాడు. విశిష్టాద్వైతమే సిద్ధాంత మన్నవాఁ డీ మూలమంగలి వైద్యులను జ్వరసిద్ధాంత మడిగినాడు. భార్య బ్రదుక దని యేడ్చుచున్నాడు. అపాయకర మని ముగ్గురుకూడఁ జెప్పినప్పు డేమిచేయును? శ్లో. న భర్తనిష్ఠోఽస్మి న చాత్మవేదీ, న భక్తిమాణ త్యవ్వరణారవిందే । అకించనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య, స్త్యవ్త్వాదమూలం శరణం ప్రపద్యే. యని బట్ట మెడఁ జొట్టుకొని పెరుమాళ్లకు పాష్టాంగ పడవలసిన యయ్యవారు నాభార్యను రక్షింపరా యని మాలవైద్యుని కాళ్లపైఁ బడుచున్నాడు. ప్రమాదమున నైనను రామనామ ముచ్చ రించుటలేదు. అంతటితో నాఁగినఁ గొంతమందిదే "పనికిమాలిన వ్యూహము, ఎంతసేపు పుణ్యాత్ములకే చిక్కులు. భక్తులకే బాధలు. పనితోకము! ఏమి చేవుడు? ఉన్నాఁడో లేడో కూడను" ఉండిచేయు

చున్న సౌభాగ్య మిదియే కాదా? కరుణాళుఁ డంట! ఆపద్రక్షకుఁ డంట. చెప్పినవానిని, వినినవానిని గూడఁ జెప్పదీసికొని తన్నవలయును. ఏదో సుఖముగా జీవనము జరుగుటకేకదా యిన్ని పూజ లొనర్చితిని, నేఁ జేసిన పూజ లన్నియు బుగ్గియైపోయినవా? ఎన్ని దివ్యదేశములు సేవించి తిని! ఎంతడబ్బు తగులఁ బెట్టితిని! ఇచ్చిన యావులు, చేసినసత్కారములు, పెట్టిననై వేద్యము లన్నియు దిగమ్రొంగి, తీర పని వచ్చినప్పుడు మొండిచేయి చూపుటా? కనఁబడినాఁడుకాఁడు కాని యీడ్చి సాగఁ దీసి....." యని యయ్యవారు పలుకుచున్నాఁడు. నా స్థితయంత కంటె సహస్రగుణములు మంచిది కాదా? పశుత్వమే యంతకంటె బ్ర శస్తతరము కాదా? శ్రీరామకృష్ణపరమహంసగా రిట్టి వారిని జిలుకతోఁ బోల్చినారు. దోరజామిపండు కడుపునిండఁ దిని, కొబ్బెర చిప్పలో నీరు ద్రావి, పంజరమున నడ్డుగనున్న యినుపశలాకపైఁ గూరుచుండి 'అఖిలజగన్నాయకా! ఆపన్నివారకా! జగచ్చక్రవర్తి! జగన్నాథ మూర్తి!' యని ముద్దులొలుకఁ బలుకును. పంజరమునొద్దకుఁ బిల్లి వచ్చి దానితోఁక గ్రహింపఁ బోవఁగ జగచ్చక్రవర్తి లేఁడు, జగన్నాథ మూర్తి లేఁడు. కేరుకేరున నొక్కపెట్టునఁ గూయుచు విలవిల కొట్టుకొనును. నోటితుంపరకు మనసున కెంత సంబంధ మున్నదో, యిట్టి వారి హరినామస్తరణమునకు నాత్మకు నంత సంబంధ మున్నది. వీరిట్లొనర్చు హరినామస్తరణము, దేవతార్చనము మొదలగునవి భక్తితో సంబంధించిన వేమాత్రము గావు. అడుపిల్లలు కాగితాల యిండ్లు కట్టుకొని యాడుకొన్న మగఁడు పెండ్లామాటలకు శృంగారరసముతో నెంత సంబంధ మున్నదో, వీరి బొమ్మలదుకాణమునకు భక్తిరసముతో నంత సంబంధ మున్నది. ఇవి కర్తముతో సంబంధించినవి మాత్రమే యగును. సుఖము సిద్ధించినయెడల నొడలు తెలియక తెయితక్కలాడుట, కష్టములు సంభవించినయెడల నెత్తి నోరు కొట్టుకొని యేడ్చుట భక్తుని లక్షణమా? భక్తుడు సుఖదుఃఖసముఁడు కాఁడా?

శ్లో. అద్వైష్ట్యా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ,
నిర్తమో నిరహంకారస్సమదుఃఖసుఖః శ్చమి.
సంతుష్టస్సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః,

మయ్యర్పితమనోబుద్ధిః యో మే భక్తస్స మే ప్రియః.

యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి,

శుభాశుభపరిత్యాగీ భక్తిమాకా యస్స మే ప్రియః.

సమశ్చ త్రైచ మిత్రే చ తథా మానావమానయోః,

శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమస్సంగవివర్జితః.

తుల్యనిందాస్తుతిర్దానీ సంతుష్టో యేన కేనచిత్,

అనికేతః స్థిరమతిర్భక్తిమాకా మే ప్రియో నరః.

ఈశ్లోకములందు భక్తునిలక్షణములు కొన్ని శ్రీకృష్ణభగవానులు నెలవిచ్చియున్నారు. సుఖదుఃఖసమత్వము, శత్రుమిత్రభేదశూన్యత, స్తుతినిందాతుల్యత్వము, శుభాశుభపరిత్యాగము, సంతతసంతుష్టచిత్తత మొదలగునవి భక్తునిలక్షణము లని నెలవిచ్చినారు. కాని, యట్టిభక్తి యెట్లు కలుగును?

శ్లో. జన్మాంతరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః,

నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే.

అనేక సహస్రజన్మములు తపోజ్ఞాన సమాధులవలన పాపక్షయ మైన పిమ్మట నరులకు శ్రీకృష్ణభగవానునియందు భక్తి పుట్టును. అంత కాలమైన పిమ్మట, సంతతమ మొందినపిమ్మట, కృష్ణభక్తి యుదయించు నని చెప్పబడినది. అది సుదూర్ఘాట్టి చావకుండ బ్రదికి, బాల్యగండము లన్నియు దాటి బ్రదికి, పరిపుష్టి నొంది పుష్పించి ఫలించుటకు మఱి యెంతకాలము షట్టునో? ఒకజన్మములో వైయాకరణులము కావచ్చును. తార్కికులము కావచ్చును, వేదాంతులము కావచ్చును; ఇవియన్నియు గూడఁ గావచ్చునుగాని యనేకసహస్రజన్మసంస్కారమునఁ గాని భక్తి కలుగదు.

భగవంతుడు మనల రక్షించి యుద్ధరించు ననుమాట నిశ్చయ మేనా? ఇంకను సందేహ మేమి? ఆయన రక్షించి యుద్ధరింపకుండు నెడల నింక రక్షించువాఁ డెవఁడు? మృత్యుసంసారసాగరమునుండి యుద్ధరించువాఁ డెవఁడు?

శ్లో. యే తు సర్వాణి కర్మాణి మయ సన్న్యస్య మత్పూరాః

అపన్యేవైవ యోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే,

తేమామహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసారపాగరాత్
భవామి సచిరాత్పర్థ! మయ్యావేశితచేతసామ్.

అని కృష్ణభగవానులు సెలవిచ్చియున్నారు.

మహాశక్తియున్న యీశ్వరుడుకాని మనుజుల రక్షింపగలఁడా?
అందులో నొకరా యిద్దతా? అదిగాక యనేక సహస్రజీవోటులను
రక్షించి యుద్ధరింపవలయునే?

శ్లో. శక్తే స్సూపసదత్వాత్ కృపాయోగాద్భృతాశ్వతాత్
ఈశేశితవ్య సంబంధాత్ అనిదం ప్రథమాదపి
దక్షిష్టత్యనుకూలాన్నః.....

అని పెద్దలు సాయించినారు.

సర్వేశ్వరుడు సర్వశక్తిసంపన్నుఁ డగుటచేతనే మనల రక్షింపఁ
గలఁడు. భూమిలోనున్న రాజులు, రాజాధిరాజులు, చక్రవర్తులు మనల
రక్షింపగలరా? వట్టిమాట. వారే మనలను రక్షించునెడల వారిని
రక్షించువాఁడెవఁడు? వారికున్న కాంచనరాసు లన్నియు వారికష్టము
లకే కారణము లగుచున్నవికావా? వారి కున్న సుఖసాధనము లన్నియు
వారికి దుఃఖదాయకములే యగుచున్నవి కావా? వారి కున్న భోగపరి
కరము లన్నియు రోగపీడాకరములే యగుచున్నవి కావా? అందుచే
వారి కున్న కష్టములు మనకష్టములకంటె శతసహస్రగుణాధికములై
యున్నవి. వారి కష్టములనుండి విముక్తి నొందలేక గిజగిజ కొట్టుకొను
చుండఁగా, వారు మనకేమి చేయగలరు? మనకంటె వారి కనేకములైన
విలువగల పదార్థము లున్నవి, మణులరాసు లున్నవి, ఏడంతరువుల
మేడ లున్నవి, దాసదాసీజనశతము లున్నారు. అశ్వగజాందోళికాది
సంపద లనేకము లున్నవి. కాని మానవ శక్తిలో వారు మనకంటె నెట్లు
క్రువ ఘనులు? భగవంతుఁ డెట్టివాఁడా? ఆయన దివ్యశక్తిసంపన్నుఁడు.
అద్వితీయశక్తిసంపూర్ణుఁడు.

కాని యెంత మహాశక్తిసంపన్నుఁ డైనను నాతఁడు మనల
రక్షించు నని యెట్లు నమ్మవచ్చును? భగవంతుఁ డైనవాఁ డెల్ల త్యాగి
యగుచున్నాఁడా? విద్యావంతుఁడైనవాఁ డెల్ల గురుఁ డగుచున్నాఁడా?
ప్రపంచజ్ఞున మున్నవాఁ డెల్ల కవి యగుచున్నాఁడా? అట్లే శక్తియున్న

వాఁ డెల్ల రక్షించు నని యేమి నవ్వుకము ? శక్తిని రక్షణకార్యము న్నకై ప్రోత్సహించుగుణ మొక్కటి దానివెనుక నుండవలయును. ప్రపంచజ్ఞాన మున్నవాఁ డెల్ల కవి యగుటలేదు. అట్టిజ్ఞానమును చిత్ర విచిత్రముగ లోకసమ్మాహనకరముగ నుపయోగపఱచుటకు సమర్థ యైన నవనవోన్మేషశాలిని యగు ప్రతిభ దానివెనుక నుండవలయును. అట్లే భగవంతుఁడు తనశక్తి జూపుటకుఁ బ్రేరణనేయఁగల యేగుణము దానివెనుక నున్నది? లేదా ఇదిగో “కృపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్” అని శ్లోకమున లేదా? ఓ! కృపగలశక్తిమంతుఁడు రక్షించుట కడ్డేమి? అందులో శాశ్వతమైన కృపయే. ఈదినమున నిల్చి రేపు మాయ మగు నది కాదే? ఎందఱ నెంతకాలము రక్షించినను దఱుఁగునది కాదే? అందుచే నాతఁడు మనల రక్షించుట నిశ్చయము.

కాని ఆతఁ డెవరు? మన మెవ్వరము? మనల నాతఁడేల రక్షింప వలయును? ప్రపంచమున శక్తిమంతులు, కరుణాళురు నందఱును రక్షించుచున్నారా? “రహ్యచక్రవర్తి యిక్కడివారిని రక్షించుటకుఁ బూనుకొనునా” అని యన నక్కఱలేదు. అట్టిసందేహ మనావశ్యకము. రక్షించుట కట్టిసంబంధముగూడ నున్నది. అది యెప్పు డారంభమైనదో యెఱుఁగనంతపురాతన మై యున్నది. ఆసంబంధమేది? ఈశేశితవ్య సంబంధ మని శ్లోకమున చెప్పఁబడినదికాదా? ఇక నేమి?

కాని మఱియొకటి యున్నది. “రక్షిష్యత్యనుకూలాన్నః” అని శ్లోకమున చెప్పఁబడినది. అనుకూలరమైన మనలను రక్షింపఁగలఁడట. ఈయనుకూలత్వము మనగుణము. మన మెట్లుండిన నాతని కనుకూల రమై యుండుమో రవంత తెలిసికొనవలసియున్నది.

భగవంతుఁడు మనల రక్షింపేక్షను ప్రతీక్షించును. “పరమేశ్వ రుఁడా! రక్షింపు” మని మన మెప్పు డైన నాతనిఁ గోరుదుమా, అట్టి కోరిక తనచెవి నెప్పుడైనఁ బడునా యని యాపన్నరక్షణార్థమై దయా సముద్రుఁడగు భగవంతుఁడు వేచియుండునట. ఆమాత్రపు మాట యైన మననోటినుండి వెడలదే! అట్టిమాటలు నోట వెడలుచున్న కొందఱి కామాటలు నాల్కచివరనుండి వచ్చినవి కాని మనస్సునుండి వచ్చినవికావు. అట్టి శుష్కవాక్యము లక్కఱకు రావు. అద్భుతమైన మన

స్సుతో, విశ్వాసపూర్ణమైన మనస్సుతో, దృఢనిశ్చితమగు మనస్సుతో, ననన్యగతికమైన మనస్సుతో, స్వరక్షణతత్పరతాశూన్యమైన మనస్సుతో, నియతేంద్రియులమై, కేవలభగవద్విషయకప్రవృత్తి కల మనస్సుతో, 'బరమేశ్వరుడా! నన్నుద్ధరింపవా' యని యొక్క త్రుటి కాలము ధ్యానించిన నైన నాశక్తమంతుడు, ఆదయాసముద్రుడు మనల రక్షించి తీరును. మన మట్టిచిత్తశుద్ధి, చిత్తదార్ధ్యముఁ గలిగి యున్నామా? అట్టై రవంతనేపు స్వప్రయోజకత్వవిశ్వాసము, ఇట్టై రవంతనేపు సర్వేశ్వరచింత ఇందులో నొక్కయడుగు, అందులో నొక్కయడుగు ఇట్టి సంకరపుబ్రదుకు బ్రదుకుచున్నాము. ఇట్టి యుభయ భ్రష్టత్వపుబ్రదుకు బ్రదుకుచున్నాము. క్రొత్తకుండ, ప్రాతతెడ్డు. జగద్రక్షకా! జానకీపతి. యని జ్వరపీడిత యగుసహధర్మ చారిణిరక్షకై యాక్రోశించుచునే యున్నాము. Genaspirin పొట్లములు వేయుచునే యున్నాము. ఉత్తమస్థుడు మనయా న్నీ నొందుటకై జప్తు హుకుముఁ దీసికొని రాఁగాఁ దహతహచే, 'శ్రీనివాసా, శ్రియఃపతి, రక్షింపు' మని మొఱపెట్టుచునే యున్నాము. చెంబుతప్పెలయు దొడ్డి దారిని బొరుగింటికిఁ బంపించుచునే యున్నాము. ఈచర్యకర్తమేమైన నున్నదా? ప్రయోజన మేమైన నుండునా? మనకంటఁ బైవారెవ్వరు నిక్కడ లేక పోవుటచేతను, గొంచెము హెచ్చుతగ్గుగ నందఱ మొక్కటే తరగతి లోనివార మగుటచేతను సరిపోవుచున్నది గాని, దేవతలు మన యీ యసందర్భచర్యలను జూచునెడల వారు పైనుండి మనమొగములపై నుమియుదురేమో!

మనబుద్ధు లెంత, మనశక్తు లెంత, మనప్రయోజకత లెంత, మన పాండిత్యము లెంత, మనదూరదృష్టు లెంత, మనప్రయత్నము లెంత? తెలియఁదగిన యంశ మేదియు మనకుఁ దెలియనే తెలియదే. నిజ మాలోచింపఁగ మట్టిలోఁ బొరలెడుకీటకములకంటె మనమె ట్లెక్కు వయో నాకు బోధపడలేదు. ఆహారనిద్రాదులతో నవియు మనముఁ గూడ సమానప్రతిపత్తితోఁ గాలక్షేపము చేయుచున్నాముగాదా? మనుష్యులమై పుట్టినందులకు, సృష్టికిఁ బ్రభుల మని సిగ్గులేక చెప్పుకొను చుండునందులకు, మనకు రవంత యదనముగ నేమైన నుగూఱునట్టి

యుండవలదా? భగవద్భక్తియే మనకు లేకుండునెడల నవియు మనము నొక్కమట్టములోనివారమే కాదా? (కీటకములకు భక్తియున్నదేమో! మనమెట్లు చెప్పగలము' అని సభలోఁ గేక.) అటులైన మనము, కీటకములకంటె నధమప్రాణుల మనుటకు సందేహ మేమి? చేసినప్రయత్నము లెన్నెన్నియో భగ్నములై పోవుచున్నవే. ఎంతెంత ప్రయత్నములో చేయుచున్నామే. ఎన్నెన్నియాసలోఁ బెట్టుకొనుచున్నామే. ఫలము నందఁగలుగుచున్నామా? రామపట్టాభిషేకమునకు దళరథుఁ డెంతగాఁ బ్రయత్నించినాఁడు! వసిష్ఠుఁ డెంతవాఁడు సుముహూర్త ముంచినాఁడే. శ్రీరామచంద్రునిహస్తమున కామహర్షి పట్టాభిషేకకంఠముఁ గట్టి నాఁడే అన్నియు సిద్ధము చేయఁబడినవే. నీతారాము లుపవాసముచేసి రాత్రి జాగరముఁగూడ జేసిరే. మందుకొ ట్టుంటుకొన్నట్లంతయు టప్పున నొక్కసారి యిగిరిపోయెనే. పట్టాభిషేకము లేదు సరికదా, వైఁగఁ బదునాలుగేండ్లు వనవాసనూ? అప్పుడు శ్రీరామచంద్రుఁడు జరుల కేమి బోధించెనో విందురా?

గీ. జనులయత్నంబు లేపాటి శక్తిగలవా
బుద్ధు లేపాటి ఘనములో శబ్దమైన
నరుల నాడించు నది యేదో శ నావిచిత్ర
పట్టమును గాంచి తెలిసికో శ వలయు జనులు
విహికము లశాశ్వతములౌ శ నందు మనుజు
లందఁ టెఱిగినయంశమే శ యందఁ టెప్పుడు
మఱచునంగతి యది యుండె శ మఱవకుండ
నాచరించెడివాఁడె జ్ఞానాధికుండు
ఘనతరంగాహతాంగంబు శ కల్లి కరము
నెత్తి నది దాటుకరివోలె శ నెన్నియాస
దలు సుఖమును గదల్చిన శ విలసదూర్ధ్వ
దృఙ్మనస్కుఁడౌ నరుఁ డుత్తరించు భవము.

నాయనలారా! ఇవి మనకు బుద్ధిరాదగిన మాటలేకావా? ఎంత శబ్ద నభోదృష్టియే కాని యూర్ధ్వదృష్టి మన కలవడనేలేదే? Evolution

అట! అది యేదో నాకుఁ దెలియదు కాని, తరులతాజాతినుండి క్రమ క్రమముగా నున్నతదశలోనికి పృష్టిపరిణామము జరుగుటచే మనుష్యుఁడైనాడట! దాని వివరములు నాకేమియుఁ దెలియవు. అదియే నిజమైనయెడల మనుష్యత్వమునుండి క్రమముగా దేవత్వములోనికిఁబోవలసినవారము కదా, పీతవలె నిక్కడనుండి వెనుకకు నడచుచున్నా మేల?

ధనము లేనప్పుడు ప్రభువుల కాళ్ళు పట్టుకొను చుండుట లేదా? రోగములు వచ్చినప్పుడు వైద్యులకాళ్ళు పట్టుకొనుచుండుట లేదా? తుట్టుతుదకు ఋణము కావలసివచ్చినప్పుడు ఋణప్రదాతల కాళ్ళు పట్టుకొనుచుండుటలేదా? ఇందఱు కాళ్ళ నింతనైచ్యముచే నింత బానిసతనముచే బట్టుకొనుచున్నామే. ఏదీ, తుదకు కోర్కెలు ఫలించెనా? ఫలించినను వానిపై కోర్కెలు వెంటనే కలుగకుండ మానినవా? ఒక్కని కాళ్ళ—ఎదునాల్గుభువనముల కొక్కఁడై వాని యొక్కని కాళ్ళ “న జానే కర్త యెత్తించిన్నాపి లొకికవైదికే, ననిషేధ విధి విష్ణో తవ దాసోస్తి కేవల” మ్మని భక్తితోఁ బట్టుకొనినయెడల నింక నేయాపదయును లేదే. ఏలోపమును లేదే. అట్లుచేయకపోవుట కంటె బుద్ధిహీనత, పశుప్రాయత వేఱ కలదా?

అదిగాక, “రావోయి రక్షింతును; రావోయి రావోయి రక్షింపుమని కాసంతమాట మనసార నార్చితోఁ బలుకవోయి” యని మనలఁ బ్రార్థించుచు భగవంతుఁడు మనలఁ దరింపఁ జేయుటకు మనలోపల, మనవెలుపల, మనచుట్టు నల్లలాడుచుండఁగా నింకను బుద్ధిహీనులమై ప్రవర్తించుట మహోన్మాదముకంటె భిన్నమా? “నాయనా! వంట యింటిలోనికి రావోయి, రవంత యన్నము తినవోయి, నీకొఱకింకఁ గనుపెట్టుకొని యుంటికోయి” యని తల్లి వేడుచుండఁగ నామాటలు పెడచెవిని బెట్టి పీఠుల, నూరూర, దేశదేశాలఁ దిరిగి, ముష్టియెత్తుకొను నిర్భాగ్యు నేమనవలసినది? పోనీ, దేశయాత్ర జరిగినది. సంతోషమే. కాని యెవఁడైన ముష్టి బెట్టినాఁడా? ఎవఁడు పెట్టఁగలఁడు? అందఱు భిక్షుకులే యైనప్పుడు పెట్టుట కెవఁడు సమర్థుఁడు? ఒకఁడు ధనభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు కీర్తిభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు బిరుదభిక్షుకుఁడు; ఒకఁడు సంతానభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు తరుణీభిక్షుకుఁడు, ఒకభిక్షుకుఁ

దే మొగముఁ బెట్టుకొని రెండవభిక్షుకుని యాచించును? సర్వభిక్షుకులను భక్తి శ్రీమంతులుగఁ జేయుటకుఁ బరమేశ్వరుఁ డుండఁగఁ బై చూపు చూడఁగఁ గ్రిందిచూపుఁ జూచెదవేమి? ఇంకఁ గ్రిందనో క్రిందనో యని యేడ్చెదవేల? క్రిందినుండియే కాదా పైకి వచ్చితివి. చచ్చినపిమ్మట నీశరీరము నీవు చూచుచున్న క్రిందనే యుండునులే. నీయాత్మ తరించు నుపాయముఁ జూచుకో.

స్వరక్షణాభిలాషపూర్ణ ముగవిడిచినఁగాని భగవంతుఁడు రక్షింపఁ డనుటకుఁ గొన్నియుదాహరణము లిచ్చెదను. గజేంద్రుఁడు మొసలికిఁ జిక్కుకొనినాఁడు. గజేంద్రునికాలు మొసలి పట్టుకొని నీటిలోని కాతని లాగుకొనిపోవుచున్నది. ఈతఁడు కాలు వెనుకకు లాగుకొని మొసలిని విదల్చివైచినాఁడు మొసలి యొక్కదుముకున ముందునకు వచ్చి గజేంద్రుని మఱియొక కాలు పట్టుకొనఁ బోవుచున్నది. గజేంద్రుఁడు తప్పించుకొని మొసలి నొక్కత్రొక్కు త్రొక్కఁబోవ గిట్టునఁ దిరిగి, మొసలి తోకతో నొకదెబ్బ మొగముపై కెగిరి కొట్టెను. తుండముతో దానిని గజేంద్రుఁడు దూరమునకు విసరివైచినాఁడు. మెఱపు మెఱసినంతలో వచ్చి యెగిరి గజేంద్రుని బండ్లతోఁ బీసినది. ఆతఁడు దానిని దంతములతోఁ భట్టించినాఁడు. ఇది ముందు లాగ, నతఁడు వెనుక కీడ్చి, నది మీఁదికెగుర, నతఁడు తప్పించుకొన, నది కఱవ, నితఁడు కొమ్మలతోఁ గొట్టి నిట్లు సహస్రదివ్యవర్షములు గజేంద్రమకరేంద్రులు హోరాహోరిగఁబోరాడ గజేంద్రునకు బలము క్షీణించెను. మొసలి డస్సియు స్థానబలముచే బటిష్ఠమై యుండెను. మొసలి ముందునకు లాగుచున్నది. నీరసించిన గజేంద్రుఁడు వెనుకకుఁ బోవ గింజకొనుచున్నవాఁడైనను మొసలిలాగినట్లే ముందునకుఁ బోవుచున్నాఁడు. గజేంద్రునకుఁ గాళ్లు పూర్తిగ. మునిగిపోయెను. మొసలి యింకను ముందున కాకర్షించుచున్నది. గజేంద్రుఁడు బలహీనుడయ్యెను నింక మొరాయించి వెనుకకు దగ్గుచునే యున్నాఁడు. గజేంద్రునిశరీర మంతయు నీట మునిగినది. ఈదఁగలిగినను నాతనికిఁ గాళ్లు తేలిపోవుచున్నవి. ఇంతలోఁ దల క్షాణమునిగినది. తుండమునకుఁ జివరనున్న ముక్కఱములు మాత్రము

నీటిమట్టమున కొక్కడుగు వైనున్నవి. ఇంక నొక్క యాడ్పుతో సరి యన్నట్లున్నది, అప్పుడు.

శ్లో. పరమాపదమాపన్నో మనసా చింతయద్ధరిం

స తు నాగవరశ్రీమా నారాయణపరాయణః.

స్వరక్షణప్రయత్నమును బూర్తిగ విడుచుకొని నారాయణపరాయణుడై శ్రీమంతుడైన గజేంద్రుండు పరమాపన్నత నొంది శ్రీహరి మనసారధ్యానించెను. సర్వేంద్రియములు మనస్సు బుద్ధి యాత్మయుఁ బరమేశ్వరునియందు లీనమొనగి యొక్కక్షణకాలము ధ్యానింపఁగఁ దనపుట్టి ముని గిపోయినట్లు, తనకొంప గూలి నట్లు లొక్కయెగురున

మ, సిరికిం జెప్పఁడు శంఖచక్రయుగము జేదోయి సంధింఁ జే పరివారంబును జీరఁ డభగవతిం బన్నింఁ డాకర్ణికాం తరధమ్మిల్లము చక్క నొత్తఁడు వివాదప్రార్థతశ్రీమచో పరిచేలాంచలమైన వీడఁడు గజ ప్రాణావనోత్సహియై.

అట్టి మహావిష్ణువు ప్రత్యక్షమై గజేంద్రుని రక్షించెను.

మఱియొక యుదాహరణము చెప్పెదను. ఏకవస్త్రయైన ద్రౌపదిని దుశ్శాసనుఁడు కబరినికర్ణణ మొనర్చి సభలోని కీడ్చి తెచ్చి యా మహాపతివ్రతవస్త్రము నొలుచుచున్నాఁడు. అతఁడు పైట లాగుచున్నప్పుడు కత్తెరమాదిరిగ నీమెచేతు లడ్డుపెట్టుకొనుచున్నది. ఆతఁ డీమె చేతు లూడిపోవునట్లు చెఱఁగు గట్టిగ లాగుచున్నాఁడు. ఈమె వంగుచున్నది. ఇంకను లాగఁబోవఁగ ముడుచుకొని కూరుచుండుచున్నది, కొప్పుఁట్టుకొని యామె నాతఁడు పైకి లేవఁదీయఁగ, నొకచేతితో ఇరో జములు పట్టుకొని, యొకచేతిని జందెముమాదిరి వక్షమునం దుంచుకొని, యొకతోడేపై రెండవతోడ హత్తించి, రవంత వంగియున్నది. మానరక్షణమున కెన్నిపాటులైనఁ బడుచున్నది. ప్రక్కకొత్తగిల్లుచున్నది. గిరగిర తిరుగుచున్నది. ఏమిచేసినను మహాపాపాత్ముడగు నాతఁడు తనదుష్ప్రయత్నమును మానలేదు. మానప్రాణము నొక్కసారి యొక నొక్కపావుగడియలోఁ బోవునని నిశ్చయించుకొని, స్వరక్షణ ప్రయత్నమున లాభములేదని పూర్తిగ గ్రహించి, దానిని బరిత్యజించి,

రెండుచేతులు ప్రక్కను వ్రేలాడుచుండునెడలఁ బ్రమాదవశమున మానరక్షణ ప్రయత్నముచేసికొనఁ బ్రయత్నించుట సిద్ధించునేమో యని భయపడినదియై, రెండుచేతులు వై కెత్తి, మానభంగచింత లేశము లేనిదియై, “శంఖచక్రపాణి!” యని మహర్షితో నాక్రోశించినప్పుడు కదా శ్రీకృష్ణభగవానుఁ డామె నుద్ధరించుట సిద్ధించినది! ఆపన్నరక్షకై శంఖచక్రములు చేతుల ధరించిన నీవు నన్నిప్పుడు రక్షింపకయే పోవు నెడల నీచేతులనున్న శంఖచక్రములు నాచేతుల గాజాలవంటివే యని కెల్పుటకుఁ జేతులు వై కామె యెత్తినదని బుద్ధిమంతులగు వ్యాఖ్యాతలు చమత్కరించిరి.

నాయనలాగా! దృఢచిత్తము మాత్రము మన కుండవలయును. దృఢచిత్తుఁడు కానివాఁ డిహమునకుఁ బనికిరాఁడు; పరమున కంతకంటెఁ బనికిరాఁడు. భగవత్కరుణయందు, భగవద్దక్షణశక్తియందుఁ బరిపూర్ణమగు విశ్వాస ముంపవలయును. నిశ్చలవిశ్వాస మున్నవాఁ డెన్నఁడు చెడియుండలేడు. అవిశ్వాసి యెన్నఁడు బాగుపడలేడు. “సంశయాత్తా వినశ్యతి” యనుమాట నిశ్చయము. శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు పరమదయాభుండై పాణిలోకమును దరింపజేయుటకై ప్రపంచమున కంతకుఁ గటాక్షించిన భగవద్గీతయందుఁదేజోమయములగు నక్షరములతో నిట్లాన్నది.

శ్లో. మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ-మయి బుద్ధి నివేశయ,

నివసిష్యసి మయ్యేవ-అత ఊర్ధ్వం న సంశయః

నెబాప్! ఇంతకంటె గావలసినదేమి? “నీబుద్ధిని, నీమనస్సును నాయందే నిరంతరముగ నుంపుము. నీవు నిస్సంశయముగా నాయందు నివసింపఁగలవు” అని భగవంతుఁ డానతిచ్చినాఁడే. సమస్త కష్టభూయిష్టమైన ప్రపంచనివాసమును వదలి సచ్చిదానందమయి తత్త్వమున శాశ్వతముగా నివసించుటకంటె జన్మమునకుఁ గావలసినదేమి?

ఒకవేళ మనస్సును, బుద్ధిని నాతనియందే నిరంతరముగ మనము నిలుపలేకపోవునెడల నేమి చేయవలసినదను సందేహము మనకుఁ గలుగు నేమో యని తా నెంచి,

శ్లో. అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోమి మయి స్థిరం,

అథ్యాసయోగేన తతో మామిచ్ఛాప్తం ధనంజయ.

అని నెలవిచ్చినారు. అట్లభ్యసించుటగూడ మనకుఁ గష్టమగు నేమో యని,

శ్లో. అభ్యాసే ప్యసమర్థోసి మత్కర్తృపరమో భవ,
మదర్థ మపి కర్తాణి కుర్వక్ సిద్ధిమవాప్స్యసి.

అట్లు తననిమిత్తమై కర్తములుగూడ మనము చేయలేకుండు నెడల,

శ్లో. అథైవ మప్యశక్తోసి కర్తుం మద్యోగమశ్రిత,
సర్వకర్తృఫలత్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్.

అని నెలవిచ్చిరి. మనము చేయు సర్వకర్తముల ఫలములుకూడఁ గృష్ణార్పణ మొనర్పవలయును. కర్తృఫలత్యాగముకూడ మనకు మహా కష్ట మనుట నిశ్చయమే. దన్నిడి నిచ్చి క్రొత్తదబ్బు లాగఁజూచుచున్న మనము, గోచి నిచ్చి గొంగళిని గ్రహింపఁ జూచుచున్న మనము, చేసిన కర్తములఫలము త్యాగ మొనర్పఁగలమా? అందు కంతపార్శ్వపరి త్యాగ ముండవలయును? ఎంతవాఁ డంత పని చేయవలయును? అది గాక సర్వకర్తములఫలము త్యాగ మొనర్పవలయు నని మనము నిశ్చయించుకొనునెడల నొకవిశేషముమాత్ర మున్నది; మనకు దుష్కర్తము లన్నియు నొక్కసారి కట్టుపడును. వ్యభిచరించి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? అసత్యమాఽపి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? తుష్టతుదకుఁ జుట్టఁగాల్చి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? నిష్కామ్యకర్తమును గూర్చి మీజంఘాల శాస్త్రీగా రిదివఱ కుపన్యసించియే యున్నారు. అందుచే నింకఁ జెప్ప నక్కఱలేదు.

భక్తిమార్గము ప్రకృతి కెంతమాత్రము భిన్నమైన మార్గము కాదు. సహజములైన హృదయరసములనేమియు శోషింపజేయనక్కఱ లేదు. నీభార్యాపుత్రులందు నీకున్న నిశ్చలానురాగ మున్నదే, దానినే భగవంతునివైఁ బఱపుము. నీ ప్రేమయొక్క గతిమాత్రమే, గమ్య స్థానముమాత్రమే భేదముకాని యంతకంటె భేద మేమియు లేదు. ఒక్కభగవంతుఁడు తక్క నీ వస్తువేదియు లేదని నిశ్చయముగా నమ్మవలయును. నీయాస్తి భగవంతునిది. నీయాలుబిడ్డలు భగవంతుని వారు. వారు నీయొద్ద భగవంతునిచే నుంపఁబడినవారు కాని నీవారు

కా రని నిశ్చయముగా నమ్రవలయును. భగవంతునిపై దృష్టిలేకుండ నొక్కతలపై నఁ దలఁపకుము; ఒక్కమాటయైన నాడకుము; ఒక్కపనియైన జేయకుము. అట్లు నిరంతరాభ్యాస మొనర్చునెడల నెప్పటికైన సుగతి నిశ్చయము.

నాయనలారా! చాలనేపు చెప్పితిని. శ్రమింపవలయును. స్లోకములు చదువుచు వాని కర్థములు చెప్పుచు బడిపంతులు పిల్లలకుఁ జెప్పినట్లు చెప్పినమాటనే చెప్పితి నేమో యని యనుకొనుచున్నాను. నేను మీకు బోధించుటకు రాలేదు. మీకుఁ దెలియని యంశములు కావు. దయ యుంచి వినినందులకు సంతసించుచున్నాను.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

ఉన్నత్తుని యుపన్యాసము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! మొన్న విశాఖపట్టణమునకుఁ బోయి యచ్చటి పిచ్చి యాసుపత్రిలోని కేఁగితిని. నాకుఁ బిచ్చివారిమాటలను వినుట కెంతయో కుతూహలమగుటచే నచ్చటికిఁ బోయితిని. పూర్వమునఁ బురుషసౌందర్యమునుగూర్చి, సృష్టిపరిణామక్రమమునుగూర్చి యుపన్యసించిన యున్నత్తునిఁ జూచుటకై యాతని కొట్టునొడ్దకుఁ బోయితిని. అతఁ డేమయ్యెనోకాని కానఁబడలేదు. కాని యాతనివంటివాఁడే యొక్కఁడాకొట్టులోఁగూరుచుండి యాస్తరణముగ నున్న తాటియాకు చాడ యాకులను దీసి చీల్చుచున్నాడు. అయ్యా! యని యాతనిఁ బిలిచితిని. తల వైకెత్తి నాల్క రవంత కఱచికొని తిరుగఁ దల వంచుకొని యాకులను చీల్చుచుండెను. అయ్యా! యని మఱియొకసారి పిలిచితిని. ఇంతలో నొకభటుఁ డేఘాలనుండియో వచ్చి “ఎవ రక్కడ! పిచ్చివానితో మాటలాడుచుంటివా? పో! ఆవలికి పో” మని నన్ను గద్దించెను. అతనిచేతిలో నాలుగణా లుంచి, “రవంతనేపు వినోదమునఁ గాలక్షేపము చేయుదును శ్రమింపు” మని యాతని వేడుకొంటిని. “సరే,

అట్టేనే పుండుటకు వీలులే” దని చెప్పి యాతఁ డావలికిఁ బోయెను. “అయ్యా” యని పిచ్చివానిని బిల్చితిని. ఆతఁడు మాటలాడలేదు. సరి కదా, ఈసారి తలయెత్తనైన లేదు. “అయ్యా! తాటియాకు లట్లు చీల్చుచుంటి వెందుల” కని నే నంటిని.

పిచ్చివాని సంభాషణము

“సృష్టిలోనున్న యొక్కొక్కని యా కిట్లు చింపుచున్నాను. ఈ సృష్టి నంత నాశమొనర్చుటయే మంచిది. సృష్టి, పనికిమాలిన సృష్టి, అర్థము లేనిసృష్టి, నశించుటయే సమంజసము. దీనిలో నొక యుద్దేశము న్నదా? నీతి యున్నదా? శాసనమున్నదా? ప్రేమయున్నదా? ఒక క్రమ మైన నున్నదా? మనఋషు లే మని చెప్పిరో వింటివా? సత్తులేదు, అసత్తులేదు. చావులేదు, శాశ్వతత్వములేదు. పగలులేదు, రాత్రిలేదు, ఒక్కటియే యున్నది. అది తనంత తానే యున్నది. దానికంటె వేరు లేదు. ఉన్న దనున దేదో దానినుండియే వచ్చినది. ఇట్లెందులకు వచ్చెనో దానికే తెలియును. అదికూడ నెఱుఁగు నని చెప్పవలనుపడదు. ఇక్కడకు సృష్టికర్తనీతి యెట్లున్నది? జ్ఞానమున్నది, లేదు. Will ఉన్నది, లేదు. ఉనికి యున్నది, లేదు. తననుండి సృష్టికలిగిన దనుసంగతి యని యెఱుఁగును, ఎఱుగదు. ఇట్టి తత్త్వమని మనఋషులు స్థిరపఱచినారు. ఇది తెలియుటా, తెలియకపోవుటా? తెలియుట కాదు, తెలియకపోవుట కాదు. తెలియకపోవుట, తెలియుట యనఁగా నిదియే. సృష్టికర్తను గూర్చి యెఱుఁగకపోవుటయే జ్ఞానము. ఎఱుఁగుట యజ్ఞానము. ఇవి మహావాక్యము లని మనవా రెల్ల రంగీకరించినారు. సృష్టిప్రారంభము నుండి యిప్పటివఱ కిట్టి మహాత్మ్యవ్యాప్తవాక్యములు పుట్టలేదు. ప్రథమ కారణమునుగూర్చి పాశ్చాత్యప్రకృత్యాది శాస్త్రములన్నియు దప్పులు చేసి దిద్దుకొని, తిరుగఁ దప్పులుచేసి మరల దిద్దుకొని, తుట్టుతుద కీ మహావాక్యములే సత్యము లని యంగీకరించుచున్నవి. అవి యంగీకరి చుటచే మనకు ఘనత యున్న దని నేను జెప్పుటలేదు. కాని మనమహా వాక్యముల ననుసరించియే మనవారిలో నూటికిఁ దొంబదుగురవఱకు నడచుచుండుటచే మనకు మహాఘనత వచ్చుచున్న దని చెప్పవలసి వచ్చినది.

మన కాప్రథమకారణమువలెనే జ్ఞానమున్నది, లేదు. ఉద్దేశమున్నది, లేదు. బుద్ధియున్నది, లేదు. Will ఉన్నది, లేదు. పనిచేయుచున్నాము, చేయుచుండుటలేదు.

వర్ణవిభాగ మంత పనికిమాలిన యేర్పాటు లే దనియు, భారతీయుల బానిసత్వమునకుఁ బ్రధానకారణ మదియే యనియు, నిట్టి యసందర్భమైన, యసహజమైన, యపకారకమైన బంధములేని యితరదేశీయులు స్వతంత్రులై, జ్ఞానసుపన్నులై, సౌఖ్యవంతులై, సర్వజనసములై కాలక్షేపము చేయుచున్నారనియు, నిది మనచేతి కరదండములుగఁ, గాళ్ళకు సంకెలగఁ, గంటికి గంతలుగ, మనస్సునకు దిగపీచుడుగ నుండుటచే మన మెదుగు బొదుగులేక, శరీరమున నల్పులమై, జ్ఞానమున సంధులమై, కార్యమునఁ గాతరులమై, చిత్తమున బానిసలమై యున్నామనియు, నీపిశాచమునుండి యెంతత్వరగ విముక్తి నొందుదుమో యంతత్వరలో మనకు సమస్తజనసోదరత్వమే కాక, సర్వజీవసోదరత్వమును గ్రహింపఁగల్గుదుమనియు, నట్లాచరించుటకుఁ దగిన వీర్యము, వెన్నెముక, విదగ్ధత కలవారమగుదుమనియు, మనదేశమునకు, మనజాతికియథార్థముగ మనుజుజన్మమునకుఁ గూడ లాభువకరమైన, లజ్జాకరమైన యీ “నన్ను ముట్టుకొనకుడనపు”, బుద్ధిహీనపువళుప్రాయపు పేర్పాటెప్పుడు పరశురామస్త్రీతియగునో యప్పుడే మనకు జాత్రైక్యము సంభవించుననియు, జాత్రైక్యముతో శరీరపాటవము; శరీరపాటవముతో సౌఖ్యసంపదయు; సౌఖ్యసంపదతోఁ జిత్తవికాసము; చిత్తవికాసముతో బుద్ధినైర్యము; బుద్ధినైర్యముతో నాత్మస్వాతంత్ర్యము సిద్ధించు ననియు మన ముపన్యాసపీఠములపై సింహగర్జనము లొనరించుచుండుట లేదా? ఇట్లు జాత్రైక్య సమార్జనసంరంభ మొకవంక జరుగుచునే యున్నది. వేటొకవంక, తూర్పు మంగళ్ల కొక్క కాన్ఫరెన్సు, పడమటి మంగళ్ల కొక్క కాన్ఫరెన్సు, వ్యాసరాయమఠపుల కొక్కటి, ఉత్తరాదిమఠపుల కొక్కటి, వైదికుల కొక్కటి, నియోగుల కొక్కటి, కాసలనాటివారి కొక్కటి, వేగినాటివారి కొక్కటి, మెరకవీధి తెలగాల కొకటి, చల్లపువీధి తెలగాల కొకటి, సపాదవైష్ణవుల కొక్కటి, నిష్పాదవైష్ణవుల కొక్కటి, పెడమాలపల్లి యాదిద్రావిడుల కొకటి, చినమాలపల్లి యాదిద్రావిడుల

కొక్కటి జరుగుచునే యున్నవి. ఒక తెగవారి కట్టుపాటులు వేటొక్క తెగవారి కనిష్టములు పరిపూర్తిగ ననిష్టములు.

గీ, తెల్లసుద్దకు మఱి విభూతికిని బడదను
సుద్దముక్కల రెంటికిఁ జొక్కయెదురు
పగిలిన విభూతిపండులోఁ బ్రబలతముము
తైనతెగల రెంటికిని పస్తాప్తకంబు
బొగ్గుదారి బొగ్గుది సుద్దబూడిదలకు
దాని కెప్పుడు నైధనతారవరుస
అరవలకు నాంధ్రులకు గ్రద్దులాటఘాటి
వైఁగ బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణభండనంబు.

సభావేదికలపై సామరస్యము, గృహంతరముల గ్రద్దులాట, పలుకులలో మిత్రత, పనిలో శత్రుత, బోధనములో భూతదయ, ఆ చరణములోఁ గత్తికోత.

(ఆతఁడొక్క త్రుటికాల మాఁగి గొంతు సవరించుకొని నావంకఁ జూచెను. ఈతఁడు పిచ్చివాఁడువలె మాటలాడుట లేదే యని నేను మనస్సున ననుకొంటిని. ఆంతలో నాతఁడు తిరుగ నారంభించినాఁడు.)

ఇంతటితో సరిపోయినదాఁ డోహుఁ. మఱియొకచోట నెట్లుప న్యసించుచున్నార? “బెడ్డవ్రేట్లను సహించి రేగుకెట్లు మనకుఁ దీయని ఫలము లిచ్చుచున్నవి. పట్టులేక గాలిలో సర్వశ్రమములఁ బొంది యల్లాడుచు మేఘములు మనకు సుధాసన్నిభములై ననీరము లిచ్చుచున్నవి. కత్తికోతను సహించుచు మేకలు మన కాహార మిచ్చు చున్నవి. తాను జలిచే జచ్చుచు గొట్టె మనకుఁ గంబళి నిచ్చుచున్నది. తమగడ్డితాము దినుచు గోవులు మనకుఁ గుంభవృష్టిగ మధుమధురక్షీరముల నిచ్చు చున్నవి. వేడచే బెంటచే సంతృప్తి నొంది సమస్తభాన్యసమృద్ధిని సర్వం సహదేవి సమకూర్పుచున్నది. పశువులు పైతము ప్రాణహీనములగువస్తువులు పైతము స్వార్థపరిత్వాగ మాచరించి పదార్థసంవిధాన మొనర్పుచున్నవి. ప్రేమతత్త్వమే సృష్టికి మూలాధారమై యున్నది. ఎక్కడఁ జూచినఁ బ్రేమ, ఎక్కడఁజూచినఁ బ్రేమ. గ్రహములందుఁ బ్రేమ. నక్షత్రములందుఁ బ్రేమ, అంతరిక్షమునఁ బ్రేమ, గాలిలోఁ బ్రేమ. నీళ్లలోఁ

ప్రేమ, భూమిలోఁ ప్రేమ, ప్రపంచమునందలి ప్రతిపరమాణువునందునఁ
 ప్రేమ, పరమేశ్వరుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడు. ఆతనిస్వరూపమున సృష్టి
 నందిన మనుజుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడనుట కేమైన సంధేహమా? బుద్ధుఁ
 డెట్టివాఁడు. ఏనుఁజ్ఞుఁడెట్టివాఁడు? రామానుజుఁ డెట్టివాఁడు? చైతన్యుఁ
 డెట్టివాఁడు? ఇట్టి ప్రేమైకనిధానములైన మహానుభావు లవతరించిన
 భారతభూమి ప్రేమరసనీక్తమై, ప్రేమరసార్ద్రమై, ప్రేమరసైకనిధానమై
 ప్రకాశించుచున్నదనఁగా నాశ్చర్యమేమి? ప్రేమరసవాహినులచే భారత
 దేశ మంతయుఁ జల్లనై యున్నదనఁగ వింత యేమున్నది? పైనిమంచు
 కొండలబారువలనఁ గలిగిన చలువ, మూఁడు ప్రక్కలఁగూడ నావ
 రించినమున్నీటిచలువ, గంగతల్లి మొదలు కావేరవ్వువఱకు నడుమనున్న
 పవిత్రనదుల చలువ, శ్రీకృష్ణవిరహమున గౌరాంగుఁడు వరించినయశ్రు
 ధారల చలువ, బుద్ధదేవుని ప్రేమమతపుఁ జలువ, పుట్టతేనీతోఁ గలిపిన
 శ్రీరామనామామృతపుఁ జలువ, మహర్షులదయాదృష్టులచలువయుఁ
 గలిగిన భారతదేశమునఁ దీవ్రత కెక్కడనైనఁ దావున్నదా? కఠినత్వ
 మున కెక్కడనైన నవకాశమున్నదా? క్రూరత్వమున కేమైన నెడ
 మున్నదా? హింస కెక్కడనైనఁ జోటున్నదా? మనకాలిక్రింద నడఁగి
 పోవు పురుగునకు మనకుఁ దత్త్వమున భేద మేమైన నున్నదా? నిన్నునీ
 పెట్లుప్రేమించుకొనుచున్నావో, నీతోడిమానవులనందఱ నట్లు ప్రేమింప
 వలయును గాదా? మానవులకంటె భిన్నములైన జంతువులఁగూడ నీ
 వట్లే ప్రేమింపవలయును గాదా? పరుఁడని నీవనుకొనుచున్న ప్రతి
 ప్రాణియుఁ గూడ యథార్థముగ నీవే. కావునఁ దలఁపులోఁగాని,
 మాటలోఁగాని, చర్యలోఁగాని యెవ్వరికిఁ గూడ నీవలన నపకారము
 జరుగఁగూడదు. పరకష్ట మాత్మకష్టము. పరదుఃఖ మాత్మదుఃఖము. పర
 హింస యాత్మహింస. పరత్వ మనునది యథార్థముగ నాత్మత్వ మే కాని
 వేఱు కాదే? సూర్యుఁడు దాను గర్భానలజ్వాలాజ్వాలముచే మండి
 పోవుచుఁ బ్రపంచమున కారోగ్యమును బ్రసాదించునట్లు సర్వకష్టనిష్ఠుర
 తల కోర్చి జనోపకార మాచరింపుము.

ఇట్టిమాటలు సఖావేదికలపైఁ బలుకువా రొకరా, యిద్దఱా ?
 బోలు. ఆమోదించువారు, శిరఃతంపనమొనర్చువారు, నెట్టి యా

చరణమునకైన శపథము లొనర్చువారు లక్షలు. ఏదీ, తుదకు ఫలమేమి? ఏమున్నది? ఆలుమగల తిట్లు, తన్నులు; తండ్రికొడుకుల త్రోపు లాటలు, తాపులాటలు; అన్నదముల యధచంద్ర ప్రయోగములు, విష ప్రయోగములు; అత్తకోడండ్ర గ్రద్దలాటలు, కూపపతనములు; తోడి కోడండ్ర యట్లకట్టవేటులు, రోకలిపోటులు; శ్వశురజామాతలచీకొట్టు టలు, చెంపపెట్టులు. ఒక్కకుటుంబములోని వారిప్రేమమే యిట్లు వెలిగిపోవుచుండఁగ నింక బరులపై ప్రేమ మెట్టులున్నదో వేఱ చెప్ప వలయునా? కన్నపుదొంగతనములు, కొంపలఁ గాల్పుటలు, తలఁగొట్టు టలు, స్త్రీలఁ జెజుపుటలు, న్యాయసభలో వ్యాజ్యములు, చార్జీలు, కారా గృహవాసములు, ఉరిశిక్షలు—ఇవిగాక భూమిమీఁద యుద్ధములు, నీటిలో యుద్ధములు, గాలిలో యుద్ధములు. పరునియెడ నొక కఠినవాక్య మైనఁ బలుకఁదగదని నోటఁ బలుకుచున్నాము. పరరాష్ట్రమునకై ఫిరంగి చెవుల నిప్పంటించుచున్నాము. పరులసుఖములో మన సుఖ మున్నదని బోధించుచున్నాము. పరప్రాణములు పొట్టఁ బెట్టుకొని సుఖించు చున్నాము. అనేకపుణ్యనదులచే జలువయెక్కిన మనదేశమందుఁ దీవ్రత కవకాశము లేదని నోటఁ బలుకుచున్నాము. జాతివైషమ్యములచే బరులకొంపలఁ గాల్చి పరుల వేడినెత్తుటిచే మాతృభూమినిఁ దడిపి మహా నదుల నపవిత్ర మొనర్చుచున్నాము. మనకు బుద్ధియున్నదా, లేదా? ఉన్నది-లేదు. ఆలాపములలో బుద్ధి, ఆచరణములలో బుద్ధిహీనత. ఉప న్యాసరంగముల బుద్ధి, ఉద్యోగరంగమున బుద్ధిహీనత. కూపములేని కుగ్రామ మున్నది. కోమటిదుకారణములేని కుగ్రామ మున్నది. దేవాల యములేని కుగ్రామమున్నది. రచ్చలెన్నె లేని కుగ్రామమున్నది. బ్రాహ్మణ బ్రువుఁడైన శ్రేణి కుగ్రామమున్నది. దేశభక్తులులేని కుగ్రామ మున్నదా? లేదు. లేనేలేదు. గతించిన దుష్టకాలములో నాలుగుశతాబ్దములకో, పదిశతాబ్దములకో యెవ్వఁడో యొక దేశభక్తుఁడు కాలానుసరణముగ నుదయించుట, కొంతకాలము నిశ్శబ్దముగ నిరాడంబరముగ నిశ్చల ముగ నిరుపద్రవదీక్షతో వ్యత్యస్తపరిస్థితులను సరిచేయుట, ప్రజాహిత మాచరించుట, దేవసేవామార్గమును గానఁబఱచుట, తిరోధానమగుట జరుగుచుండెడిది. ఇప్పు డటులా? ఏమి విచిత్ర కాలము? ఎనిమిదిసంవత్స

రములలోపల నీ భారతవర్షమున బయలుదేరిన దేశభక్తులసంఖ్య మిగిలిన సర్వప్రపంచమందు నెనిమిదివేలసంవత్సరకాలములోఁ గలిగిన దేశభక్తుల సంఖ్యకంటె నెన్నిమడుగులో హెచ్చని భావింపవలసినట్లున్నది. ఆసాధారణమైన, యాశ్చర్యకరమైన, యద్వితీయమైన యాయభివృద్ధి యారోగ్యలక్షణమూ, యామయలక్షణమూ? కండల పెటపెటయా, క్రొవ్వు తపతపయా? నరములసారా, నంజునీరా? ఓయేమియుపన్యాసముల ఝాంకారములు! యేమి యుద్బోధనలయహంకారములు! సర్వభూత సమత్వమునుగూర్చి, స్వార్థపరిత్యాగమునుగూర్చి, శాంతినిగూర్చి, నిర్మలాంతఃకరణమును గూర్చి, నియతేంద్రియత్వమునుగూర్చి, దేశభక్తిని గూర్చి, దేవభక్తిని గూర్చి యేమి వాచదూకతావైభవము. తిట్లు చీవనచే నడఁగుననియు, గొట్టు పెట్టుచే శాంతించుననియు, గత్తివ్రేటు కాఁగి లించే బోవు ననియు, శత్రుత్వము మిత్రత్వముచే నడలు ననియు, బతు బలోద్దేగ మాత్మప్రబోధమునఁ బటాపంచలగు ననియు, నెట్టియెట్టిమాట లాడుచున్నారు? ఆహాహా! బుద్ధదేవుఁ డాడఁదగినమాటలే? రామూ నుజాఁ డాడఁదగినమాటలే? దేశోద్ధరణమును సంకల్పించుకొనిన మీరు వట్టిమాటలతోఁ గృతార్థులు కాఁగలరా? మాటల కనుగుణమైన తత్త్వము మీలో నున్నదో లేదో పరిశీలించుకొంటిరా? ఆధ్యాత్మికవిద్యలో నేమంతఁ గృషిచేసినా రని మీరు దేశభక్తులనిపించుకొనుచున్నారు? ఆధ్యాత్మికవిద్యదాఁక నెందులకు? విహికవిద్యలో మీరేమంత పరిచితి కలవారో యోచించుకొనరాదా? నాల్గవతరగతి పరీక్షలోఁ గృతార్థులు గా లేక దేశభక్తిలోఁ బడినవారు కొందఱు, పంచకావ్యపఠనములో సందుగొట్టుటచే దేశభక్తిలోఁబడినవారు కొందఱు, నేవృత్తికేఁగూడ పనికిరాకుండఁబోవుటచే దేశభక్తిలోఁ బడినవారు కొందఱు; పదిజమీందారీయాస్థానములను దిబ్బలుచేసి, నిలువఁజేసినధనము లక్షలకొద్దిమూల్గు మండ నకస్తాత్తుగా స్వార్థపరిత్యాగులై దేశభక్తిలోఁ బడినవారు కొందఱు, నేవిధముగాఁగూడఁ గీర్తి రాకుండ నున్న పదవి యేరక్షకభటు నిర్భాగ్యునో పనిలేక కొట్టి శ్రీకృష్ణజన్మస్థానముఁ జేరి దేశభక్తిలోఁ బడిన వారై కొందఱు, నిట్టివారేకీదా నూటికీ దొంబడుగురు దేశభక్తులు! పూర్వ మునర్పిన జాతిద్రోహములు, మిత్రద్రోహములు, దేశద్రోహ

ములు, మతద్రోహములు, దైవద్రోహములు, ఖద్దరుటోపితో సమూ
లముగ నెగిరిపోయినవా ? ఇంకను నిల్చియున్న వేమో ? లోనికి దృష్టిని
గాఢముగఁ బఱపి పరిశీలించుకొనరా ? మిమ్ము దేశభక్తులను జేసినది
దేశీయవస్త్రధారణమేనా ? అంతకుంటే నేమైన నున్నదా ? పంగనామ
ములచే భాగవతోత్తముఁడవు కాఁగలవా ? ఆనపకాయచే సన్నాసివి
కాఁగలవా ? ఖద్దరు నీయొడలిమీఁదనా యుండవలసినది ? నీమనస్సులో
నుండవలయును. నీమనశ్శాటిలోని పడుగువేక స్వదేశీయభావతంత్రు
వులతో నెప్పుడు చేయఁబడినదో యప్పుడు నీవు దేశభక్తుఁడ వగుదువు.
తెఱచాఁపగుడ్డ మొలకు బిగించుట గాదు. వేదివిహితకర్తములచే మన
స్సును బిగింపవలెను, స్నానములేక, సంధ్యాచందనము లేక కట్టుకొనిన
బట్టయైన మార్పకుండఁ, బదునాల్గుసార్లు మూత్రము విడిచినగుడ్డతో
నేడుగంటలైనఁగాకుండ నేకూడూరులోనో, యేయేలూరులోనోయాడలి
రపంతయైననాఁపలేక యాండ్లయభోజనమందిరములలోని కల్లురొట్టెతో
కాఫీతోఁ గడుపు నిండించుకొనుచున్ననీవు దేశభక్తుఁడవేనా ? దేశభక్తున
కుండవలసిన నియతేంద్రియత్వముమాట దేవుఁ డెఱుఁగును. ప్రప్రథమ
సోపానమైన యాహారనియమమే నీకులేదే ? తాటిపాకనవారు తల
పాగబరువును మోయఁగలిగిన నీవు రపంతవ్యతిరేకపుమాట సహింపలే
నపుడు తుల్యనిందాస్తుతుఁడగు దేశభక్తుఁడ వగుదువా ? వదినెగారికి
మనువృత్తి నీయవలసివచ్చు నని యెంచి యామె వ్యభిచరించిన దని యప
వాదము కల్పించితివే. దేశభక్తుని కుండవలసిన సర్వప్రాణసమత్వము
మాట యటుంపుము. స్వబంధుభక్తియైన నీకున్నదా ? ఇంతయేల ?
కల్లుపాకలనుండి కులటల గుడిసెలనుండి పవిత్రములగు రాట్నపుజెండా
లతో వెలువడిన దేశభక్తు లెందఱున్నారో యెఱుఁగుదురా ? అట్టి
వారిని జూచుటతోడనే దేహముచచ్చినది, దేశము చచ్చినది, భక్తి
చచ్చిన దనవలయునుగాదా ? దేశభక్తి యని తెగసాగెద రెందులకు ?
స్వార్థపరిత్యాగి దేశభక్తుఁడు, మీరు చేయుచున్న పనులందు వేనిలో
స్వార్థపరిత్యాగమున్నదో చెప్పుఁడు. తాడికాయ నిచ్చి తాటికాయలాగఁ
జూచుచున్న మీకు స్వార్థపరిత్యాగమా ? స్వార్థపరిత్యాగ మెంత వైరా
గ్యము గలవానికి కలుగవలెను ? ఒక్కవైరాగ్యమే కాదు. ఎంత

యాథార్థాత్మికజ్ఞాన మున్నవానికి కలుగవలయును ? తనకు బరునకుఁ దత్త్వమున భేదము లేదనియు, భేదము మిథ్య, యేకత్వము సత్యమనియు నెఱిగి యనుభవములోనికిఁ దెచ్చుకొని యాచరించువానికిఁ గాని స్వార్థపరిత్యాగముకలుగునా ? అట్టి మనస్ఫీతి నీకు లభించువఱకు పరోపకారమని భ్రమపడి నీవు చేయుచున్న పను లన్నియు డాంబికములు డబ్బుదండంగలు.

దేశభక్తి దేశభక్తి యని యందువుకద, దేశమునకు ముక్కా, నోరా ? తలయా ? తోఁకయా ? దేశము నారాధించుట ఎట్లు యెఱుఁగుదువా ? దేశీయదేవతల నారాధించువాఁడు దేశభక్తుఁడు. దేశీయుల ఋషులనుండి యుద్బుద్ధములైన వేదముల ననుసరించినర్థముల నాచరించువాఁడు దేశభక్తుఁడు. దేశీయజనులనే గాక సర్వభూతములను తనతో సమానముగఁ జూచుకొనువాఁడు దేశభక్తుఁడు. తాను తన విద్య, తనబుద్ధి, తనసర్వస్వము దేశీయజనసేవ కని త్రికరణశుద్ధిగ నమ్మి ప్రతిఫలవాంఛాశూన్యఁడై ప్రజాసేవ యొనర్చువాఁడు దేశభక్తుఁడు. అంతేకాని వచ్చినధనముతో సంతృప్తి లేక, సంభవించిన యాపదలలో శాంతి లేక, తెచ్చినఋణము లెగఁబెట్టుటకు జంకులేక, సభావీతమున నిలువఁ బడి యనత్యమును బలుకుటకు బిడియములేక, కర్తానుష్ఠానమున కోపిక లేక, త్యాగ మొనర్చుటకు బుద్ధిలేక యధమాధమ వృత్తులు చేసేకొని జీవించునయ్యలు, నవ్వులు మనఃపూర్వకముగ మృత మహానుభావుల నిధులకై 'యర్పించినధనముతో' రైలుఖర్చులు, ఫలాహారప్రఖర్చులుఁ బెట్టుకొని యీమూలనుండి యామూలకు, నామూలనుండి మఱియొకమూలకుఁ బనిలేక తిరుగుటకు విసుగువిరామములేక యల్లరాడు నద్భుతతరపురుషు లగు మీరు దేశభక్తు లగుదురా ?

మీరు బోధించుచున్న జాత్రైక్యముమాట ముందు చూచుకొనవచ్చును గాని మీలో మీ కేమాత్ర మైక్యమున్నదో నెలవిండు. బక్కతెగగా బయలుదేరిన దాటుమాసములైనఁ గాకుండ రెండు తెగలైవవిగదా ? అవి యిప్పటికిఁ బదునాలుగైనవికదా ? ఇంకొక పదునాల్గు చీలికలు వైసవత్సరములోఁ గావని యెవరు చెప్పగలరు ? క్రిందఁబడిన జాతులసమైక్యమై నిన్నిముక్కలైన మీరు వర్ణవిభాగమును మాన్ప

నుపన్యసించుచున్నారా? ముక్కలైన త్రాటితోఁ గట్టెలమోపుఁ గట్టవచ్చునా? మొన్న మొన్న విడిపోయిన తెగలను సవరించుకొనలేక యెన్ని వేల సంవత్సరములనుండియోయున్న వర్ణవిభేదములను మాన్పుఁ బ్రయత్నించుచున్నారా? తలకుఁ దగని తలఁపులా? నోటికిఁ దగని మాటలా? చేతికిఁదగనిపనులా? చెప్పినమాటవినక నిల్లు విడనాడిపోయిన చంచలాక్షిమగఁడు ఆంధ్రపత్రికలో స్త్రీసశ్శృపుమందుఁ బ్రకటించునెడల మీరు వెకవెక లాడరా? అట్లే మిమ్ముఁ గాంచి పరులు వెకవెక లాడుదు రనుబుద్ధి మీకేల యుండక పోవలయును?

అదిగాక మీలో నెవ్వరైన సరే యొకని యగ్రయాయిత్యమున కంగీకరింతురా? ఏవ్యక్తికావ్యక్తియేగజ్జెకట్టి కలాపము వినిపింపవలయు ననుకుత్సాహలతతో నుండుటయే కాని యాతఁడు మననాయకుఁడు, ఆతని ననుసరించి మనము పోవుద మను శాంతచిత్తత, సహనశీలత, మీలో నెవ్వని కున్నదో. యొక్కనివ్రేలు మడఁచి చెప్పఁడు? మీయేలు బడిలో ముందు దేశీయజనుల నుంచుకొనఁ దలచినవారు కదా? మీలో నొక్కఁడైన నొక్కనికి విధేయుఁడై ప్రవర్తింప లేకుండు నప్పుడు మీవలన మేము నేర్చుకొనవలసిన దేది? మీకు విధేయత లేనప్పుడు మావలన విధేయత మీ రెట్లుపేక్షింపఁగలరు? ఏలఁబడు వాఁడే యేలికయగుట కర్హుఁడు. విధేయతఁ జూపఁగలిగినవాఁడే యాజ్ఞ నిచ్చుటకుఁ దగినవాఁడు. వినఁదగినవాఁడే చెప్పఁదగినవాఁడు.

“జంఘాలశాస్త్రీ! నిన్ను నే నెఱుఁగుదును. సాక్షిసంఘమున నీయుపన్యాసములు కొన్ని సార్లునేను వింటిని ఇంతసేపటినుండి మాట లాడుచుంటిని గదా, నాయభిప్రాయములతో నీవేకీభవింపక పోవచ్చును. కాని, నే నేమైన నున్నట్టుఁడు మాటలాడినట్లు మాటలాడితివా” యని నన్నడిగెను. “నేను నందులకే యాశ్చర్యపడుచున్నాను. నీవిచ్చటి కేల వచ్చితి” వని యాతని నడిగితిని. ఆతఁ డిట్లు చెప్పెను; “ఈ కొట్టులోఁ గొంతకాల ముండిన పిచ్చివాఁడు మామేనత్తకొడుకు. ఆతనిఁ జూచుటకుఁ బదునెనిమిదిమాసములక్రిందట నేనిటకు వచ్చితిని. ఆతఁడు నన్నుఁ జూచి నాతోఁ గొన్నియసందర్భపుమాటలాడి ‘నీవిచ్చటఁ గొంతసేపు గూరుచుండుము. నేను జలస్పర్శమునకుఁ బోయినచొద’

నని పోయెను. ఒకగంటనేపు కూరుచుంటిని. ఆతఁడు రాలేదు. ఇంతలోఁ గారాగృహాధిపతి వచ్చి 'యింతరాత్రి యైనను నీ వింక నిటనే కూరుచుంటివేల' యని నాపైఁ దీండ్రించెను. 'అయ్యా! పిచ్చివాఁడు జలస్పర్శమునకుఁ బోయినాఁడు. నే నాతనిబాపను. ఆతనికొఱకే చూచుచున్నా' నని కారాధీశునితోఁ జెప్పితిని. చేతిలోనున్న లాంతరు వైకెత్తి నామొగముఁ బరిశీలించి పిచ్చివాఁడు నా మేనత్తకొడు కగుట చేత నాతనిరూపమునకు, నారూపమునకు భేద మెంతమాత్రమును లేకున్న కారణమున కొరడాతో నొక్కదెబ్బకొట్టి నన్నీకొట్టులోనికిఁ ద్రోచి తలుపువైచినాఁడు. పదునెనిమిదిమాసములనుండి యిచ్చటఁ బడియున్నాను. నే నెవ్వరితో నేమి చెప్పుకొన్నను లేశమైన వినియోగింపలేదు. నా కింతవఱకుఁ బిచ్చియైత్రలే దనుకొందును. ముం దేమగునో తెలియదు కాని మనుష్యజాతిమీఁద నాకుఁ గలిగిన యసహ్యత యింత యంత కాదు. గుణగ్రహణమును మానివైచి యెంతనేపు దోషగ్రహణమే చేయుచు, మనుష్యులనెల్లఁ దిట్టుచుఁ గాలక్షేపముఁ జేయుచున్నాను. నీకుఁ జేతనగునెడల నాస్థితిని వెల్లడించి నన్నీకొఱనుండి విడిపింపుము" అని చెప్పి యాతఁ డూరకుండెను.

హరిహరీ! పిచ్చివాఁ డైనమఱఁదిని జూచుట కితఁడు వచ్చుట యేమి, పిచ్చివాఁడు పాటిపోవుట యేమి, పిచ్చిలేనివాని కీకారాబంధన మేమి! ఏమిచిత్రము! కర్తమూర్ఖము దుర్గ్రహము కదా?

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

క వి

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

ఎక్కడఁ జూచిన జిగజిగ, ఎక్కడఁ జూచిన మిఁమిల, ఎక్కడఁ జూచిన నీరు, ఎక్కడఁ జూచిన పరిమళము, ఎక్కడఁ జూచిన వెలుంగు, ఎక్కడఁ జూచిన బయలు, ఎక్కడఁ జూచిన రంగు, అహోహా! ఏమి

వింత! ఏమిచిత్రము! పచ్చనిబయళ్లు! ఫలములతో నిండినఁజెల్లు, పుష్ప
 ములు గుత్తులుగుత్తులుగా నున్న లతలు, భూమినుండి యుబికి యుబ్బె
 త్తుగ లేచుకొండలు, స్వాదుజలభరితములగు నదులు, నొడ్డులేని సము
 ద్రము, సంతములేని యాకాశము, తేజోమయము లగు గ్రహములు,
 కంటికి తేజము, చెవికి హాయి, యొడలికి జలువ, పూణమునకు సౌర
 భము, జిహ్వకు రుచి నిచ్చుచున్నవికదా? ఈతేజముకంటె, నీహాయి
 కంటె, నీచలుకంటె, నీసౌరభముకంటె, నీరుచికంటె విలక్షణమైన
 యాశ్చర్యకరమైన, యనుభవైకవేద్యమైన యానందము ప్రకృతిదర్శన
 మున మనస్సునఁ గల్గుచున్నదికదా? ఆయానందప్రభావమున మనస్సిట్టె
 యిట్టే తేలికయై యట్టే యట్టే విస్తీర్ణమై ప్రకృతియందు వ్యాప్తమై
 లీనమై పోవుచున్నదికదా? ఏవస్తువును గాంచిన సౌందర్యామృతము
 వర్షించుచున్నట్లగడుచున్నదికదా? ఆహా! ఆకాశమున నీవైపునుండి యా
 వైపునకు వ్యాపించిన యింద్రధనుస్సును జూడఁగోరి దృష్టి, మనస్సు,
 నాత్మయు నింద్రధనుస్సువంపులతో, రంగులతో, వ్యాప్తితో, సౌందర్య
 ముతోఁ గలసి ప్రకృతిసౌభాగ్యదేవతకు ముగళపుటారతు లిచ్చు
 చున్నదికదా? ఒక్కగులాబిపువ్వులోని సౌరశ్యము, సౌందర్యము, సౌర
 భము నాలోకింపఁ బోయి, యాస్వాదంపఁ బోయి, యనుభవింపఁబోయి,
 యాపుష్పసౌభాగ్యములోఁ గలసి, యాకేసర మార్దవమున నార్ద్రమై,
 యామకరందబిందుసంధోహమున లీనమై మన సత్తె యట్టే తన్నయత్వ
 మును జెందుచున్నదే. తుట్టతుద కొక్క గడ్డిపొరకలోఁ బరమేశ్వరుని
 కరుణ, పరమేశ్వరునిలీల, పరమేశ్వరునిజ్ఞానము, పరమేశ్వరునియానం
 దము, పరమేశ్వరునిమహిమము భావించి, యామూర్తిని నేవించి నేవించి,
 యాశక్తిని ధ్యానించి ధ్యానించి తెరింప వచ్చునుగదా! ప్రకృతిసౌమంజ
 స్యమునకు, ప్రకృతి సౌమీచీన్యమునకు, వలచి వలచి వశుడై వశుడై
 సౌందర్యగీతము లఱిచి యఱచి, వ్యక్తిత్వమును మఱచి మఱచి, తన్న
 యుండగు నాతఁడు కవి. తాను వలచిన ప్రకృతిఁ జూచినకొలది, చూచిన
 కొలది సుందరస్వరూపయై కానఁబడునే. ఆపూజించినకొలది నధిక
 పరిమళభరితయై కానఁబడునే. కౌగిలించిన కొలది కౌగిలించిన కొలది
 కఠినతలో మెత్తన, మెత్తనలోఁ గఠినత. కఠినతలో గఠినత, మెత్తనలో

మొత్తన, వేడిలోఁ జలువ, చలువలో వేడి, వేడిలో వేడి, చలువలోఁ జలువ నిమననిముసమున కధికతరముగఁ గానఁబడుచున్నదే. ముద్దు పెట్టినకొలది పెట్టినకొలది ముద్దులోఁ దేనె, యాతేనెలో కలకండ, యారెంటిలో ద్రాక్షపండ్లరసము, నామూటిలోఁ బద్మసౌరభము, ఆ నాల్గింటిలో శిరీషవేళలతే త్తణతణప్రవర్ధమాన మగుచుఁ గానఁబడుచున్నదే ప్రాకులాడినకొలది ప్రాకులాడినకొలది వన్నెలు, చిన్నెలు, హారఁగులు, హాయలులు, తభుకులు, బెభుకులు, వగలు, వగ్గికులు నేకోత్తరాభివృద్ధిగాఁ గానఁబడుచున్నదే. మల్లెపూవులలో రెల్లు పూవులలో నట్టె యట్టె మందహాస మొనర్చుచున్నదే. చక్కని చుక్కల మాటునఁ జేరి కాముకుడైన కవికిఁ గ న్నిట్టెయట్టెఁ గీటుచున్నదే. పర్వతముల ప్రక్కఁ జేరి తెల్లని జిలుఁగుపయ్యెడతోఁ బయోదరము లాంధ్రవనితవలెగూఢతయుఁ బ్రత్యక్షతయుఁ గాకుండ మాటుకొనుచు బయలుదేయుచున్నదే. అంభోధరములఁజెంత నిలిచి మొగము ముడుచుకొని ధుమధుమలాడుచుఁ గంటివెంట నిప్పులు గ్రక్కుచు బడబడాయ మానశబ్దములతోఁ గఠోరముగ ఝాంకరించుచున్నదే. అట్లు ఝాంకరించి ఝాంకరించి స్త్రీనైజము ననుసరించి ధారాపాతముగఁ గన్నీరు విడుచుచున్నదే. గంగావాల్గదిముక్తాహారాలంకృతగళసీమయై, నక్షత్ర పుష్పవారవిరాజితకేశబంధయై, భానుమండలసిందూరతిలక ప్రభాభాస మానఫాలసీమయై పద్మపన్నీరచంపక కేశఫాలికాదిపుష్పపరిమళభరిత నిశ్వాసయై, సర్వగోళసంచలనోద్బూతమహారవగీతామాధురీరమాధురీణయై ప్రకాశించు నీ ప్రకృతికాంత చూచిన చూపులకుఁ, బలికిన పలుకులకుఁ, బాడినపాటలకుఁ, నాడినయాటలకుఁ, చేసినచేష్టలకు నధీనుడై, పరవశుడై, కవి రసమయుడై విరాజిల్లునే. సర్వాంగసుందరయై బంగారుప్రాయమున నున్న వేశ్యాకాంతను విటుఁ డెంతగాఢముగఁ జేమించునో, ప్రేమించి దానిపాదములయొద్దనే యాగ్లిలఁబడి, దాని మొగమునందే సదా దృష్టిధ్యానముల నిల్పుకొని యుండునో ప్రకృతి ప్రమదాశిరోమణి నంతకంటె గాఢముగఁ జేమించి యామెకొంగు దగిలినఁ జాలు నని, యామెముఖసౌరభ మబ్బిన భాగ్య మని, యామె యవయవవర్తులత కనఁబడిన నదృష్ట మని, యామె చిటునవ్వువెన్నెలచే

మనస్సు చల్లబడిన స్వర్గ మని, యామె క్రిగంటఁ దన్నుఁ గటాక్షించిన
 మోక్షమని, కవి యామెను నేత్రపుష్పములచే, వాక్సుష్పములచే,
 మనఃపుష్పముచే నారాధించుచుండునే. ఆకుపచ్చనియతలఘగాగ రాకట్టి,
 పూలరవికఁ దోడిగి, పంటకాలువలయొడ్డునను, జలప్రపాతముల ప్రక్క
 లను, నటినలఁ దాండవించుచుండ కవి మహానందమున లయానుసార
 ముగ గీతములు పాడుచుఁ జేతులతోఁ దాళములు వైచుచుండునే.
 ఒడలు భయంకరముగ నదరుచుండ, నోటివెంటఁ బొగలు, గంధకపు
 జ్వాలలు, రాతినీరు గ్రక్కుచు రౌద్రస్వరూపిణియై చెలరేగుచుండ,
 నొదిగి, యడఁగి శోకసంతప్తచిత్తుడై కన్నీళ్లతోఁ గవి కరుణగీతములఁ
 బాడుచుఁ గరఁగిపోవుచుండునే. పండుటాకులనడుమ, శిథిలములైన
 మహాభవనములనడుమ సంధ్యారాగము వెనుక సన్యాసినవలె గాషా
 యాంబరధారిణియై, యస్తమించుచున్న సూర్యునిఁ జూచుచు నాలో
 చనభావమున నిశ్శబ్దముగ నడఁగియుండఁ, గవి జగదకాశ్వతతత్త్వము,
 సర్వసంగపరిత్యాగమును బోధించువైరాగ్యగీతములు పాడి తాను
 గూడఁ గాషాయమాత్రధారియై నిర్మలుడై, నిర్లభేభుడై నిస్సంగియై,
 నీతియిపోవునే. నవ్వి నొక్కసొగసు, బెదరించిన వేటొక్కసొగసు,
 శిరఃకంపన మొనర్చిన మఱియొకసొగసు, రౌద్రమున రూంకరించిన నీక
 నొక్కసొగసు, నేడ్చిన మఱియొక నొక్కసొగసు, బతిమాల్సిన మఱిమఱి
 యొక నొక్కసొగసు, గల ప్రకృతికాంత కథినుడై కవి సౌందర్యక్షీర
 వారాశిలో నొకపుడు చే బారలు వైచి యీడుచు మఱియొకపుడు కద
 లిన ట్లగపడక నిల్వ టితనీడుచు, వేటొకపుడు రెండుచేతులు జోడించు
 కొని వెలికిలబడి యీడుచు, నింకొకపుడు సౌందర్యామృతమును
 గడుపునిండఁగ్రోలి కదలలేకుండ నలసిసొలసి యేతరంగముమీఁదనో
 తలయుంచి యొక్కనిమేషకాలము మైమఱచి పడియుండునే. నోటి
 వెంటఁ గనులవెంటఁ జెవులవెంట ముక్కువెంట లావణ్యామృతము నధి
 కముగాఁ గ్రోలుటచే గెక్కు కెక్కుమనుచు నూపిరియాడక, బుడు
 క్కున మునిగి యొక్కసారి తేలి, మఱియొక్క మున్నలో నమృత
 మయ్యుడై యద్యైతసితి నొందునుగదా!

బాహ్యప్రకృతియే యంతయనిర్వర్ణ్యమై, యద్భుతమై యప్రతి
హతమై యుండ దీనిని మించిన ప్రకృతి వేటొక్కటి యున్నది. అదియే
యాంతరప్రకృతి. బాహ్యప్రకృతి యంతవివిధమో, యంతవిభలమో,
యంతవిస్తయజనకమో, యాంతరప్రకృతి యంతకంటె వివిధము.
అంతకంటె విభలము. అంతకంటె విస్తయజనకము, దానిలోఁ బ్రకా
శించుచున్నది, యెండయా కాదు, వెన్నెలయా కాదు, ఎండయు వెన్నె
లయుఁగలసి యెండయు వెన్నెలయుఁ గాని యొకవంతకాంతియై, వింత
లలో వింతయై వెల్లిపోవుచున్నదే. లక్షసూర్యులు, కోటిచంద్రు లొక
దానిప్రక్క నొక్కటి, యొకదానిలో నొక్కటి యేకకాలమందుఁ బ్రకా
శించుచున్నవే. ధ్వనికంటె, వెల్తురుకంటె, విద్యుచ్ఛక్తికంటె నెక్కువ
వేగవంతములైన వింతవింతబాదుమెఱపులేవో నుల్కానహస్తములతోఁ
గొఱవిదయ్యువుఁ గోటులతో లోన జఱజఱ మనుచున్నవే. ఆంతర
ప్రకృతిలోని రత్నములముందు, మీపిట్టువజ్రము, మీ కోహినూరు
వజ్రము దిగదుడుపునకైన నక్కఱకు వచ్చునా? ఆనంతరప్రకృత్యాకాశ
మునఁ గలుగు నింద్రధనుస్సులముందు బాహ్యప్రకృతిలోని యింద్రధను
స్సులు వెలవెలలాడుచున్నవే. ని న్నేజస్కము లగుచున్నవే మాసిమాయ
మగుచున్నవే. అంతశ్శక్తచాపములలో వట్టి రంగులుమాత్రమేనా?
కాదే, రంగులో శబ్దమో, ఆశబ్దములోఁ బరిమళమో, ఆపరిమళములో
మాధుర్యమో, ఆమాధుర్యములోఁ జలువయో, అన్నిటిలో ననిర్వచ
నీయమైన సౌందర్యమో, ఆహా! ఆహా! ఏమి యంతఃప్రకృతి! ఏధరణీ
కంఠములైన, నే యగ్నిపర్వతోత్తే పములైన, నేగాలిహానలైన, నాంతర
ప్రకృతిలోని సుంఠోభముల కీడువచ్చునా. ఎనిమిదిదినములయుద్ధ
మున్నది. పదునెనిమిదిదినములయుద్ధ మున్నది. మూడుసంవత్సరముల
యుద్ధమున్నది. ఏడుసంవత్సరములయుద్ధమున్నది. నూలుసంవత్సరముల
యుద్ధ మున్నది. కాని సృష్ట్యాదినుండి కామక్రోధాదులయుద్ధ మవిచ్ఛిన్న
ముగ నాంతరప్రకృతిలో జరుగుచున్నదే. రామాయణయుద్ధమైన భారత
యుద్ధమైన ఐరోపామహాసంగ్రామమైన నవియన్నియునైన నరిషడ్వర్గ
సుంఠోభము ముందెంత? పిడుగుపాటుముందు పికిలికూతలు కావా?
భముద్రపుహోరుముందు సరుగుడుచెట్లగానము గాదా? అట్టిబాహ్య

ప్రకృతికి నిట్టియాంతర ప్రకృతికి నేమిరుంబంధ మున్నదో, యేమిభేదము న్నదో, దానిలోఁ దిరుగునప్పు డేమియానందమో, దీనిలోఁ దిరుగునప్పు డేమియానందమో, యాయానందమున కీయానందమున కెచ్చట సామ్యమో, యెచ్చటభేదమో, యనుభవమునఁ గనిపట్టజాలినయాతఁడు కవి. చెట్టుమొదలే కొవ్వుయై, కొవ్వుయే యాకై, యాకే చిగురై, చిగురే పుష్పమై, పుష్పమే మకరందమైనట్లు బాహ్యప్రకృతియే జడత్వమును ద్యజించి, భారమును వదలి, మోటుతనమును విడిచి, క్రమముగా సున్నితమై, మృదులమై, తేలికయై, వేగవంతమై, సూక్ష్మతమమై, విపుల తరమై, యాంతరప్రకృతిగ మాఱెనో, కాక యాంతరప్రకృతియే క్రమముగ మందమై, బరువై, కఠినమై, మొద్దై బాహ్యప్రకృతిగ మాఱెనో తెలిసికొనఁ గోరి యొక్కసారియే యందులో నొకకా లిందులో నొకకా లుంచి, యందులో నొకచేయి, యిందులో నొకచేయి యుంచి, యందులో నొకక నిందులో నొకక న్నుంచి, పరిశీలించి, కాశిషట్టుబట్టుకు, మెఱుంగువైపు, మోటువైపులెట్లో యట్లే యని యనుభవమునఁ గని పట్టజాలినయాతఁడు కవి. అట్లు కనిపట్టి యాకృతిచే, రంగులచే, రుచిచే, బరువుచే, స్వభావముచే, గతిచే, భేదములైన యావస్తువు లన్నిటికి లోపల వెలుపల, నొకవిలక్షణ మగుశక్తి నిండియున్న దనియు స్పష్టము లగు సర్వపదార్థములుగూడ నామహాశక్తి సాగరమందలి తరంగములు, తుంపరలు, బుద్బుదములు, ఘేనము లని యావేశమున గనిపట్టజాలిన యాతఁడు కవి. అందుచే నేకత్వమే బహుత్వముగా నున్నదికాని, బహుత్వ మసత్యమనియు, నేకత్వమే సత్య మనియుఁ గనుకట్లు నాతఁడు కవి.

ఈశక్తియందుమాత్రము, కవికి, వేదాంతికి సామ్యమున్నది. ఉత్తమమైనకవిత్వము వేదాంతముకంటె భిన్నముకాదు. "Poetry is the highest Philosophy" అని పాశ్చాత్యవిమర్శకచక్రవర్తి చెప్పి నాడు. జగత్తత్త్వమును గూర్చి, పరబ్రహ్మతత్త్వమునుగూర్చి పలికిన వేదస్తులందఱు మహాకవులు కారా? జగత్సృష్టకమును జదివి, దాని యర్థమును గ్రహించి, దానిభావమును గుర్తెఱిగి, దాని రచియించిన మహాశక్తియొక్క తత్త్వము ననుమానింపఁ గలిగిన యాతఁడే కవి.

భూమిలో నుండు గాజురాయి మొదలుకొని యంతరిక్షమున నత్యంత దూర మందుండు చుక్కవఱకు సమస్తపదార్థములందు నీటిని, శాసనమును, ప్రేమమును, సౌందర్యమును, మతమును, నవిలంఘ్యక్రమమును బుద్ధివైశిష్ట్యముచే గనిపట్టజాలినయాతడు కవి. ఫలభారమున వంగిన చెట్లు ప్రపంచమున కేమి బోధించుచున్నవి? విద్వాంసుడు వినయవంతుడై యుండవలయు ననియేకదా? ఉదయముననే భరతపక్షి 'తుట్టు' మని సూర్యునివంక కేల యెరుగుచున్నది? నిద్రావస్థలో నిస్సహాయస్థితిలో రక్షించిన భగవంతుని పాదములపై మనుజుని యాత్మకృతజ్ఞతా వందనములతో నుబ్బెత్తుగ నెగురవలయు ననుమతమును బోధించుటకేగదా. గులాబిపొదపై నొకపూవును మనము లాగగా దానిపై కొమ్మపై నుండుపువ్వు తానుగూడ వంగుట యెందులకు? ఒకచెంపఁ గొట్టువానికి రెండవచెంపఁగూడ చూపు మని యేసుక్రీస్తుఁ డెందులకు బోధించెనో యందులకే. పురపాలకసంఘమువారి వీధి దీప మేమి బోధించుచున్నది? తా నంతస్తాపముచే దహింపఁ బడినసరియే. పరువకు మే లొనర్పు మను స్వార్థపరిత్యాగమహాపాతమును బోధించుటలేదా! కన్నులున్నవానికి, మనసున్నవానికి రాతిలో నీతి యున్నది. మట్టిలో మతమున్నది.

అట్లు చూచువాడు కవి. చూచి యూరకుండునా? ఆవేశమూరకుండనిచ్చునా? ఆనందము పొరలి పోకుండ నాగునా? లోపల చిత్తము తాండవించునప్పుడు జిహ్వపై శారద తాండవింపకుండునా? కలకంఠకలస్యనములతో నొకప్పుడు, శ్రీనివాసదేవాలయఘంటా ఘణఘణధ్వనులతో నొకప్పుడు. శ్రీశైలేశ్వర శంఖారావములతో నొకప్పుడు, ఆఫ్రికాదేశపంచావనభయంకరగర్జారావములతో నొకప్పుడు పలికి, చిత్తోత్సాహమును, జిత్తోద్రేకమును నప్రయత్నముగ, ననర్గళముగ వెల్లడించునాతడు కవి. ఎవనిపలుకు లొకప్పుడు గంగా ధూరివేగసన్నిభములో, యొకప్పుడు పుత్రునియాలింగనమువలె చల్లవలో, సంతోషజనకములో, యొకప్పుడు పడుచు వెండ్లాము నాలింగనమువలె గోరువెచ్చనలో, గుతూహలప్రదములో, యొకప్పుడు పన్నీటితుండ్లములో, పరిమళభరితములో, యొకప్పుడు వీణావాదమువలె మధుర

మధురలలితలలితములై హృదయాకర్షకములలో, యొకప్పుడు వేదవాక్కులవలె శాసనములలో, యొకప్పుడు నిస్సంబంధములుగాఁ గానఁబడుచు, దూరస్థములుగఁ గానఁబడుచు, మెలికలై స్రక్కుబాటునఁ బోవుచు, తిరుగుడులై వెనుకబాటున వచ్చి కాళ్లు చేతులు మనస్సు గట్టిగాఁ గట్టి డబ్బాటున మోసముతో స్వాధీనపఱచుకొనుదాఁక స్వభావము తెలియని పలుకు లొకప్పుడు, రివ్వమని పైకిఁ బోయి యచ్చట నింద్రచాపవర్ణములఁ బూలను ద్రిష్టించి క్రింద జాటిపోవుపలుకు లొకప్పుడు, నుపయోగించు సమయానుసారస్వతో ముఖసమ్మోహినీకరణసరస్వతీమూర్తియగు నాతఁడు కవి.

పైకి మందుడై, బాహ్యప్రపంచజ్ఞానశూన్యుడై, జడుడై, యాంతరప్రపంచముచే గాఢముగ నవలోకించుచు, గోచితో, గొంగలి పాతలతో, నెడమచేతివెదురుకట్టతో, గుడిచేతికుండతో, గడుపులో నాఁకలితో, నడుముపై వంపుతో, శిరమువైఁ గంపతో బిచ్చగాఁడై, మాధుకర మెత్తుకొనుచు నొకపుడు, ధర్మసింహాసనాధిష్ఠాతయై, కిరీటాంగదధారియై, స్వర్ణవేత్రధరనేలితుండై యొకచేత ధర్మశాస్త్రమును, నొకచేత కత్తిని ధరించి యొకయడుగు చందనమున, నొకయడుగు నగ్నియం దుంచి, ప్రజలను యథాన్యాయముగఁ బరిపాలించుచు నొకపుడు, ముండియై, దండియై, కాషాయాంబరధారియై, బ్రహ్మవర్చసము ముఖమున తవణింప నుపదేశముద్రను వహించి, యుపనిషత్సారమును బోధించుచు నొకపుడు, చిటువెండ్రుకలతో, పాలబుగ్గలతో, నోటివొంగతో, కంటికాటుకతో, మాటిమాటికి పైకెత్తుచున్న నడుముతో, చమురు తలతో, దొట్టిలోని బొత్తులలోఁ బడుకొని శ్రేలు నోటఁబడక వెక్కి వెక్కియేడ్చుచు నొకపుడు నిట్లు భావనాప్రపంచమున, భావనానాటకమున, భావనాధంగమున సర్వవేషధారియై బాహ్యప్రపంచాతీతుడై తనప్రపంచమునఁ దా నొక్కడై సర్వమై యుండునాతఁడు కవి.

ఎదుటలేనివస్తువుల వర్ణించునపు డాంతరదృష్టితో, వజ్రధారకంటె వాడియైన యాంతరదృష్టితో, నావస్తువుల యాకృతి, రంగు, రుచి, వాసన, ధ్వని, స్పృశము, మొదలగునవిఁపఱికిలించి వాని బాహ్యంత స్వరూపముల నెట్టయెదుటఁ బెట్టగల యింద్రజాలమహేంద్రజాల

విద్యావిశారదుఁ డగునాతఁడు కవి. ఏయేవస్తువుల నెట్లెట్లు వర్ణించిన నవి స్వస్వరూపములతోఁ బ్రత్యక్షము లగునో యట్టి చాకచక్యనం పత్తితోఁ గొన్నిటిని బలిష్ఠములైన నాల్గు జటకాలతోనో, కొన్నిటిని బలిష్ఠములైన మూడువ్రేతలతోనో కొన్నిటిని దేలికతేలిక లేతలేత యగు పదివ్రేటులతోనో నిర్మించి యెంతదూరముననో యెన్నిమూలల లోనో దాగియున్న వానిని సాక్షాత్కరింపఁ జేయఁగల సమయానుసార శబ్దార్థగుంభనాసమర్థుఁడగు నాతఁడు కవి. ఎవనిబొమ్మలు మాటలో యతఁడు చిత్రకారుఁ డగునట్లే యెవనిమాటలు బొమ్మలో యతఁడు కవి.

నాయనలారా! కవియొక్క ప్రధానశక్తులను జెప్పుచున్నాను. ఇట్టిశక్తుల కుదాహరణములు మనభాగవతభారతరామాయణాది గ్రంథములనుండి యెత్తిచూపునెడల నాల్గుదినములకైన నీయుపన్యాసము లెమలదు. కవితాక్షణములనుమాత్రమే చెప్పెదను. లక్ష్యములను మీరు చూచుకొనవలయును. (అయ్యా మీ పూర్వోపన్యాసములం దెన్నిటిఁ గూర్చియో చెప్పెద నని వాగ్దాన మొనర్చియున్నారు. ఈసందర్భమునఁ గవిభేదములఁగూర్చియుఁ బాత్రాచిత్యముఁగూర్చియుఁ జెప్పవలసి యున్నది. పూర్వవాగ్దత్తములైన వన్నియు నీసారి చెప్పినదాక మివ్వు వదలము—అని సభలోఁ గేకలు.) నాయనలారా! కూతురు కొడుకును గందునన్నఁ దల్లి వల దనునా? వినువా రున్నప్పుడు చెప్పకుందునా? పూర్వమున నుపేక్షించినవానినే కాక నిక ననేకవిషయములఁగూర్చి చెప్పెదను. ప్రపంచవర్మ లంతకంటె నంతకంటెఁ జెడుచు నేయున్నప్పు డుపన్యాసవిషయములకు లోపమేమి? భగవత్కటాక్షము మాత్రముండవలయును.

నాయనలారా! కవితాక్షణము లింకఁ జెప్పెదను. ఇది చప్పున మనస్సునఁ బ్రవేశించువిషయము కాదు. కావున సావధానచిత్తముతో వినవలయును. వస్తువర్ణనశక్తి నింతవఱకుఁ జెప్పియురటిని, పరుల సుఖదుఃఖాద్యవస్థాభేదములను తనవిగాఁ జేసికొని పరులహృదయములందుఁ దూటి తన్నుఁ బూర్తిగ మఱచి తనవ్యక్తిత్వమును బూర్ణముగఁ దుడిచి పెట్టి వారిహృదయములం దైక్యమై, వారట్టియవస్థాభేదములం దెట్లు మాటలాడుదురో, యెట్లు పాడుదురో, యెట్లు గంతులిడుదురో, యెట్లు కూలఁబడుదురో, యెట్లు ప్లేడ్తురో యెట్లు మాటలాడి, యెట్లు పాడి,

యట్లు గంతులిడి, యట్లు కూలబడి, యట్లేడ్చునాతడు కవి. కళత్ర విహీనుఁ డగునిర్భాగ్యుఁ డేచ్చిన ట్లాకపుడు, పుత్రోదయమైన భాగ్య వంతుఁడగు వృద్ధుఁ డుప్పొంగి మహానందమున నోలలాడిన ట్లాకపుడు, సందిగ్ధావస్థలో నేటు చేయుటకుఁ దోఁపని యాపన్నునివలె నూఁగులాడి యొకపుడు, నపకారి యగుసరి యెదుటఁబడిన వీరాగ్రేసరునివలె బాయ కత్తి జళిపించి యాంకరించి, సుహరింపఁ బోవుచు నొకపు డిట్లే యంద తాడవలసిన యాటలు తానే యాడి తానే పరవ్యక్తు లైనట్లు మాట లాడు సవ్యక్తిసంఘన్న పూర్వకపరవ్యక్తిప్రవేశపాండితీమండితుఁడగు నాతడు కవి.

ఆంతరప్రపంచములోని రూపకూన్యములైన రసభేదములు, నవస్థాభేదములు నక్షిగోచరములు కాకుంటచే వానిని వివరించి, విస్తృప్తముగా మనయెదుటఁ బెట్టవలసివచ్చునప్పుడు బాహ్యప్రపంచమున మన కనుభవములో నున్న వస్తువులను జట్టుభట్టు సందర్భానుసారముగ నుపమ లొనర్చి తెలియనివానినిఁ దెలియున ట్లానర్చి చీకటిపై వెలుతురినిఁ బ్రసరింపఁజేయు విజ్ఞానతేజశ్శాలియగునాతడు కవి. మనస్సంకల్పములు, చిత్తవికారములు, బుద్ధిభ్రమములు, వివిధరసస్ఫురణములు, వర్ణవిషయములైనప్పు డాయగోచరపరిస్థితులను దెలియఁబఱచుటకు బాహ్యప్రపంచమునందలి సౌమ్యపరిస్థితులసాహాయ్య మావశ్యకము, ఆంతరప్రపంచమందలి యజ్ఞవిషయమునెల్ల సూక్ష్మముగా, సునాయాసముగా, సుప్రశస్త్యముగా, నత్యంతసముచితములైన యుపమలతో లంకెవేసి మనసుతో నైన సృష్టముగ గ్రహించుట కవకాశము లేనివానినిఁ గంటితోఁ జూచు నట్లు చేయు ప్రకృతిజ్ఞానపరిపూర్ణుఁ డైనయాతడు కవి. కవిప్రాశస్త్యము సముచితోపమాసంఖ్యనుబట్టి గ్రహింపవచ్చును. శ్రీమద్రామాయణము నందు వాల్మీకి యుపయోగించిన యుపమలకు హద్దులేదు. తులసీ దాసునిరామాయణమునందుఁగూడ నెక్కుడుగ నున్నవి. కాళిదాసు నిలో పేక్షియరులోఁగూడ నట్లే యున్నవి. మనఃప్రపంచమునందలి యవస్థాకోటులకెల్ల బాహ్యప్రపంచమున నుపమానకోటులున్నవి. కవి వానిని గ్రహింపవలయును. అది యిదియు నొకటే, అది యిదియు నొకటే యనుటకు సామ్యముకోఱకుఁ గవి యెట్లు ప్రకృతినిఁ బరిశీలించునో, యది

యిది కాదు, అది యది కాదు, (నేతి, నేతి) యని పలుకుటకు వేదాంతియు నట్లే ప్రకృతినిఁ బరిశీలించును. సామ్యపరిజ్ఞాని కవి. భేదపరిజ్ఞాని వేదాంతి. సామ్యముఁ దెలియనిదే భేదము తెలియకపోవుట నిజమే. భేదము తెలియనిదే సామ్యము తెలియకపోవుటయు నిజమే. కాని కవి యందు సామ్యజ్ఞానము విశేషముగ నుండును. వేదాంతియందు విభేదజ్ఞానము విశేషముగ నుండును. ఇది స్థూలమైన నిర్వచన మని యెఱుంగవలయును. అపదార్థములైన యంతరంగావస్థలకుఁ బదార్థత్వ మిచ్చి ప్రత్యక్షము చేయుట కుపమానంకారము మహాకవులందఱు మిక్కిలి విరివిగా వాడియున్నారని చెప్పియున్నాను. బాహ్యపరిస్థితులను వెల్లడించునప్పుడుకూడఁ గవు లుపమలను వాడినారు, వాడుచున్నారు, వాడఁగలరు. ఇది కేవల మావశ్యకము కాదు కాని యలంకారమునకుఁ, జమత్కారమునకు, సౌందర్యమునకు, వస్తువైశద్యమునకుఁ, గవు లట్లు చేయుదురు. మఱియుఁ గవులు మఱియొకవిధములయిన యుపమలను గూడ వాడుచున్నారు. అవి యేవనఁగ బాహ్యవస్థలను వెల్లడించు నప్పు డాంతరావస్థల నుపమలుగఁదీసికొనుచున్నారు. ఇది కేవలము విరుద్ధము. దీనివలన విస్ఫువ్వతలేదు సరికదా, మఱిత యస్ఫువ్వత సంభవించును. రవంత తెలిసినదానిని దెలుపఁగోరి తెలియనిదానినిగాఁ జేయుచున్నారు. ఇట్టికీప్తపరిస్థితుల కుదాహరణములు గొన్ని యిచ్చెదను. మహాకవిశిఖామణియైన వాల్మీకినుండియే యిచ్చెదను. అశోకవనమందుండిన సీతాదేవిని వర్ణించునప్పుడు శుక్లపక్షాదియందలి చంద్రరేఖవలె నున్నదని చెప్పినారు. ఇది తెలిసినది. “పినద్ధాం ధూమజాలేన శిఖామివ విభావసోః” అని మఱియుఁ జెప్పినారు. ధూమజాలముచే గప్పబడిన యగ్నిచ్ఛాలవలె నున్నదని చెప్పినారు. ఇదికూడఁ దెలిసినది. కాని ‘స్తృతిమివ సుసందిగ్ధాం కీర్తిం నిపతితామివ, నిహతామివ చ శ్రద్ధా మాశాం ప్రతిహతామివ. బుద్ధిం సకలుషామివ’ అని యనేకములయిన యంతరావస్థల నుపమలుగాఁ జేసినారు. సందిగ్ధమైన స్తృతివలె, నిపతితమైన కీర్తివలె, నిహతమైన శ్రద్ధవలె, ప్రతిహతమైన యాశవలె, గలుషమైనబుద్ధివలె సీతాదేవి యున్నదని చెప్పుటవలన సీతనుగూర్చి తెలియకపోవుటయే కాక తెలియనియవస్థాభేదము లెన్నియో మనవైఁ

బడినవి. ఈపద్ధతి సమంజసము కాదేమో ? కాని యావాల్కి తిరుగఁబడి “నాపు స్త్రీము నిన్నుఁ జదువు మన్నవాఁడెవఁడు? నీకుఁ దెలియుట కొఱకే నేను గవిత్వము చెప్పవలయునా? ఒకనికిఁ దెలియుట యనునది కవితోద్దేశమా ? నాయుత్సాహముకొలఁది నాయుష్టమువచ్చినట్లు నాసంతోషముకొఱకై నాకొఱకే పాడుకొంటి” నని మనల ధిక్కరించు నెడల మనము కొంత సేపటివఱకు మూఁగలమైయుండవలసినచున్నదేమో? వాల్మీకిమహర్షి చెప్పిన యధిక్షేపణము నిజమే. మామిడిచిగురువగరున జీరవదలినకంతముతోఁ గలకంత మెవఁకొఱకుఁ బాడుచున్నది ? మధు పాన మొనర్చి పాడుతున్నద నీవు వినుటకే పాడుచున్నదా? ప్రకృతి జ్ఞానాస్వాదనమున మత్తిల్లి మైమఱచి వినువారు లేకున్నను వ్రాయు వారు లేకున్నను నాత్మసంతోషముకొఱ కానందగీతములను బాడు గాయకశిఖామణి కవి.

“అథ్రకం రససిందూరం గంధకం టంకణం సమ” వ్వునుయో గము ననుసరించి యాయావస్తువులను గలపి సింధూరభూషణమును జేయు వైద్యునివలె, వివిధములయిన రంగులను జిత్రచిత్రములగు పాల్లతోఁ గలపి యొకవితరంగును జేయచిత్ర కారునివలె రామాశుగ సన్నిభమైన దృష్టిని బదునాల్గుభువనము లొక్కవిసరున నుండునకు వెనుకకుఁ బఱపి సర్వవస్తుజాలమును బరిశీలించి యావస్తువులలో దేని దేని నేయేవిధముగాఁ గలపిన బాగుగా నుండునో యోచించి యట్లు కలపి నూతనవస్తువులుగఁ జేసి వాని నుంచుటకుఁ దావు, వాని విలుచు టకుఁబేరుకల్పించి వానిని వాగ్రూపములగు ప్రతిమలనుజేసి మనయెదుటఁ బెట్టఁగలయద్వితీయద్వితీయ సృష్టికళా బ్రహ్మయగునాతఁడు కవి.

కవి పిచ్చివాఁ డనుమాట సత్యమే. ఎట్టిపిచ్చిలో నేమాత్రమైన వెగటును లేదో, యెట్టిపిచ్చి జగదుద్ధరణపటిష్ఠమో, యెట్టిపిచ్చిలో జ్ఞానవిజ్ఞానములు దుర్నిరీక్షమైన తేజస్సుతో వెల్లనో, యెట్టివెట్టికి వేయి విధములుగాక, కోటివిధములైనను బరమార్థగ్రహణవిధానమున నొక్కటేవిధము గలదో, యెట్టివెట్టి వెట్టులన్నింటికంటె వెట్టిదో, యెట్టి వెట్టిని, నట్టి లోకాతీతయైన వెట్టిని, నట్టి వెట్టి లేనివెట్టి గలిగి తాను ధన్యుడై లోకమును ధన్యముజేయు నాతఁడు కవి.

ఆ. మల్లెపూవుఁ దూఱి మధుపంబుతోఁ బాడి
 గంధవాహుతోడఁ గలసి వీచి
 యబ్ధిలోన మునిగి యశారవహ్నిని గ్రాగి
 నీటిబుగ్గ యగుచు నింగిఁ బ్రాకి
 తోఁకచుక్కతోడ డీకొని శ్రమఁజెంది
 సాంధ్యరాగనదిని స్నాన మాడి
 తనువునిండ నింద్రధనుసురంగులు పూసి
 కైరవాపుసుధను గైపుఁ జెంది
 గోళగానరుతికి మేళవింపుగఁ బాడి
 పాడి యాడి యాడి పాడి సోలి
 భావనామహాత్మ్యపటిమను బ్రహ్మమై
 పోవుకవికిఁ గోటిమ్రొక్కు లిడుదు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

ప్రకృతి శక్తులు

జంఘాలకాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

పిచ్చి యాసుపత్రిలోనిపిచ్చిలేనివానిని జూడవలయునను పిచ్చిచే
 దిరుగ నాతనియొద్దకుఁ బోయి నిలువఁబడి, “అయ్యా! క్రిందటిసారి
 నిన్నుఁ జూచినప్పుడు సృష్టిలో నీతి లేదని శాసనము లేదని ప్రేమ
 లేదని యీపనికిమాలిన సృష్టి నాశన మొనర్చుటయే మంచి దని
 యేమేమో చెప్పితివే” యని నే నింక నేమేమో యనుచు నుండఁగనే
 తీవ్రముగ నాతఁ డిట్లనియెను.

“క్రమమా? క్రమమే!! అబ్బ! క్రమము లేకపోవుటయే
 క్రమము. శాసనమా? అబ్బ! శాసనహీనతయే శాసనము. ప్రేమ
 అట! అబ్బ! సృష్టిలో నట—కథలలో నాటకములలో నుపన్యాస
 ములలో—గలలలోఁబోఁతేకాని ప్రత్యక్షసృష్టిలోఁ బ్రేమమే!
 ప్రేమతోత్పన్నమును బ్రహ్మచములో నొక్కపగలుమాత్రమే యాచరణ

ములో నుంచుట తటస్థించునెడల సృష్టిలో నున్న సర్వజీవము లొక్కసారి నాశన మగుట కేమైన సందేహమా ? ఒక్కజీవము మఱియొక్క జీవమునకు జీవనాధారముగా నున్నప్పు డింకఁ జ్రేమ యుండుట కవకాశ మేమున్నది ? మనుజుఁడు తనతత్త్వమునకు సరిపోయిన యన్నిజంతువుల నన్నిశాకములఁ దినుచున్నాఁడు, సరిపడక పోయినవానిని మాత్రమే మిగుల్చుచున్నాఁడు. ఒక్కమథ్యాన్నాభోజనములో నైదాటు జంతువుల జీవనములు నన్నములోఁ బదివేల శాకముల జీవనములును ద్రాగు నీటిలోఁ బదిలక్షల సూక్ష్మజంతువులజీవనములును మనుజుఁడు తన పొట్టఁ బెట్టుకొనుచున్నాఁడు. వాయుభక్షణమున నెన్నికోట్ల సూక్ష్మ జంతువులను నాశన మొనర్చుచున్నాఁడో చెప్పదరమా ? ప్రేమమునకు లక్షణము చంపి తినుటయే యగునెడల సృష్టిలోఁ గావలసినంత ప్రేమ మున్నది. దినమునకు నాల్గుకోట్లజీవనములను గుటుక్కున మ్రింగి గట్టునఁ బొట్ట నింపుకొని, బట్టునఁ ద్రేచి, ప్రపంచము ప్రేమమయ మై యున్న దని సభాపీఠముల జోధించు మనుజు నే మనవలయును ? మోసగాఁ డనినఁ జాలునా ? కటికవాఁ డన్నఁ జాలునా ? ఆతని నేమను నెడలఁ దగియుండునో చెప్పము—ఓ ! 'లాడలాడమని యుపన్యసించువాఁడవుకదా ? ఏదీ ? నీతర మగునా ? మనుజుఁడుచేయుచున్న యక్రమచర్య కాతని కనుగూఁగవైన తిట్టు శబ్దచాలమునఁ జూపఁగలవా ? 'ఏవో కొన్నిజంతువులను గొన్నిశాకములనుమాత్రమే మనుజుఁడు బుద్ధిపూర్వకముగఁ దినుచున్నాఁడు కాని వాయువులోనుండి జలములోనుండి, యబుద్ధిపూర్వకముగఁ దప్పనిసరిగఁ దనలోఁ బడి నశించు ప్రాణులవిషయమున నాతఁ డేమి చేయవలసిన దని నీ వందువేమో ? ఏమి చేయవలసినదా ? ఇంకఁ జ్రేమోపన్యాసములు పలుకక నోరు కట్టి పెట్టుకొనవలసిన్నదని చెప్పుము. పలుకక తప్పనియెడల స్వార్థప్రేమమే కాని పరార్థప్రేమము ప్రపంచమున లేదని స్పష్టముగాఁ జెప్పవలసినదని చెప్పుము. ఎంతసేపు తనతండి, తనసుఖము, తనధనము, తనకీర్తి—అంతే తన కెంతవఱ కుపయోగించునో యంతవఱకే తలఁపు; అంతవఱకే మాట; అంతవఱకే చేష్ట. ఆస్వార్థపరత్వములోనే పెద్దతల యున్న వానికీ పెద్దతలఁపు. పెద్దనో రున్నవానికి పెద్దమాట. పెద్దచేయి యున్న

వానికి బెద్దచేష్టు. పెద్దబుద్ధి యున్నవానికి బెద్దయాశ. పెద్దకడుపున్న వానికి బెద్దతిండి. పెద్దబల మున్నవానికి పెద్దపెట్టు. చిన్నప్రకృతి వాని కన్నియుఁ జిన్న—ఇదియే భేదము. ఇంతకంటె భేద మేమియు లేదు. అందఱుకూడ స్వార్థపరులు. పెద్దవారి స్వార్థపరత్వముచే జిన్న వాఁడు బాధపడుచుఁ దనకంటెఁ జిన్నవారిని దాను బాధించును. రాజు గారు మంత్రిని జీవాట్లుపెట్టఁగ మంత్రి తనయింటికిఁ జోయి యిల్లాలి నడ్డమైనతిట్లు తిట్టును. ఆమె తనపిల్లను గోపమున దాడపై నొక్కటి వ్రేయును. అపిల్ల యడుకుఁజోతుఁదనమునఁ దనబొమ్మను నేలవైచి పగులఁగొట్టును. ఎంతసేపు నొకనిచేయికంటెఁ దనచేయి వైనున్నదను సంతోషము తనకు మిగులవలయును. ఒకని బాధించుటకుఁ దగినశక్తి తన కున్నదనుసంతోషము తనకు మిగులవలయును. ఎట్టిపనిలోనైనఁ దనయాధిక్యము తనసంతోషమే కావలయును. అందుకొఱకే, యంత వఱకే యితరులతో సంబంధము యాజ్ఞవల్క్యుమహర్షి యెంత సత్యము లైన మాటలాడెనో యెఱుఁగవా? నీసుఖముకొఱకే నీభార్యను నీవు ప్రేమించుచున్నావు. నీసుఖముకొఱకే నీవు నీపుత్రునిఁ బ్రేమించు చున్నావు. నీకు యథార్థమైన ప్రేమము నీయందే తక్కు నితరు లెవ్వరి యందును లేదు. ఇవి యెంత వింతగఁ గనబడుమాటలో యెంత సత్యము లైనమాటలు! వీనిసత్య మెట్టిదో రవంత పరిశీలంతము.

రెండేడ్లపిల్లవానితత్త్వమును బరీక్షింతము. అంతపిల్లవాని నేల పరీక్షింపవలయు ననగా, నాతనిలోఁ బ్రపంచసంబంధమైన మోసము, దాంభికము, మాయ, యిచ్చకము మొదలగు నేదోషము లింక సంక్ర మింపలేదు. సాంకర్యరహితమై స్వచ్ఛమై సహజమై యతనితత్త్వము పుట్టినది పుట్టినట్లున్నది. ఇదియే పరీక్షింపఁదగిన సమయము. అదర్శ స్వచ్ఛతను దెలిసికొనవలయునెడల దానిపై మాల్పిన్య మేమియుఁ జేరనప్పుడే పరీక్షింపవలయును గాదా! గాలిలోనిచెమ్మ దానిపైఁ జేర కుండునపుడే పరీక్షింపవలయును గాదా! ఎదుటను బ్రక్కనున్నవస్తువుల చాయలు దానిపైఁ బడకుండునప్పుడే పరీక్షింపవలయునుగాదా! పుట్టు కతోఁ బుట్టినగుణము లేవో తెలిసికొనఁదలఁచినయెడల నట్టిబిడ్డనే పరీక్షింపవలయును. బిడ్డచేతి కడ్డమిచ్చిన సరే, బొమ్మనిచ్చినసరే, మఱి

యేది యిచ్చినసరే, దాని నేల నడచికోట్టును. నాశన మొనర్చుటయే దానిప్రకృతి యని తెలిసికొనవలసినది. ఎవడైన మఱియొకపిల్ల వాడు తనయొద్దకు వచ్చునెడల, వానిని గొట్టి పీడినదాఁక, దహతహలాడి పోవును. సహజజాతితో సంతత వైరమే మనుజప్రధానగుణ మని తెలిసికొనవలసినది. తనతల్లి క్రొత్తగ వచ్చినపిల్లవాని నెత్తుకొనువఱ కక్కఱ లేదు. దరిఁజేర్చుకొన్నయెడలఁ దలఁ గొట్టుకొని యేడ్చును. తనస్థి నెవరైన నాక్రమింతురేమో యను నసూయయే ప్రధానగుణ మనితెలియఁ దగినది. తండ్రి పెద్దమితాయి పొట్ల మింటికఁ దీసికొనిరాఁగ, నన్ను కొక్కయుండ పెట్ట వలనుపడునా? అక్క కొక్కయుండ పెట్టవలను పడునా? పొట్ల మంతయుఁ దనచేతి కీయవలయును, ఇచ్చినదాఁక నింటిపెంకు లెగురఁ గొట్టుచు నే యుండును. కేవలము స్వార్థలోలతా గుణ మిందు జాజ్వల్యమానముగాఁ బ్రకటన మగుచుండుటలేదా? కేవలము పిల్లవాడు కావునఁ గ్రమ్ముకొనుటకు మోస మెఱుంగనివాడు కావున నతని స్వార్థలోలత బట్టబయ లొనర్చుకొనినాడు. వాడే పెద్ద వాఁడగుపిచ్చుట నట్లు పలుకునా? అట్లాచరించునా? మోసకాఁడై కఫట ప్రేమఁగల చూపులఁ జిలుకుచు నళికవై రాగ్యప్రతిపాదకములగు పలుకులఁ బఱచుచు మాయానమస్కృతులతో, మాయాపరీరంభములతో, మహామాయామందహాసములతో నాపాదశిరఃపర్యంత మాక్రమించిన స్వార్థలోలతను మాటుఁ జేసికొని యంతయు మీదే యంతయు మీదే యని వట్టిచేయి వారివంకఁదిప్పి సర్వముఁ దానే కబళించును. మాటలు బైరాగిమాటలు. తిండి దయ్యపుతిండి. ధరించినది శాటి, వరించినది బోడి. చదివినది వేదము. చేసినది ద్రోహము. స్వార్థపరత్వమే నరుని ప్రధానగుణ మనుట స్పష్టము. కరోపకార మెటనైన నెప్పుడైన గనఁ బడినట్లున్నయెడల నదికూడ మాటుపేసమందిన స్వార్థపరత్వమే కాని మఱియొకటి కా దని నిశ్చయముగ నమ్మవలయును. పైని పాదరసము రాచినరాగిడబ్బు. కరకరంగువూసినముసలిమీసము. సృష్టిలోఁ జేమను గూర్చి యిది చాలును.

ఇక సృష్టిలోని క్రమమునుగూర్చి చెప్పెదను. మూలకారణ మగు ననిర్వచనీయమైన మహాశక్తినుండి యనేకములైన యంధప్రాయ

ములగు శక్తు లుద్భవించినవి. పంచభూతములయొక్క మహోన్నత చర్యలు జగద్విదితములేకదా? కారణము లేకుండ నవి చెలరేగినవా యని యందువేమో? కారణములా? అబ్బ! మొదట సృష్టికి గారణ మున్నదా? సృష్టించె నని మన మనుకొనుచున్న మహాశక్తికే కారణము కనబడనప్పుడు నీవు గంగవెట్టులకు గారణము చెప్పబూనెద వెందులకు? ఇక గార్యకారణసంబంధము నాయెదుట జెప్పకేమి. నీ మనస్సునకు సంతృప్తి కలిగినట్లు నీమొగము చెప్పుచుండుటలేదు. బందరు గాలివానకు బరామీటర్లోని పాదరసశలాక యని atmosphere అని, density యని, Nature abhors vacuum అని చప్పనిసారహీనమైన చచ్చు Science మాటలు నాతో జెప్ప బూనెదవా? నామనస్సు పరబ్రహ్మ మని చెప్పబడు మహాశక్తివంక కెగుర జూచుచుండ బనికి మాలిన ప్రకృతిమాటలు పలికి దానిని దిగలాగెడ వేమి? పూర్వోత్తర సందర్భసూన్యముగ బుడబుడకులధోరణిని సత్యపురసాక్షిసంఘమునం దుపన్యాసము లిచ్చుటకాదు. ఆలోచించి మఱి మాటలాడుము.

కూలిముండకొడు కొక్కడు కునికిపాట్లు పడుచు నెట్టిజెండా చూపుటకు బదులు పచ్చజెండా చూపినంతమాత్రమున ధూమశకటము పట్టాలనుండి జాటి తిరుగబడుటా? వందలకొలది జనులు మహాఘోర మరణము లొందుటా? అద్భుతమైన, యనిర్వాచ్యమైన, యద్వితీయ మైన మహాశక్తివలన గలిగినసృష్టి నొక్క తెప్పపాటుకాలములో ధ్వస్తమొనర్చుట కొక్కమనుజు కీటకాధమము సమర్థమైనదా? అట్లు నుటకంటె బరిహాసాస్పదమైనపలుకు వేటొక్కటియున్నదా? చావ వలసినవారు మహాకాలునిచే జావనే చచ్చినారు. “నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిక” అని కృష్ణుడు చెప్పలేదా?

భూకంపములచే నెన్నివేలపట్టణములు దించుకొనీ పోలేదు! ఎన్నికోట్లజీవములు సజీవసమాధుల నొందలేదు! వీరందఱ కైకకాలిక లోకాంతర ప్రాప్తియగుటకు వీరందఱ జన్మపత్రములలో మారకాధిపతి దశలే యూనిముసమున సంభవించినవా? ధరామండలగర్భాంతరవాయు సంచలనమే దానికి గారణ మని యంటివేని తత్సంచలనమునకు గారణమేమి? సంచలనముమాట కేమి, మొదలు తత్తునకు గారణమేమి?

సన్యాసిమతము దించుకొనిపోయినది. సానికొంప దించుకొని పోయినది. కల్లుమకాణము దించుకొనిపోయినది కాళికేశ్వరియాలయము దించుకొనిపోయినది. గోమారకవిషణ్ణిశాలయుఁ గూలినది. గోరక్షకసంఘనిలయము కూలినది. ఇంతటితో నయినదా? పదిచందల ధూమశకటముల గొట్టములలోనుండి వచ్చుపొగకంటె హెచ్చుగఁ బర్వతపదనగవ్వారమునుండి పొగ యుబ్బెత్తుగఁ బ్రబలవేగముతో నెగయుచున్నది. రోదనీకుహర మంతయుఁ గ్రమ్ముచున్నది. అక్షాలగాఢాంధకారభయంకరపరిస్థితిచేఁ బట్టపగలు కీచుకీచు మనుచు గీరుగారు మనుచుఁ బక్షులు రోదనేయుచున్నవి. ఆవు లంభా యని యార్పుచున్నవి. పండులు నెలుకలు గాడిదలు మొదలగునవి ఘుర్గురించుచుఁ గిచకిచలాడుచు నోండ్ర పెట్టుచు నటుచుండి యిటు నిటునుండి యటు నొడలు తెలియని యవస్థతోఁ బరుగు లిడుచున్నవి. బంధుడు లేడు మిత్రుడు లేడు తల్లి లేడు తండ్రి లేడు తమ్ముడు లేడు కొడుకు లేడు. ఎవరిమట్టుపకుచారు మహాభయోద్రిక్తహృదయములతో స్వప్రాణము లెట్టులయినఁ గాపాడుకొను నాత్రముతో నాచీకటిలోనే కనఁబడనియాదుర్దశలోనే యెక్కడికో యెటుఁగకుండఁ బాటిపోవఁ జూచుచున్నారు. గానుగయెద్దల లాగున నందఱు తిరిగినదారులలోనే యల్లాడుచున్నారు. ముందునకుఁ బోయినవారేగి ? తెన్నా ? కన్నా ? ఏమున్నది ? ఇంతలోఁ బటలములు పటలములుగఁ బై కెగయుచున్న ధూమరాశిలోనుండి చిన్నచిన్న విసుపులింగములు చిటచిటాయమానధ్వనులతో మించి నక్షత్రములవలె రాత్రి తమాలవృక్షమునఁజేరిన మిడుంగులుబకోటులవలెఁ గానఁబడుచున్నవి. భయంకరగాఢాంధకారము రవంత పలుచఁబడినది. రవంత పాయయిచ్చినది. కన్ను కన్ను రవంత కనఁబడుచున్నది. అంతలోఁ జండ ప్రచండ మగు జ్వాలాజాలములు కోట్లకొలది జిహ్వలతోఁ గొన్ని యెత్తుగఁ గొన్ని పచ్చగఁ గొన్ని తెల్లగఁ గొన్ని వీలిగ బయలుదేటి యాకాశమంత గ్రమ్ముకొనుచున్నవి. సాయంకాలమున సంధ్యా రాగకాంతిచేఁ బశ్చిమ పార్శ్వమున నాకాశ మెట్లుండునో 'యావదాకాశముఁగూడ నట్లే యున్నది. జను లాకాశకు నిలువలేక, చర్మములు బొబ్బలెక్క, దాహముచే జిహ్వ లీడ్చుకొనిపోవ, నతికాంతిచేఁ గన్నులు చీకటులు గ్రమ్మ,

దయ్యములు పట్టినవారివలెఁ బిచ్చివారివలె జుట్లు పీకికొనుచు గుండెలు కొట్టుకొనుచు నట్టిట్లు పోవుచు నాకసము పగులునట్లు కొర్ర మొనర్చుచున్నారు. ఈయెద్దులు విన్నవారెవరు ? దయ యెవరికి? దాక్షిణ్య మెవరికి ? ఆంధ్రప్రకృతిలోని యంధతరశక్తులకు జాలియే ? కడవలంత బాసలంత ద్రోణములంత చుట్టుగుడిసెలంత యెఱ్ఱగఁ గ్రాగినతాలు, సలసల తెల్లగ మఱిగిన గంధక ధారలతో ధారాపాతముగ శతకోటిశత కోటిధ్వనులతో వర్షించుచున్నవే ! చెదలున్నపుట్టలోఁ దాటియాకు మంటపెట్టినయెడల నేమగునో యదియే యంతకంటె భయంకరముగ బీభత్సముగ నైనది. తెల్లవాలుసరి కెటు చూచినఁ బదిమైళ్లవఱకు మహిష్ఠలమంతయు మహాగ్నికలికాగులికాకణికాఖండికామయమై యున్నది. దానిక్రింద మహాశ్శశానమున్నది.

వాంతులతో భేదులతో మాత్రభాధములతో, నెక్కువట్టిన నరములతో, గంటిగుంటలతో, నొడలిచలువతో, నాసన్నమరణలాంఛన మగునాభీలశిరోవేదనతో, భరింపరాని బాధలుపడుచున్న జనులనూడ్చి పెట్టుటకుఁ దోచుచుక్క యంతచీపురు చేతఁబట్టుకొని ముఱికికాలు వలప్రక్కలను గోడిరెట్టలగుట్టలనడుమను గొట్టాలమ్మ తాండవించుచున్నదే! పడుత్తరశతపర్యంత మెగఁబ్రాకిన జూర్తిమహర్జితోనిముస నిముసమునకు నోరెండిపోవఁ జేయుచున్నదగవగతో బాహుసంధులఁ బగిలిన, పగులుచున్న, పగులనున్న బొబ్బలవలని బొబ్బలతోఁ గన్నకొడు కైన నొడ్డ లేక, యెటులున్న దని యడుగువారైన లేక, గుండెలు పగుల నేడ్చుచున్న నిర్భాగ్యులను గఱకఱ నమలి గుటుక్కున మ్రింగుదు నని యార్చుచు నోరుతెఱచి హాహాకారమొనర్చుచు మారి కామహాదేవత మృతమూషకగిరిసింహాసనమునఁగొలుపుచేయుచున్నదే ! వీరి తోఁజుట్టువు లగు చుఱుకులమ్మ స్ఫోటకదేవత మొదలగువారు వారివారి పరివారములతోఁబ్రజపై దాడివెడలి భూమినంతయు నేడ్చులతో రక్తముతో శవములతో దుర్గంధముతో ధ్వస్త మొనర్చుచున్నారే ! ఇవి రోగము లని యిప్పటివఱకుఁ బాశ్చాత్యులు భ్రమించుచున్నారు కాని యివి ప్రకృతిశక్తులని, వీనికి మందీయ నక్కరలే దని, మిడినవారు మందుచే బ్రదికినవారు కారని, చచ్చినవారు మందులేక

చచ్చినవారు కారనియు, నేసుక్రీస్తు పుట్టకముందే మనవారు చెప్పినారు. ఎందుల కీశక్తులుండి యిట్లు చెలరేగవలయునో వానికే కారణములు తెలియనప్పుడు మన కెట్లు తెలియును? అధర్వశిక్షకుఁ బాపనాశనమునకు నిట్టివి బయలుదేఱి యుండునేమో యనుకొందమన్నఁ బాపాత్ములతోఁ బుణ్యాత్ములుగూడఁ బుంఖానుపుంఖములుగఁ బూర్వపక్షము లగుచున్నారే! ధర్మహీనులతో ధర్మసహితులుగూడఁదండోపతండములుగ మండిపోవుచున్నారే! కుటుంబములు కుటుంబములు నామహీనముగ నశించిపోవుచున్నవికదా! అన్ని కుటుంబములలోనొక్క పాపదూరుడైన లేకపోయెనా! పెద్దవాండ్లు పాపాత్ములు తఱచుగా నగుచుందురు కావున వారు శక్తిచే శిక్షితులై యుండవచ్చును గాని మూఁడుదినముల గ్రుడ్డుకూడ మృతినొందనేల?

అది యసత్యము. ఆశక్తుల కొకరిని శిక్షించు సుద్దేశము లేదు. వాని కేవిధమైన క్రమములేదు. ఎందులకో చెలరేగుచున్నవి. గ్రుడ్డి త్రోపుగ నొక్కపెట్టున నన్నిటినిఁ దుడిచివైచుచున్నవి. దానిదారిలో నున్న వన్నియు నశింపవలసినదే! దయ లేదు. పగ లేదు. ధర్మము లేదు. అధర్మము లేదు. చిన్న లేదు. పెద్ద లేదు. పుణ్యము లేదు. పాపము లేదు. క్రమము లేదు; ఆ క్రమము లేదు సృష్టిశక్తులస్వభావ మిట్లున్నది.—

“క్రమము లేదు క్రమము లేదని యింత గింజుకొందువేల? సూర్యుచంద్రగ్రహదుల యుదయాస్తమయము రొక్కనిమేషమైనవ్యతిరేకము లేకుండ జరుగుచున్నవికాదా? ఋతుక్రమము ననుసరించి పుష్పఫలాదులు కలుగుచున్నవికాదా? పైకెగురవైచిన బరుగువస్తువు భూమిమీఁదనే యెల్లప్పుడు పడునుగాని పైకెగిరిపోవుచుండుట లేదుకదా?” యని నీ వందువుకాబోలు. ఇదియో నీకున్నట్టు? మహాస్తత్తుని ప్రలాపములలోనైనఁ గొన్నిటియందుఁ గ్రమముండునే! అంత్రజ్వరితుని యపాధ్యసన్నిపాతపుఁ గేకలలోనైనఁ గొన్ని కారణబద్ధములై యుండునే! అత్యంత్యాపియుఁగూడ “నీమెయేనా నిన్నుఁగన్నతల్లి” యని యడుగ, సత్యమూడక తప్పదే! అంధుఁడు వైచిన పదిరాతివిసరులలో నొక్కతాతివిసరుచేనైన మామిడికాయయొక్కటి రాలవచ్చునే! నీరాలో మునిగిన సాలెపురుగు కాగితముమీఁదఁ బ్రాకినప్పు డన్ని

చికిచికులలోను బ్రమాదమున నొకయక్షరముండవచ్చునే! ఇంతయేల? ఆగిపోయిన గడియారమైనను దినమునకు రెండువేళల సరియైనకాలము చూపునే! అక్రమములో నక్కడక్కడ క్రమముండక తప్పనే తప్పదు. అక్రమము, క్రమము ననునవి యన్యోన్యన్యైశ్రయస్థితులుగాని స్వతంత్రమును కావే! మనము చూడవలసిన దేదనగా సృష్టికీ క్రమము సహజమా, యక్రమము సహజమా యనునది. అక్రమమే సహజమనుట సిద్ధాంతము.

సృష్టికర్తనుగూర్చి చెప్పవలయు యని యొందఱు సన్యాసులో బతిమాలగ బుద్ధదేవుఁ డేమనియెనో విందువా? “ఈమూలతత్త్వమున్నప్పటికి మీ కది లేనట్టిదే. ఆతత్త్వమునకు మీముక్కుమూతల సమాధు లక్కఱకు లేదు. మీనిలువుకాళ్ల తెలివితక్కువ ప్రార్థనము లక్కఱలేదు. మీపసిండికుండలదేవాలయము లక్కఱలేదు. మీకర్పూరపువ్వురతు లక్కఱలేదు. మీసాతాళించినసెనగ లక్కఱలేదు. మీ పుణ్యములఁ గాంచి మిమ్మతఁడు తొడపైఁ గూరుచుండఁ బెట్టుకొనువాఁడు కాఁడు. మీపాపములఁగాంచి మిమ్మతఁడు కాలిక్రింద వైచి త్రొక్కువాఁడుకాఁడు. మీ రాతత్త్వమును దలపెట్టనక్కఱలే”దని చెప్పలేదా? చెప్పినగాని వలనుపడ దని యామహానుభావుని నిరోధింపఁగ నాతఁ డేమనియెనో విందువా? “ప్రప్రథమమున సత్తున్నది. ఇది కేవలము జ్ఞానశూన్య మైనది. ఈయవిద్యామహాసముద్రమునఁ గొన్నియంధశక్తు లుద్భవించిన”వని యాతఁడు పలికినాఁడు. సత్తులేదు, అసత్తులేదని మనవారు చెప్పినారు. సత్తున్నది కాని యది యసత్తుకంటె భిన్నముకాదని యాతఁ డనినాఁడు. శక్తు లజ్ఞము లని వారు వీరుకూడ సంగీకరించినారు. వేదప్రమాణము సంగీకరింపని బుద్ధదేవుఁడు కూడ వేదర్షులు పలికినట్లే పలికినాఁడు. అదియే స్వత్యమని తోచుచున్నది. ఆశక్తులకుఁ బుణ్యపాపవిచక్షణయే యుండునెడలఁ బ్రపంచస్థితి యిట్లుండనేల? ఎట్లు?

గీ. మొద్దువటుఁ డొకసతి లేక మొత్తుకొనఁగ,
వృద్ధునకు నల్పు రిల్లాండ్రు, వేశ్య కొనరు,
నీతిమంతుఁడు గతిలేక నింద నొంద

బానిసీనికి ద్రోహికి బ్రహ్మరథము
 ఇచ్చువానినె తిట్టుదు రెల్ల వారు
 పిసిడివానికె పెదపెద్ద బిరుదచయము
 పాంసులాత్తకు ఫలమువైఁ బ్రబలఫలము
 ఏకపుత్రమరణము సుశ్లోకునకును
 సత్యవాద్దీక్షునకుఁ జెరసాలత్రోపు
 అన్యతవాదికిఁ దూఁగుటుయ్యాలకైపు
 మెత్తనగువానికంటికిఁ జిత్తవాన
 మఱి కసాయిమీసాలకు మల్లెనూనె
 సృష్టిలో నిట్టిమార్గైలి యిట్టివెలితి
 గలుగ నేలొకొ చెప్పఁగాఁ గలఁ డెవండు ?

సీ. చక్రవర్తులు సర్వసంపదలం బాపి
 పరితపించుచు ఘోరవనములందొ
 తత్పాదుకలనైనఁ దలమోవఁ దగనట్టి
 యథము లీశులయి రాజ్యంబులందొ?
 మగనాండ్రహృదయముల్ మండిపోనేడ్చుచు
 నసురుల కారాగృహంబులందొ?
 సుతులఁ గాటికిఁ బింపి పతులగొంతులఁగోయ
 ధూర్తలు బంగారుతోట్టెలందొ?

గీ. శమదమాధ్యులౌమునులు రాక్షసులనోళు
 లందొ? పరమచండాలురౌ నసురహతకు
 లామునులమగువలప్రక్క లందొ? యకట!
 దైవమా! మంచిచెడ్డలు లేవె నీకు?

సీ. సత్యసంధిలు కష్టచయముల మునుఁగుటో?
 దొంగ లుప్పొంగుచుఁ ద్రుల్లివడుటో?
 తలగొరిగించుకో దాతకు లేకుంటో?
 కృపణుఁడు లక్ష్మీసమృద్ధిఁ గనుటో?
 విద్వాంసు లుదరముల్ వెన్నంటి యేడ్చుటో?
 మూఢులపొట్టలు పొణక లగుటో?

కాసు గల్గినవానిబాస వేదం బాటా?

బువ్వలేనతనివి బూతు లగుటా?

గీ. త్వత్పదారాధకులు ముష్టిదాసరయ్య
లగుటా? నా స్తికుల్ వారలమొగములందు
నుమియుటయ్యె! యేమి యిది కన్ను లున్నవె? మతి
యున్నదే? యుంటివే? చేయుచున్న దిదియె?

సృష్టిలో నిష్టివ్యత్యస్తత యున్నదనుమాట సత్యమే కదా? ఓక్కొక్క వ్యక్తికి గొన్నివ్యత్యస్తచరిస్థితులు సిద్ధింపవచ్చును. మనము జాతిమీఁదఁ జూచుకొన్నగాని సత్యమును నిర్ణయింపలే మని నీ వందు వేమో? మనజాతిస్థితియే యోజితము. మనజాతి యెంత ఘనమైనదో ప్రపంచమంతయు నెఱిగినసంగతియేకదా! విశ్వవంద్యములగు వేదములు మనజాతిమూలపురుషులవలననేకాదా యుద్బుద్ధము లయినవి? ప్రపంచమున నొక్కచదరపుటడుగులో నూఱంగుళములు వ్యాపించిన మతమును బోధించిన బుద్ధభగవానుఁడు మనలోనివాడేకాదా? ప్రపంచమం దేదేశమందయిన నేకాలమందైన ధనము తీసికొనకుండ విద్యాప్రదాన మొనర్చుట జరిగియుండెనా? మనభరతఖండమున జరిగినది. ఇప్పటికి జరుగుచునే యున్నది. బిచ్చగాండ్రకు నన్నమిచ్చుట, బియ్య మిచ్చుట, డ బ్బిచ్చుట యెచ్చటనయిన జరిగియుండెనా? ఇచ్చట జరిగినది. ఇప్పటికిని జరుగుచు న్నది. ఇతర దేశములందు భిక్షుకులువీధిలోఁగనఁబడునెడల రక్షకభటులు వారినిఁ గారాగృహములం దుంతురు. మనము భుజించుచుండఁగా మాధుకర మొనర్చుకొను నాతఁడు సీతారామాభ్యాం నమః యని జోలితో రాఁగ వలయు నోటి కెత్తుకొనుచున్న కబళమును దిరుగ విస్తరిలోనుంచి, యాయతిథి కన్నమిడిన తరువాతనే యాకబళమును నోటఁ బెట్టుకొన వలయునన్ననిబంధన మొక్క భరతఖండమునఁ దక్క మఱి యెచ్చటనయిన నుండుట కవకాశమున్నదా? అతిథికి ముందు పీట, ముందు విస్తరి. అతఁ డాపొళన మొనర్చి ప్రాణాహుతు లయినఁ దీసికొన్న తరువాతఁగాని యేగృహస్థుడైన బరిషేచన మొనర్చునా? ముందుగఁ గాకబలి, శ్వాసబలి లేకుండ నెవఁడయిన మెదుకుఁ నోటఁ పెట్టునా? ఆతిథ్యములో సత్యంత సూక్ష్మము లయిన యేర్పాటు లిచ్చటఁ

గాక మఱి యెచ్చట నున్నవి? ఇందువలన నాతిభ్యగూణము మనదేశమున నెంత పరిపూర్ణముగఁ బరిపాపింపఁబడినదో తెలియవశమా? చీమలకుఁ బిండి బెల్లము ప్రతిదినమును వైచువా రెంద టున్నారో యెఱుఁగుదువా? తుదకుఁ బాములకుఁ జిప్టిలి, పాలుపోయుచున్నకాంతలెంద టున్నారో యెఱుఁగుదువా? శత్రువులకుఁగూడ నాతిభ్య మిచ్చినవారు మనజాతివారే కాదా? నూతనేని యంతరువులమేడలున్నయమెరికాదేశ మొకదేశమా? దోపకుట్టుబాధ నివారించుటకుఁ బశువులకయి రాపిడి స్తంభములున్న మనదేశమే దేశ మగునుగాక! జాతి కుండవలసినది భోగవాంఛయా? భూతదయయా? మనజాతి కీమగుణసంపత్తియంతయు నున్నది కదా! ఇది నీమతానుసారముగఁ బుణ్యమే కదా! సరే.

సాలగ్రామములపై నిర్మాల్య భారమును దీనివేయనివాఁడు ధరాభారముగ నెన్నఁబడుచున్నాఁడు కాదా? మైలుమైలున కొక్కదేవాలయ మున్నదే. ఫల్గాంగు ఫల్గాంగున కొక్కభజనమందిర మున్నదే! ప్రతిదినము నేదోయొకవేళనయిన దైవధ్యాన మొనర్పని భారతీయుడెవఁడయిన నున్నాఁడా?

అబుద్ధిపూర్వకముగనైన దైవనామస్తరణ మొనర్పనివాఁ డీప్రుణ్య భూమిలోనివాఁడు కాడే! పాశ్చాత్యులలో దైవచింత యెంత యరుదుగా నున్నదో యంద తెఱిగినదే కాదా? వారికి దైవచింతకుఁ దీటిక యొక్కడిది? దైవనామస్తరణ మొనర్చుటకు నైనఁ దెఱపి యొక్కడిది? పొగయంత్రములలో, నీటియంత్రములలో, వాయుయంత్రములలో, విద్యుదయంత్రములలో, సముద్రగర్భములలో, నంతరిక్షాంతరములలో, బొగ్గుగనులలో, సారాయంగడులలో, సంతలలో, నక్కడయొక్కడ యని లేక, సర్వతోముఖముగఁ దిరుగుచు ఊణము పోయిన ధనము పోవు స్థానాందోళనముతో నత్యాతురతతో దేవులాటయుఁ దిరుగులాటయుఁ బరుగులాటయు నెగురులాటయుఁ బ్రాచులాటయుఁ బొరలాటయుఁ దక్కు నంతకంటె మతేమియులేదే! ధనచింతా ప్రాబల్యమే కాని దైవచింతాలేశమయిన నెప్పుడైన నున్నదా?

మనకట్లా! దైవనామస్తరణ మొనర్చుచు నుదయమునఁ గను దెఱచినది మొదలు, దైవనామస్తరణ మొనర్చుచు రాత్రికనుమాయు

పర్యంతము మనము దైవముపేరు పెట్టుకొని చేయుచున్నవను లిన్ని
న్నియా? కొడుకులకుఁ, గూఁతులకు, మనుమలకు మనుమరాండ్రకు దేవుని
పేరు పెట్టుకొని నోరాఱు బిలుచుకొనుచున్నాము కాదా? ఏదో యొక
దైవముతో సంబంధింపనివేరు మనలో నెవరికైన నున్నదా? మత్స్యనాథ
రావు కూర్మనాథరావు వరాహరావను పేళ్లుగూడ మనలో నెందఱికో
యున్నవికావా? ఎటు వచ్చినను గడ్డయ్య—పెంటయ్య—పుల్లయ్య
యనుపేళ్లు కారణాంతరములచే గొందఱు శిశువుల కున్నను బాల్య
గండములు దాఱిన పిమ్మట వారిని బవిత్రనామధారులుగాఁ చేయుచుం
డుటలేదా? ఏసుక్రీస్తుపై మహాభక్తి పాశ్చాత్యులలో నున్నదికదా—
ఆతనిపేరు కొడుకులకుఁ గూఁతులకుఁ బెట్టినవా రెందఱున్నారో యెఱుఁ
గమా? మొగములందు భుజములందు మనము దేవుడని నమ్మినవారి
లాంఛనములను ధరించుచుండుటలేదా? మెడలో శంకరమూర్తులను
ధరించువా రెందఱు లేరు. ఇంటిగోడలకు విష్ణుపాదము లంటించినవా
రెందఱులేరు? ఎటుపోయినను దేవునిరూపమో, యెటువిన్నను దేవుని
పేరో, యెటు చూచినను దేవునిగుఱుతో, యెటు జదివినను దేవుని
కథయో మనకు లేనిపరిస్థితి యీజాతి పుట్టినప్పటినుండి యిప్పటివఱ
కున్నదా? ఇక ముందుండునా! ప్రహ్లాదునివంటి భక్తుఁ డితరప్రపంచ
మున నుండెనా? హరిశ్చంద్రునివంటి సత్యవాదికథ పాశ్చాత్యుల
గ్రంథజాలములో నొక్కటియైన నున్నదా? భగవద్దాసు లని, బైరాగు
లని, యతు లని, సన్యాసు లని, పరమహంస లని, యోగు లని, సాధువు
లని, యొక నేమేమో యని దేశనేపచేయుచు నీదేశమున నెన్నిలక్షల
జనమున్నదో చెప్పగలమా? ఈజనసంఖ్యలో సహస్రాంశమైన నితరదేశ
ములం దున్నదా?

మఱియొక్కవిశేషము: ఏ గ్రుడ్డివో యేనడ్డివో యే క్రూరమైనవో
యే గొంతుకోతవో యగు భయంకర ప్రకృతిశక్తులనుగూడ శ్వామలాంబ
యని మరిడమ్మ యని పేళ్లతో మనము పూజించుచుండుటలేదా?
దైవముకొఱకే తను వంతయు మనస్సంతయు నాత్మ యంతయు నర్పణ
మొనర్చుకొన్న జాతి మఱియొకటి ప్రపంచముననున్నదా? ఈభూత
దయయు, నీదైవభక్తియు మహాపుణ్య మని యాచరించుచున్న యీ

జాతి యెంత యున్నతస్థితిలో నుండవలసినది ? సృష్టిమహామూలశక్తికి దయాదాక్షిణ్యములే యుండునెడలఁ బుణ్యపాపవిచక్షణతయే యుండునెడల, ధర్మాధర్మవిభేదమే యుండునెడల, మనహృదయములోని తనయందలి ప్రేమమును దెలిసికొనుటకు జ్ఞానమే యుండునెడల, మనయవస్థను జూచుటకుఁగన్నే యున్నయెడలమనదేశమునకీమహాదుర్గతియేల? ఇతరరాష్ట్రములలోనివారు వారిరాష్ట్రములను వా రేలుకొనుచుండ, మనమేమి చేయుచున్నాము. మనయేడ్పులను మన మేడ్చుచున్నాము. బొంబాయిరేవులోనుండిపొగయోడలోనికిఁ జేరినయెలుక ప్యాసుపోర్టు అక్కఱలేకుండ ఏ అమెరికాదేశమునకోయింగ్లాండునకోపోవుచున్నదే! ఎలుకకున్న జన్మస్వాతంత్రమైన హిందువునకు లేదే.

పాశ్చాత్యపన్యాసములు తిరుగ నారంభింపఁబడిన వని వినఁగనే యీపిచ్చియాసుపత్రిలోనివా రందఁ జేమిచేసినారో యెఱుఁగుదువా? వారందఱు 'ది ఫిలాసఫర్సు కాన్ఫరెన్సు' అనుపేర నొకసభచేసి పాశ్చాత్యపన్యాసములు పడుచున్నంతకాల మాంధ్రపత్రికను మనము తెప్పించుకొంద మని తీర్మానించుకొని యట్లు తెప్పించుకొనుచున్నారు. మతియున్నవారికంటె మతిలేనివారికే నీయుపన్యాసము లెక్కువ రుచించునట్లు కనఁబడుచున్నదే! నీవుకూడ వారిజట్టులోని....."

"ఓకోన్రే వహః! దివానాసే గుప్తగో కర్తాహై! జారే" యని యొకమహమ్మదీయుఁ డఱచెను. నేను వెడలిపచ్చితిని.

నాయనలారా ! సృష్టిశక్తులనుగూర్చి యీతఁడు చెప్పినమాటలన్నియు మీతోఁ జెప్పితిని. ఈమాటలు మీ కెట్లున్నవో కాని నాకు సమంజసముగఁ గనఁబడలేదు. ఈయుపన్యాసమును గతినముగ విమర్శింపవలసియున్నది. ఈతఁ డింక మతిలేనివాఁడు కాలేదు. కాని మనుజుదూషకుడైనాఁడు. నిష్కారణముగఁ దనకుఁ గారాబంధమును గలుగఁజేసి, యవమానించిన మనుజులను శిక్షింపలేదని దేవదూషణమునకుఁ గూడఁ బూనుకొనినాఁడు. ఈతలతిక్కతత్త్వజ్ఞాన మిందుమూలమునఁ గలిగినది. ఇతనికిఁ గారాబంధమోక్షము వేగముగ నగుఁగాక !

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

సభావ్యాపారములు

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

సోదరులారా! సభావ్యాపారములు రెండుమాసములనుండి చూచుకొనుటయే లేదు. సాక్షిసంఘమువేర నిదివరకు వచ్చినలేఖలలో ముఖ్యములైనవానిని జదివెదను.

సాక్షి—నమస్కారములు—మీసంఘమున నిదివఱ కైదుగురుండెడివారు. ఇప్పుడు మీతో నల్వరే యున్నారు. అయిదవవారి నెవ్వరి నైనఁ జేర్చుకొనుట కుద్దేశ మున్నదా? అట్టియుద్దేశము మీ కుండునెడల స్త్రీని జేర్చుకొందురా? ఆస్త్రీ సత్యపుర గ్రామవాసినీయే యై యుండవలయునా? అక్కఱలేదా? ఈసంగతులు నాకుఁ దెలుపఁగోరెదను.

చిత్తగింపవలయును, విధేయురాలు,

సి. బాలనాగమ్మ,

ఆనెగొంది, కమలాపురముపొస్త, బళ్లారిజిల్లా.

సోదరులారా! ఈలేఖను వింటిరా? ఈసోదరీమణి మన యువశ్యాసములను విని సంతోషించుటయే కాక, మనసంఘములో నొక పభ్యురాలై మనసంఘోద్దేశనిర్వహణకార్యమునందు మనకు సహాయయై శ్రమపడు చుండుట కుత్సహించుచున్నట్లు తోచుచున్నది. బళ్లారి జిల్లాలోనున్న హేతువుచేత నెప్పుడో కాని మన కామె దర్శనమిచ్చుట కవకాశము లేనిదైనను, దనయభిప్రాయములను దఱచుగ మన కామె పంపవచ్చును. అందుచేత నామెను జేర్చుకొనుటయే నాయభిప్రాయము, వాణీదానా! నీ వే మందువు?

వాణీ—స్త్రీని సభ్యురాలిగఁ జేసికొనవచ్చు ననీ మనసంఘశాసనములలో నున్నదా?

జంఘా—చేర్చుకొనఁగూడ దని లేదు.

వాణీ—స్త్రీనిగూర్చిన ప్రసక్తియే లేనప్పుడు స్త్రీనిఁ జేర్చుకొనుట కవకాశ ముండదు.

జంఘా—సభాకాసనములకు విరుద్ధము కాని పనిని జేయుట తప్పకాదు.

వాణీ—సభాకాసనములు చెప్పనిపని చేయుట తప్పు.

జంఘా—కవీ! మొండివాదము చేయకుము. మనసోదరీమణు లిప్పుడు మిగుల నున్నతదశలలోనికి వచ్చుచున్నారు. విద్యుషీమణు లగు చున్నారు; గాయనీమణు లగుచున్నారు; కవయిత్రు లగుచున్నారు; చిత్రలేఖక లగుచున్నారు. వక్తృత్వమున వారిని మించినవారు లే రని పించుకొను చున్నారు. కాసనసభలలో, సంఘసంస్కరణసభలలో, మత విషయక సభలలో, న్యాయసభలలో, రాజకీయసభలలో సభ్యురాండ్రై లోలాక్షీమణు లెందలు లోకకల్యాణమునకు దోడుపడుచున్నారో నీవెఱుగుదువా? స్త్రీలు సర్వసభలలో సభ్యురాండ్రుగ నుండుట సభ లకే కాక దేశమునకుగూడ నలంకారము. అందుచే నామె కోరు నెడలఁ జేర్చుకొనుటయే నాయభిప్రాయము.

వాణీ—నాయభిప్రాయ మేదో చెప్పితిని. మార్పుకొనవలసిన కారణము నాకగపడలేదు.

జంఘా—కాలాచారీ! నీయభిప్రాయ మేమి?

కాలా—నాయభిప్రాయమున కేమున్నది? నాకు స్త్రీయైన నొకటే, పురుషుడైన నొక్కటే. ఆరెంటిలో భేదమేదో నామనస్సున కెక్కలేదు. వేదాంతశాస్త్ర మాత్తకు లింగము లేదని చెప్పుచున్నది. పైస్వరూపమువలననే యీవ్యక్తి యాడుది, యీవ్యక్తి పురుషుడని పామరులు గ్రహించుచున్నారు. కాని పరమార్థ మాలోచింపగ స్త్రీ పురుషభేదము లేనే లేదు. అందుచేత—

జంఘా—కాలాచారీ! ఇక్కడ జాలించు. స్త్రీపురుషభేదము నీ మనస్సున కెక్కలే దని చెప్పితివి కదా! నాలుగేండ్లక్రిందట వివాహ మాడుటకు దీక్షిణదేశయాత్ర పోయి యక్కడ నీయలౌకికచర్యలచే గారాగ్రహప్రవేశ మంది చావునకు సిద్ధమయితివే. జ్ఞప్తిలేదా?

కాలా—అప్పుడు నేను బుద్ధిపూర్వకముగఁ బోయితి నను కొంటివా? ఏదో యితరులప్రోత్సాహముచే నట్లు జరిగినది?

జంఘా—సరే, నీయభిప్రాయ మేమని నిర్ణయించెదవు?

కాలా—నాకు బ్రత్యేకాభిప్రాయ మేమియు లేదు. పెద్దల యభిప్రాయమే నాయభిప్రాయము.

జంఘా—అది యేదో స్పష్టముగఁ జెప్పుము.

కాలా—వాణీదాసుడు చెప్పినట్లు స్త్రీని జేర్చుకొనకుండిన మంచిది. నీవు చెప్పినట్లు చేర్చుకొనినను మంచిదే.

జంఘా—సరే నీయభిప్రాయము నపుంసకము కావున నది గణింపఁబడదు. వాణీదాసా! స్త్రీని జేర్చుకొనవచ్చుననియే సాక్షి యభిప్రాయము. ఆయభిప్రాయ మీలేఖమీఁదనే వ్రాయఁబడియున్నది. హెచ్చుసంఖ్యగల సభ్యులచే నామోదింపఁబడుటచేత స్త్రీని జేర్చుకొనుటకే నిర్ణయింపఁబడినది.

వాణీ—సాక్షియభిప్రాయ మట్లున్నదని మొదటనే ఏల చెప్పలేదు.

జంఘా—ఇదిగో! మఱియొక లేఖ—గంజాముజిల్లా—నరసన్న పేటపోస్టు—ఉల్లాము గ్రామమునుండి యీలేఖ వచ్చినది. దీనిని జదివెదను.

సాక్షికి నమస్కారములు.

అయ్యా! మీరు చిత్రలేఖకుల దిగంబరవిగ్రహములఁ గూర్చి యిచ్చినయుపన్యాసములోని సంగతు లన్నియు బాగుగాఁ దెలిసికొంటిని. ఉపన్యాసము బాగుగనే యున్నది. అట్టిదోష మెంతశీఘ్రముగఁ బరిహరింపఁబడునో చిత్రకళ కంత జ్ఞేయము. కొందఱు స్త్రీలుకూడ నట్టివిగ్రహములను జిత్రించుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఇది మఱితః ఘోరము. ఇప్పటి చిత్రలేఖకు లేవోపిచ్చియూహలుపెట్టుకొని, చిత్రించుచున్న కన్నులనుగూర్చి యుపన్యసించెద నని చెప్పియున్నారు. ఆయుపన్యాసముకొఱకు వేచియున్నాము. తప్పకుండ నట్టి యుపన్యాసము త్వరలో వెడలవలయును. వారు చిత్రించుచున్న కన్నులనుజూడ నెంత రోతయైనఁ గలుగుచున్నది. మీరు ముఖ్యముగా విమర్శింపవలయును. అదిగాక వంగీయకళ తప్పకుండ మీవిమర్శనమునకు గుఱి కావలసి యున్నది. కాని యొకసంగతి. ఆనడుమనుఁ గొంతకాల మెండి మొండిన చిత్రకళ నూతనముగ నిప్పుడే యుజ్జీవింపఁబడుచున్నది. లేలేతరెమ్మలు

వైచుచు జిగుర్చుచు మొగ్గదొడుగుచు నెదుగుచున్నది. మీవిమర్మ నము కేవలము ఖండకముగానుండక, కొంతపరిపోషకముగా నుండ వలయు నని చెప్పుచున్నాను. వెట్టివెట్టి తలలను గఱకుకత్తితోఁ దెగ నఱకఁగూడ దని నాయభిప్రాయము కాదు. అట్టిసఱకులవలన, మిగిలిన చెట్టు మునుపటికంటె బలముగలదియై, మునుపటికంటె వ్యాప్తికలదియై, మునుపటికంటె హెచ్చుచిగుళ్లు, హెచ్చుమొగ్గలు కలదియై యుండు నట్లు మాత్రము చూడవలయును. అది నాకోరిక.

మఱియొకసంగతి—ఆడుదాని మర్యాదకు భంగకరములైన పటములను జిల్పించు చిత్ర లేఖకులను భారతమాతచేతికొరడా వ్రేటున కఠీనులుగఁ జేసితిరి. వారందుల కర్హులే యగుదురుగాక! వారికంటె నట్టిశిక్ష కర్హులైన కవుల నుపేక్షించి, చిత్ర లేఖకులమీఁదనే మీరు దాడివెడలుట తగదు. ఆడువారి యవయవరహస్యముల బయటఁ బెట్టుటలోఁ గవులకుః జిత్ర లేఖకు లందుదురా? ఒక్కొక్క యవయవ మున కెన్నేసి పద్యములను జెప్పినారు. వారు వర్ణింపనియవయవ మున్నదా? చిత్ర లేఖకుల పటములలో నాభి కానబడుచున్నదని మీరు వారి సంతతివ్రముగ విమర్శించితిరే! నాభిపై నొక్కొక్కకవి యెన్ని యెన్ని శ్లోకముల నెన్నెన్ని పద్యములఁ జెప్పియుండలేదు? చెలమ లని, దిగుడుబావు లని, కొండబిలము లని మఱి యేమో యని యెన్నివర్ణన ములు కవులగువా రొనరించి యుండలేదు? అంతట నాఁగిరా? నాభిపై నున్ననూగారు, దిగువనున్ననూగారుగూడ వర్ణింపలేదా? “నూగారు గూఢపదమా చెలికొ” అన్న వా రెవ్వరు? ఇఁక బయోధర వర్ణనములకు హద్దుపద్దున్నదా? మనసులోని యుబలాటము తీటునట్లు, నోటికిసీతీటునట్లు, చేతిదురద తీటునట్లు పయోధరవర్ణనము లెంతవఱు శముగా గ్రంథములందు వ్రాసినారు? ఎంతపెద్దవి యని చెప్పినను హృద యమున కింక సొతుట్టి లేక, అబ తీఱక, తాటికాయ లని, కుండ లని, కొండ లని, వారిమొగ మని మొఱపెట్టినవా రెవరు? కవులు కారా? పిటుదులను వర్ణింప కుండినకవి యొక్కడైన నుండెనా? అవి పెద్దదిబ్బ లని, యిసుకతిప్పలని, మెట్టలని, గుట్టలని వర్ణించి వర్ణించి, యంతటితో దయ్యపు టాఁకలి శాంతింపకపోవుటచే, భూవలయముతో వాని సంఘ

గట్టలేదా? కాంతలరహస్యావయవములను వర్ణించుటలోఁ గవుల కున్న రాక్షసవాంఛ చిత్ర లేఖకుల కున్నదా? పిఱుడులవర్ణనలతో సరిపుచ్చిరా? ఎందులకు సరిపుత్తురు? సరిపుచ్చి యూరకుండఁగలరా? సరిపుచ్చి బ్రదుకఁగలరా? సరిపుచ్చి కవు లనిపించుకొనఁగలరా? ఆకారముకాదు, రంగుగాదు, మఱియేదో కాదు, ఇం కేదో కాదు—ఎన్నెన్ని వివరములతో నోపికగా, శ్రద్ధగా, భల్లూకపుఁబట్టుతోఁ దలఁపఁగూడని యవయవములను, గానరాని యవయవములను మనయొడుటఁ బెట్టలేదు? పోనిమ్ము. అంతటితో నాఁగిరా? ఆఁగుటే? హాహాకారమెత్తి నప్పు డాగుటే— స్తరింపరాని సంభోగవర్ణనములను సంతనగ సాపుగ సముజ్జ్వలభణముగ సాగింపలేదా? అంతటితో నయిన శాంతిపడి మిన్నక పడియుండిరా? ఊహఁ “పునారతికాతుకంబుతో” లేచి గంటములు చేతఁ బుచ్చుకొని బింకముగఁ గూరుచుండిన ముసలికవు లెందఱు? ఈఘోరచర్యలోఁ దిరుగవేసి మఱుగవేసి, ఉట్టాసీదాల సౌభాగ్యమును జూపినవారెందఱు? చీ చీ! ఏచిత్రలేఖకుఁడయిన నిట్టిపన్నివేశమును జిత్రించి సంతలోఁ బెట్టినాఁడా? ఈమోటమొండివ్యాపారమునఁ గవులకంటెఁ జిత్రలేఖకు లెంతతక్కువ? చిత్రలేఖకులు కొరడావ్రేటుల కర్పలయిన నప్పుడు కవులు కొఱతమేకుల కర్పలు కారా?

ఆంధ్రకవిత్వములో మాత్రమే యిట్లున్నదా? సంస్కృతములో నింతకంటె బా గేమైన నేడ్చిన దేమో యని చూడఁగ, నది యింత కంటె నధ్వాన్నముగ నున్నదే. జగన్మాతల స్తవరాజములలో గుహ్యంగకములకుఁ బ్రత్యేక మొక్కొక్కస్తబకమా? తల్లిదండ్రులగుపార్వతీ పరమేశ్వరుల సంభోగమును వర్ణించుటకు సాహసించినవారు సంస్కృత భాషామహాకవులే కాదా? బ్రహ్మచారులు, వేదాంతులు, సన్న్యాసులు సయితము దేవీస్తవరాజములలో నెంతలజ్ఞాకరము లయిన విగ్రహములను నిర్మించినారు.

ఇక నాంధ్రేయభాష యీసన్నివేశమున నేభాషకుఁ దీసిపోవునది కాదు. సమస్తభాషలలోనున్న యాద్యంభములుగూడ నాభాషలోఁ బరివర్తనమొందియున్నవి. కావున సమస్తజాతులవారి కీపిచ్చి యెంతగాటముగ నున్నదో తెలియవచ్చును. Shakespeare రచించిన Sonnets

లో, Venus and Adonis లో, The Rape of Lucrece లో స్త్రీల గుహస్యవయవము లెంతవీ డాకరముగ, నెంతజుగుస్సాకరముగ వర్ణింపబడియున్నవి? Aristophanes వ్రాసిన హాస్యరసరూపకముల నవలోకించితిరా? పూర్వపువా రట్లు రచియించిరి కాని యిప్పటివారు భద్రముగ నేయున్నారని యనుకొనకుండు. ఇటీవలిగ్రంథమైన “Leaves of Grass” లోని, “The love that awaits me” అనుపద్యమాలికను జూచితిరా? ఎంతరోత కలిగించుచున్నదో! ఛెప్పబోవున దెమనగ:— చిత్ర లేఖకు లెట్టిదోష మొనర్చిరని మీరు చెప్పినారో, కవులంతకంటె నెక్కువదోషముల నొనర్చినారు. వారిని దూషించి వీరి నువేక్షించుట భర్తము కాదు.

చిత్తగింపుడు.

సత్యవాది

జంభూ—ఈలేఖను వింటిరా! కవులందు బాక్షికముచే నేను వారిని విడువలేదు; చిత్రలేఖకులందు గోపముచే వారిని దూషింపలేదు. కవుల యీవెట్టినిగూర్చి ఛెప్పదలచియే యున్నాను. చిత్రలేఖకులగూర్చి నేను జెప్పినప్పు డది సమంజసముగ నున్నదో లేదో చూడవలయును గాని కవులనుగూర్చి ఛెప్పలే దని యధిక్షేపింపవచ్చునా? నే నింక జెప్పనివేళ యేది? ఉన్న దొక్క చిన్ననోరు: ఉపన్యాస విషయములు లక్షలు ‘కవి’నిగూర్చి యీనడుమ నుపన్యసించితిని. కవి భేదములు మొదలగు సంశయములగూర్చి యుపన్యసించునప్పుడు కవుల యీపిచ్చినిగూర్చి సోదాహరణముగ సవిస్తరముగ జెప్పదలచితిని. కాని యుత్తమవిమర్శకుం డగు మన ఉద్ఘాముపండితుం డీవిషయమును గూర్చి వ్రాసి నాకు శ్రమలేకుండ జేసినందుల కాయన కనేకసమస్కారము లర్పించుచున్నాను. ఇక జదువదగిన యుత్తరము లున్నవికాని యిప్పటి కివి చాలును.

ఓం కాంతి శాంతి శాంతి.

వీరశైవులు

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! ఒక శివభక్తుడు మనసభలో నేడు పవన్యసించును. అతడు లింగధారి. కేవలశైవుడు. మిగుల వయస్సు గడచిన వాడు. బుద్ధిశాలి. అతడు మాటలోనే వచ్చుచున్నాడు. లేచి నిలువబడి యా మహాభక్తుని గౌరవింపుడు (అందఱునందురు) అయ్యా శంకరభక్తా గ్రణీ! దయచేసి వీర మెక్కి యుపన్యసించుడు.

శైవవర్ణుని యుపన్యాసము.

శివభక్తులారా! సాక్షిసంఘోపన్యాసములగుర్చి వినుచునే యున్నాను. ఇదివఱకు జంఘాలశాస్త్రి యనేకోపన్యాసము లిచ్చినాడు. జంఘాలశాస్త్రి మాధ్వుడు కాడు. శ్రీవైష్ణవుడు కాడు. అద్వైతి యయ్యును హరభక్తినిగూర్చి యుపన్యసించి యుండలేదు. పత్తిక్కొల్లె నాచ్చియాదువిశేష ముపన్యసించినాడు కాని బసవేశ్వరమహిమమును గూర్చి యుపన్యసించినాడా? ధనుర్దాసునికథ చెప్పినాడు కాని తేడర దాసయ్యకథ చెప్పినాడా? భక్తినిగూర్చి చెప్పిన యుపన్యాసములం దైనను విష్ణుభక్తినిగూర్చియే చెప్పినాడు కాని వీరశైవభక్తినిగూర్చి చెప్పినాడా? శివుడు దేవుడు కాడనియా, శివభక్తులు భక్తులు కార నియా? అతని యుపేక్షకు గారణమేమో తెలియజాలకున్నాను. ఏకారణమైననేమి జరుగఁగూడని యుపేక్ష జరిగినది. తమింపఁదగని యుపేక్ష జరిగినది. శివభక్తులారా! ఈసంగతి మీతో మనవిచేసి మీ కొక శివభక్తునికథ నుపన్యసించవచ్చుతిని. సావధానచిత్తులరై వినఁగోరు చున్నాను.

అనఁగ ననఁగ నొకవీరశైవుడు. అతనితల్లి యెవలెయో తెలియదు. తండ్రి యెవఁడో తెలియదు. ఇంటిపేరేదో తెలియదు. అతఁడే గ్రామనివాసీయో యదికూడఁ జెప్ప వీలులేదు. బొండురనికొందఱు భోడూరని కొందఱు అందఱు, అతనిపేరుమాత్రము బ్రహ్మయ్య.

ఆతఁడు,

ద్వి॥ వీర వ్రతై కనిసారమణుండు—
సారశివాచారపారాయణుండు
లోకైకపూజ్యుఁ డలోకానుసారి—
ఏకాంతభక్తి మహిష్టమండనుఁడు
సఖుటితనాద విద్యాపండితుండు
సఖువినాశనకారణావతారుండు
విదితకారుణ్యముదితానురాగ—
హృదయుండు సర్వజీవదయాపరుండు

నని కవి యాతనిమహామహిమమును గానమొనర్చెను. ఆతఁడనేకవిద్యల నభ్యసించినవాఁడగుటచే సహస్రవిధముల ధన మార్జించి యంతయును మహేశ్వరమూర్తులకర్పించి వారిని నేవించుచుఁ గాలక్షేప మొనర్చుచుండెను. ధనమంతయు నీరీతి వెచ్చ మొనర్చి క్షయించిన యాతఁడు శుద్ధినొందిన రసఘటికవలె దేజస్వ్యరూపుడై వెలిగి పోవుచుఁ గిన్నరను జేతఁబుచ్చుకొని వీధివీధిని గాన మొనర్చుచుండెను.

“ఈశ్వరా! జగదీశ్వరా! పరమేశ్వరా కరుణాకరా” యని యుచ్చైస్వరమున మ్రోళ్లి చిగుర్చునట్లు గాలి స్తంభించి వినునట్లు కైలాసాధిపతిని గానమొనర్చునతఁ డాతఁడే మనస్సునకున్న చెవిచే వినుచున్నారా?

ఘనము వినుట లెక్కయేమి? శంకరభగవానుఁ డంతరిక్షమునఁ బ్రత్యక్షమై యానందమున నుప్పొంగుచుఁ గిన్నర బ్రహ్మముఖోద్గత మధురగీతానుసారతాలానుగుణముగఁ దాండవించుట కుత్సహించి డమరుకమును వాయించుట కుద్యమించుచున్నాడే! గజచర్మపుముడతలలోఁ దలల నిఱుడ్చి, కునుకుచున్న సర్పములు శిరముల నట్టె యదల్చి పడఁగలువిప్పి, జిహ్వలుముందునకుఁద్రోచి కన్నులుమాత్ర మేకాక యొడలంతయుఁ జెవులు చేసికొని వీరకైవుఁడగు బ్రహ్మయ్య గౌరీశ్వరగానమును విని పరవశము లగుచున్నవే! మహేశ్వరజటాజాటస్థ యగు చంద్రరేఖ మహాగాయకగీతామాధురికిఁ జొక్కిచొక్కి అమృతమనువేర నానందబాష్పములను విడుచుచున్నదే. ఈమహాసన్నివేశమున కనాహు

తులై వీణాధరులైన తుంబురునారదులు విచ్చేసి మహాగానామృతమునఁ దలమున్నగుటచే నుక్కిరిబిక్కిరి యగుచు గ్రుడ్లుస్తంభింప నిశ్చేతనుల గుచు నిలువఁబడినారే! వీరశైవశిఖామణి! భక్తియనఁగనీదేయగునుగాక! గాన మనన నీదే యగునుగాక! జన్మమనఁగ నీదేయగునుగాక! మహా దేవుఁడు నీకు బిరుద మిచ్చినాఁడా! అందుచేతనే కిన్నరబ్రహ్మయ్య వైతివా?

ఆహా! భక్తికి గానమున కెంత చేరువ? భక్తి హృదయమున సంకురింపఁగనే గొంతుకలోని తంత్రులు తమంతతాము, మేళవించు కొని సిద్ధముగ నుండునే! భక్తి హృదయకోశమును రవంత సంచలంపఁ జేయ నా యూపుతో రైఁరైఁమని బైరవియో శంకరాభరణమో యాలాపింప నారంభించునే. భక్తి హృదయమునఁ దాండవింప నప్రా పంచికగాన మమృతరంగములతో నాకస మంతయు వెల్లివిరియునే! చెట్లు చిగుర్చునే! శిలలు కరఁగునే! నదులు పొంగునే! అగ్నిజ్వాల లంతరించునే! వాయువు చల్లఁబడునే! భవరోగములన్నియుఁ బటాపంచలై పోవునే! సృష్టియంతయు ప్రేమవృష్టిచే నార్ద్ర మగునే!

గానశక్తి లేనివాఁడు గానమునకుఁ జెవి లేనివాఁడు కిరాతహృద యుఁడు, నరఘాతుకుఁడు, జీవద్రోహి యని యొకయాండ్లయకవి చెప్పి నాఁడు. ఆమాటలు నా కంత నచ్చలేదు. ప్రపంచమున గానశక్తి లేనివాఁ డెవఁడు? గానానుభవశక్తి లేనివాఁ డెవఁడు? ఒక్కని గానఁ బఱుపఁగలరా? కంటికి నచ్చిన కాంతను జూచి కూసురాగము తీయలేని మొద్దుముండకొడు కెవఁడయిన నున్నాఁడా? ఈకూసురాగములో గాన మున్నదా? లేదా? తుంబురునారదులు పాడినట్లు పాడినగాని గానము కాదా యేమి? అడుకోడి నాకర్పించుటకు మగకోడి యెంతచిత్రముగ గానమొనర్చునో వినలేదా? మగకుక్క యాఁడుకుక్కపైఁ దాటఁ బోవునప్పుడు కుఁయికుఁయికుఁయిమని గాన మొనర్చుచుండుట లేదా? కాలువయొడ్డునఁ బొదలోని కీచురాయి యెందులకుఁ బైస్థాయిలో గాన మొనర్చుచున్నది? అడుపురుగు నాడ్లేషమునకే కాదా? విహికానంద రసము ననుభవించుట కేజీవము పనికిరాదో దానికిమాత్రమే గానము లేదు. సుఖదుఃఖముల కధీనముకాని ప్రాణ మొకటియైనఁ బ్రపంచమున

నున్నదేమో చెప్పగలరా? నిశ్చేతనములకుఁ గూడ సుఖదుఃఖానుభవమున్నదని యిప్పుటి ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులు సిద్ధాంతీకరించుచుండఁ, జేతనములమాట సందేహింప నేల? ప్రాపంచికానందమువలన గాన ముద్భవింపును. పరమేశ్వరానందమువలన గాన ముద్భవింపును. రక్తిచే గాన ముద్భవింపును. భక్తిచే గాన ముద్భవింపును సాంసారికానందమువలనఁ గలిగినగానము నిష్ఫలము. గుడిగుడి త్రాగుటచే గలిగిన మబ్బు తెరవంటి కైపుచే బుట్టిన మోతాదైన యానందమున పాదుషాయిల వేయుట యెట్టిదో పజ్ఞావనిత తలదువ్వుకొనుచు విటుని వశపఱచుకొంటి నను నానందమున “చిన్నదానరా” యని జావలి పాడుట యట్టిదే. పాదుషాయిల యెంత ప్రయోజనమో పజ్ఞావనిత జావళి యంత ప్రయోజనము ఐహికానందమున గాన మొనర్పలేనివా రెవ్వరు? ఇట్టిగానము జీవుని మఱిత ప్రకృతిబద్ధ మొనర్చుటకే పనికివచ్చును. సంసారసాగరమున జీవుని మఱిత ముంచుటకే యక్కఱకువచ్చును. గానము లేనివారు క్రూరులు, ద్రోహు లని చెప్ప వలనుపడునా? గాన మొనర్పగలవారు లోకోపకారులై మీడుకుచున్నారా? సాలెపురుగు నాల్గువందలసంఖ్యను మించిన మహాసూక్ష్మతంత్రువులచే నిర్మింపబడిన తన పద్మవ్యూహపు మహాలులోని చంద్రకాలలోఁ దాను గూరుచుండి మధురగీత మాలాపించు లెందులకు? చుట్టుపట్టులనున్న యీఁగల నాకర్షించి మ్రింగుటకే కాదా? ఇది గొంతుకోత గానము కాదా? పాషాణహృదయుల మధుర గానమున కాసపడి యెందఱు అమాయక కాంతలు భ్రష్టలై పతితలై ప్రాణములఁ గోలుపోవలేదు? రోముపట్టనము నాల్గుమూల లఁటుకొని మండిపోవునప్పుడు చక్రవర్తియగు “నీరో” అయ్యయ్యో యని యైన ననెనా? అంతఃపురములోఁ గూరుచుండి ఫిడేలువాయించు కొనుచు హాయిహాయి యనలేదా? ఎందుల కీ గానశక్తి? నాదనామక్రియకు సాధుప్రవర్తన కీమ సంబంధము? జంపెతాళమునకు స్వార్థపరిత్యాగము నకు సంబంధమున్నదా? ఐహికాగానమువలన నరున కుద్గతలేదు. సంసార తరణమునకు లోకకల్యాణమునకుఁ గావలసినది భక్తిగానము. రక్తిగానము గానమే. భక్తిగానము గానమే. ఒకటి వేశ్యాజటామండలిలోని గులాబిపూవు. ఒకటి ఈశ్వరజటామండలిలోనిగులాబిపూవు. గానము

లేనివాఁడు నరభూతుకుండని చెప్పట సమంజసము కాదేమో? భక్తి లేనివాఁ డట్టివాఁడు. నిజముగా నట్టివాఁడు. భక్తులకథలు విని కరంగని వాఁ డట్టివాఁడు. ప్రధానమైనది భక్తి. గానము దాని కుపలక్షణము. రక్తికిఁగూడ నదియే యుపలక్షణము. ఉపలక్షణమును బ్రధానముగఁ జేసి చెప్పటచే నాంగ్లేయకవిమాటలు నచ్చలే దని చెప్పవలసివచ్చినది. గరళకంఠభక్త శిఖామణిగాథలో గానమునుగూర్చిన తగవులాట చెప్పి నందులకు మన్నింపవలెను. మనభక్తాగ్రేసరుండగు బ్రహ్మయ్య బసవేశ్వర స్వామిని దర్శింపఁ బొడచారియై పయనమై పోవుచున్నాఁడు. అడుగడుగునకు, హరహరా ! అంధకహర ! భక్తపాపసంహర ! గంగాధర ! శళాంకరేఖాధర ! యని స్మరించుకొనుచుఁ బాడుకొనుచు నాడు కొనుచుఁ బోవుచుండెను. కాని మనబ్రహ్మయ్యను సంగమేశ్వరమునకు ముందే యెదుర్కొనవచ్చుచున్న యా యలౌకిక తేజోరాశి యెవరు ? ఆహాహా ! కన్నులు ధన్యము లగునట్లవలొకించితిరా ? మహారణ్యములో నొకమహాజ్వాల రెండవజ్వాలను దరియుచున్నట్లున్నదే ! సముద్రమున నొకహిమసౌధము (Iceberg) రెండవ హిమసౌధమును సమీపించుచున్నట్లున్నదే ! బ్రహ్మయ్యగారిధాక యాతఁ డెట్లుగ్రహించెనో. స్వచ్ఛాత్మకు స్వచ్ఛాత్మకు నిస్తంత్రీతంత్రవార్తలు జరుగుచుండును గాఁబోలు. ఒకచుక్క రెండవచుక్కకుఁ గన్నుగీట, నొక యాత్మ రెండవయాత్మకు సన్న చేయ కుండునా? కాని యావచ్చుజ్యోతిరూప మెవరో ? ఏవరో — చెప్పుమందురా ?

ద్వి. “శాశ్వతసర్వజ్ఞ - శశ్వద్గుణాంక—
విశ్వేశ శ్రీగురవే నమో యనుచు
సద్యఃప్రసన్నానవద్య వేదాంత—
వేద్యాత్మ శ్రీగురవే నమో యనుచు
దత్తకైవల్యయుదాత్త సద్భక్త
విత్తేశ శ్రీగురవే నమో యనుచు
నమితపరంజ్యోతిరాకారదివ్య
విమలాంగ శ్రీగురవే నమో యనుచు
నీరతరసృష్టిస్థితిలయప్రపంచ

విరహిత శ్రీగురవే నమో యనుచు
 సకలనిష్కళచరాచర హావవిగత
 వికృతాంగ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నాద్యంతరహిత నిత్యామలతేజ
 విద్యాత్మ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నధ్వషట్కూతీత యవిపాతకౌఘ
 విధ్వంస శ్రీగురవే నమో యనుచు
 మోక్షార్థిరక్షణ దక్షకటాక్ష
 వీక్షణ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నజ్ఞానతిమిరసంహారాద్ధత
 విజ్ఞాన శ్రీగురవే నమో యనుచు
 భన్యాత్మ శిష్యమస్తకకృపాహస్త
 విన్యాస శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నఘహరణార్థ శిష్యజనోపభుక్త
 విఘసన శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నశ్రాంతభక్తజనాంతాంబుజాత
 విశ్రాంత శ్రీగురవే నమో యనుచు
 ననఘగురుప్రసాదామృతహృదయ
 వినివాస శ్రీగురవే నమో యనుచు

చెన్న బసవః డేమహామహాని నోరార మనసార స్తుతియించెనో
 యాబసవేశ్వరుడే మన కిన్నర బ్రహ్మయ్యకు సాక్షాత్కరించెను. అట్లు
 ప్రత్యక్షమైన బసవేశ్వరుని జూచి యొడలు పులకింపఁ గనులు వర్షింపఁ
 జిత్త ముప్పుంగ “నోమ్ హరహరహర మహాదేవ శంభూ” యని
 సాష్టాంగదండప్రణామ మాచరించెను. బసవేశ్వరుడుకూడ నాభక్తు
 నకుఁ జాగ్రిమ్రొక్కి, యనునయించి యతిథిపూజ నాచరించి “సవిశేష
 తత్త్వానుభవ భవ్యగోష్ఠి” సలుపుచుఁ దన నిలయమునకుఁ దీసికొని
 పోయి యథార్హముగ గౌరవించెను.

ఆపురముననున్న త్రిపురాంతక దేవాలయమునకు మహాదేవదర్శ
 నార్థమై బ్రహ్మయ్య వెడలిను, దేవాలయమునెదుట నొకచిత్రము

జరుగుచున్నది. ఒక గొట్టమెడకు: ద్రాడు కట్టి యాత్రాటిని జేతబట్టుకొని యొకడు దానిని లాగుకొనిపోవుచుండెను. తానుంచుకొన్న వారాంగనకొఱకు దానిని బలి నిచ్చుటకై కొనిపోవుచుండెను. ఉంచుకొన్నదానికై దానిని వధించునెడల నామె యారోగ్యవతియై, యైశ్వర్యవతియై, తనయం దనురాగవతియై యుండునని యాతడు దాని నుత్సాహమున నీడ్చుకొనిపోవుచున్నాఁడు. కాని యాగొట్ట యంతవేడుకతో నాతని వెంబడింపగలదా? ఉరికంబములయొద్ద కాతని మఱియొక్కఁడీడ్చుకొనిపోవునెడల నింతయుత్సాహముతో నాతడు నడచునా? చంపుటకై తన్నుఁ దీసికొనిపోవుచున్నాఁడని యది గ్రహింపకున్నదా? వెంచుకొనువాఁ డెవఁడో చంపువాఁ డెవఁడో యది యట్టె గ్రహింపగలదే! దానికున్న తెలివికంటె నాతనితెలివి యేమంతహెచ్చు? తన తనువును బాడుసేయుచు, దనధనము దోచుకొనుచు, వంశమర్యాదను వల్లకాఁడుచేయుచుఁ గీర్తిని శ్రష్టపఱచుచు సర్వవిధములఁ దనగొంతుకోయ సంకల్పించుకొనిన కులటాధమును దనప్రాణరక్షకదేవతగఁ జూచుకొనుచు, గౌరవించుచు నారాధించుచున్న యానిర్భాగుఁడు గొట్టకంటె నెట్లెక్కువ తెలివిగలవాఁడు? ఆహా! ప్రక్కనే త్రిపురాంతకుఁడగు మహేశ్వరుని యాలయ మున్నదే! మోక్షప్రదాతయైన యాదేవతాసార్వభౌముని పాదపద్మముల నాశ్రయింపక ముఱికితోత్తు పృథ్విమాశ్రయించిన బుద్ధిహీను నే మనవలయును?

గొట్ట గుంజుకొనుచు వెనుకకుఁ దగ్గుచున్నది. విటుఁడు హుంకరించుచు ముందునకు లాగుచున్నాఁడు. “జే ఏ ఏ ఏ” యని గొట్ట యాతనిహృదయము కరఁగునేమో యని యేడ్చుచున్నది. గుడిసెవ్రేటి దాని బుడిబుడిబొల్లిదుఃఖములకుఁ గరఁగిన బొజ్జగులరాయఁడు. ప్రాణోత్క్రమణసమయమున నోరులేని ప్రకృతి యొనరించిన యమాయకమైన యార్తివూర్ణమైన యాక్రోశమునకుఁ గరఁగుటే! పరిక్షించుటకుఁ గన్నున్నయెడలఁ దెలిసికొనుటకు మన సున్నయెడల నజ్ఞమగు జంతు ప్రపంచముతోడనే కాదు, దూరమని మనమనుకొనుచున్న శాఖాప్రపంచముతోఁగూడ మనకున్న సంబంధ మెంతగాఢమో, యెంతనిర్భద్యమో యెంతయన్యోన్యభివృద్ధికరమో కొంతయైన గ్రహింపవచ్చును.

తాడుత్రైపుకొని గొట్టె దేవాలయములోఁ దూతినది. అట బ్రహ్మయ్యగారిచేతిలో మూతిపెట్టి నిలువఁబడినది. సెబాస్! చతుష్పాదమా! నీవు ధన్యజన్మవు. ప్రాణప్రయాణసమయమున నీకుఁ బరమేశ్వరదర్శన మైనది. గొట్టె వయ్యను. బ్రహ్మయ్యగారి వ్రేల నున్న నందికేశ్వరుని మూర్ఖునుచున్నావు. శంకరభక్తుఁ డెవఁడో సాని మగఁ డెవఁడో కనిపట్టుటకు మీజాతి కెంత తెలివియున్నది! అతని యొద్ద హాయిగ నిలువఁబడితివి. ఇతనిని వదల్చుకొనుదాఁక తహతహ లాడితివి! తుద కితనితాడు త్రైపితివి. ఓవిటాధమా! నీవెప్పు డీయాలయములోనికి బోవలేదు కదా! గొట్టెను దెచ్చుకొనుటకై యిప్పుడు పోదలఁచితివా? త్రిపురాంతకదర్శనమువలన నీకు లభింపవలసినది గొట్టెబొచ్చా! ఆగొట్టెను దెచ్చుకొని నీటంకులాడిమొగమునకు దిగ దుడిచి చంపుదువా? నీపుణ్య మేమనవచ్చును? అదిగో యాతఁడు గుడిలోనికి రాబోవుచున్నాఁడు. బ్రహ్మయ్యగా రాఁగు మాఁగు మని గద్దించుచున్నారు. అదరిపడి నిలువఁబడి యాతఁ డేమనియెనో విందురా? “ఈగొట్టె నాది. దీనిని నేను గొంటిని. నాసానియారోగ్యార్థమై దీనిని బలి నిడ దానియింటికిఁ దీసికొని పోవుచున్నాను. నాగొట్టెను నా కిటు తోలిపెట్టుము” ఇట్లాతఁడు పలుక, నాయనా! నేను దీని లోని కాహ్వానించితివా? నేనేల పొమ్మని తోలిపెట్టుదును? ఇది ప్రాణభీతిచేఁ బరమేశ్వరాలయము చొచ్చినది. దీనిని జంపదగదు. ఇది నన్ను శరణు చొచ్చినది శంకరదాసుఁడ నగు నేను దీనిని వదలను. నీకు దీనికై యెంత సొమ్ము కావలయునో యంతయు నిచ్చెదను. నీ వీగొటియపై నాశ వదలుకొని పా” మ్మని బ్రహ్మయ్య బదులు చెప్పెను. “నీకు మతి యున్నదా లేదా? శంకరదాసుఁడ నని చెప్పితివే! ఊరివారిసర్వస్వము సూరక చూఱగొనువారేనా శంకరదాసులు! గొప్పదాసుఁడవే బయలుదేఱినావు. నీవంటిదాసుఁ డింకొకఁ డీయార నున్నయెడల నిక సుపారములకు నీళ్లు వదలుకొనవలసినదే కాదా? చాలు చాలు. నా గొట్టెను మాఱుమాటాడక తోలిపెట్టెదవా, లేదా?” యని విటుం డఱి చెను. “నేను నీగొట్టెను వారింపలేదు. ఇది ప్రాణభయార్తయై యిటుఁ జేరినది. దీనికి శంకరభగవానునిదర్శన మైనది. దీనినిలువ యెంతయైన

నరే యిచ్చెదను. కఠినోక్తు లాడక నీకు రావలసినసొమ్మేదియో తీసికొని పా"మ్మని బ్రహ్మయ్యగారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చిరి. "అటులైన వేయి మాడ లిచ్చి గొత్తను దీసికొ"మ్మని విటుఁ డర్థాశచే గొంత, యథ విలువ నిచ్చుట కిష్టపడఁ డను నిశ్చయముతోఁ గొంత, పలికెను. భక్తుఁ డాసొమ్ము బసవేశ్వరుని యింటినుండి తెప్పించి విటున కిచ్చెను. విటుఁడు తెగిన త్రాటితో వేశ్యయింటికిఁ బోయెను.

ఆగొత్త నొసట రవంత విభూతి రాచి మెడలో ననఁటితడవతో మారేడుపత్రి గట్టి త్రిశూలముద్రాంగుళీయకముతో, దాని కొమ్ముల నడుమ నచ్చొత్తి ఓన్నమశ్శివాయ, ఓన్నమశ్శివాయ, ఓన్నమశ్శివాయ యని దాని దక్షిణకర్ణ మూలమునఁ బంచాక్షరి నుపదేశించి శివధ్యానైక తత్పరుఁడై బ్రహ్మయ్య యటనే కూరుచుండెను.

కలకలలాడుచున్న మొగముతో గలగలలాడుచున్న కొంగుముడితోఁ జేత మఱియొకగొత్తతో విటుఁడు వేశ్యయింటికి సంతసమున దడదడలాడు హృదయముతో వచ్చి మందహాసమొనర్చును. "నీవెంత దొంగన వ్వేడ్చుచున్నను నీది పనికిమాలిన వేడతట్టుప్రాతమొగమే కాదా? కాని యీగొత్తది కొత్తమొగమై యుండుటకుఁ గారణమేమి?" యని వీఁపుమీఁది తామరను విననకట్టతోఁ గోకికొనుచు విటకత్తై పలికెను. "ఉండు, తొందరపడెదవేల? ఈదినమున నీవు నన్నెంతమెచ్చు కొనుపనిచేసితి ననుకొనుచున్నా" వని, పలుకుచు వేయిమాడల కొంగు మూట నామెపాదములయొద్దఁ బెట్టి విప్పెను. ఆమె యానందించిన దయ్యును రొసరొసలాడుచు "నీ వెటనైన నీధనము దొంగిలించిన దగు నెడల నింత బహిరంగముగా నిల్లు ప్రవేశించి యింత వెల్లడియగునట్లు నాయెదుటఁ బెట్టెదవా? ఓరిపనికిమాలినపందా!" యని తిట్టి యిప్పుడైనఁ దలుపు మూయుము. దీనిని బ్రతివెట్టుదు మని చెప్పగ, నాతఁడు నవ్వి పూర్వవృత్తాంతము నంతయుఁ బూసగుచ్చినట్లు చెప్పెను. "వేల్పుల కని ముందే దత్తమైన గొత్తను జచ్చు వేయిమాడల కష్టి తివా? నిర్భాగ్యులు ముండకొడుకా! నీకు పొమ్మే ప్రధానమా? ఆగొత్తకుఁ బ్రతినిధిగ నింకొకదానినిఁ దెచ్చితివా? నీకు బదులుగా నల్లురు ముండకొడుకులను దెచ్చి నీయాలిప్రక్కలోఁ బెట్టలేక పోయితివా? సిగ్గు

మూలినచనటి! నీవు నాగొట్టెను దేనియెడల నీగొంతు కోసెద" నని యామిండక తై మండిపడెను.

“నీయిష్ట మెటులో యటులే” యనివలికి, యామాడల నాతఁడు తిరుగ మూటకట్టుచుండెను. “నీవు నామాడల నంటనేల? దుడుకున దుడుకున ముడివైచుకొనుచున్నావా? నీయబ్బసొమ్ము. నీతాతసొమ్మును కొంటివా? పో! ఒక్కమాడ యైన నీయను. పోయి గొట్టెను దెమ్ము. కానియెడల గ్రుడ్లుండఁ దీసెదను. గొంతు పిసికి చంపెదను. నాగొట్టె నమ్మితివా? నీకూతు నమ్ముకొనలేకపోయితివా” యని యతనిగుండెవైఁ దనయెదుప్రేళ్లంటునట్లొకచటపు చటచెను.

అహ! విటశేఖరా! ఎన్నితిట్లు తినుచుంటివయ్యా! మీయ వ్వుచే నొకతిట్టు తింటివా? అబ్బచే దింటివా? అన్నమిచ్చి పోషించు నవనీధవునిచే దింటివా? ఇది యెవతె యని తినుచున్నావయ్యా! డబ్బిచ్చి తిట్టించుకొనుచున్నావే. మడిమాన్యము లిచ్చి తిట్టించుకొనుచున్నావే. పెట్టికొలుపు చేసి తిట్టించుకొనుచున్నావే! నీవు మనుష్యుడవేనా? మతియున్నవాడవేనా? అహంకారము చంపుకొంటివే, రోసము చంపుకొంటివే, మానాభిమానములు చంపుకొంటివే! పోనీ, మంచి పనియే జరిగినది. ఇన్నిటిని జంపుకొనినందులకు నీచూపు దుర్గంధభూయి వ్యమై చెప్పటట్టవలె నున్న సానిమొగమునఁ బటపుటకంటె సర్వేశ్వరుని పాదారవిందములందు లగ్న మొనర్చునెడలఁ దరింతువే, ఉత్తమగతికిఁ జేరువనున్నావు. నిన్ను రక్షించువాఁడు పరమేశ్వరుఁడు తక్క మఱియే వ్యఁడు లేడు! రా! ఇదిగో పరమేశ్వరాలయము.

అహ! అదిగో! విటుఁ డాలయమునొద్దకు వచ్చుచున్నాఁడు. తెల్లఁబాటిన మొగముతోఁ దడఁబడుచున్న కాళులతో నంతరంగోద్రే కమున నదరుచున్న పెదవులతోఁ బట్టుదలను వెల్లడించు కన్నులతో భయంకరముగ ముడిపడిన బొమలతోఁ జివరలంది త్రడిపొన్నులున్న చేపాటికట్టతో వచ్చుచున్న యారూపము నవలోకించితిరా? చావో బ్రదుకో దుఃఖమో సుఖమో సరకమో స్వర్గమో యేదోయొక్కత్రుటి కాలములోఁ దేలవలయు నను నాగ్రహముతో వచ్చుచున్నట్లు కానఁ బడుచున్నదా? “నాగొట్టెను నాకిచ్చెదవా చచ్చెదవా” యని విటుఁడు

భక్తునిమీఁదికి వచ్చుచున్నాఁడు, “వేయిమాడలను దీసికొంటివికదా ! ఇంక నీగొట్టె యొట్లు ఇది త్రిపురాంతకుని” దని భక్తుఁడు నిమ్మళముగఁ బలికినాఁడు. “నేను దీని నీ కమ్మితివా ? నీవు నాకు మాడలిచ్చితివా ! దొంగముండకొడుకా ! తల పగులగొట్టెదను. ఇచ్చెదవా లేదా” యని కఱ్ఱనెత్తి భక్తునినెత్తిపై వ్రేయ నాతఁడు చేతనున్న లాతాముతో దెబ్బను మరిలించుకొనెను. చేతనున్న చేపాటికఱ్ఱ దూరమునఁబడఁగ విటుఁడు డబ్బాటున భక్తునిపైఁ గలియఁబడెను. భక్తునిచేతనున్న లాతాము విటునికణతపైఁ బ్రమాదమునఁ దగులుటచేఁ గాఁబోలు విటుఁడు గిజగిజ కొట్టుకొనుచుఁ గ్రిందఁబడెను. ఓన్నమళ్ళివాయ యని భక్తుఁడాతని దక్షిణకర్ణమున నుపదేశ మొనరించుచుండఁగ నతఁడు ప్రాణములు విడిచెను.

ఎవడో భక్తుఁడు గ్రామమునకువచ్చినాఁ డనియు నాతఁ డొక గొట్టెను దొంగిలించె ననియు నది తన దని చెప్పవచ్చిన వానిని జంపి యాతని మూఁటలోనున్న నాల్గువేల మాడలను దీసికొనియె ననియుఁ జంపఁబడినవాఁ డుంచుకొన్న వాని కీతఁ డాసొమ్మిచ్చి దానిని జేరఁదీసె ననియు మఱియింక నేమేమోవార్త లూరఁ బ్రబలెను.

ఆ. అప్రమాణవార్త ॥ యానోట నానోట
నిట్టె యిట్టె ప్రాణి ॥ యెల్లయెడల
వ్యాప్త మగునుగాదె ॥ వరుగైన ప్రాతతా
టాకుటింటిమీఁద ॥ యగ్నివలెనె.

అందులో భక్తులఁగూర్చి పతివ్రతలఁగూర్చి కల్లునపవాదముల వ్యాప్తికి హద్దున్నదా? నీటిమీఁద వైచిననూనెచుక్కకూడ సంతవేగ ముగ వ్యాపింపదే, కారుచిచ్చుకూడ సంతశీఘ్రముగ వ్యాపింపదే. గాలి కూడ దానివ్యాప్తివేగమునకు జంకునే, పోయినకొలఁది పోయినకొలఁది “రైఫల్” దెబ్బవలె నది వలె నది విశాలమగునే. అడుగడుగునకుఁ గొత్తకల్పవలతో నిముసనిముసమునకు నూతన విజృంభణములతో నవ నవాలంకారములతోఁ గొమ్మలపై రెమ్మలతో రెమ్మలపైఁ జిలువలతోఁ జిలువలపైఁ బలువలతోఁ బలువలపైఁ జిగుళ్లతో విరిసి విరిసి విజృంభించి పోవునే !

ఆగ్రామప్రభుని కీవార్త తెలిసినది. అత్యంతరహస్యవార్తలే
యాతనికిఁ దెలియునప్పు డింత వ్యాప్తి నొందినవార్త తెలియకుండునా?

గీ. గాలి చొరనట్టి చోటులు గలవు కాని
యతనిచెవిని జేరనిరహస్యములు లేవు
అత్తకోడండ్ర దెప్పులు నాలుమగల
గుసగుసలు నాఁడుబిడ్డల రొసరొసలును
తోడికోడండ్ర పెడపెడకోడిగములు
మొదలుగా నన్ని సంచారములను గల్గు
భిద్రతతి యిట్టె యాతని చెవిని జేరు.
దాసి గదిలోన గాయకుఁ దన్నె ననుచు
గురువుగారింటిలోఁ గల్లుకుండ యనుచుఁ
జెవికొఱుకువారు తార్పుడు నేయువారు
కొంటెకూతలవారును గోడెగాండ్రు
బానిసలు రాజుమెప్పుకై పలుకుచుండ్రు
మొలకతెళుకులు బెళుకులు తులకరించు
కలికిపలుకులకులుకుల కవితకంటె
నధికముదమున వినుచుండు రవనిపతులు.

ఆకపటభక్తునిఁ జూచి యథార్థమును దెలిసికొని రమ్మని రాజు
తన యుద్యోగిని బంపెను. భక్తుఁడు జరిగినది జరిగినట్లు చెప్పెను. నీకు
సాక్షు లెవ్వరని యుద్యోగి యడుగ నీత్రిపురాంతకదేవుడే యని
యాతఁడు బదులుచెప్పెను. ఈయంశము లుద్యోగివలన రాజు విని పరి
వారముతో నాలయమునకు వచ్చెను. భక్తుఁ డట! పానినుంచుకొన్నా
డట! నాల్గువేలమాడలు దానికిచ్చినాడట! దానిపిటుని జంపినాడట!
అతఁడు నిర్దోషి యని త్రిపురాంతకుఁడు సాక్ష్యమిచ్చునట. ఇక నూర
నున్నవా రాఁగుదురా? ఆబాలగోపాల మటకు వచ్చిరి. భక్తుఁడు జరి
గినవృత్తాంత మంతయు రాజుతో మనవిచేసెను. నీసాక్షిని బిలువు
మని రాజు హేళనముగ ననియెను. అభ్యంతరమేమి? ఇదిగో యని
“ఓమ్ హరహరహరమహాదేవ శంభూ” యని యుచ్చైస్సవ్వరమున

భక్తుడు పలుకుసరికి “ఓ” యని శంకరదేవుడు పలికినాడు. ఆయ ప్రాపంచికనాదస్ఫూర్తితో భూమి యదరినది. సూర్యుడు కంప మొందెను. చుక్కలు రాలినవి. గాలి స్తంభించినది. అచ్చటి ప్రాణు లన్నియు నిశ్చేతనములై పడిపోయినవి. శివభక్తులా! లేదు. ఇద్దఱు మాత్రము సచేతనులై శంకరధ్యాన తత్పరులై నిలువఁబడినారు. ఒకఁడు మనభక్తుడు బ్రహ్మయ్య. రెండవవా రెవరు? ఎవరా? ఎవనినామమును స్మరించుటవలనఁ బ్రాణులు మృత్యుసంసారసాగరమునుండి సముద్ధరింపఁ బడుదురో యాబసవేశ్వరస్వామియే. ఆయన బ్రహ్మయ్యకు మ్రొక్కి యిట్లు పలికెను.

ద్వి|| సజ్జనశృంగార సత్యగంభీర
యిజ్జగధార యీశ్వరాకార
మంగళగుణధామ మహిమాభిరామ
లింగాభిరూప యభంగ ప్రతాప
నిర్జితాహంకార నిఖలోపకార
దుర్జనదూర విధూతసంసార
కారుణ్యపాత్ర యకల్మషగాత్ర
వీర ప్రతాపార్య విపరీతశౌర్య
యంచితాగణ్య నిరంతరపుణ్య
సంచితసుఖలీల శరణవిలోల
సన్నతకీర్తి సాక్షాద్రుద్రమూర్తి
కిన్నర బ్రహ్మయ్య కృపనేయుమయ్య.

బ్రహ్మయ్య బసవేశ్వరునకు మ్రొక్కి శంకరభగవాను స్మరించి “హే” యని యుచ్చైస్వరమునఁ బలుక సృష్టి యథాక్రమము నొందెను.

ఒక్కగొట్టెకారణముగ గోళములన్నియు వ్యత్యస్తము లైనవే. ఆహా! ప్రపంచమున కపాయము తేజాలనంత యథమమై వస్తువున్నదా! సృష్టిలోజరిగిన-జరుగుచున్న మహామోళనము లన్నిటికీ గారణము లరసి చూడ నత్సల్యములై యత్యధమములై కానఁబడునే, పదునెనిమిది

దక్షిణాపాణుల ప్రాణములు తీసిన భారతయుద్ధమునకుఁ బ్రథమకారణము పాంచాలీపరిహాసమేకాదా! గూనిదానికుట్ర చేతనే కాదా కుంభకర్ణుడు రావణుడు చచ్చినది, అయిదు ఖండములందుఁగూడ నంటుకొనిన మొన్న మొన్నటి మహాహవము ప్రపంచపటమునఁ బల్లెరుకాయయంత ప్రదేశముకొఱకే కాదా?

ఈసంగతి కేమి—దేవాలయమునొద్ద మూర్ఖు నొందినవా రెల్ల లేచిరి. వారితోపాటు గొఱ్ఱకొఱకు ప్రాణములఁ బాసిన విటుఁడుకూడ లేచెను. ఇప్పు డాతఁడు విటుఁడా? మూర్ఖావసరమున బ్రహ్మముఖమునఁ బంచాక్షరీమంత్ర ముపదేశ మందిన యాతఁ డింక విటుఁ డగునా? అతఁడు బ్రహ్మయ్యకు సాష్టాంగపడఁగ, నాతని నతఁడు లేవనెత్తి “నీకు నాకు సర్వ లోకమునకు గురుఁ డీ బసవేశ్వరస్వామి. ఈయనకు ‘మొక్కు’ మని యాతనికి మ్రొక్కికొంచెను. చెనఁటియైన కులటచే జేవ్రేటుదిన్న యాతని గుండెపై నిప్పుడు శ్రీకంఠమూర్తి ప్రకాశించుచున్నాడు. ఆతని హృదయోపరిభాగమున వేశ్యయైదువే, శ్లెట్లంటెనో యాతని హృదయంతర్భాగమునఁ బంచాక్షరి యట్లంటెను. పైపైనున్న దశాశ్వతము లోలోనిదే శాశ్వతము కాదా? బసవేశ్వరస్వామిని బ్రహ్మయ్యను జయ జయధ్వనిములతో నూరేఁగించి రాజు వారికి సాష్టాంగపడి నెలవ్రతీసికొని కోటకుఁ బోయెను.

చిత్రమైన యీగాథ పాల్కురికి సోమనాథకవిప్రణీత మైన బసవపురాణములోనిది. దానిలో మహావిచిత్రములైనగాథ లనేకములున్నవి. ఈగ్రంథము నూతనముగ దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావుగారిచే నచ్చొత్తింపఁబడి ప్రకటింపఁబడినది. మహేశ్వరభక్తులైన మహామహంబు విచిత్రగాథలన్నియుఁ జదివి యాంధ్రసోదరులు తరింతురుగాక!

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి:

ఉన్నత్తుని ప్రలాపము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను

మదరాసులో సముద్రతీరమున నీనడుమ నొక సాయంకాల
మునఁ దిరుగుచుంటిని. పవనభక్షణమునకై కొందఱు, పడుచు విలాసి
నులఁ జూచుటకై కొందఱు, పనిలేక కొందఱు నటకు వచ్చి క్రిందిచూపు
లతో, మీఁది చూపులతోఁ, బ్రక్కచూపులతోఁ, దిరుగుడుచూపు
లతో నిట్టులట్టు లల్లాడుచు, నిట్టై కలియుచు, నట్టై వేఱగుచు, వంక
దండములతో, మాయాకరచాలనములతో, దొంగనవ్వులతో, వింత
యిగిలింపులతో సంధ్యాసమయమును సంపూర్ణముగఁ జంపుచున్నారు.
మనుజుహృదయము నట్టై యట్టై వ్యాపింపజేసి, యట్టై యట్టై విశాల
మగునట్లు చేసి ప్రకృతిపరీవాహమున లీనమగునట్లు చేయఁగల సన్నివేశ
ములు సృష్టిలోఁ బ్రధానముగ రెండున్నవి: మొదటి దాకాశము; రెండ
వది సముద్రము. కన్ను తనివి లేకుండఁ జూడఁ దగినది మొదటిది మిన్ను;
రెండవది మున్నీరు. సంధ్యాకాలమున నీరెండును మదరాసులోని తిరు
వల్లిక్కేణిప్రక్క నెంత మహాసౌందర్యసమన్వితములై యుండునో
యనుభవింప వలసినదే కాని వచింపఁ దరమా? అట్టి పరమోత్కృష్టమైన
స్థలమునఁ జేరినజను లేమిచేయుచున్నారో విందురా? అత్తగా రాఁడు
బిడ్డచీరలకై యింటిలో బియ్య మివ్వుచున్న దని భర్తతో భార్య
చెప్పుచున్నది. సంసారచార్యకథనము సముద్రతీరముననే కాని సముచి
తముకాదా? ప్రకృతిసౌభాగ్యరంగమునఁ బనికిమాలిన పడమటింటి
గొడవ యెందులకు? ప్రకృతిసౌందర్యగ్రహణశీలుం డగుభర్త భార్య
మాటలు వినుచుఁ బల్లెవానితో రొయ్యపప్పు జేరమాడుచున్నాఁడు.
పాతకాలలలోఁ జదువుకొనుచున్న బాలురు నారీకలాశాలలలోనివితంతు
వుల వింతలు చెప్పుకొనుచు వెకవెకలాడుచున్నారు. నాలుక యల్లాడు
చున్నంతకాలము నారీమణి నధిక్షేపింపఁజాలనిమూఢుఁ డెవఁడు? ఆమా
టలు రవంతవిన్న యొకయాంధోపాధ్యాయుఁ డప్పటి యబలాసంఘము
లందలి యద్భుతసన్నివేశములవంటివి మితెక్కడ నుండవని తా నుంచు
కొన్న పూటకూటింటి పూవుఁబోడికి బోధించెను. ప్రభువులపైఁ,

బడఁతులపైఁ బనికిమాలిన ప్రసంగము లొనర్చుట కేమంత ప్రయోజక త్వము కావలయును ? నొటిలోఁ జేయిపెట్టినఁ గఱవఁ జాలని శక్తి హీనుఁడైన నందులకు సమర్థుఁడే కాదా ? మఱియొకచోటఁ గొండలు నైమనువ్యవహారసంవర్షమునఁ దురకలనోటనుండి వెడలిన బూతులఁ గూర్చి, చేతినుండి వెడలినచెడావులఁగూర్చి చెప్పుకొనుచున్నారు. ఇటులే పనికిమాలినవార్తలతో, దిక్కుమాలిన సోదెలతో, నవకతవక గాథలతో, ననర్హము లయిన యెత్తిపాడుపులతో నచ్చటివారు కాలక్షేప మొనర్చుచున్నారు. వెద్దవేత కాలిపైఁ బ్రాకఁగఁ గంపమంది గగ్గోలయి యెగురఁజోయి నెత్తిపై ముసుగు జాఱఁ గ్రిందఁబడిన వితంతు నారీమణిని గాంచి హేహేహే యనువారె కాని రాజధానీకళాశాల వెనుక నారికేళవృక్షముల తోపులో సహస్రకోటిజపాకుసుమతేజో రాశియై యధఃపతన మందుచున్న నభోమణిని గాంచి హాహాహా యను వాఁడెవఁడైన నున్నాఁడా ?

ఈగొడవ నా కెందుల కని యిట్టి మహావిచిత్రప్రకృతి కథీకుఁ డగు పరమేశ్వరుని సముద్రపుహారు సుతిగఁ జేసికొని గాన మొనర్చు కొనుచు నుత్తరదిశాభిముఖుఁడనై కొంతదూరము పోయితిని. అక్కడ బాడిదెకట్ట తెప్పపై నొక్కఁడు కూరుచుండి యున్నాఁడు. అతఁడు ఖాదీవస్త్రములను ధరించి యున్నాఁడు. తలవంచుకొని తనలోఁ దా నేదియో స్మరించుకొనుచున్నాఁడు. ఎవఁడో దేశభక్తుఁడు, దేవభక్తుఁ డని నిశ్చయించుకొని యాతనియొద్ద కేగి నిలువఁబడితిని, నన్నుఁ జూచి యాతఁ డిట్లనియెను:—

“బైరో బైరోభీ!.....కూతుకొండు రాయరే కూతుకొండు, అడడా! ముత్తాశ్—ఉకార్—ఉకార్—బస్ కూరుచుంటివా బస్. కం. ఊరక రాళ్లు మహాత్ములు, మీరలు మాయంటి కిప్పుడు మేలొనఁ గూడెక, గూరిమి మీఱిన పలుకుల, ధోరణితో విం దొనర్చి తుష్టం జేతున్. ఆశుకవిత్వము చెప్పఁగలవయ్యా ? “సీ, బిరుదైన కవిగండ పెండేరమున కీవ తగుదని నాదుపాదమునఁ దొడిగె” నని యన్నవాఁడు పెద్దన్నయే కాదా ? తాళ్లపాక చిన్నన్న యుండుటచేతనే యాతఁడు పెద్దన్న యైనాఁడు. Relativity of knowledge అనఁగ నిదియే

సుమా ! నీవెప్పుడుంటివో నే నప్పుడున్నా నన్నమాటయే. నీవు నా కాథారము, నేను నీకాథారము. అనోన్యన్యకాథారము మన కెక్కడకుఁ బోయినను దప్పనేతప్పదు తెలిసినదా? అంత తప్పనియాథార మున్నను గేవలము మందభాగ్యముచేఁ దార్కికుల కుపాదానకారణము కలిగినది. భవతి భిక్షాం దేహి యని భగవంతునైనను మోక్షమును గూర్చి యాచించుట తప్పయినపుడు మారాజ్యము మా కిప్పుని సర్కారువారిని యాచింతుమా. ధూ; అది నామర్దా. I am the monarch of all I survey; నిన్నుద్ధరింప వాఁ డెవఁడు? నీయిష్టము వచ్చినంత రాజ్యము పరిపాలింపవయ్యా. ఈ ప్రపంచములో నీదికాని దేమున్నదయ్యా! మూఁడుడవై, బానిసవై, తుచ్చుడవై, భిక్షుకుడవై, దేహి యని చేయిచాఁచెదవా? చాచినచేతితో బ్రహ్మరంధ్రముమీఁదఁ గొట్టుకొని ప్రాణములను విడువుము. అది నీకు గౌరవము, అది నీకు మనుష్యధర్మము. అంతే కాని తెలివిమాలిన యుద్యమము లెందులకు? హఠాత్తాళము లెందులకుఁ జేయుచున్నారు? ఏమి యూహము? ఏమి ప్రయోజనము? అంతకంటె దెలివిమాలిన యుపన్యాసము లెందులకు! ఇంక ఘనన్యాసము లిచ్చినయెడల నీగొంతుకోసెదను. హే హే హే ఖబర్ దార్. దారులలోకెల్ల జమిందారీయని పిచ్చిరామశాస్త్రి చెప్పిన మాట జ్ఞాప్తియున్నదా? ఒక్కజమిందారి యాస్థానములో నొకదానీ గుట్టది వెంపబడుచున్నది. పదుమూడేండ్లది, బనారసుకాజా! గులాబ్ జామిన్ ! ఖురాఫ్ బొమ్మ—వహవ్వ! సహజపండిత సాంబయ్య చెప్పినట్లు తులముతులము మోతాదు చొప్పున గుటుకు గుటుకున మ్రింగఁదగినది. దానికీ గన్నెచెఱు బావుటకై యెవఁడైన మహారాజుపుత్రిని దెచ్చితి వేని మాజమిందారీ నీకు దానవిక్రయాదిసర్వస్వాతంత్ర్యములతో ధారాదత్త మొనర్పనియెడలఁ జెవి కదసా.”

“అయ్యా, అంతటితో నాగుము. తప్పుఢోరణిలోఁ బడిపోవుచున్నావు. దేశభక్తినిగూర్చి, జాతైక్యకమత్యమునుగూర్చి యుపన్యాసము లీయవల దని యెందులకు చెప్పినావు? రవంత మనస్సు శాంత మనస్సుకొని చెప్పుడు” అని నే నడ్డు తగిలితిని.

“ఉపన్యాసములసంగతియేనా ? చెప్పకుందునా ? తొందరపడ కోయి పూల్. ఉపన్యాసము, ఉపన్యాసము, సన్న్యాసము సన్న్యాసము. సన్న్యాసి యగువాడు ‘అథవా విధవాన్లేష’ మను నామకన్యాసము చేత విటుఁ డైనప్పుడు వితంతువు యోగియైనట్లా ? సన్న్యాసి సంసారి యైనట్లా ? ధర్మసూక్ష్మ మాలోచించి మఱిచెప్పుము. శూద్రుఁడు యజ్ఞోపవీతధారణ మొనర్చినాడు; గాయత్రికి శూద్రత్వము వచ్చినట్లా ? శూద్రునికి బ్రాహ్మణత్వము వచ్చినట్లా ? బ్రాహ్మణుఁడు మహమ్మదీయమతానుసారముగ నుపనయనము చేసికొన్నప్పుడు బ్రాహ్మణునకు మహమ్మదీయత్వ మెంత వచ్చి యేడ్చినదో శూద్రునకు ద్విజత్వ మంత వచ్చి యేడ్చినది.

‘విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిన

శునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః.

అను భగవద్గీతాశ్లోకమున కిక్కడఁ బప్పుడుక దయ్యా, తెలిసినదా. కం. “పప్పేపస బ్రాహ్మణులకు, నుప్పేపస రుచులకెల్ల నువిదల కెల్లక, గొప్పేపస” యన్నాడుగదా. ఇక్కడఁ గవి యువిదతనము నకుఁ గొప్పనకు నవినాభావసంబంధము చెప్పినాడుకదా ! వితంతుత్వము వచ్చినప్పుడు కొప్పెగిరి పోయినది. పోలేదా ? కాని స్త్రీత్వమున కేమిలోపము వచ్చినదయ్యా ? నేను బ్రతిపాదించినపూర్వపక్షము నీకు బోధమైనదా ? తెలివిమాలిన మొగముతో నట్లు నిరర్థకమైనజూపు చూచెదవేమి ? బ్లాక్ పాడ్ ! అదికాక వితంతువు మన కక్కటలేదు. దానిని రవంత దూరముగా నుంపుము. పవిత్ర మైనవస్తువును మన మంటఁగూడదు. కావున నాచారకొండ ననుసరించి దానిని విసర్జితము. వదలితివికదా ! ఇక నావైపున నాశపెట్టుకొనవుకదా ! సరే పుణ్యస్త్రీనే తీసికో. ఉభయతారకమైన పద్ధతిని మన మవలంబించుటకు సందేహ మేల ? ఇప్పటి పుణ్యస్త్రీలకుమాత్ర మందఱకుఁ గొప్పన్నదా ? ఉంగరాలగిరజాటుంచుకొన్నంతమాత్రముచేత నువిదతన ముడాయించినదా ? క్రాపువెండ్రుక లుంచుకొన్నంతమాత్రము చేత ప్రధానమైన సుదతీత్వము సున్నయైనదా ?

పదము|| “మెడను గుత్తికకంటు లేదోయి నాస్వామి
మొగముమీఁదను బొట్టు లేదు
కప్పుకొప్పుబదులు క్రాపాయి నాస్వామి
మగఁడు మిగిలిన కురిడిపటకు”

“ఇక్కడ జాలింపవయ్యా ఒక్కటే పనికిమాలినధోరణియో? ఉపన్యాసము లిచ్చువారిగొంతు కోసెడనంటివే. దానికిఁ గారణ మేమని నేనడిగితిని”

“జ్ఞప్తిలేక మానివేయలేదయ్యా! స్టుపిడ్! జ్ఞప్తియుండియే మఱిచిపోయినాము. చూచితివా, విరోధాభావాబంకారమునకు మనవాణియే ప్రాతిపదిక.

ఆగజానన పద్మార్కం గజానన మహర్నిశం,
అనేకదంతం భక్తానా మేకదంత ముపాస్త హే.

గజదంత మని గ్రంథములలోఁ బ్రయోగమున్నది. “తత్ర హేతు రదంతతా” యనుటచే మనుష్యదంత మని ప్రయోగమున్నది. మేకదంత మను ప్రయోగ మేమిరా? నీమొగ మని సాగఁదీసి యొక్క లెంపకాయ నిన్నుఁ గొట్టునెడలఁ గవికి బుద్ధివచ్చును. చెప్పవచ్చినవానిని జెంపకాయ కొట్టినప్పుడు వైయ్యారివా రా పాముకాటు నివ్వదించినదా లేదా? మే మసుబద్ధముగా మాటలాడువారముకాము. మాకు మతి లే దనుకొనుచున్నావు కాఁజోలు. మతి లేకపోవుట నీకా, నాకా? నామతిలేని మాటలవలన దేశమున కేమినష్టి వచ్చినదో నీవు చెప్పు. మీమతిలేనిమాటలవలన దేశమున కెంతదుర్గతి వచ్చినదో నేను జెప్పుదును. కాచికో, చూడు. ఆ. ఇప్పుడు తెర రవంత తొలగిన ట్లున్నది, మన స్వీపుడు రవంత నిర్మలముగా నున్నది. ఈసమయములోనే చెప్పవలసిన దేదో యొక్కవాయలో నలఁగఁ గొట్టెదను.

పదిపదునాల్గు సంవత్సరములక్రిందట దేశములో నింత యశాంతి యున్నదా? ఇన్నిమతకక్ష లున్నవా? ఇన్ని శాఖావైశమ్యము లున్నవా? ఇన్ని తిట్టులాట లున్నవా? ఇన్ని కొట్లాట లున్నవా? ఇంత రక్తపాతమున్నదా? ఇంతమహారోదన మున్నదా? మీతెలివిమాలిన యుపన్యాసములే దేశము నింత భ్రష్టపఱచినవి. ఇంతకుముందు బ్రాహ్మణులు

స బ్రాహ్మణులు నెంత కలసి మెలసి యుండెడివారు. అన్నా, మామా, బావా, యను వరుసలతో నొకరి నొకరు పిలుచుకొనుచు నొక్కకుంటుం బములోనినాగివలె నుండెడివారు కారా! వీరి వారి స్త్రీ లత్తా, వదినా, అక్కా యనువరుసలతో నొకరి నొకరు పిలుచుకొనుచు నీరక్షీరన్యాయ ముగా నుండెడివారు కారా? ఇప్పుడు గడకచ్చనన్యాయముగానున్నారా లేదా? పంచములతో నెన్నఁడైన మన కరమఱిక యుండెనా? వారు మనముంగిళ్లలోనికి, పెరళ్లలోని కెంత స్వేచ్ఛగా వచ్చుచు: బోవుచుం డెడివారు? వారు మనయెడల నెంతదయతో, నెంతవిశ్వాసముతోఁ బ్రవ ర్తించుచుండెడివారు? దొంగలవలన మనయాస్తి కపాయము, వస్తువుల కపాయము సంభవించునప్పుడు మనలఁ గంటికి తెప్పలవలెఁ గాపాడిన వారు వారే కారా? ఏవో జాతిసంబంధము లైన పూర్వపు కట్టుపాటుల ననుసరించి తనువులు వేటుగ నుండెనుగాని వారికి మనకు మనస్సులయం దెంత యైక్యముండెడిదో మీ రెఱుంగరా? వా రెఱుంగరా? భారత దేశరక్షకదేవత రెఱుంగరా? వారికి మనకు నిప్పుడు మాషకమాష్టాల వైషమ్య మెందులకుఁ గలిగెను? మీ బుద్ధిహీనోపన్యాసముల మూల మునఁ గలిగినది. వారి యస్పృశ్యత తత్క్షణము మానుపవలయు ననియు, వారిని దేవాలయములోనికి వెంటనే రానీయవలయు ననియు, వారితోఁ బంక్తిభోజనము లుత్తరక్షణముననే కానీయవలసిన దనియు మీరు లొడ లొడ యుపన్యాసము లిచ్చినంత మాత్రమున మీరు ద్వంద్వాత్మిత్యులైన మహావేదాంతు లొక్కసారి యైపోయినా రని వారనుకొనినారా? మీయుపన్యాసములోఁ జేప యున్నదో, చెత్తయు న్నదో వారెఱుంగుదురా? ఆకస్తికముగ మీ కవతరించిన ప్రేమలలో గుల్ల యున్నదో, గట్టియున్నదో వారు కనిపట్టలే రనియే యనుకొను చున్నారా? మీరు సమయానుసారవచోవిభవాభిరాములైన నటకశిఖా మణు లని వార్ష గుర్రెఱుంగలేనంత మూఢులా? మీ నవ్వులు దొంగ నవ్వు లని, మీప్రేమలు సవతితల్లిప్రేమ లని, మీయేడ్పులు మొసలి యేడ్పు లని, మీరు స్వలాభోద్దేశముచేతనే యీమహామామూనాటక మాడుచున్నా రని తెలిసికొన లేనంత బుద్ధిహీనులా? వా రట్టిబుద్ధి హీను లని మీరు నిశ్చయపఱచుకొన్నట్లు వారు తెలిసికొని మీయందు

మఱితే యాగ్రహగ్రస్తు లయి యున్నా రన్న సంగతి యెఱుంగరా? స్వరాజ్యవాంఛాసమన్వితు లైన మీరు జాత్రైక్యముకొఱకు వారి నిప్పుడు కూడఁగట్టుకొనుచున్నారు. స్వరాజ్యము వచ్చుట యెన్నఁటి కైన సిద్ధించునెడల గేదెకు గేదెయే, దూడకు దూడయే. అప్పుడు తల్లి పిల్ల సంబంధము తెగవలసినదే యని వారికిఁ దోచక పోవునా? వారి మాట యెందులకు? మీతలపై రామాయణముఁ బెట్టి మిమ్మడుగు చున్నాను. మీకుఁ బంచములపై స్వలాభచింతాశూన్యమైన యవ్యాజ ప్రేమ మున్నదా? పెట్టిమొగము వైచికొని యూరకుండు రెండు వలన? మీలో నందఱి కట్టిప్రేమ ముండనక్కఱలేదు. ఒక్కనికైన నున్నదా? పట్టిమాట, లేదు. దేశభక్తు లని బిరుదును నెత్తికొని గట్టుకొనఁ గలవు గాని బుద్ధున కున్న ప్రేమయు హృదయమునఁ బెట్టుకొనఁ గలవా? నీవు రామానుజుడ వైనప్పుడు నీ కట్టినిర్వాజప్రేమముకలు గును. ఇక మాటలాడక, ఒక్కనిమిషమైన నాలస్య మొనగ్గక, కలుపు లాగి వేసినట్లు, బిరుదు లూడఁదీసికొనుడు.

హిందూమహమ్మదీయ సఖ్యమును మియమన్యాసములే ప్రధానముగఁ బాడుచేసినవి. మహమ్మదీయులకు మనకు మతవిషయకము లైన భేదాభిప్రాయము లున్నను సామాన్యప్రాపంచికవ్యవహారములందెల్లఁ గావలసినంతసఖ్యము చిరకాలమునుండి యుండి యుండెను. మహమ్మదీయచక్రవర్తి యిచ్చిన యీనాములను, రాజ్యములను ననుభవించువా రిప్పటివఱ కెందఱున్నారో యెఱుంగరా? వారి రాజకీయవ్యవహారములందు మనవా రెంత తోడుపడియుండిరో యెఱుంగరా? వారి మూలమున కళ లెంత యభివృద్ధి నొందెనో తెలియలేకుండురా? వారికి మనకు నిచ్చిపుచ్చుకొను బాంధవ్యముకూడఁ బూర్వమున నుండలేదా? ఏది యెటులున్నను బ్రత్యక్షవైషమ్యలేశమైన లేకుండఁ బదునాలుగు సంవత్సరములక్రిందఱివఱకుసరళముగ, సౌమ్యముగ, సుఖక్షణముగ జరిగి యుండలేదా? అప్రయత్నముగ బాగుగ నున్నస్థితిని బ్రయత్నమునఁ బాడుచేసితిరే? మీరుపన్యాసము లీయకుండునెడల నిట్టియిక్కట్టు తటస్థించియుండునా? ఏకీభావమున నుండినప్పు డపన్యాసము లెందులకు? మియమన్యాసములే సందేహమునకు, విశ్వాసరాహిత్యమునకు,

మనస్సులోని మాయకు నిదర్శనములై యుండలేదా? కిక్కురు మనకుండ సూరకుండినయెడల యథాపూర్వకముగ దినములు దొరలిపోయి యుండునే? జాతికి మరింతయైక్యమును సంకల్పించుకొని మీయుపన్యాసముల మూలమునఁ బ్రయత్నించినతరువాతనే జాతి కింతవిభిన్నత కలిగినది; జాతిలో నిన్నివైషమ్యము లేర్పడినవి; ఇన్నికల్లోలములు కలిగినవి. జాతిలో నైకమభిమానముచేత, నాదరణముచేత, నన్యోన్యసానుభూతి చేత, ననురాగపూర్వకములైన యాచరణములచేతఁ గలుగునుగాని గొంతుచింపుకొనినందువలన, బల్ల గ్రద్దినందువలన, గంతులువైచినందువలనఁ గలుగునా? దేశభక్తులారా! జాతిసర్వాంగకముగఁ జచ్చునంతటి యాపదకు దానిని దెచ్చినారు. ఇప్పుడైన మీయుపన్యాసములకు శాంతిఁ జెప్పెదరా? ఇక మాటలాడ మని శపథ మొనర్చుకొనరా? మీ రింకఁ బెదవులు గదల్చకుండునెడల మనస్సులలోఁ గలిగిన నలుకులు, తమంత తా మదుకుకొనును. చిత్తమునఁ గలిగిన పుండ్లు తమంత తాము మానును. సన్నిపాతరోగికి నిద్రపట్టినతరువాత దేహము స్పృశ మైనట్లు దేశము సొమ్మసిల్లి రవంత శాంతిపడి, తనంత తానే సుఖస్థితికి రాఁగలదు. మనము చేయవలసినపనియేమి? మనము చేయుచున్నపనియేమి? 'సర్వేజనాస్సుఖినోభవంతు, లోకాస్సమాస్తా స్సుఖినో భవం' తని సర్వదా సర్వేశ్వరుని బ్రార్థింపవలసినవారము కామా? ఇంతవికాల హృదయ మైవప్రార్థన ప్రపంచమున నెచ్చటనైన నున్నదా? మీరట్లు దైవభ్యాన మొనర్చుకొనుచు మాటలాడకుండ నుందురా? ఒక్కటే మాట—రాట్న పుథ్యనితప్ప నోటిమాట భారతదేశమున నీదినమున నుండి వినఁబడఁగూడదు. అట్లు మీరాచరింపఁగలరా? అయ్యయ్యా, ఆచరింపరా? ఆచరింపరా? దేశకర్త మింక నింతే? జాతికర్త మింక నింతే? ఇంతే!"

అని యాయున్నత్తుఁ డేడ్చుచు లేచినాఁడు. 'అయ్యా కూరు చుండు'మని నేనంటిని. 'నాకు నీబలాత్కారమా Rascal, దొక్క చీల్చెదను. జాగ్రత్త' యని యాతఁడు నాచేయి విదల్చుకొని పాటి పోయినాఁడు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

ఆయుర్వేద వైద్యుని యుపన్యాసము.

జంఘాలకాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

నేను సభకుఁ జోవుసరికే యొక యాయుర్వేద వైద్యుఁ డుపన్యసింపుచుండెను. అంతకుముందేమి చెప్పియుండెనో కాని నేను సభలోఁ బ్రవేశించినపిమ్మట నాతఁ డిట్లు పలికెను :

“ఆమువముండగా నెనీమా (Enema) యెందులకు? కడుపులో నున్న కల్తషములు ద్రోచివైచుట కది మంచిదా, యిది మంచిదా? అథో మార్గమున నెక్కించిన నీ రేమాత్రము లోని కెక్కెగలదు? ప్రేగుల చుట్టలోని చిట్టచివర భాగములోఁ గొంతవఱకే యెక్కెగలదు కాని యంతకుఁ బై కెక్కెగలదా? అందువలన నచ్చటి కల్తషమే తొలఁగి పోవును గాని వైనున్న ప్రేగులలోని కల్తషముమాట? నోరు స్వాధీనము కాకుండ నున్నప్పుడు, పండ్లు గట్టిగ దగ్గఱఁబడినప్పుడు రెండవ మార్గ ముండనే యున్నది కాని, గిన్నెలకొలది కాఫీ త్రాగుటకు, బుడ్ల కొలది పోడాత్రాగుటకు, పుంజీలకొలది నారింజపండ్లు మ్రింగుటకు దినములకొలదినుండి యుపచారములను జేయువారిని జెడమడ తిట్టుటకు నోరు విచ్చలవిడిగ విశృంఖలముగఁ బనిచేయుచుండఁగ గోచిలోపల గొట్టమెందులకు? పోనీ! ఎక్కించితివయ్యా—పసరు పోయినదా—క్రిమిపోయినదా? ఆమము పోయినదా? ముంగిలి తుడిచినంతమాత్రమున నిల్లంతయు శుభ్రపడినదా? అదిగాక జ్వరభేదములవలన నేమి, యితరరోగభేదములవలననేమి, రోగులతత్త్వభేదములవలననేమి, ప్రేగులలోని వేడిమియం దెన్నియో హెచ్చుతగ్గు లుండును గదా? ఆంత్రోష్ణతలో నిన్ని వ్యత్యాసము లున్నను వానిని బరిగణింపకయే, యొక్క విధమైన వేడిమి గల నీరే రోగుల కందఱు కుపయోగపఱుచుచున్నారే. అందుచేఁ గొందఱప్రేవు లుష్ణాధిక్యముచేఁ గుమిలిపోవుచున్నవి—కొందఱప్రేవులు హీనోష్ణతచేఁ బచ్చిచేసి పట్టుపట్టుచున్నవి. ఉష్ణాధిక్యము చేసిన ప్రేవులనుండి రక్తము పడుచున్నది. పచ్చిచేసిన ప్రేవులలో శూల యారంభమగుచున్నది. కొందఱ కేబాధయు లేక. సరిపోవు

చున్నది. పోనీ! కొందరైన సుఖముగా నున్నారని సంతోషింతమన్న, వారిబ్రదుకు లెట్లున్నవో చెప్పుదునా? ప్రాతఃకాలమున యథాపూర్వముగ మలమోచనము జరుగదు. ఎప్పుడు జరుగును? చిలుకకొయ్య కెక్కిన సీమ యినుపరేకువొక్కు గొట్టముతోఁ గ్రిందికి దిగవలయును. పంచపాళిలోఁ గ్రాగుచున్ననీరు దానిలోఁ బడవలయును. నపుంసకుఁడు పెండ్లాముగదిలోనికిఁ బోయి తొంగిచూచి గిరుక్కున మరలినట్లు గొట్ట పుగొస యాసనములోనికిఁ బోయి మరలవలయును. అప్పటికిఁ గృతార్థత—అప్పటికి మహేంద్రపదవి—అప్పటికి సత్పురుషాంతరములందలి పెద్దలు తరించుట! ఆహా! ఎంతపనికిమాలిన బ్రదుకు బ్రదుకుచుంటి వయ్యా! ఆటపైసల యాముదము నీకు, నీయిల్లాలికి, నీకొడుకునకుఁ గూడ నర్థసంపత్సరమువఱకు వచ్చునే! స్వదేశీయమై, సర్వవిధముల నీకు సరిపోవు నాముదమును మాని, యాసననాళధమని నంటుగట్టుకొని బ్రదుకడవి యథ్యాన్నము చేసికొంటివే. మూర్ఖా! నిన్నేమి చేయవలయును? పొరుగుారికిఁ బోవలసినచున్నప్పుడు చెంబుకంటె, గుడ్డలమూట కంటె, బ్రక్కచుట్టకంటె, భోజనపాత్రలదొంతరకంటె, దేవతార్చనపు బెట్టకంటె నీవిరేచనపుడొక్కు ముందా?

రామరామా! కొందఱాఁడువారుగూడ నీప్రయోగమున నద్వి తీయ లనిపించుకొనుచున్నారే! పెండ్లికిఁ బోవునప్పుడు పన్నీటిబుడ్డికంటె నీపాయిఖానాపాత్ర ముఖ్యమైనదే! అయ్యయ్యా! ఆరోగ్యముమాట యటుంపుడు. బ్రదుకుమాట యటుంపుడు. అన్నిటికంటె ముఖ్యములైన సిగ్గుబిడియములు బుగ్గియగుచున్నవే! అంతటినుండి పెండ్లిండ్లలో వియ్యపురాలి యలంకారములలో, నాడుబిడ్డ కట్టుములలో, నీయ మాంగళ్యపుగొట్టము చేర్తురు కాఁబోలు! అల్లుని కెక్కుటకు గుఱ్ఱము లతోఁబాటు, బండ్లతోఁ బాటుక్కించుకొనుటకు నీబహిర్యేషపుఁ దిత్తిని జేర్తురుకాఁబోలు. మనబుద్ధి లింత పాడగునప్పుడు దేశసౌభాగ్యము తొలగిపోయె ననఁగ నాశ్చర్య మేమి? తాను తనది యనునభిమానము పోయినపిమ్మట మోక్షమైన రావలయును, బైత్యమైన రావలయును. మన స్వార్థపరిత్యాగము పదార్థస్వీకరణముకొఱకైనది కావున మన కీరెండవది దాపురించినది, కావున మొదట బాగుచేసికొనవలసినది

దేశముకాదు, బుద్ధి వదల్చుకొనవలసిన బానిసత్వము దేశసంబంధమైనది కాదు, మనస్సంబంధమైనది. దేశములో నీవు లేవు—నీలో దేశమున్నది.

మఱియొక సంగతి. పుష్పిపంటిచే బాధపడునప్పు డేమిచేయుచున్నావు? దంతోడ్లుటనప్రవీణుడగు దామోదరక దగ్గఱకుఁ బోయి పంటి నూడఁదీయించుకొనుచున్నావా?—పంటిలోఁ బురు గూడఁ దీయింపవలయునా? ప నూడఁదీయింపవలయునా? రేపు ముక్కునకు బాధకలిగినయెడల ముక్కునకు దీయింతువా? కంటిలోఁ బూవువేసినయెడలఁ బూవును హరించుట వైద్య మగును గాని కంటిని బెలుకుట వైద్యమగునా? ఏకోశమున నైన దోష మేదైనఁ జేరునప్పుడు దోష సంహారణ మొనర్చుట తగునుగాని కోశసంహారణ మొనర్చుట తగునా? గోరుచుట్టు వేసినయెడల వ్రేలూడఁదీయవలసినదే! ఇది చికిత్సాక్రమ మేనా? ఇది మనుష్యపద్ధతియేనా? మనుష్యపద్ధతిమాట యటుంపుడు; తోఁకవై నీగవ్రాలినయెడల దానిని వదల్చుకొనుటకై కుక్క తోఁకను జెటకాయించును గాని కొఱికివై చుకొనునా? అధమప్రాణిపద్ధతికిఁగూడ వ్యతిరేకమైన యీపద్ధతి మన కెందులకు? పురుగు చేరినదంతమును బెఱికివేయుటే—వ్రాచిననాల్కునుగూడ లాగించుకొనలేకపోయినావా? దంతములోఁ బురుగు నూడదీయుట కెన్ని చికిత్సలులేవు? అవి యన్నియు నిరుపయోగము లనియే యెంచితివా? అట్టిచికిత్స లేర్పాటు చేసిన యవతారపురుషులు వెఱ్ఱిముండకొడుకు లనియే యెంచితివా? ఒక్కయోషధి తెచ్చి పుష్పిపంటియొద్ద నొక్కనిముస ముంచినయెడలఁ బురు గాయోషధిలోని కాకర్షింపఁబడునే! ఎంతమహిమగల యోషధియో యొకపారి పరీక్షించుటకైనను నీకు బుద్ధి పుట్టనప్పుడు నీకు మోదలే బుద్ధి పుట్ట లే దనుకొనవలయును గాని బుద్ధి కొంతకాలముండి తరువాతఁ బోయిన దనుకొనుచున్నావా? వ్రణములిలోని క్రిమిజాల మంతయుఁ బైని కట్టినమూలికవలన వెలుపలికి వచ్చునే? మఱియొక చిత్రము: ఒకని కొడలినిండఁ గుఱుపులు వేసినవి. ఒకవైద్యుడు వచ్చి యొకమూలికను దెచ్చి దాని నాతని యొడలికి దగిల్చి బురదనీటిలోఁ బ్రాతివెట్టెను. రెండుదినముల కామూలిక వచ్చెను. వెంటనే రోగి

శరీరమందలి కుటుపులన్నియు నంతరించెను. శరీరమందలి రక్తములో నున్న యాటవికజ్వరసంబంధమైన క్రిమిసమూహమునుగూడ వన మూలికలు చంపగలవు. దినమునకు రెండుసారులు, దినము విడిచి దినము, మూడుదినముల కొకసారి వచ్చు చలిజ్వరము లవలీల నుచ్చాటన మొనర్పగల మూలికలు మన కుండ, రక్తములోనికి విషమును సూదితో నెక్కించుకొని తపించి తపించి యేలచావునకు సిద్ధమగుదువు? నాడీస్థానమునఁ గట్టిన యోషధివలన నాళమందలి రక్తములోని పురుగు చచ్చుచుండఁగా దంతములోని పురుగుకొఱకు దంతమును గారుచే లాగించుకొంటివా? దంత మూడిపోయిన దనియు, దెఱపిని బడితిమనియు సంతోషించు చున్నావేమో కాని యందువలన నీనరము లలో నెన్నిరోగములకు బీజము చేయఁబడినదో గ్రహించుకొంటివా? మెదటికిఁ దగిలిన యదటువలన నీకుఁ దలతిరుగుడు రావచ్చును. ఉన్నాదముకూడ రావచ్చును. దృష్టి నున్న కావచ్చును, ముక్కునుండి రక్త స్రావము కలుగవచ్చును. ముఖమునకుఁ బక్షవాతము రావచ్చును. మూర్ఛ రావచ్చును. పన్నుడఁదీసిన యుత్తరక్షణముననే పక్షవాతము వచ్చినవారిని, మూర్ఛవచ్చినవారిని నేను జూచితిని. ఒక్కమూలికతో నిర్మూలన మొందవలసిన పంటిరోగముకొఱకుఁ బ్రాణమున కింతముప్పు తెచ్చుకొనుట తగునా?

పాశ్చాత్యదేశచక్రవర్తులలో నొక్కనికీ గాతలో ముల్లు గ్రుచ్చుకొనినది. వైద్యులు సూదితోఁ గుట్టినారు; శ్రావణముతో లాగినారు; కత్తితోఁ గోసినారు. ముల్లుడిరాలేదు. క్రమముగా నాభాగ మంతయు వాచినది. జ్వరము వచ్చినది. పరాకు పుట్టినది. అస్వస్థత హెచ్చినది. శస్త్రవైద్యులు పరీక్షించి మోకాలిచిప్పపై నైదంగుళములవఱకుఁ గాలు ఖండింపవలయు నని సిద్ధాంతీకరించినారు. ఖండించి నారు. తత్తః మే ధనుర్వాతముతో రోగి చచ్చినాడు. ఈసందర్భమునం దెఱుంగవలసినయంశ మే మనఁగా, ఒక్కయాకుపసరుతెచ్చి రెండు కన్నులలో రెండుచుక్కలు వైచినయెడల శరీరమున నెక్కడ గ్రుచ్చుకొన్న ముల్లయింపసరే, యొక్కదినములో మాడిపోవును. అన్నిటికి శస్త్రచికిత్సయేనా? కత్తి, కారు, సూది, తంటసము, అంపమే రోగ

నివారకసాధనము లై సప్పు డింక వైద్యశాస్త్ర మంతయు నరేబియా సముద్రమునఁ బాటవేయవలసినదేకాదా? సమగ్రమైన శాస్త్రములేనివారేమిజేసిన, నెట్లుచేసినఁ జేయుదురుకాక. కలిగియు మనకర్త మిట్లు కాలి పోవ నేల?

కొంతకాలముక్రిందట నొక్కచక్రవర్తిపుత్రుఁడు మనదేశమును జూడవచ్చినాఁడు. గుట్టు మెక్కుటలోనో, దిగుటలోనో, నడకలోనో, నిద్రలోనో, బంతియాటలోనో, జంటనాట్యములోనో యాతనికి మోకాలు బెణికినది. కాలు వాచినది. సలుపు, పోటు హెచ్చినది. రోగి కూరుచుండలేడు, పండుకొనలేడు; ప్రక్క కొత్తగిల్ల లేడు. రేయుం బవల్లు కురరివలె గూయుచున్నాఁడు. నిద్రపట్టుటకు మందు లిచ్చినారు. నూదు లెక్కించినారు. వైబాధ హరించుటకు బట్లు వేసినారు. కాపులు కాచినారు. జెలగ లంటించినారు. మంచునీటితుంఫరలు తగిల్పినారు. ఊహించి బాధ యణుమాత్రమైన శాంతింపలేదు. వైద్యులు కలవర మందుచున్నారు. గందరగోలపడుచున్నారు. గ్రంథములు చదువు చున్నారు. గాఢముగ యోచించుచున్నారు. కాలు ఖండింపవలసిన దని కట్టకడకు కాంగ్రెసులో సిద్ధాంతీకరించినారు. రోగి యేమి గతి లేని వాఁడా? సామాన్యవాదా? అయ్యయ్యా! మహాచక్రవర్తిజ్యేష్ఠపుత్రుఁడే! చక్రవర్తి మూఁడువేలమైళ్లదూరములో నున్నాఁడే! ఆతఁ డంగీకరింప కుండ సీతనికాలు కొట్టివేయుట సాధ్యమగునా? ఆయనకు దంత్రీ మూలమునఁ దెలియబడిచినారు. ఇరువదిన్నాలుగంట లువేక్షించినయెడల కాలు ఖండించినను రోగి బ్రదుకఁ డని Concensus of medical opinion (వైద్యుల యేకగ్రీవాభిప్రాయము) కలిగినది. రోగి రోగి యని వారందు రెండులకు? రోగ మెవరికి? కాలు బెణుకుట రోగమా? ఇదేమి జ్వరమా? జలోదరమా? అతిమాత్రమా? అండవాతమా? నాపిండకూడు? రోగ మెవరికి? అందఱు శస్త్రచికిత్సకులు చేరి రోగము శాసించినప్పుడు కా దనఁగలవా రెవ్వరు? అన్నిపరీక్షలలోనారితేజీనవారామాత్రమైనఁ దెలిసికొనలే రని చెప్పుట విద్యాద్రోహము కాదా? అందులో నొకరా, ఇద్దతా—ప్రాణమున కొక్కఁడుచొప్పున నైదు గురు కలసి రాధాంత మొసర్పినప్పుడు బుద్ధిమంతులు మొద్దులాగున

నుండవలసినదే కాని పెదవులు కదల్పడగునా? చరణఖండనమునకై చక్రవర్తిగారి యంగీకారముకొఱచు శస్త్రవైద్యులు తన మొక్కయుగముగా నిరీక్షించుచున్నారు. ఇంతలో నొకదేశీయమహారాజానొద్ద నుండి యొకవైద్యుడు వచ్చెను. ఆతడు కుమ్మరి. వయస్సుమీఱినవాడు. మహారాజులేఖతో శస్త్రవైద్యుల నాతండు దర్శించెను. ఇతడు Quack అని యొక వైద్యుఁ డనెను. ఇతడు “పూలు” అని మఱి యొకఁ డనియెను. నీయోగ్యతాపత్రములు (Certificates) చూపుమని మరియొకఁ డనియెను. మహారాజులేఖను మన్నింపవలదా యని మఱి యొకవైద్యుడు సందేహించుచు బలికెను. మహారాజైన సరే, మహారాజాధిరాజైన సరే, నల్లనిభారతీయుని నమ్మఁగూడ దను నర్థమిచ్చు నట్లు మఱియొకవైద్యుడు తల యడ్డముగ నూపెను. “వైద్యులారా! మీ రింతగుట్టలు పడనక్కఱలేదు. నేను లోపలి కేమియు మందీయను. మీ చక్రవర్తిపుత్రు నొక్కసారి చూచెదను. అనుజ్ఞ నీయవలయు” నని కుమ్మరివైద్యుడు పలికెను. ఈవైద్యునికి రోగినీ చూపుటా మానుటా యనుసంగతినిగూర్చి యెదుగురుగూడఁ గొంత నేపు పూర్వపక్షరాధ్యంతము లొనర్చుకొనిరి. “హృదయము చాల దుర్బలముగా నున్నది. ఇట్టిసమయములోఁ గ్రొత్తవానిని చూచుట వలన నందులో నల్లని ‘బ్ల్యాక్ హెడ్’ను జూచుటవలన, రోగికిఁ గొంత (Shock) యదటు కలుగవచ్చును. అందువలన హృదయ మాకస్తికముగ నాఁగిపోవచ్చును” అని యొకఁడు పలికెను. “రోగి మొగమును జూడవలసినపని యేమున్నది? మొగమున కెదుట నొకదిట్టమైన తెర యడ్డు కట్టుదము. బాధ కాలిమీఁదఁ గావునఁ గాలుచూచుట కధిక్షేపణ ముండ దనుకొందు” నని యొకవైద్యుడు పలికెను. “తెరకట్టుట తోడనే రోగి మఱింత సందేహపడును గావునఁ దెర కట్టవలదు. అది గాక హృదయము మిక్కిలి దుర్బలముగా లేదు. రోగితోఁ జెప్పియే యాతని నందుకు “ప్రివేర్” (సిద్ధము)చేసియే యీతనికి దర్శన మిప్పింపవచ్చునని మఱియొకఁడు తన యభిప్రాయమును వెల్లిపుచ్చెను. “ఎందులకైన మంచిది, “Strophanthus” strong dose (పెద్దమోతాదు) చేసి యిచ్చియే దర్శనముచేయింపవచ్చు” నని యింకొకఁ డని

యెను. “అమాత్రపు టదటున కాగలేనివాడు పెద్ద ‘అపరేషను’ కెల్లాగునా యని నాకు జాలభయముగా నున్నది. I have my own serious doubts” అని మఱియొకడు గుట్టుపుమొగమంతకోలనైన మొగము కలవాడు బిట్టబిగియుచు దుమదుమలాడుచుఁ బలికెను, ఏలా గైన నేమి, తుట్టతుదకుఁ గుమ్మరిని లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. కుమ్మరి కొంతసేపుచూచి చక్రవర్తిపుత్రుని మోకాల్చివైఁ జేయివైచుట కనుజ్ఞ నిచ్చెను. No No (నొ నొ) యని తలకురెండేసి “నోల” చొప్పునఁ బది నో లొక్కసారి రావణాసురు నుండివలె బయలుపెడలినవి. మోకాల్చివై నీగ వ్రాలిననైన సహింపలేడు కావున వీలు కాదని యందలు చెప్పిరి. మరేమియుఁ దొందరలేదు—బాధ తగ్గింతు నని కుమ్మరి యావైద్యులతోఁ జెప్పెను. చేతులు పరీక్షించి “పర్మాంగ నేట్ ఆఫ్ పాటాషు”తో నాతనిచేతులు గడిగించి, తుడిచి, నిప్పునెగను గాపించి, తుదకు మోకాల్చిని స్పృశించుట కనుజ్ఞ నిడిరి. చక్రవర్తి పుత్రుని మోకాల్చివైఁ గుమ్మరి చేయి వైచి యంటియంటనట్లు మృదుల ముగ, లలితముగ, సాపుగ, సరళముగ నున్నచుట్టినట్లు కొంతసేపు రాచెను. చక్రవర్తిపుత్రుఁ డూఁ యనలేదు. ఆ యనలేదు. ఉహూఁ అనలేదు. ఆహా! పిల్ల యేడ్పునకుఁ దల్లి బోకొట్టెట్టిదో బెనుకునొప్పికొ గుమ్మరిపట్టెట్టిది. అట్లాతఁడు రెండునిముసములు రాచి జేబులో దాచిన యొకతెల్లనిసీసా పైకిఁ దీసెను. నా సెన్సువాటిజ్డదత్ (బుద్ధిహీనుఁడా! అదియేమి) అని వైద్యులు కుమ్మరిని గద్దించిరి. “ఇది యాముదము. దీనితో రవంతసేపు తోమెద” నని కుమ్మరి బదులు చెప్పెను. “అది Perchloride of mercury వంటి Poison కావచ్చును. కెమికల్ యెగ్జామినేషను “చేసినఁగాని వీలులే”దని ఘంటాపదముగ వైద్యులు నెలవించి యట్లు చేసిరి. అంత నాతఁ డాముదమును మోకాల్చికి రాచి, నిమ్మళముగ రాచి రాచి, యద నెఱిగి కీలెఱిగి, మార్గవముతో బింక ముగ నొక్కనొక్కు నొక్కెను. దానితో టక్కుమని ధ్వనియైనది. అంత వైద్యులు భయభ్రాంతులై మతులుచెడి కుమ్మరిని జేతులు పట్టి కొని యావలికి లాగిరి. పదునైదుదివములనుండి నిద్ర నెఱుంగని యా ఊడు గుఱుకపట్టి గాఢముగ నిద్రించుచున్నాడు. ఆతనినాడి నొకరు

చూచుచున్నారు. హృదయపరీక్ష నొకరుచేయుచున్నారు. గుట్టుచూచుకొని న్యూమోనియా యేమో యని యొకఁడు సందేహపడినాఁడు. ఎందులకైన మంచిది రోగిలేచువఱ కీకుమ్మరిని గారాగృహ మందుంచుట మంచి దని వైద్యులు తీర్మానించినారు. మఱునాటికే చక్రవర్తి లేచి తిరుగాడమొదలిడినాఁడు. మహారాజు ప్రాణముపై మహారాజు వైద్యుల కందఱి కంతయభిమానము, సంతయాదర ముండవలసినదే. కాని చికిత్సాపద్ధతియం దంతకంటె కైలివిమాత్ర ముండవలయును.

చిట్టిచివరకుఁ జెప్పఁబోవున దేమనఁగా, చీటికి మాటికి శస్త్ర చికిత్స చేయఁదగదు. శస్త్రచికిత్సాసాధనము లాయుర్వేదమునఁ దక్కు వగానున్న పని దాని సధిక్షేపించుట పరులయాచారమై యున్నది. అది దానికలంకము కాదు—అలంకారము. అది దానితప్పు కాదు—బప్పు. అది దానియధిక్షేపణము కాదు—అభినందనము. శస్త్రవైద్య మంత యావశ్యకము కా దనియే యాయుర్వేదాభిప్రాయము. ఏవో కొన్ని జాతివ్రణములకుమాత్రమే యది యావశ్యకము. మిగిలిన వ్రణము లన్నియు నోషధీమాహాత్మ్యముననే మాన్పఁదగును. అంగసంఘాతములో నొక్కయంగము చెడిపోయి మిగిలిన యంగములఁ బాడుచేయు ననుభయము కలిగినప్పుడు శస్త్రవైద్య మావశ్యకము. రాచపుంటికిఁ గూడ శస్త్రవైద్య మక్కఱలేదు. శస్త్రవైద్యమునఁగాని యది లొంగ దను సభిప్రాయము సమంజసము కాదు. దాని కొక్కచిత్తమైనచికిత్సా పద్ధతి కలదు. ఆకుటుపుసంబంధమైన కదు మొంతవఱకు వ్యాపించునో యంతవఱకుఁ జాట్టు నొకమూలికపసరు రాయదురు. కొన్నిగంటలైనపిమ్మట గోడమీఁదనుండి పిడుక యూడిన ట్లాభాగ మంతయు నొక్కదివ్వులాగుననుండి పడిపోవును. పిమ్మట నామూలికయే నూనెలోఁ గాచి యాస్త్రిణమునకుఁ బూయుచుండవలయును. కొలఁదిదినములలో మాను పట్టి మచ్చుపడును. ఇది విచిత్రమైన చికిత్సాక్రమము. ఇట్లు చేయునాతఁడు జోలార్ పేటలో నున్నాఁడు.

శస్త్రవైద్యము కోటి కొక్కమాటు విధిలేకుండునప్పుడు మాత్రమే జరిగింపవలసియుండఁగా నిప్పుడు దాదాపుగా నన్నిరోగముల కదియే యవలంబించుచున్నారు. ఇంజెక్షను శస్త్రవైద్యము కాదా ?

నెత్తుటిలోనికిఁ బోయినది సూది యైన నేమి, కత్తి యైన నేమి ? మంచేమి, విండేమి—నోటిగుండఁ బోవలసినదే. నోటిద్రవములతోఁ గలసి పద్మనై పరివక్షమై యుదరకోశములోనికిఁ బోవలసినదే. అచ్చట వివిధము లగుజాతరసములతో మేళన మొంది రక్తములోఁ జేరి యన్ని కోశములందు సహజమై సంచలన మొంది సౌఖ్య మీయవలసినదే— ఈ క్రమక్రమావస్థలలో ముందున కేలోపము కలిగినను నది సహజమైన గుణ మీయదు. భగవంతుఁ డేర్పాటుచేసిన క్రమ మది. బానికి వ్యతిరేక మగుపద్ధతి యసహజము కావున ననర్హము, అనుచితము. తాత్కాలికముగ ఇంజెక్షనువలనఁ గొంత గుణ మగపడినను నది ప్రబలాపాయమునకు ముందు ముందు కారణము కాకమానదు. ఇంజెక్షనువలని యపాయము లిప్పటిపాళ్ళాత్యశాస్త్రజ్ఞులొందఱుకనిపెట్టి యాచికిత్సాపద్ధతికి నిరుత్సాహ మిచ్చుచున్నారు. మసూరిటీకాలుమాత్రము ? వానియందు జనుల కెంతగౌరవ ముండెను ? ఎంతనమ్మక ముండెను ? పాళ్ళాత్యులలోనే టీకాలు ప్రాణాపాయకము లని వాదించు నొకతెగవారు బయలుదేసినారా, లేదా? అసహజములైన పద్ధతు లన్నియు నప్పుడో, యటుపిమ్మటనో యపాయకరములే; అనువినిశకము—అందుచే ననవలంబనియములే. నిద్రకింజెక్షనా? నిద్ర కింజెక్షను తీసికొన్నవారికి రక్తమందసహజమైన వేడిమి బయలుదేటి పితృధిక్క మొనరించి, కార్జమును బాడుచేసి యెంత శాశ్వతమైన యవ్యతి నాచరించినదో యెఱుఁగుదువా? ప్రజల కన్నివిషయములందుఁగూడ శాంతి, యోషిక, యోజనము, దూరదృష్టి, పూర్వవస్త్యభిమానము తొలగిపోవుటచేతనే వారు తాత్కాలిక సుఖముకై దేవులాడి దేహమనస్తత్త్వములు శాశ్వతముగాఁ బాడుచేసికొనుచున్నారు.

సూదిపోతే తత్త్వవిరోధ మని, తప్పుని, తగదని చెప్పినప్పుడు కత్తికోత యెట్టిదో వేటి చెప్పవలయునా ? కొన్నికొన్ని ప్రణాములకుఁ దప్పనిసరి యైనప్పుడు శస్త్రచికిత్స యుండనే యున్నది. అన్ని ప్రణాములకు మాత్రము శస్త్రచికిత్స సాధ్యమగునా ? గొంతుకలోని ప్రణాము మాట యేమి? అది కంటికి దొరకునా ? కత్తి కంకునా? ప్రేలికందునా? పట్టికి లొంగునా? ఇట్టిప్రణాములను శస్త్రసంపర్కము లేకుండ బాగుచేసి

నవా రెండఱులేరు? రోగికంటికీ గ్రంథలు గట్టిగ గట్టించి పాదరసపుఁ బొడి నాతనిచే లోనికిఁ బీల్చింపఁజేసి వ్రణమును సులువుగా బాగుచేసిన వారు వ్రణవైద్యులుకారా? కత్తితోఁ గోసినవాడే శస్త్రచికిత్సకుఁడా? శస్త్రవైద్యమున సంపూర్ణప్రజ్ఞ నొందిన పాశ్చాత్యులు నారకుఱు పున కేమి చేయఁగలరు? కత్తితోఁ, గోయఁగలరా? చివ్వుటతో లాగఁ గలరా? పరిపక్వదశ కై నఁ బట్టువేయఁ గలరా? అదికూడ నక్కఱలేదు. కుఱుపుస్థాన మేదో నిర్ణయింపఁగలరా? ఏమి చేయఁగలరు? రోగి మాన ములకొలఁదిఁ గోండ్రింపవలసినదే! లోనుండి నివృత్తముగ వచ్చునారను జిన్నపుల్లకుఁ జుట్టుకొని భద్రముగఁ బాట్లు పడవలసినదే! త్రాడు తెగిన యెడలఁ దనువంతయు నార ప్రాళవలసినదే! నరలోకానుభవము నర లోకమున నొందవలసినదే! దీనికిఁ జిత్స లేనేలేదా? లేకేమి? గురివెంద గింజయెత్తు గల యొకమందు నరఁటిపండులోఁ బెట్టి యేడుదినము లిచ్చిన యెడల నార యంతయు నొక్కసారి యూడి యీవలఁ బడిపోవును. ఏండ్ల కేండ్లెప్పించెడునట్టి దేడుపూటలలో సంపూర్ణముగ బాగగును. విచిత్రమైన యోషధికాదా? రసమా, విషమా, గంధకమా, పాపాణమా? ఏమియుఁగాదే! కంబము గిద్దలూరు మారికాపురము నంద్యాల బల్లారి హుల్లి ఆదోని మొదలైన తావులందే కాక యుత్తరదేశ మందీ కుఱుపుబాధ పడువా రనేకు లున్నట్లు వినుచున్నాము.

కావునఁ జెప్పఁబోవున దేమనఁగా?—శస్త్రవైద్యము పనికిరాని వ్రణము లెన్నివిధము లైనవో యున్నవి. వ్రణములకే దానిపని యక్కఱకు రానప్పు డితరరోగములకు శస్త్రచికిత్స నాచరించుట హాస్యాస్పదము కాదా? జలోదరమునకు శస్త్రచికిత్సయొందులకు? కాళిల కుబ్బు కలిగినప్పుడు, మొగమున కుబ్బు కలిగినప్పుడు రంధ్రము పొడిచి నీరు తీయుచున్నారా? ముం దిచ్చి యానీటిని హరింపఁజేయు చుండునప్పుడు జలోదరమునకు శస్త్రచికిత్స యొందులకు? నీరొకసారి తీసివేసినప్పుడు మఱింత శీఘ్రముగా నీరుచేరునే. రెండవసారికూడ నీరు తీసినప్పుడు రోగి కర్తముచాలక జీవచ్ఛవమువలె బ్రదికియున్నను మూడవసారి చచ్చుట ముమ్మాటికి నిశ్చయము కాదా? ఈరోగమున కనుఁబమానము

లైన యాయుర్వేదాపధములుండఁగా వానిని నేవింప నొల్లకపోవుట జీవింపనొల్లకపోవుటకంటె భిన్నమా?

స్త్రీల కందఱకుఁ బ్రధానముగ నున్న వ్యాధి మలబద్ధత. గృహిణీ ధర్మమును యథావిధిగ నిర్వర్తించుటకై రేయుంబవల్లింటిలోనేయుండి మంచిగాలి వెల్తురులేక, తగినవ్యాయామములేక, చేళపట్ల భోజనము లేక పచనాదిక్రియలందుఁ దడిగుడ్డలు కట్టుకొనినఁగాని పనికి జరుగుపాటు లేక, పిల్లలయెడ్డులతో రాత్రి నిద్రలేక పడుచున్న బాధలవలన మొట్ట మొదట మలబద్ధత యారంభమై యదియే మందాగ్నిగఁ బరణమించును. అడ్డబాస యున్నయఁడు దిప్పు డెట్లు లేదో యజ్జిర్తి లేని యఁడు దట్లు లేదు. మొగమునకు మెఱుఁగు రాచికొనుటయందు వీరి కున్న శ్రద్ధలో సగమైన మందాగ్నిని గుదుర్చుకొనుటలో వీరి కున్నయెడల వీరి కొంటిపూటసాపాటు లుండునా? భర్తల కణాబిళ్లలపై సంతకము లుండునా? బిడ్డల కూసరపొట్టలు సుద్దకట్టు లుండునా? అగ్నిమాంద్య మున కాయుర్వేదాపధములు నేవింపలేక, యథావిధిగాఁ బథ్యము సేయ లేక, జిహ్వాచాపల్యము నడచుకొనలేక, యంతకంతకు రోగవృద్ధి చేసికొనుచున్నారు. మన మందులు మంచివి కా వని మహర్షులను దిట్టుచున్నారు. ఆసుపత్రులకుఁ బోయి యానీ రిసీరు త్రాగుచున్నారు. దొర సానులచేఁ బరీక్ష చేయించుకొనుచున్నారు. వారిచేఁ గడుపు కోయించుకొనుచున్నారు. మరణోన్ముఖులై బిడ్డలపుణ్యమున మరల బ్రదుకుచున్నారు. మందాగ్ని తగ్గినదా? దేహమునకుఁ బాటవము తగ్గినది. నరములలో శక్తి తగ్గినది. మొగములోఁ దేజస్సు తగ్గినది. కంటికి దృష్టి తగ్గినది. మనస్సులో సుత్సాహము తగ్గినది. బ్రదుకునం దవేక్ష తగ్గినది. అంతేకాని మందాగ్ని తగ్గుటే! జిలజిల మని జిల్లుమని జాతరరసములు కడుపులోని కూరుట లోనికిఁ దీసికొన్న రసాయనమువలనను, గల్పముల వలనలు గలుగవలయును గాని కత్తికోతెవలనఁ గలుగునా? భగవంతుని నిర్మాణము ననుసరించి కడు పెట్టున్నదో దాని నట్లే యుండనీయవలయును గాని దానిని నూమిడికాయతఱిగినట్లు తఱిగితఱిగి కుట్టి దానిని గురూపను జేసినతరువాత నది సహజమైనపని చేయఁగలదా? భగవంతుఁ డేర్పఱచిన సంచలనము దాని కిప్పుడు చెడినదా లేదా? లోని యాహార

మును నొక్కగలశక్తి, నలుగురలశక్తి, గిరగిర త్రిప్పగలశక్తి, ముందు నకు ద్రోయగలశక్తి కత్తివేటు తిని కుట్టువడిన కడుపునకు దైవసంకల్పమున నుండిన ట్లుండుట కవకాశ మున్నదా? పంటకుసి (దంతకుసి) కత్తిచే గోయించుకొనుటచే దాడపై నరయంగుళము లొట్టయన్న వాడు సెనగలు నీయంత విశృంఖలముగ నమలగలరా? ఏయవయవ మునకు గత్తికోత కలిగినదో యాయవయవములో దీటనిలోపము చేరిన దన్నమాట. మూలశంకరోగమునకు శస్త్రచికిత్స చేయించుకొన్న వాని కాసనరంధ్రము మునుపటికంటె శాశ్వతముగా దగ్గినదా లేదా? గంటల కొలది వీరు పెరళ్లలో గూరుచుండి విరేచనము తెమలక పోవుటచేత, నెంతకు సంతృప్తి లేకపోవుటచేత బ్రదు కెల్ల శ్రష్టమైన దని యేడ్చుచున్నారా లేదా? మూలశంక నిర్మూలన మైనయెడల నీయేడుపులు గణింపవలసిన పని లేదు. పోయినదా? ఆ. సొమ్ము—సుఖ మొందుదు మనునాశ—అంతేకాని యది పోవుటే? తిరిగి పిలుకబయలు దేటుచున్నదే. గులాబిగొమ్మ మొదలంటఁ గత్తిరించితిమి. తిరుగ నంకు రించినదా లేదా? మొవ్వులోని కనఁటిని నఱకి వైచితిమి—తిరిగి మొల కెత్తినదా లేదా? “కాటరైజు” (కాల్పుట) చేసితిమికాన నికరాదని వైద్యులు చెప్పినమాట నమ్మవలదు. భూమిని గాల్చివైచినను జికిలింత మొలవలేదా? చీపురుమొక్క తలయెత్తలేదా? కాల్పుటచేత మరింత శీఘ్రముగ, మరింత యెత్తుగ నంకురించినది. అటులే కడుపు కోయుట చేతనే యజ్జీర్ణ మణింత వృద్ధియగుచున్నది.

కడుపులో గుల్మములు, గడ్డలు మొదలగునవి యన్నియు లోని కాషధమును తీసికొని కరఁగించుకొని నిర్మూలించుకొనఁ దగినవేకాని కత్తిచే గోయించుకొనఁదగినవి కావు. తాత్కాలిక మగుదోషమే కత్తి నివారింపగలదు కాని దోషకారణమును నాశ మొనర్పగలదా? కారణ మును గనుఁగొని దానిని భేదించినయెడలఁ గార్యముఁ నాశన మగును గాని కార్యమును దొలఁగించినయెడలఁ గారణము నశింపగలదా? చింతచెట్టును జంపఁ దలఁచినవాడు తల్లివేరు తెగవ్రేయవలయును గాని చింతాకు దూయునా? ఈసందర్భమున నొక్కసంగతిమాత్రము చెప్పి విరమింతును.

జ్వర మనునది మఱియొకవ్యాధికి లక్షణము కాని యది ప్రత్యేక వ్యాధి కాదు. అజీర్తిచే, బసరుచే, వామముచే, లోనిపుండ్లచే, బైపుండ్లచే, నెండచే, గుండెకుండగిలినయదటుచే, బడలికచే, నిక ననేక కారణములచే జ్వరము రావచ్చును. ఆహారనిద్రావ్యత్యస్తపరిస్థితులచే గలిగిన వాతపిత్తశ్లేష్మదోషములవలనను, వాని సంయోగములవలనను గలిగిన జ్వరములుమూత్రమే చికిత్సార్హములు జ్వరము ప్రధానవ్యాధి కాదు. కావునఁ బ్రధానవ్యాధి యేదో కనిపట్టి దానికొఱకు మందీయవలసినదే కాని జ్వరముతగ్గించుటకెన్నఁడును మందీయఁదగదు. జ్వరమునకుమనము తఱచుగా శీతాంకుశరసము, ఆనందఘైరవి, స్వచ్ఛన్నఘైరవి, వసంతమాలిని, వైష్ణవీరసము, కాలకూటము, వాతరాక్షసము మొదలగు నౌషధములు వాడుదుము. అన్నియుఁ గూడ నన్నిజాతులజ్వరములకుఁ బూర్వలే శాశ్వతములైన (Prescriptions) గా నేర్పాటుచేసి యుండిరి. శుద్ధపిత్తజ్వరమున కొకటి. శుద్ధశ్లేష్మజ్వరమున కొక్కటి. శుద్ధవాతజ్వరమునకొక్కటి. శీతపిత్తజ్వరమున కొక్కటి. శ్లేష్మపిత్తజ్వరమున కొక్కటి. శ్లేష్మవాతజ్వరమున కొక్కటి. ఈకూడికలలోఁ గలుగునవాంతరభేదములకు మఱికొన్ని మహర్షులు నియమించిరి. ఇవి జ్వరౌషధములన్నమాటయేకాని జ్వరమును దగ్గించున వెంతమాత్రమునుగావు. జ్వరకారణములగు దోషములను హరించును. వీనిలో శుద్ధిచేసిన నాభికల సినమందులు గొన్నియున్నవి. అవికూత్రము జ్వరితునిదేహమునుండి రవంతచెమటను వెలువడఁజేయును. ఆస్పిరిన్ ఫినాసిటీన్ మొదలగు మందులు వాడఁదగదు. అమందులు తఱచుగ నిచ్చి జ్వరము చప్పున జాతిపోవు దుష్టస్వభావమును దత్తమునకు మప్పుఁగూడదు. అదియెంత ముప్పునకైన గారణము. వానివలన హృదయకోశము బలహీన మగును. రక్తములో వేడి తగ్గిపోవును. నరములకుఁ బటుత్వము క్షయించును. ఆనందఘైరవ్యాధిరసములు హృదయబలమును గాపాడ్డుచు, రక్తోష్ణతను రక్షించుచు, నరములకు వాతదోషము రానీయకుండ దోషకారణమును దొలగించి జ్వరవిముక్తి చేయును.

పర్యవసాన మేమనఁగా:—శస్త్రచికిత్సవలనఁ గార్యనాశనమే కాని కారణనాశన మెన్నఁడుఁ గాదు. కారణనాశనమున కౌషధసేవ

కంటే వేటుమార్గము లేదు. అచసరానుసారముగ నన్నిచికిత్స లాయు ర్వేదమున నున్నవి. మీకుఁ జదువుకొనుట కోపిక యుండవలయును; తెలిసికొనుటకు బుద్ధి యుండవలయును; ఆచరించుటకు దీక్ష యుండవల యును. అన్నియునుండియు నేమియు లేనట్లేవ్వుదేశము ప్రపంచమం దిది యొకటియే. శ్రుతు లున్నవి; స్మృతు లున్నవి; శాస్త్రములున్నవి; పురాణము లున్నవి; సమస్త కళ లున్నవి; కాని మనది యను సభిమా నము మాత్ర మింతవరకుఁ బూర్తిగ కలుగలేదు. ఇప్పు డిప్పు డేదో మాటువడి దేశకాలములందుఁ గలిగినట్లు కానఁబడుచున్నది; కావునఁ జెప్పుచున్నాను. దేశీయదేవతల నారాధింపుఁడు; దేశీయక్షులను బూజిం పుఁడు; దేశీయ గ్రంథములను జదువుఁడు; దేశీయకళ లభ్యసించుఁడు; దేశీయ కర్మముల నాచరింపుఁడు; దేశీయతలోఁ బుట్టి, దేశీయతలోఁ బెరిగి దేశీయతలో మృతినొందుఁడు.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

సాక్షిసంఘపు పునరుద్ధారణ

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

ఆంధ్రపత్రికలోఁ దిరుగ సారస్వతానుబంధము శ్రీపత్రికాధిపతి ప్రచురించుచున్నందులకు మహానంద మొందితిని. సారస్వతాను బంధము నకు సాక్షికిఁ గల సంబంధము సర్వాంధ్రలోకమునకు విదితమే. సారస్వ తానుబంధ మున్నచోట సాక్షి యున్నాఁడన్నమాటయే. సారస్వతాను బంధము జరుగుచున్నంతకాలము సాక్షి సభలు జరుగవలసినదే. పై వారమునుండి సాక్షిసభలు మదరాసులో జరుపవలయు నని తలఁచు చున్నాము.

కడచిన పదిసంవత్సరములనుండియు, సాక్షి వృద్ధుఁ డయ్యెను దేశాటన మొనర్చుచునే యున్నాడు. చిత్రవిచిత్రప్రదేశము లనేక ములు చూచినాడు. పురుషులైన స్త్రీలను, స్త్రీలైన పురుషులను, పిల్లలైన పెద్దలను, పెద్దలైన పిల్లలను, ప్రభువులైన దాసులను, దాసు లైన ప్రభువులను, భక్తులైన దొంగలను, దొంగలైన భక్తులను, బుద్ధి

మంతులైన బుద్ధిహీనులను, బుద్ధిహీనులైన బుద్ధిమంతులను మఱి యింక నెన్నియో మహావిచిత్రప్రకృతులను జూచినాడు. ఆతఁడు పాశ్చాత్య దేశములఁగూడ సీనడుమనే చూచినవాఁడగుటచేత నచ్చటి ప్రభువులఁగూర్చి ప్రజలఁగూర్చి వీరులఁగూర్చి కవులఁగూర్చి గాయకులఁగూర్చి చిత్రలేఖకులఁగూర్చి పుణ్యపాపములఁగూర్చి మంచిచెడ్డలఁగూర్చియు నుపన్యాసము లీయఁదలఁచియున్నాడు.

ఈసారి సాక్ష్యపన్యాసములు మా కారాధనమూర్తి యగు సూర్యభగవానుని సంతతానుగ్రహవిశేషమున వినోదకరములై విచిత్రతరములై విలక్షణతరములై యాండునట్లు సోదరులగు మీరాశీర్వదింతురు గాక! ప్రతిశుక్రవారసాయంకాలమున సముద్రతీరమున నీయఁబడు నుపన్యాసము మఱునాడే ప్రచురణార్థమై యాంధ్రపత్రికకుఁ బంపఁబడును.

కృతి పాడఁదగినది. కథ యూఁకొట్టఁదగినది. నాటక మాడఁదగినది. ఉపన్యాసము వినఁదగినది. ఓమదరాసుసోదరులారా! మీపట్టణమున సుమారైదలుక్షల జనమున్నది. మీలో నేఁబదివేలైన సముద్రతీరమునకు వచ్చి సాక్ష్యపన్యాసములు వినుచుండవలయును. మీరు సాధారణముగా సాయంకాలమునందు సముద్రతీరమున కెందులకుఁ బోవుచున్నారో యెవరెటుగరు? ప్రకృతిసౌందర్యసౌభాగ్యవలోకమునకా? ఊహలు—పవనప్రాశనమునకా?—ఊహలు—దేహవ్యాయామమునకా? ఊహలు—విశ్రాంత్యనుభవమునకా? ఊహలు—గ్రామ్యకవితవలెఁ గడలు త్రొక్కుటకుఁ బోవుచున్నారని మీరందఱెఱుంగరా? లోకమెఱుంగదా—లోకనాథుఁడెఱుంగఁదా? నూర్లురలోఁ బనికిమాలిన నిర్భాగ్యులగు నేపదిమందియో తప్ప మిగిలినవారందఱు వైతిరుగుడులోని భావకవిత్వమును బ్రత్యక్షముచేసికొనుటకే పోవుచున్నారు కాదా? నేనసత్యమాడు చున్నానని యనుచున్నారా? ఆడుదాని నైదుదినములు సముద్రతీరమునకు సర్కారువారు రాకుండఁ జేసినయెడల సముద్రతీర ఘంతయును సహారా యెడారి యైపోవదా? మీప్రయోజకత్వ మేమున్నది? మివ్వాకర్షించు యంత్రము లచ్చట నున్నవి. మీ ప్రక్కబారుటిగిలింపులసొంపులు! మీవంకరచూపుల మెలికలు, మీతమ్మరకరసంచాలనములగుగూర్పాటులు, మీమూర్దుల

ముద్రల విద్యుల్లతలు, మీ దొంగ యాలింగనముల యద్వైతబ్రహ్మ
నందములు మాయుపన్యాసమైన తరువాతనే ద్విగుణీకృతోత్సాహ
ముతో గానిచ్చుకొనవచ్చును. పాపభూయిష్టములైన మీ బ్రదుకు లెంత
టివో సాక్షియెటుగఁదా? మీరెంత ధనికులైనను, నెంత యదోష్ఠిగు
లైనను, నెంత విద్యావంతులైనను, నెంత వర్తకులైనను, నెంత వక్త
లైనను మీ కింటియొద్ద సుఖలేశమైన నున్నదా? చూచిన మొగమునే
చూచి, ముద్దిడుకొనిన మూతినే ముద్దిడుకొని, పట్టినచేతి నేపట్టి, పండు
కొనినప్రక్కనే పండుకొని రుచిరచి లేని వొప్పదంటు జీలుగుబెండువట్టి
గడ్డి సంసారపురోతను బడియున్న మీకుఁ బైయింటి తరవాడితోఁ
బ్రాణములేచిరాదా? ఎదుటింటి యయ్యంగారి యష్టజ్ఞిచేతి ప్రసాదము
శ్రీమూర్తితీర్థప్రసాదముకంటెను స్థిరతరానందప్రదముకాదా? మీ బ్రదు
కుల కంతకును సాయంకాలమున సముద్రతీరమునఁ గప్పగంతులలో
నాకన్నజపు టీలలలో గుట్టుపు సకలంపులలోఁ బొంచి కాచుటలలో నట్టె
గ్రహించుటలలో నలికిడి సనుసరించి యిట్టె పరిహరించుటలలో మీకు
నిత్య మగుచున్న కాలక్షేపపు గడియలు నాలుగే యథార్థముగఁ గృతా
ర్థములైనవి. మీజన్మరాహిత్యమున కెన్నఁటికైన నవియే తోడ్పడును.
పురుషులైన మీకు మీసాంతస్త్రీలపై నింతవైరాగ్యము, సవ్యవృత్తిపై
నింత యనురాగము వంటివి మీస్త్రీలకు మీయం దేల యుండఁగూడ
దనుజ్ఞానము మీ కున్నయెడల నింత యవకతవకచర్య కవకాశ
ముండునా? ఉభయపక్షములవారు రాజీపడియుందురా యని యనుకొనఁ
దగినంత మీతి మీటియున్నదే. అటులైనఁ జేపలకాల వెనుక నొక
పక్షమువారు, మేరిసాతశాల కెదుట నొకపక్షమువారు, విశాలరంగ
మునఁ జెటియొక వైపున నేకాంక నాటకము లాడుచున్నారా? అట్టి
మీమహానందమున కడ్డురాకుండ మాయుపన్యాసము నాటు గంటలకు
లోపలనే ముగించుకొందుము. మనుష్యత్వము సశుత్వమునకు దిగిపోవు
నంతవఱకు మీ రానందము ననుభవించవచ్చును.

ఇట్టి నియమశూన్యత, యిట్టినిరంకుశత, యిట్టిపనితనము, నిట్టి దిగ
దీత, యిట్టిక్షమము, నొక్క మీనీతియందే సిద్ధించినవా? దేహాశక్తి
యందో మనశ్శక్తియందో హృదయశక్తియందో యాత్మశక్తియందో

కవిత్వమునందో గానమునందో చిత్రలేఖనమునందో—యిప్పు డవి యన్నియు నేల ? సోదరులారా ! ఒక్కటే ప్రార్థన—ఏవిషయమును గూర్చి యెప్పు డేవిషయమైనచో చూతమనుతలఁపుతో మాయందు నిశ్చలదయ గలవా రయి సారస్వతానుబంధమునకై యుత్సాహముతోఁ గనుపెట్టుకొని యుండవలయును. సారస్వతానుబంధవిజయము మీయోదరణములలో నున్నది. కాని మావంటివారిలో లేదు. సారస్వతానుబంధము నెన్నివేలజనము ఎన్నిలక్షలజనముచూచునో సారస్వతానుబంధ మంత మహాదీప్తితోఁ బ్రకాశించును. మాకధికారి యగు సాక్షియొక్కతత్వమును నేను గొంత యెఱింగినవాఁడను గావున విట్టి మాట లనుచున్నాను. నేను గేవలము శక్తిహీనుఁడను. సాక్షి నా యందలి యనురాగముచేత సూచించు సూచనలనుబట్టి యాకాశమంత నోటితో నే నుపన్యసింతును. అదియే నాలోని విశేషము. అది లోపమందురా ? మీయిష్టము. సోదరులారా ! మొదటిసాక్షి యట్టే దీర్ఘముగ నుండఁగూడదు కావున నెలవు.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

అస్పృశ్యత

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా ! అంటరానితనమును గూర్చి యెవఁడో యొక యనామకుఁ డొక వ్యాసము వ్రాసి సాక్షిసభలోఁ జదువు మని ఐంపినాఁడు. దానిని జదువుట కనుమతి నీయవలయును.

నేను శ్రుతు లెఱింగిన వాఁడను కాను. స్పృతు లెఱుంగను. శాస్త్రములు చదువలేదు. (ఏమియుఁ జేతకాని వాఁడవుకదా, నీ కుపన్యాస మేల నోరు మూసికొని యుండలేకపోయినావా అని సభలోఁ గేకలు) ఈకాలమున నస్పృశ్యతను గూర్చి యందఱు చెప్పుచుండఁగా నాకుఁగూడ బుద్ధి పుట్టినది. (అంటరానితన మంటురోగమంటయ్యా అని సభలోఁ గేకలు) ప్రపంచమున నితరజాతు లన్నియు వారివారి వస్త్రముల వ్యాపారములు, వ్యాపకారికధర్మములు, రాజకీయతంత్రములు,

కళాభివృద్ధిమాగ్ధములు, ధనసంపాదనతంత్రములు నిర్వహించుకొనుచుండగా మన మేమి చేయుచున్నాము? మన విద్యలను బైవారి కంటఁగట్టి, మన ధనమును బరులయొడిలోఁ బోసి, మన యాధిక్యమును మన్నుచేసికొని, మనప్రభుత్వమును బానిసతనముక్రింద మార్చుకొని, మనుష్యస్వరూపములతో మాత్రమే చచ్చినకంటె నెక్కువ పీనపుబ్రదుకును బ్రదుకుచు నీ యధమత్వములో నీయధమాధమత్వములో నీకంటె నే నెక్కువ యని నేను మఱి యని నిన్ను మట్టుకొనిన నే నొడలు గోయించుకొనవలె వని, నేను మోక్షార్హుఁడ నని నీవు చెప్పరానివాడ వనియు, నితరజాతులు వినిపొదురేమో యని సిగ్గుబిడియములులేక, మానాభిమానములు మంటఁబెట్టి సభలలో వాదించుకొనుచున్నాము. పత్రికలలోఁ బ్రచురించుకొనుచున్నాము. అన్నియుఁ బేడలోని పురుగులే యైనప్పుడు, ప్రక్కనున్న పురుగుకంటె బైనున్న పురుగు ఘనత, గౌరవము, ప్రాశస్త్యము, పరమయోగ్యత, యధికము లనవచ్చునా? అజ్ఞతములైన యర్థకులు సైతము నిట్టి యవాచ్యచర్యల కధీను లగుదురా?

అస్పృశ్యత, చెప్పరానితనము—ఈస్థితిమాత్రము ప్రపంచమందన్న దేశములలో నొక్క భారతదేశమునందు మాత్ర మున్నది. అమెరికాదేశస్థులుఁ నిగ్రోల నిట్లు పీనముగాఁ జూచుచున్నారని చెప్పుదురు. కాని యింత పాపము, యింత ఘోరత, యింత మూఢత, యింత క్రౌర్యము మనదేశమందే తక్కువఁ జూచి యెచ్చటను లేవు. అంటరానితనము చెప్పరానితనము నను నీ రెండు మాటలు నొక్కభారతదేశ సారస్వతమునందే యున్నవి. ప్రబలమైన మన యజ్ఞానమున కివి ప్రభండ నిదర్శనములై యున్నవి. భారతీయుల మనస్సులలో నున్న రెండు కన్నులలోను నివియే రెండు పూవులై యున్నవి.

మనపూర్వు లెట్టివారో, మనదేశ మెట్టిదో యీ సందర్భమున రవంత చూచుకొనవలసియున్నది కాదా? లోకమున కంతకును జ్ఞాన తేజస్సును ప్రసాదించినవారు మనపూర్వులు. తత్త్వజ్ఞాననిశ్రేణికవై మనవా రెక్కినయెత్తువఱకుఁ దల లెత్తి చూడలేక కమ్ములు దిరిగిపోవఁ బాశ్చాత్యతాత్త్వికవిద్వాంసులూ నిచ్చిన యడుగు మెట్టుదగ్గఱఁ గూలు

బడియున్నారు. ఒక్క-కళయందుఁ గాదు, ఒక్క-శాస్త్రమందుఁ గాదు, అన్నిటియందుఁ గూడ మన పూర్వులు పరమావధియైన పరమార్థమును గనుఁగొనినారు. అత్యంతతపోనిష్ఠాగరిష్ఠతచే మనపూర్వు లన్ని తేజస్సుతోఁ బ్రకాశించెడివా రగుటచేత వా రంటరాని వా రని చెప్పవచ్చును. వారియోగ్యతను గూర్చి చెప్పినతరువాత, నానోటితోడనే యితర జాతులనుగూర్చి చెప్పఁగూడదు. కావున వారు చెప్పరానివారైరి. అంటరాని చెప్పరాని మాటల కర్థ మిది కాని మఱియొకటి కాదు.

అట్టివారి సంతతివార మైన మన మిప్పు డెట్లున్నాము? ఒకరు చెప్పనేల? మనకే తెలియును? లోకమున కంతకంటెఁ దెలియును. “విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణేగవి హస్తిని” అని శ్రీకృష్ణదేవు లానతిచ్చినారు. బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుడైన బ్రాహ్మణునికిని, నీచజంతువైనకుక్కకును, దానిని దినుజండాలునకును బరమార్థమున భేదము లేదని చెప్పినారు. అట్టిభేదముఁ జేయువాఁడు కుక్కకంటె నధముఁడు కాఁడా? కాలికిందఁ బ్రాణుచీమకును, గగనమున వెలుఁగొందుసూర్యునకును దత్త్యమున నెంతమాత్రము భేదము లేదని బుద్ధదేవుఁ డానతిచ్చినాఁడు. ద్విజుఁ డైన సరే, చండాలుఁ డైన సరే యెవ్వఁడు జ్ఞానసంపన్నుడో వాఁడే నాకు గురుఁ డని శంకరాచార్యులు నెలవిచ్చినారు.

ఇక చిత్రమైన సంగతి చెప్పెదను. పెరియనంబియు మార్చేరు నంబియు నను నిద్దఱు యామునాచార్యులపారియొద్దఁ జదువుకొనినారు. మార్చేరునంబి పంచముఁడు—పెరియనంబి బ్రాహ్మణుఁడు. ఇట్లుండఁ గొంతకాలమునకు మార్చేరునంబి కవసానసమయము సిద్ధించినది. అప్పుడాయన పెరియనంబిగారి కిట్లు వార్త నంపెనట. యామునాచార్యభగవానునకు కేవల మొందిన యీతనువును బ్రాకృతులు మట్టిలోఁ గలుపుటకు నే నిష్టపడను. దేవరవారు నన్నుఁ గరుణించి నా యంత్యసంస్కారము లాచరింపవలయు నని కోరుచున్నా నని వార్త నంపెను. ఆహాహా! ఇది యెంత యాశ్చర్యకరమైన విషయమో! వైష్ణవోత్తముఁడై బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుఁ డైన యామునాచార్యశిఖామణి యేమి! ఒక పాదమునొద్ద బ్రాహ్మణుని, నొకపాదమువద్ద బంపముని గూరుచుండఁ దెట్లుకొని విద్యను బోధించుట యేమి! ఆహా! ఇది యిప్పు డెంత

విశేషాంశము! పొట్లపించెవలె వంకరటింకరలు వోయినమనబుద్ధులకు దేశమహాప్రార్థముచేత దిగజాటి దిగజాటి నేలములగ చెట్టునకు నీచ్చిన వేయవలసినవచ్చిన మనబుద్ధులకు—సర్వజాతిసామ్యము సర్వజనసోదరత్వము, స్వార్థపరతాశూన్యత, భూతదయయుఁ జిరకాలపు బానిసతనముచేత సంతరించిపోయిన మనబుద్ధులకు ఈయంశము విశేషాంశముగఁ గనఁబడదా! యామునాచార్యులవారు మాఁర్చేరునంచిగారికి బాలబోధము చెప్పినారా? బ్రహ్మసూత్రభాష్యము బోధించినారు. ఆనందవాచకపుస్తకము చెప్పినారా! ఆత్మజిజ్ఞాసాశాస్త్రముపదేశించినారే, ఇది యప్పటిదినములలో సామాన్యవిషయమే.

అప్పటిస్థితికి నిప్పటిస్థితికి నెంత యేతపుఁబెట్టుగా నున్నదో చెప్పవలయునా? మహాగౌరవముతో మహావేతనముతో వంశపారంపర్యముగఁ బోషింపఁబడుచున్న వైదిక విద్వాంసుఁడు తన మహారాజానౌద్ధవైత మొక్కవేదవాక్యమైన వచింపఁడే! జవతపములులేని చదువు సంపాదించి మంచిచెడ్డలులేని ముండమోషిమిండుడైన యేభాషనశుంథనైనను దగ్గఱఁ బెట్టుకొని యానిర్భాగ్యునిమొగము చూచుచు మహారాజానౌద్ధవేదము వచించునే! ఆహా! ఇది యెంతదారుణము. వీని వైదికపాండిత్యము మండిపోను! శూద్రుఁడు వేదము వినఁగూడదా? ఆతఁడు తరింపదగదా? ఇతఁడేనా పండితుఁడు, ఇతఁడేనా ప్రాజ్ఞుఁడు. “ఓ బ్రాహ్మణుఁడా నీవే యపండితుఁడవు. నీవే పనికిమాలినవాఁడవు. నీవే తరింపదగనివాఁడవు. నీవే శాశ్వతశిక్షార్హుఁడవు. నీలో నున్న వేదజ్ఞానమందలి గౌరవముచేత నిన్నుఁ బోషించుచున్న మహారాజే బ్రాహ్మణుఁడు. అతఁడే వైదికవిద్వాంసుఁడు. అతఁడే తరించువాఁడు” అని యనదగదా?

మాఁర్చేరునంచి కోరికపై బెరియనంచి వచ్చి యాతనికి సమస్కరించెను. అప్పుడు పంచముఁ డిట్లు పలికెను. “నేను దైవనామస్తరణ మొనర్చుకొనుచు మరణించునెడల నీవు నాకు బదిదినములు మైలపట్టి యుత్తరక్రియ లొనర్పవలయును. ఆచార్యవర్యుని స్మరించుకొనుచు మరణించునెడల నొక్కదినముమాత్రమే మైలపట్టవలయును. నే నెవరిని స్మరింపకుండ, నేతఁఁడు లేకుండ, నిర్దనస్కముగ మరణించునెడల నీవు

నాకొకట మైలపట్ట నక్కటలేదు. అగ్నిసంస్కారము మాత్ర మొనర్చి పొమ్ము" అని చెప్పెను. బ్రాహ్మణుఁ డేమి? పంచమునకేమి అశుచి పట్టుట యేమి? ఔర్ధ్వదైహికక్రియ లాచరించుట యేమి? ఆహా! ఎంతవిత! తల్లిదండ్రులకుసోదరులకుఁ జేసినట్లే పంచమునకు బ్రాహ్మణుఁ డంత్యక్రియలు చేయుటయే! సర్వజనభ్రాతృత్వ మనుసంగతి మనకుఁ దెలియును. వారికిఁ దెలియును. వారి కాచరణములో నున్నది. మనకు లేదు అదియే భేదము. తెలిసినవాఁడు విద్వాంసుఁడు కాఁడు. తెలిసి నట్లాచరించువాఁడే ఘనుఁడు. పెరియనంబి మార్నేరునంబికి బ్రహ్మమేధ సంస్కార మొనర్చి స్నానమైనఁ జేయకుండ, బట్టలైన మార్పకుండ, తిర్నారాధన కానిచ్చుకొని భుజించినాఁడు. ఏశవమునైనను ముట్టుకొన్న పిచ్చుట స్నానము చేయవలసియుండఁగా పంచమశవమును దాకి యాతఁడు స్నానము చేయలేదు. ఆశ్చర్యకరము! భగవద్భక్తునియందున్నమహిమమే!

ఇందువలన నేమి తెలియఁదగిన దనఁగా:—పూర్వమహానుభావు లదంటుకూడఁ బంచములను స్పృశించి స్పృశించితి మని సంతోషించి కృతార్థు లైనారు. అందుచే నస్పృశత్వ మనునది చండాలత్వములో లేదు. భగవద్భక్తుడైన చండాలుఁడు పూజ్యుఁడే, విద్య గలచండాలుఁడు పూజ్యుఁడే. పరమార్థజ్ఞానాభావుడైన బ్రాహ్మణుఁడే యస్పృశ్యుఁడు.

అట్టి పూజ్యులైన చండాలు రిప్పు డెక్కడ నున్నారని బుద్ధి హీనమైన ప్రశ్నము వలదు. అట్టి చండాలురు లేరు. పెరియనంబి శంకరాచార్యులవంటి బ్రాహ్మణులు లేరు. కాని మీ మొగములకుఁ దగిన చండాలు రిప్పు డున్నారు కాదా. మీరు వారి కే మొనర్చినారు?

అదిగాక బుద్ధుని జంపుట కలవకుండు. నంగినిమాలు డని యిద్దఱు స్పృశ్యులు వచ్చినారు. ఒకఁడు నరభూతుకుండు. ఒకఁడు నరమాంస భక్షకుండు. ఇద్దఱు కలసి బుద్ధదేవు రూపుమాపుటకు వచ్చినారు. దేవతాతేజస్సుతోఁ బ్రకాశించుచున్న దివ్యమంగళవిగ్రహమును గాంచి తెల్లఁబోయినారు. ప్రేమావతార మగుబుద్ధదేవుఁడు వారిని గొంగిలించు కొని చెఱియొకతోడవై గూరుచుండఁ బెట్టుకొని నీతిని బోధించి

వారిని బుద్ధమతావలంబకులుగఁ జేసినాడు. పన్నిద్దతాత్పర్యులలో నొకఁడు పంచముఁడు. ఇందువలన యోగ్యతయే ప్రధానము కాని మఱి యొకటి కాదు. చండాలు నస్పృశ్యునిగా మనపూర్వులు భావింపలేదు. బ్రాహ్మణుఁడెవఁడో చండాలుఁ డెవఁడో బుద్ధుఁడు చేసినవిభాగమును గూర్చిన పద్యములు నాల్గు వినదగినవి.

కాని యవి బుద్ధనాటకములో నుండుటచే నీట వ్రాయలేదు.

ఇప్పుడు మనల మనము గాఢముగాఁ బరిశీలించుకొన్నయెడల మనకున్న బ్రాహ్మణత్వ మేమో మనకుఁ దెలియును. మనకు వేదాధ్యయన మున్నదా? స్త్రీతులను శాస్త్రములను జదివితీమా? పురాణములు బూతులని మానివైచిన వా రెవరు? పూర్వ బ్రాహ్మణాచారములైన జేయుచుంటీమా? ఏకారణముచేత మనము ఖునుల మని చండాలురు నీచు లని మనము చెప్పఁగలము? యథార్థ మాలోచింపఁగ జ్ఞానకూన్యల మైన మనమే యస్పృశ్యుల మేల కాము?

మన పూర్వాచారము లెన్ని నశించిపోయినవి? సహగమన మిప్పుడున్నదా? పుణ్యాత్మఁ డైనరాజా రామ మోహనరాయలు దీని నివారించుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగా నాకాశ మంత నోరు పెట్టుకొని మన వారు వాదించియుండలేదా? మతము పోవు నని మొఱివెట్టలేదా? మహజర్లు చేయలేదా, మామగలతో మేము చితి నెక్కినఁగాని మాకు మోక్షము లేదు లేదని స్త్రీలచేత సంఘవిజ్ఞాపనములు చేయింపలేదా? మత మిప్పు డేమాత్రము పోయినది?

వితంతువివాహము పనికిరాదని మనము ఘోషింపలేదా? అందును గూర్చి యెన్ని తగవులైనవి? ఎన్ని వ్యాజ్యములు పడినవి? ఎన్ని చార్జీలు జరిగినవి? మతము పోవు నని యెంత యల్లరి ప్రబలినది? సంస్కర్తల కెన్ని తిట్లయినవి? చిట్టచివర కవి బాహుటముగ జరుగుచుండుట లేదా? అసలు పెండ్లికూఁతు మొగములోకంటె విధవపెండ్లి కూఁతు మొగములో నెక్కువ పెండ్లికళను మనవారు చూచుచుండుట లేదా? పెద్ద లందఱు పెండ్లిండ్లకు సంఘసంఘముల క్రింద నుత్సాహమున చేరుటలేదా? ప్రస్తుతపుమగఁడు పరమపదించినపిమ్మట మన మతని వితంతువును జేసికొంద మని కొంద రుట్టుటలూహించు గనుపెట్టి

కొని యుండుటలేదా? ఇప్పుడు మత మేమైనట్లు? ఏమాత్రము పోయినదయ్యి!

రజస్వలావివాహమునుగూర్చి యెంత గందరగోళ మైనది? ఆచట్టమువచ్చినతర్వాత నోరు మూసికొని పడియుండిరా? లేదా? సీమవెల్లినవారి నేమాత్రము బహిష్కరించుచున్నాము? అట్టివారే వెళ్లనివారిని బహిష్కరించుటకు సిద్ధమైయున్నారుకాదా? పలపైతృకము మానిన తరువాత మత మేమైన జోయినదా? పూర్వపు దేవరన్యా యము మాటయేమి?

అదిగాక స్త్రీవిద్యయే కూడ దని యెంత యజ్ఞులమై పాదించి తిమి. ఇట్టి మన యప్రతిష్ఠ యస్వాభావికత యనౌచిత్యము హిమా లయపర్వత ముండఁదగినంతకాల ముండఁదగినదికాదా? మన యానాఁటి యవకతవకమాటలు భారతకాంత కొడలిమీఁది వ్రాతలుగా నిల్చి యుండును గాని పోవునా? వేదాధ్యయనము లేదు. బ్రహ్మచర్యము లేదు. పోని గూడక ట్టయిన నున్నదా? యజ్ఞోపవీత మున్నదో లేదో తడిమి చూచుకొనుడు. త్రిమతస్థులలోని వైదికులకుగూడ కొందఱు సన్న్యాసులకుగూడ నుల్లిపాయల పెసరట్లు లేకుండ కాఫీ గడచు చున్నదా? ఇది గాక ఆంధ్రేయభోజనమతములలో మనము దినుచున్న మాంసజాతులకు హద్దన్నదా? ఏలయుండును? పప్పునియమ మెప్పుడు దాఁటిలిమో పందిమాంస మైన నేమి, నందిమాంస మైన నేమి, సవర్ణు లుపయోగించుచున్న మాంసమును బ్రాందిని నేపంచము లుపయోగింపఁ గలరు? మతమో మతమో యని యింక నేమొగము పెట్టుకొని దేవు లాడుచున్నారు? మత మిదివఱకే పోయినదా? ఇకఁ జోదు. ఇదివఱకుఁ జోలేదా ఇంకఁ జోదు.

పోయిన వన్నియుఁ గూడ బాహ్యచారములు, మతమునకు బహిష్కారములు. మతము విభూతిపండుతోఁగాని చిట్టగాఠితోఁగాని గోపీచందనముతోఁగాని నిల్చునది కాదు. పోవునది కాదు. రాజునకుఁ గిరీట మెట్టిదో భటునకు డవాలి యెట్టిదో మతమున కాచార మంత కంటె నెక్కువది కాదు. వవనాగరకనారిశిరోమణి చీకటులఁ జిమ్ము జాట్లు కత్తిరించుకొని ఘోఁకాళ్లవఱకుమాత్రము లాగుతోడిగిరిని పైకి

లెక్కి వీధులవెంట స్వారిచేసినంత మాత్రమున నామె స్త్రీత్వ మేమైన నగ్గినదా? మతమునకుఁ బ్రధానము లైనవి కొన్నియున్నవి. అవి పోయిన యెడల మతము పోవును. అవి యేవన, దయ సత్యము శౌచము స్వాస్థ్య హృన్యత వైరాగ్యము భక్తి జ్ఞానము మొదలగునవి. వీనిలోఁ గొన్ని యైన మనకుండునెడల మత మెన్నఁటికిని బోదు. మనము తిరుగ నాంత రంగిక పరీక్ష చేసికొందము.

మనజాతి భూతదయకుఁ బ్రసిద్ధి కెక్కినది. ఈ దేశములో జరుగు చున్న యన్నదాన మెచ్చటను జరుగుటలేదు. ఇన్ని దేవాలయము లెచ్చట నున్నవి. ఇన్ని చలిపందిభు లెచ్చటనున్నవి? చెదల కాహారములే, చీమలకు చిందలెల్లములే, పాములకు క్షీరాభిషేకములే. తుదకు దోమలు కుట్టిన పశువులొడలు రాచుకొనుటకు రాతికంబములే. అట్టి మనము వితంతు స్త్రీలను భర్తలతోఁ గాల్చినప్పు డెంతదయఁ గనఁబఱచితిమో చెప్పవలయునా? వితంతువులకు వివాహము లేకుండ వానికి భోజనమైనఁ దిన్నఁగ లేకుండ వారితలలపై గృహకృత్యభారం ముంచి వారిని బాధించునప్పుడు మనదయ యెట్టిదో లోకమునకుఁ దెలియుట లేదా? తోడిమానవులైన పంచములను, మన కెన్నివిధములుగానో యుపకరించుచున్న పంచములను నధమస్థితిలోనుంచి వారిని మనుష్యుల వలెఁ జూడకున్నప్పుడు తెలియలేదా? వారివ్యవసాయము మనకుఁ బనికి వచ్చు నేమి? వా రిచ్చిన ధాన్యము మనకుఁబనికివచ్చునేమి? వారు మేపిన పశువుల పాలు మనము త్రాగవచ్చునేమి? వారు వడకిననూలు మనకు మడిబట్టలక్రిందఁ బనికివచ్చునేమి? వారుచేసిన శ్రమ యంతయు మనకుఁ బనికివచ్చునేమి? అట్టిచో నింత యుపకారకుల నేల యస్పృశ్యులగా నుంచవలెను? కుక్క ప్రవేశించిన యిల్లు మైలపడలేదో? గాడిద లోనికివచ్చిన మైలపడలేదో? పంచముండు వచ్చిన యెడల మైలపడునా? మనము వారియెడల మనుష్యులవలెఁ బ్రవర్తించుటలేదు. ఆమనుష్యులను నీచజంతువులకంటె నీచముగాఁ జూచినప్పుడు మనము మనుష్యులమే కా మని పై వారనుకొనినఁ దప్పేమున్నది?

ఇక సత్యమునుగూర్చి చెప్పెదను. సత్యము సృష్టి కాథారమై యున్నది. అట్టి సత్యము మనలో నెట్లున్నదో చూతము. ఏమి చెప్పు

వలయును. ఎవఁ డెఱుంగఁడు. అసత్యముకొఱకే కానియెడల నిన్నికోర్పు లెందులకు? ఇందఱు న్యాయ్యమార్తులెందులకు? ఇందఱు న్యాయవాదు లెందులకు? ఇందఱు కక్షిదారు లెందులకు? ఇంతభిల్ల కర్పెందులకు? ఇందఱు సాక్షు లెందులకు ?

భూర్యమున నివి యేవియైన నుండెనా? తాటాకుపాయయే పత్రము—సూర్యచంద్రులే సాక్షులు—ఇప్పు డట్లాపత్రము వ్రాయఁ బోవునప్పుడే, యెగఁబెట్టుటకు సాధన మెట్లో స్థిరపఱచుకొనుటకుఁ గట్టు దిట్టములైన యులోచనలు చెప్పుటకు కల్పవృక్షమైన స్త్రీడరు మన కున్నప్పుడు చిక్కేమున్నది? అతఁడే లేనియెడల వితంతువైనవదినె గారు వ్యభిచారిణి కావున మనోవృత్తి వ్యాజ్యము చెల్లఁగూడ దన్న చల్లనియూహ మనకుఁ జెప్పినవా రెవరు? భార్యను జంపిన పాపాత్ము నికి దాత్కాలికోస్తాద మని రుజువు పఱచి యురినుండి తప్పించిన బుద్ధి మంతుఁ డెవరు? ఎట్టిఘోరాపరాధ మొనర్చిన వానికైనఁ బెరుమాళ్ల కంటె స్త్రీడరే యెక్కువరక్షకుఁడు కాదా? వారిలో నసత్య ప్రోత్సాహ కులు కొందఱైన నుండుటచేతనే యిట్లు ప్రపంచ మింత దొరలిపోవు చున్నది.

ఇఁకఁ బాతివ్రత్యమును గూర్చి చెప్పెదను. భారతదేశమందుండిన ధనమంతయుఁ బడమటికిఁ జోయినప్పటికిని భారతదేశసౌభాగ్య మంతయుఁ బరశురామప్రీతి యొనప్పటికిని, భారతదేశ స్వాతంత్ర్య మంతయు భగ్నమైనప్పటికిని, మనకింక మిగిలిన తఱుగులేని విలుగులేని విలువలేని ధన మొక్క స్త్రీల పాతివ్రత్యమే కాదా?

సత్యము, ధర్మము, దయయు, పాతివ్రత్యము నను నవి Barbaric Virtues అనియును, నవి యనాగరకులయొద్ద నుండఁదగి నవికాని దమయొద్ద నుండఁదగినవి కావనియు గొందఱు యభిప్రాయము. మనవారు సత్యము ధర్మము దయయు Virtues నుండి తీసివైచినారు. ఇఁకఁ బాతివ్రత్యమునుగూడ నట్లు తీసివేయుదురేమో తెలియదు. చంచలబుద్ధులగు మగవారట్లు తీసివైచిననుబూర్వమహాపతివ్రతలచలువ చేత నట్టి దుర్దశ రాజేరదు.

వంకదాటులలో మగవారు ఘనులు
 వంశమర్యాద యెన్నఁడు వదల దబల
 యింటిపరిశుద్ధి యెల్లప్పు డింతి వలన
 నిలబడును గాని మగవాని వలనఁ గాదు
 ఆడుదాని యాచార మాహాత్మ్యమునను
 బురుషుకానికూళ్లును దొంగపాకడును
 బైగనేకాని యింటిలోఁపలికిరావు
 కాన నిప్పటికినిజాతి ఘనతదక్కె
 కట్లు విడఁద్రెంపి చెలరేగి కాంత నడవ
 దేశదుస్థితి సుజ్ఞగాఁ దెలియవలయు
 నిట్టిదుర్దశ మనకు లే దింతవఱకు
 భావిగతి యేదో యెవ్వరు పలుకఁ గలరు?
 ఎంత చెడినను మన స్త్రీలె యిలను గలుగు
 నబలలం దుత్తమోత్తమ లనుట తగును
 దేశసుభగత మగవాని తెలివిబట్టి
 నిలువ దబలయోగ్యతఁ బట్టి నిలుచుఁగాదె?

తండ్రియిచ్చిన యవకతవక యాజ్ఞల నన్నియు నంత బుద్ధిహీన
 ముగా వినుటయేనా? తన కామాత్రపు Judgment అక్కఱలేదా?
 అందుచే రాముఁడు వట్టి Blockhead అనుచున్నారు. హాశ్వంధ్రు
 నంతటివానిని భార్యావిక్రయ సందర్భమున Inhuman brute అను
 చున్నారు. అతని సత్యరక్షణమును గూడ నెంతమాత్ర మిప్పటివారు
 మెచ్చకుండ నున్నారు. భార్య నొకనికి దాన మిచ్చిన రఘుమహారాజును
 At once an Emperor and go-between అనుచు డాఫరుజాతిలోని
 కీడ్చివేసినారు. సత్యవైరాగ్యస్వార్థరాహిత్యాద్యనేక గుణములు
 మోక్ష సాధనము లైనవి పోయినను మత మింక నిల్చి యున్నదా?
 ఇట్టి మనస్థితిలో నొక్కమాట నడిగెదను. యథార్థముగ నస్పృశ్యులు
 మనమా పంచములా? వారికి మనవిద్య లేదు. అందుచేత మనకున్న
 యింద్రజాలమహేంద్రజాలములు వారెఱుంగరు. వారికి మనకున్న
 నాగరకతలేదు. అందుచేత మనకున్న కానికూళ్లు తప్పుతిరుగుడులు

వారికిలేవు. అందుచేత మనమే యస్పృశ్యులము. మనయుద్ధరణము మాట యేమి? ముందు సృష్టిలోనో యీపైసృష్టిలోనో జరుగునో లేదో యను సంశయమునుగూర్చి యిప్పుడు చింత యేల?

బ్రాహ్మణాస్త్రీకి శూద్రునివలన గలిగినబిడ్డలు పంచములని చెప్పినారు. ఇది సత్యమో యసత్యమో యెవరు చెప్పగలరు? ఎటులైనను తలక్రిందు పెండ్లిండ్లు తగవని, యందువలనఁ గలిగినసంతానములు బహిష్కారయోగ్యము లని యందువలన నిర్ణయించుట కవకాశమున్నది. ఆయనను వారిదోషమువలన వా రట్లుకాలేదు. మనదోషము వలన నైరి. ఎన్ని వందల సంవత్సరముల క్రిందటనోయైరి. అట్టినిర్దోషులను—అది గాక మనదోషములవలననే యట్లు కాలవసి వచ్చినవారిని సంఘములోనికి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించుచుఁ దీసికొనుట మంచిది. ఎప్పుడో జరిగిన యాతపృనుగూర్చి యేల?

ఇప్పు డిట్టి తలక్రిందు పెండ్లిండ్లు ఎన్ని యగుచుండుటలేదు? ప్రత్యక్షముగ బాహుటముగఁ బ్రచ్చన్నముగ నరచాటుగ నెన్ని జరుగుటలేదు? అందువలన మన సంఘమం దెన్ని సంతానములు కలుగుటలేదు. దినమున కిట్టి సంతానములు భారతదేశమందు వేలకొలదిఁ గలుగుచుండుట నీస్సందేహము. అవి మన మేఱుఁగుదుము ఎఱుఁగము. ఎఱిఁగియు నెఱుఁగక యున్నాము. ఎఱుఁగకుండ నెఱిఁగియున్నాము. అట్టివారిని మన సంఘమందుఁ బ్రాణప్రదముగ నుంచుకొనుచుండుట లేదా? వారి సంతానసంతానములను మనపిల్ల లని ముద్దిడికొనుచుండుట లేదా? అట్టివారే మనసంఘమున కర్హులైనప్పుడు—ఎన్ని వేల సంవత్సరములక్రిందటనో మన దోషమువలననే బహిష్కృతులైనవారిని సంఘమున కేల తీసికొనఁగూడదు? సంఘములో నింత దొంగతనము—నింతపాపము—నింత క్రుద్ధుదాచుకొని దాచుకొని సహించుచున్నప్పుడు నిర్దోషులైన వారి నేల తీసికొఁగూడదు? .

భారతీయపూర్వాచారము లన్నియు నశించినవి వానివలెనే యీ యస్పృశ్యతకూడ నశింపఁ దగినది. అది మనకు బాధ నిచ్చుటలేదు. కావున దీని నింక యట్టె యుంచినాము. ఇది మఱిత పాపము.

మీకు మతము పోవునప్పటికి బ్రదుకుపోవునప్పటికి మోక్షము

పోవునప్పటికి రామానుజులు గోపుర మెక్కి తిరుమంత్ర ముపదేశించి నట్లు మీరు వారి నుద్ధరించుట మహాకార్యము. మీరట్లు చేయలేరా? ఇప్పుడే కాకపోయిన మఱి యింక కొలది కాలమునకైన వారె మన స్థాన మాక్రమింతురు. ఇప్పుడే యట్లు చేసి మాట దక్కించుకొనుట మంచిది.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి:

పురుష ప్రయత్నము

జఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! దశావతారములఁగూర్చి యుపన్యసించిన పిచ్చి వానిని జూడ మొన్నను వైద్యశాల కేఁగితిని. ఆపిచ్చివాఁడు తనగది వెలుపలఁగూరుచుండినాఁడు. నన్నుజూడఁగనే నమస్కరించినాఁడు. ఆశీర్వాదించి నెమ్మదిగా నున్నదా యని యడిగితిని. రవంత పొడు మిమ్మని సంజ్ఞ చేసి చేయి చూపినాఁడు. నాయొద్ద నస్యము లేదయ్యా యని యంటిని. ఆవలికిఁ బొమ్మను నట్లాతఁడు సంజ్ఞ చేసినాఁడు. ఏదైన నుపన్యాస మిమ్మని యడిగితిని. పొడుము తీసికొనివచ్చి మఱిమాట లాడవోయి పూల్! ఆమాత్రపు పరంగితజ్ఞాన మక్కఱలేదా? నో రాద్భుకొనిపోయినప్పు డక్కలకట్టి, ముక్కులార్చుకొనిపోయినప్పుడు పొడుము, ఇంతకంటె బరమహంసక్రియలు మఱెక్కడివి? Well get up Right about turn March, left right left right అని యాతఁడు లేచినాఁడు. గదిలోఁబలికి బోవునేమో! పోయినయెడలఁ దిరుగరాడేమో యని భయపడి “అయ్యా! ఇక్కడనే కూర్చుండుఁడు. ఒక్కనిముసములో నస్యము తెచ్చి యిచ్చెదను. అని పరుగెత్తి నస్యము తెచ్చి యాతని కిచ్చితిని. రా! ఆలాగున దారిలోనికి రా. అంతే! మన మనఁగాఁ బ్రజకు గడగడ. ఆమాత్రపు బటుత్వము లేకుండ నిన్నికోట్ల జనమును బరిపాలించుటలేదయ్యా. ఇప్పటి ప్రజలు తమంతఁ దామే పరిపాలించు కొందురట! పెట్టిముండకొడుకులు! తమంతఁ దాము తినవచ్చును. తమంతఁ దాము భార్యయొద్దఁ బండు

కొనవచ్చును. అంతే కాని తమంతః దాము పరిపాలించుకొనుట యేమోయి? మతిలేనిమాట! పరిపాలకుఁడు వేటు, పరిపాలితుఁడు జేటు. ద్వైతవిష్టాద్వైతము లంగీకరించిన యంశమే కాదా? వారిద్దఱకు భిన్నత్వమే. ఇద్దఱకు తేజ స్తిమిర న్యాయమే. తాను తానునై మఱి యొకఁడుగూడ నగుట యెట్లు సాధ్యము? ఇందులో నున్న తిర కాసు కనిపెట్టితివా? తన్ను తా నెందులకు బరిపాలన చేసికొనఁగూడదు. అది నీవు నాతో వాదించువా? మాటలాడ వేమి? ఓ! వాదభిక్షు నిచ్చు టకు సిద్ధముగా నున్నాము. పెట్టు, నీమాధుకరపుఁజోలి యక్కడఁ బెట్టు. అదిగో పెట్టుమనఁగాను! తన్నుఁ దాను పరిపాలించుకొన్నవాఁ డెంతవాఁడయ్యా? అట్టివాఁడు పాపభూయిష్ఠమైన భారతదేశమున కర్హుఁడా? పరమపదమున కర్హుఁడా? “అహం దేవో నచాన్యోస్త్రి, బ్రహ్మైవాహం నశోకభాక్, సచ్చిదానందరూపోహం, నిత్యముక్త స్వభావవాన్.”

“అయ్యా! అయ్యా! ఈపనికిమాలిన గొడవ నాకెందులకు? ఏదైన విజ్ఞానబోధ మొనర్పఁదగు సంశయమునుగూర్చి యుపన్యసింపుము. ఎంతయో ప్రయత్నముచేసి నిన్నుఁ జూడవచ్చితిని” అని నే నంటిని.

తప్పు తప్పు, నన్నుఁ జూచుటకు నీవు ప్రయత్న మొనర్పితివా? నీవు ప్రయత్నము చేయుట! ఓ! ఎంత యహంకారివి! నీకేదైనఁ జేయుటకు స్వాతంత్ర్యమున్నదనుకొనుచున్నావా? కన్ను లెంతమీఁ దికి వచ్చినవి! నీవు నన్నుఁ జూచుటకు గొప్పప్రయత్న మొనర్పితివా? సరే, మాట వరుస కొప్పుకొందము. నేను నీకొఱ కేమిప్రయత్నము చేసీతి నని నీవు నాయెదుటికి వచ్చితివయ్యా? నీవైపునఁ బ్రయత్నము కావలసినపని నావైపున నప్రయత్నముగ నేల యయ్యెను. పరమార్థ మేమనఁగ నిద్దఱవైపునఁగూడఁ బ్రయత్నమే లేదు. ప్రయత్నముచేసీతి నని నీమందుఁ గర్తృత్వమును బుద్ధిహీనుఁడవై యారోపించుకొను చున్నావు. దైవశక్తి మహిమను నమ్మి నేను కిమ్మనకుండ నూరకుంటిని.

“అదేమి? అదేమి? ప్రయత్నములేకుండ కార్య మెట్లగును? పురుషకార మని వినియుండలేదా” అని నే నంటిని.

పురుషకారమా? స్త్రీకారముకాదేమి? అర్థములేని మాట లావ లికిఁ ద్రోచివేయవోయి! వైష్ణవసంప్రదాయపుఁ జచ్చుమాటల ద్వైత సిద్ధినిొందినవానియొద్ద నఁటోయి! చిత్రాన్నము చిట్టిగారెలు రాగభోగాదులు పవళింపుఁగైకర్యములు శ్రీపుష్పయోగములు సేవాకాలములు వైష్ణవ మతమున కక్కఱకువచ్చును గాని పరమార్థనిశ్చయమున కక్కఱకు వచ్చునఁటోయి.

పదము

దాసురాల రా రవ్వడియేన్ దాసీ నను మనిరే,
భాసురాంగితిరుమంత్రముచెప్పెద పఠనసేయుమనిరే॥ గోవిందా॥
ముద్రభారణముచేసెద మని పెద్దముసుఁగువైచినారే
ముసుఁగులోననా..... హే హే హే!

ఏలాగు? ఆమాత్రపు రక్తి లేకపోయినతరువాత మత మెందుల కోయి? ఏమనను, మొత్తుకొనను! మా శిష్యురాండ్రలోఁ బుణ్యస్థి వితంతు భేదము లేదు.

వితంతుత్వసువాసినీత్వములు బహిరాగతములు కాని ఇస్తుతత్వమున నున్నవి కావు. ఒక్క స్త్రీత్వమే అచ్యాణియైన స్త్రీత్వమే—కమ్మి కలితి లేని స్త్రీత్వమే—స్వయంభువైన తత్త్వము. జ్ఞానులమైన మనకుఁ జేతాశములు పనికిరావు. అందుచేత మనము “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మం” న్యాయముచేత—

అంతటితో నాఁగవయ్యా! దిక్కుమాలినధోరణిలోఁ బడిపోవుచున్నావు. పురుష ప్రయత్నము పూర్తిగా లేదని చెప్పినావు. ఆసంగతి నిర్ధారణచేయఁగలవా! వెట్టిధోరణిలోఁ దిరుగఁబడిబోకుండ నిదానముగ—

ఉండు—అయ్యో—ఉండు మనఁగాను—“అద్వైతశాస్త్ర ప్రవీణుఁడైనట్టి ముష్టి చిట్టిపీరయ్యశాస్త్రిగారికి వెట్టిధోరణి పూర్తిగా నశించినది. ఇఁక బదునైదుదినములలో వైద్యశాలనుండి యాతఁడు పోవచ్చును” అని డాక్టరుగాడు మనకిచ్చినయోగ్యతాపత్ర మాగోడ మీఁద నున్నది. చూచుకో. ఈ డాక్టరుగాడిదె కిప్పుడు తలతిక్క తీసినది. నాకు మతిపోలేదు. నాకేవిధమైన జబ్బు లేదురా. నన్ను బాధ పెట్టుకురా యని పదునాల్గుసంవత్సరములనుండి చిలుకకుఁ జెప్పినటు

చెప్పచుంటినే! వీడు నామాట లక్ష్యపెట్టినాడా! ఉహు! పిచ్చియాసు పత్రి యనగా, పిచ్చివారి రోగము కుదుర్చు నాసుపత్రి యని యర్థము కాదు. పిచ్చిడాక్టర్లు గలయాసుపత్రి యని యర్థము. వాఁ డిచ్చిన యోగ్యతాపత్రమును జూచి నే నేమంటినో యెఱుంగుదువా? నాకుఁ బిచ్చి లేదని నీవు చెప్పుటచేత నీకుఁ బిచ్చిలేదన్నమాట నామూలమున సిద్ధాంతపడినది. కావునఁ బిచ్చిడాక్టరు లుండవలసిన వైద్యశాలలో నీవుండ నేల? మన మిద్దఱుము కలసియే యావలికిఁ పోదము రమ్మని యంటిని.

“నాకీ సోదె వీమియు నక్కఱలేదు. పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పదువా ‘లేదా’ యని యంటిని.

నన్ను బెడరింతువా? Nonsense, డాక్టరు ముండకొడుకు కొరడాదెబ్బలకు లక్ష్యపెట్టని వీరాగ్రేసరుడ నని యెఱుంగవా? ఆపనికి మాలినవాని యోగ్యతాపత్రమును నేను గౌరవింతునా? నే నిక్కడనే యుండును. నన్ను వాఁ డేమిచేయునో చూతును. ఈనడుమ నొక్క యత్యంత చిత్రమైన యంశము జరిగినది సుమా.

“నీవిచిత్రాంశము నాకక్కఱలేదు. పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పదువా పోవుదనా” యని యుడిగితిని.

బాబూ! నామాట విని యుండుము. ఈయొక్కటిమాత్రము వినుము. అటుపైని నీయిష్టముచచ్చిన యంశముపై B. N. R. పొగ బండికూతతో నుపన్యసింతును. రవంతనేపు బాబూ! శాంతింపుము. వీమైన దనఁగా, ఈనడుమ నీడాక్టరు వీధివెంటఁ బోవుచుండఁగా నొక యింటిలో నొకయాఁడుది యేడ్పుచున్నట్లు వినవచ్చెను. అతఁడు లోనికిఁ బోయి చూడఁగ నొకముసలి వితంతువు మంచమునొద్దఁ గూరుచుండి యేడ్పుచుండెను.

సీ, “అంతంత మొగములై యంతంతఱొమ్ములై

యంతంత యుదరంబులై న వింత

యాకారములతోడ నేకుముక్కలవలెఁ

బలుచపల్పుని వెలవెలలతోడ

నిదురవఃబులతోడ నిట్టూర్పుబుసతోడ
 నీరుపట్టినకాన్లు బూరతోడ
 మెల మెల్ల నెదురీతి యలపుల సొలపుతో
 గాజుకాయలబోలె గానఃబడుచుః

గుత్తుకు త్తను”.....చున్న యొక్క చక్కని వర్ణిక్తి నచ్చటి
 మంచముపైఁ గాంచెను.

“What is the matter” అని వైద్యుఁ డాముసలిదాని నడి
 గెను. ఏమియుఁ దెలియక యామె మఱింత యేడ్చెను. అప్పు డా
 వైద్యుఁడు చేయి చూచి నవమాసస్ఫూర్తి యొనట్లు ప్రత్యక్షమగుఁ గానఁ
 బడుచున్న కడుపునకుఁ గుడివైపునఁ జెవిలో నొకగొట్టము పెట్టుకొని
 రెండునిమిషములు నిదానించి ‘వెంటనే midwife’ను బిలిపింపుము. మఱే
 మియు భయము లేదు. ఇది మొదటి కానువే కాదా.” యని యడిగెను.
 ఔను నాయనా! ఇది మొదటికానువే తరువాత నన్నియు గంగలోఁ
 గలిసినవి కావా? యని తన కానుపులసంగతి చెప్పి మాటలేదు. చూపు
 లేదు. రక్షింపు మని యాముసలి దాతని కాళ్ళులపైఁ బడి యేడ్చెను.
 ఒక్కజామునకు delivery అగు ననఁగా కొందఱ కిట్టి fits వచ్చును.
 తొందరలేదు నేను బోయెదను. అని చెప్పి యాతఁడు పోయెను. సా
 హె సాహె ఎంత విచిత్రము! ఎంత విచిత్రము!

“అంత నవ్వెడవేల? ఇందుల నేమి విచిత్రమున్నది. నీ
 మొగము” అని నే నంటిని.

ఉండవోయి dunce చెప్పుచుఁడఁగా సంతతొందరపడెద వెందు
 లకు? ఆమంచముమీఁద నున్నదని చెప్పబడిన వ్యక్తి మగవాఁడు కాని
 యాఁడుది కాదు. వాఁడా ముసలిదాని కొడుకు. వాఁ డూరిలోఁ
 బ్రచురించిన “శ్రీరామజనన” నాటకములోఁ గౌసల్యపాత్రమును
 ధరించి, సొమ్మ రాకబోవుటచేత నాటకము మాసివైచి చెడఁద్రాగి
 యుండుటచేత వేసము తీసివేసికొనవలయునను జ్ఞానములేక యిల్లు చేరు
 సరికి మొకము హెచ్చగుటచేత నిశ్చేతనుఁడై మంచముపైఁ బడిపోయెను.
 చూచితివా పాశ్చాత్యవైద్యులవస! ఇంగ్లండులోఁ గృతార్థుఁడై
 వచ్చిన వానిగతి యిది. ఈకీడును బాపుకొనుటకు నీఁడేమి చేసినాఁడో

యెఱుఁగుదువా? కలకత్తాకు వ్రాసి “కలియుగ ధన్వంతరి” యను బిరుదమును పదుమూడురూపాయలకు వి. పి. గాఁ దెప్పించినాఁడు. భగవదవతారమని చెప్పబడి ధన్వంతరి నెట్టివానిని జేసినారు! మతియున్నవాఁడో, మతిలేనివాఁడో యెఱుఁగని మతిలేనివానిని జేసినారు. గొంగళి పురుగునకుఁ గుక్కకుఁ గ్రోతికి స్వభావసిద్ధముగఁ దెలిసిన స్త్రీ పురుషభేద మెఱుఁగని మూఁఁగిరోమణిని సార్వభౌమునిఁ జేసినారు. జ్ఞానశూన్యు లగువారికి బిరుదము లిచ్చి ప్రాచీనమహావ్యక్తులపరువును బరిశురామప్రీతి యొకర్తరా యని వంగదేశ పరిషత్తువారికి నేను తెలియఁబఱుపఁగా—

ఈపనికిమాలిన గొడవ నా కెందులకయ్యా నే నడిగిన పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పమని యంటిని.

సరే—కాచికో! నీవు ప్రయత్నించి, నీయూపిరి తిత్తులలోని కస్సుబున్నుల నాఁపఁగలవా? హృదయకోశమునందలి తాళప్రస్తారమును గట్టివేయఁగలవా? నీవు పుట్టితివిగదా—నీపుట్టుకకు నీ వేమి ప్రయత్న మొనర్పితివో యెఱుఁగుదువా? నీమరణమున కెట్టి ప్రయత్నముఁ చేయఁదలఁచియున్నావో? ఎవ్వఁడైన గవ్వమును కోరుకొనునా? దారిద్ర్యమును కోరుకొనునా? చెప్పఁగలవా? చావు కోరుకొనునా? జీవునకు ప్రధానవాంఛ యేది? స్వసౌఖ్యము. అప్రయత్నముగా భూమిపైఁ బడినదిమొదలప్రయత్నముగాఁ గాటిలోఁ బడువఱకు సర్వస్థల సర్వకాలసర్వావస్థలయందుఁ జేయుప్రయత్న మంతయు స్వసౌఖ్యమునకే కాదా? చావు దప్పించుకొనవలయు నని పుట్టినది మొదలు ప్రయత్నముఁ జేయుజీవుఁడు చావుకొఱకే ప్రయత్నించుచున్నాఁడు కాదా? చావువంకకే పరుగెత్తుచున్నాఁడు కాదా? ఇంకను బ్రయత్న మని, ఫలమని యేల వెఱిపడుదువు? ఇంతకాలమునుండి స్వరాజ్యసంపాదనప్రయత్నము జరుగుచున్నది కదా! ఇప్పటి కేమైనది. మన లెక్కయేమి. భగవానుఁ డైన శ్రీకృష్ణుఁడు కౌరవసభకు సంధికొఱకుఁబోయి యేమి చేయఁగలిగినాఁడు?

“అయ్యా! చదువుకొననివాఁడు వాదించునట్లు వాదించుచున్నావు. నేను జెప్పిన దే మనఁగా, ఫల మున్నప్పుడు ప్రయత్నముండి

తీరవలయును. ప్రయత్న మున్నచోట నెల్లప్పుడు ఫలము లేకపోవచ్చును. ఎందుచేత ననగా నెంత పురుషప్రయత్న మున్నను దైవ సాహాయ్యము లేనియెడల నాప్రయత్నము ఫలించును. పురుషప్రయత్నము పదునాల్గుపాళ్లు, దైవప్రయత్నము రెండుపాళ్లు" అని నేనంటిని.

ఈమాత్రపుబుద్ధి, యీమాత్రపుఃజదువు, యీమాత్రపువాదన శక్తి నాకు నున్నవి. సాక్షిసంఘములోని ప్రధానవాచదూకుడ నని కన్నులు నెత్తి మీదికి వచ్చినవి. జాగ్రత్త! ఇక్కడ నే ననుదినము నంత రిక్షమున నవతరించిన యాదిత్యులసభలో నధ్యక్షుడనై యుపన్యసించుచున్నాను. త్రినేత్రి, సహస్రనేత్రాదులు ప్రత్యక్షములైన పంచ భూతములతోఁ గిక్కురు మనకుండ వినుచున్నారు నీయుపవాదన మేదో నాకుఁ దెలియకపోలేదు. నాపూర్వపక్షవైఖరి నెటుగకుండఁ మాట లాడుచున్నావు. మొదట నీ వేమంటివి? ఫలమునకుఁ బురుషప్రయత్నము కావలయు నని యంటివి. ఇప్పుడే మనుచున్నావు? పురుష ప్రయత్నమునకు దైవప్రయత్నము తోడుపడవలయు ననుచున్నావు. ఎంతపురుషప్రయత్న మున్నను దైవప్రయత్నము లేకుండ ఫలము లేదనుచున్నావు. అనగా దైవప్రయత్నమునకుఁ బదునాల్గుపాళ్లుపురుష ప్రయత్నము బోటుగాఁ గ్రింద నున్నఁగాని ఫలము లే దని నీయభిప్రాయము. గౌరవించినయెడలఁ బూర్తిగాఁ బొరుషము నైన గౌరవింపుము. లే దేని దైవమునైన గౌరవింపుము. అట్లు చేయక రెంటిని దగులఁబెట్టుచున్నావు. పురుషప్రయత్నమే లేకుండఁ గేవలము దైవికము లున్నవా, లేవా? వీధివెంటఁ జోవుచున్న యొకముసలిదానిపైఁ బిడుగు పడినది. ఇది కేవలము దైవిక మందువా? పదునాల్గుపాళ్లు పొరుషముతో మేళవించిన దైవికమందువా? ఇది దైవికము కానియెడలఁ బిడుగు పాటునకై ప్రయత్నించినవాఁ డెవఁడు? మేఘుఁడైన ప్రయత్నించె నని చెప్పఁగలవా? బోనీ—అవీధి నాముసలికి యాసమయమున బుద్ధిపూర్వకముగా నడచుటచేత దాని చావునకు నారీతిగఁ దానే ప్రయత్నించెనని చెప్పఁగలవా? దైవికము లున్న వని యొప్పుకొందువా, లేదా? ఇట్టివే కొన్ని తుపాను, భూకంపము, వహ్నిపర్వతసంక్షోభము మొదలగునవి యున్న వని యొప్పుకొనవలయు నని గొణఁగుఘోషించున్నావా? నీబుద్ధి

కందని విషయములలో నీశక్తికి మించిన సన్నివేశములలో నత్యద్భుతములై, యనిర్వాచ్యములై, యగ్రాహ్యము లగువిషయములతో మాత్రము ముక్కుచు, మూర్ఛించు దైవిక మని యొప్పుకొని నీచచ్చుచచ్చున్నర కుటి, గ్రుడ్డి మూఁగ బుద్ధికందిన వంట వెంట గుడ్డగుడుసు వ్యాపారములలో—ట చెలరేగి, నాప్రయత్నము పదునాల్గు పాళ్లకు రవంత దైవము తోడుపడునెడల నఖిలై హికార్యములు నేను చేయఁగల నని వీధులవెంట నోండ్ర వెట్టుచు పరగడలు ద్రొక్కుచుంటివా? నీవిత దైవశక్తిద్రోహి వగునందులకు నీనాలుకఁ గోయింపవలదా? పోనీ—సాంసారికకృత్యములలో నైన నీ వనుకొన్నట్లు నీప్రయత్నము నకుఁ గృతార్థత కలుగుచున్నదా? నీకళ్యాణమునకు నీవే కన్యాస్వేషణ మొనర్చితివే—జ్యోతిషికపండితుఁడవైన నీవే జాతకపరీక్షఁ జేసితివే—నీవేకన్యాపూర్వసంప్రదాయముల నెల్లఁ దడవితివే—అది మహాపవిత్రత యగు నని దానిఁ బెండ్లాడితివే—అది చపలయై చెలరేగి, జారులవెంట స్వారిపోవుచున్నదికదా. నీవు పురుషప్రయత్నముచే దాని నాఁపఁగలిగితివా? పాపము. నీపదునాల్గుపాళ్ల పురుషప్రయత్నమునకు దైవము రెండుపాళ్లతోఁ దోడుపడకపోవుటచేత నిట్లయిన దని లోలోన నేడ్చుచున్నావా? ఆలాగా? నీభార్య నైయాటలాడుట పరపురుషులకేకాక పరదైవమునకుఁ గూడ నిష్టమే యని యభిప్రాయపడుచున్నావా? దైవమే యామెను తప్పుతిరుగుడులలోఁ దిప్పుచున్నా డనికూడ నమ్ముచుంటివా? అట్లులైన నింక నాలస్య మేల? పట్టు—మట్టిగిడిసలవంటి పదునల్వరుముండలను సంపాదించు బారుకొట్టులు గట్టి వారి నందు విడియింపుము. నల్లరు తార్పుకాండ్రను నియమించు. ఈధనమహాతమదినములలో నేడు రూపాయల జీతముపై బి. ఎ. గాఁడు వచ్చును కాని—యూరూర చాటింపించు పత్రికలలోఁ బ్రకటించు సోదరి మానవిక్రయమహానీయుఁడవై కోటిశ్వరుఁడవై మానవజాతికంతకు మేటికిరీటుమువలె.

చీ! ఆఁగు అంతటితో నాఁగు. నీవాదవైఖరి నా కేమియు బోధకాలేదు. అంతయు దైవమే యున్నదా? అట్లులైన బుజ్యా మేమి? పాప మేమి? స్వర్గమేమి? నరక మేమి? బుద్ధిస్వాతంత్ర్య మేమి? నడవడి

సూటియేమి? జాతీయన్యాయమేమి? మనుష్య విధి యేమి? నాపిండ హుడేమి? నల్లమడు గేమి? బుద్ధిహీనుడనై నీయొద్దకు వచ్చితిని. నేను బోదును అని నే నంటిని.

ఉండవోయి Nonsense ఇగవోయి! Idiot! నీవు బుద్ధిహీనుడ వను మాట సత్యము. నీవే కాదు నీతోడి ప్రజ లందఱు బుద్ధిహీనులు-- బుద్ధిహీనుల రగు మీరు బుద్ధిమంతు లని భ్రాంతిపడుటచేత మఱింత బుద్ధిహీనులు. పశుపక్షికిటకాదులైన యితర ప్రాణులు మీయంత బుద్ధి హీనములు కావు. మీరు కెట్లకంటె బుద్ధిహీనులు. చెల్లెడుగుచున్నవా లేదా? ఏ ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నవి? ఇంతకు మఱిగింజ యెంతో! మఱిచెట్టు యూరంతయు నూడలతో నాక్రమించుచున్నది కదా! ఏమి ప్రయత్నముచేసి యెల్లెదుగుచున్నది. ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి చచ్చుచున్నది. తన ప్రయత్న మక్కఱలేదు. ఇతరుల ప్రయత్న లేకమైన నున్నదా. దానిలోని పురుగులు నీళ్లలోనిపురుగులు ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి జీవించుచున్నవి? ఏప్రయత్నలోపమునఁ జచ్చు చున్నవి. ఇటులే వైజంతువులకుమాత్ర మేల కాదు? ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమునఁ బుట్టదు. ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమున నెదు గదు. స్వప్రయత్నమున నశింపదు. ప్రయత్నమే లేదు. ప్రయత్నించుట కుద్దేశమైన లేదు. ప్రయత్నించుటకు స్వతంత్రతయే లేదు.

చూచితివా? ప్రపంచమున నెచ్చటనయిన నత్యద్భుత మయిన శక్తి, యవాచ్య మయిన శక్తి, యవర్ణ్య మయిన శక్తి లేనియంగుళము అరయంగుళము అంతపఱకుకూడ నెందులకు? ఒకచుక్కయంత స్థల మయిన లేదు. ప్రమాదవశమున నోటనుండి జాతినతుంపర రేపు అట్లాంటిక్కు మహాసముద్రముననుండి బయలుదేరిన యావిరితోఁ జేరి యమె రికాలోని వర్షముల కాధారము లయిన యబ్ధిమండలముల కాదికారణ మగుచున్నది. ఆశక్తియే చంపించుచున్నది. పుట్టించుచున్నది. పెరిగించు చున్నది. త్రిప్పించుచున్నది, తనలోఁ గలుపుకొనుచున్నది. తిరుగ దన లోనుండి మఱియొకరూపమున మఱియొక పరిస్థితిని తీయించుచున్నది. సాగించుచున్నది. మరల గుణించుచున్నది. టప్పుమనిపించుచున్నది. ఇంత కంటె మనుష్యస్థితి యెక్కువకాదు కాదు కాదు. మనుష్యునికి బుద్ధి

కందని విషయములలో నీశక్తికి మించిన సన్నివేశములలో నత్యద్భుతములై, యనిర్వాచ్యములై, యగ్రాహ్యము లగువిషయములతో మాత్రము ముక్కుచు, మూలుచు దైవిక మని యొప్పుకొని నీచచ్చు చచ్చున్నర కుటి, గ్రుడ్డి, మూఁగ బుద్ధికందిన వంట పెంట గుడ్డగుడుసు వ్యాపారములలో—ఓ చెలరేగి, నాప్రయత్నము పదునాల్గు పాళ్లకు రవంత దైవము తోడుపడునెడల నఖిలై హికకార్యములు నేను చేయగల నని వీధులవెంట నోండ్ర వెట్టుచు పరగడలు ద్రొక్కుచుంటివా? నీవిత దైవశక్తిద్రోహి వగునందులకు నీనాలుకఁ గోయింపవలదా? పోనీ—సాంసారికకృత్యములలో నైన నీ వనుకొన్నట్లు నీప్రయత్నము నకుఁ గృతార్థత కలుగుచున్నదా? నీకళ్యాణమునకు నీవే కన్యాన్వేషణ మొనర్చితివే—శ్రోతిపికపండితుడవైన నీవే జాతకపరీక్షఁ జేసితివే—నీవేకన్యాపూర్వసంప్రదాయముల నెల్లఁ దడవితీవే—అది మహాపతివ్రత యగు నని దానిఁ బెండ్లాడితివే—అది చపలయై చెలరేగి, జారులవెంట స్వారిపోవుచున్నదికదా. నీవు పురుషప్రయత్నముచే దాని నాఁచుగలిగితివా? పాపము. నీపదునాల్గుపాళ్ల పురుషప్రయత్నమునకు దైవము రెండుపాళ్లతోఁ దోడుపడకపోవుటచేత నిట్లయిన దని లోలోన నేడ్చుచున్నావా? ఆలాగా? నీభార్య నైయాటలాడుట పరపురుషులకేకాక పరదైవమునకుఁ గూడ నిష్టమే యని యభిప్రాయపడుచున్నావా? దైవమే యామెను తప్పతిరుగుడులలోఁ ద్రిప్పచున్నా డనికూడ నమ్ముచుంటివా? అట్లులైన నింక నాలస్య మేల? పట్టు—మట్టిగిడిసలవంటి పదునల్వరుముండలను సంపాదించు బారుకొట్టులు గట్టి వారి నందు విడియింపుము. నల్లరు తార్పుకాండ్రను నియమించు. ఈధనమహాత్మామదినములలో నేడు రూపాయల జీతమువై బి. ఎ. గాఁడు వచ్చును కాని—యూరూర చాటింపించు పత్రికలలోఁ బ్రకటించు సోదరి మానవిక్రయమహానీయుడవై కోటిళ్ళరుడవై మూసవజాతికంతకు మేటికిరీటమువలె —

చీ! ఆఁగు అంతటితో నాఁగు. నీవాదవైఖరి నా కేమియు బోధకాలేదు. అంతయు దైవమే యుండువా? అట్లులైన బుజ్జు మేమి? పాప మేమి? స్వర్గమేమి? నరక మేమి? బుద్ధిస్వాతంత్ర్య మేమి? నడవదీ

సూటియేమి? జాతీయన్యాయమేమి? మనుష్య విధి యేమి? నాపిండ కూడేమి? నల్లమడు గేమి? బుద్ధిహీనుడనై నీయొద్దకు వచ్చితిని. నేను బోదును అని నే నంటిని.

ఉండవోయి Nonsense ఆగవోయి! Idiot! నీవు బుద్ధిహీనుడ వను మాట సత్యము, నీవే కాదు నీతోడిప్రజ లందఱు బుద్ధిహీనులు.. బుద్ధిహీనుల రగు మీరు బుద్ధిమంతు లని భ్రాంతిపడుటచేత మఱింత బుద్ధిహీనులు. పశుపక్షికిటకాదులైన యితర ప్రాణులు మీయంత బుద్ధి హీనములు కావు, మీరు చెట్లకంటె బుద్ధిహీనులు, చెట్లెదుగుచున్నవా లేదా? ఏ ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నవి? ఇంతకు మఱిగింజ యెంతో! మఱిచెట్టు యూరంతయు నూడలతో నాక్రమించుచున్నది కదా! ఏమి ప్రయత్నముచేసి యల్లెదుగుచున్నది. ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి చచ్చుచున్నది. తన ప్రయత్న మక్కఱలేదు. ఇతరుల ప్రయత్న లేశమైన నున్నదా. దానిలోని పురుగులు నీళ్లలోనిపురుగులు ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి జీవించుచున్నవి? ఏప్రయత్నలోపమునఁ జచ్చు చున్నవి. ఇటులే వైజంతువులకుమాత్ర మేల కాదు? ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమునఁ బుట్టదు. ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమున నెదు గదు. స్వప్రయత్నమున నశింపదు. ప్రయత్నమే లేదు. ప్రయత్నించుట కుద్దేశమైన లేదు. ప్రయత్నించుటకు స్వతంత్రతయే లేదు.

చూచితివా? ప్రపంచమున నెచ్చటనయిన నత్యద్భుత మయిన శక్తి, యవాచ్య మయినశక్తి, యవర్ణ్య మయినశక్తి లేనియంగుళము అరయంగుళము అంతవఱకుకూడ నెందులకు? ఒకచుక్కయంత స్థల మయినలేదు. ప్రమాదవశమున నోటనుండి జాతీనతుంపర రేపు ఆల్టాం టిక్కు మహాసముద్రముననుండి బయలుదేరిన యావిరితోఁ జేరి యమె రికాలోని వర్షముల కాభారము లయిన యబ్జమండలముల కాదికారణ మగుచున్నది. ఆశక్తియే చంపించుచున్నది. పుట్టించుచున్నది. పెరిగించు చున్నది. త్రిప్పించుచున్నది, తనలోఁ గలుపుకొనుచున్నది. తిరుంగ దన లోనుండి మఱియొకరూపమున మఱియొక పరిస్థితిని తీయించుచున్నది. సాగించుచున్నది. మరల గుణించుచున్నది. టప్పుమనిపించుచున్నది. ఇంత కంటె మనుష్యస్థితి యొక్కపకాదు కాదు కాదు. మనుష్యునికి బుద్ధి

యున్నది కాదా? అందుచేతఁ బ్రయత్నము చేయుచున్నాఁ డని చెప్పుదువా? బుద్ధి యెక్కడనుండి మనుజునకు వచ్చినది? పురుగునుండి వచ్చినదా? చెట్టునుండి వచ్చినదా? చేపనుండివచ్చినదా? మృగమునుండివచ్చినదా? క్రిందివారి కెవ్వరికిలేని యీతత్త్వము మనుజుని కెటునుండివచ్చినది? మనుజుఁ డితరజంతువులవలెనే బుద్ధిహీనుఁడు. మనుజుఁ డేమాత్రపు బుద్ధిమంతుఁడో స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచున్నది కాదా? మనుజుఁ డెక్కడకు వెళ్లినా ననుచున్నాఁడు. ఇక్కడకు వచ్చినా ననుచున్నాఁడు. ఇన్ని గంటలకు భుజించెద ననుచున్నాఁడు. ఇన్ని గంటలకు నిద్రించెద ననుచున్నాఁడు. అక్కడ ననఁగా నేమో, యిక్కడ ననఁగా నేమో, గంట అనఁగా నేమో, కాలము అనఁగా నేమో చెప్పఁగలఁడా? స్థల మనఁగా నేమి, కాలమనఁగా నేమి, స్థలము కాలము బాహ్యస్థములే యని కొందఱు అనుచున్నారు. స్థలమనఁగా నన్నిస్థలము లని కొందఱు అనుచున్నారు. ఇన్నిస్థలము లెక్కడివి? ఉన్నదొక్కటే స్థలము. అది మనకు వెలుపల లేదనుచున్నారు. ఎక్కడ నున్నదని యడుగ నది మనస్సులోని యభిప్రాయ మనుచున్నారు. ఇక్కడకు తేలినది. కండప్యామియాలయమునకుఁ గపాలేశ్వరునియాలయమునకును దూరము మదరాసులోనిది కాదు. నీతలకాయలోని దనుచున్నారు. ఇటులే కాల మనఁగా నన్ని కాలము లనుచున్నారు. భూతభవిష్యద్వర్తమానముల భేదము చచ్చినది సరేకదా! పగటిరాత్రి భేదముకూడ భగ్నమైనది. తుట్టతుదకుఁ గాలము కూడ మనస్సులోని యుహాయనుచున్నారు. అటు లయిన “ఎక్కడ”కు “ఎప్పుడు”కు భేద మే మున్న దని యడుగఁగా లేకపోయిన లేకపోవచ్చు నని యనుచున్నారు. ఈస్వల్పాంశమునుగూర్చియే మనుజుని యజ్ఞాన మింత గాఢమైనప్పుడు మనస్సునుగూర్చి, యాత్మనుగూర్చి యడుగ నేల?

మనుజుఁడు మహామందుఁడు! బుద్ధియున్న దనుభ్రాంతిచేత మఱింత బుద్ధిహీనుఁడు. సృష్టినంతయు నాక్రమించిన యద్వితీయశక్తి కెండిపోయిన యీ కెంత యధీనమై చచ్చినట్లు దాని విసరునఁ బోవుచున్నదో మనుజుఁడుకూడ నాయపారశక్తికిఁజచ్చినటులే నెక్కువగ నధీనుఁడై దాని విసరుచే నెగురుచు నేను విలాసముగా విహరించుచున్నా

నని తన ప్రయత్నమును గొనియాడుకొనుచున్నాడు. దాని మఱియొక విసరుచే నుత్తరక్షణమున సముద్రతరంగమునఁ బడి చచ్చితి నయ్యా దైవశక్తి నా ప్రయత్నమునకుఁ దోడుపడలేదని యేడ్చుచున్నాడు.

ఆద్యితీయమైన యాశక్తిలో ననేకశక్తులు లీనమైయున్నవి. ఒక్కటి పుట్టించుశక్తి, యొకటి వృద్ధిశక్తి, యొకటి శ్చయశక్తి, యొకటి వికాసశక్తి, యొకటి సుకొంచశక్తి, యొకటి బహుమానశక్తి, యొకటి శిక్షణశక్తి, ఒకటి యానందశక్తి, యొకటి దుఃఖశక్తి, ఇట్లే యనేక కోటుల శక్తులున్నవి. ఇవి యన్నియు వేరుకావు. పరాత్పరుని శక్తి యిన్ని విధములుగా నగుచున్నది. ఆశక్తి కధీనుడై సముద్రముమీది నురుగువలె, గాలిలోఁ బరమాణువువలె బానిసయై కొట్టుకొనిపోవు మనుజుడు Chance చేత ననుకూలశక్తి విసరులోఁ బడినయెడల దన ప్రయోజకత్వమని యెగురుచున్నాడు. ఆ Chance చేతనే యననుకూల శక్తి విసరులోఁ బడినయెడలఁ బ్రారబ్ధమని యేడ్చుచున్నాడు. ప్రారబ్ధము కాదు. ప్రయోజకత్వము కాదు. మనుజుఁ డస్వతంత్రుడు. అప్రయోజకుడు. మహాశక్తి కధీనుడై పోవువాఁడే కాని వేరు కాదు కాదు.

గీ. కుక్కగొడుగులవలెఁ బుట్టికొంగు మనము
ప్రాక్తన ప్రకృతిగతి ప్రవాహ మడ్డు
పఱతుమే? బుద్బుదములట్లు ॥ వైన నూఁగి
యెటనొ టప్పన కుండఁ జ్రేలుటయె కాక.

గీ. వస్తు యాథార్థ్య మెఱుంగక ॥ వస్తువునకు
నేదో సంజ్ఞను మనముంచి ॥ యెఱింగినట్టు
లల్లాడుదు మిది యంత ॥ యైంద్రజాల
మందు దుముకులాడెడుబొమ్మలాట కాదె?

గీ. స్వప్నమునకంటె స్వప్నమై ॥ సత్యముగను
మాయకును మాయ యగుచు సోమ్యము గాఁగ
శూన్యములకంటె శూన్యమై ॥ సుస్థిరముగఁ
గనఁబడెడు దీని నే మని ॥ యనఁగవచ్చు?

అంతయు సంధికారము. ఆ యంధకారములో నింద్రజాలము. అందులో నిద్ర. ఆనిద్రలో స్వప్నము. ఆస్వప్నములో బుద్ధిమంతుల

మనుకొనిచేయు నస్వభావప్రయత్నములచేతఁ గలిగిన Somnambulism (నిద్రలో తిరుగాడుట) ఇట్టి మహాదురస్థలో నుపన్యాసము లిచ్చు చున్నాము. గ్రంథముల వ్రాయుచున్నాము. అందుచేతనే యవి యన్నియు నొక్క వస్తువునుగూర్చి యైన యథార్థజ్ఞానము నీయకుండ నున్నవి. అన్నియుఁ బరశురామస్త్రీతి కర్తములు. వేసవికాల మైననేమి? వేయ వోయి చలిమంట వేయవోయి! ఇదియే పరమార్థము. దీని మీఁదనే మనవారు సగుణతంత్ర మంతయుఁ గట్టినారు. అది యంతయు వట్టి మిథ్య. ఇదియే పరమార్థము. దీనిఁగూర్చియే చిరకాల మాలో చింపఁగ నాకు మతిపోయిన దని యిచ్చుటికిఁ దెచ్చినారు. నే నింటికిఁ బోవుదును. నీవు నాకుఁ బ్రతినీధిగ గదిలోఁ గూర్చుండఁగలవా యని యడిగెను.

నే నూరకుండుసరికి Faithless fool అని నన్నుఁ దిట్టి తానే గదిలోనికి పోయెను.

ఇతఁడు తప్పుదారిని బడకుండ కొంతనేపటినుండి యుపన్యసింపు చున్నాఁడు. పిట్టి చాలభాగము కుదిరినది. అప్పుడప్పుడు రవంత కనఁ బడుచున్నది.

ఇతని యుపన్యాసమునుగూర్చి నే నిప్పు డేమియుఁ జెప్పను. ఆలస్య మైనది. క్షమింపవలయును.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

కు రు క్షే త్ర ము

జంఘాలశాస్త్ర యిట్లు పలికెను.

నేను సభకుఁ బోవుసరికి జంఘాలుఁ డేదియో యుపన్యసింపు చున్నాఁడు. అంతకుముం దేమి చెప్పెనో గాని నేను వెళ్లి నపిమ్మట నిట్లు చెప్పెను.

కురుక్షేత్రపుస్తేషనులో నేను దిగుట యేమి, సూర్యుఁ డుదయా ద్రిపై నెక్కుట యేమి. అతఁడు కరకర లేచుచున్నాఁడు; నేను జర జర నడచుచున్నాను. సూర్యోదయము కాకమునుపే స్నానముచేసి, యుర్యప్రదాన మొనర్చి, సూర్యనమస్కారము లాచరింపవలసిన నేను

దంతథావన మైన లేకుండ సూర్యునివైపుదిరిగి చెంపలు గొట్టుకొన కుండ, మూట చేతఁ బట్టుకొని, మునిగిపోయిన ట్లూరిలోనికిఁ జోవు చున్నాను. సవిత్రమండలదర్శన మొనర్చి మనవేదర్థు లాతేజోవైభవ మునకు, నాతమశ్శటా విచ్ఛేదనసామర్థ్యమునకు, నా సర్వమాలిన్య నివారణమహానీయతకు, నా యారోగ్యప్రదానప్రవీణతకు, నన్నింటిని మించిన యాహృదయతాపాపపారణశక్తికి, నాత్మవికాసశక్తికి వింత పడి, యొడ లంత చూపుగఁ జేసికొని, యాచూ పంతయు మనసుగఁ జేసికొని, యామన సంతయు నాత్మగఁ జేసికొని, యా యాత్మ సంతయుఁ బరమార్థ జ్ఞానసంపన్న మొనర్చుకొని కవులై, భక్తులై, గాయకులై, విరాగులై, వేదాంతులై యెన్ని వేల సంవత్సరముల క్రిందటనో పాడినపాటలు, చేసిన నృత్యములు, వెదచల్లిన తత్త్వములు, భారతదేశ మున కిచ్చిన వెలుఁగే కాదా? ప్రపంచమునం దంతయు నిప్పటివఱకుఁ నిలిచి, సృష్టి పోయినను నిల్చునది యాతేజ మొక్కటియే యొనట్లు చెప్పక చెప్పుచున్నదే. ప్రకృతిలోని తేజస్సముద్రమును, సౌందర్యరాశిని శక్తిసంపన్నతను, మహామహిమ విశేషమును గాంచి, యద్భుతఁడని వాఁడు పనికిమాలిన పందలలోఁ బ్రప్రథముఁడు. చూడఁదగినవస్తువును జూచి శిరఃకంపనము చేయనివాఁడు పశువుకంటె నధముఁడు. ఆశ్చర్య పడుట యనుశక్తి మనుజులకులలో ముఖ్యమైనది. ఆశక్తినుండియే యెంతజ్ఞానవిజ్ఞానములైన నుదయించినవి. స్వదేశసర్వకాలసర్వవిధ సార స్వతములకంతయు నాశక్తియే మూలము. హృదయమునందుఁ దలుగు విటుగు లేని రసోద్రేక మున్న వానికిఁగాని యాశక్తి యుండదు. అట్టిశక్తి యున్నవాని మెప్పే మెప్పు. నవ్వే నవ్వు. ఏడువే యెడ్డు. బ్రదుకే బ్రదుకు. గగనమందుఁ గన్నులవైకుంఠముగఁ గ్రాలు బంగారుచుట్టుజల తారునీలిచీర సింగారించిన ప్రకృతియవతిచేతిలోని సప్తమణివినిర్మిత చాపమును గాంచి చేతు లెత్తి గంతులువైచి యొడలు తెలియని యానందమున మత్తిల్లువాఁడే మనుజుఁడు. కాలిక్రిందఁ బ్రమాదవశ మునఁ బడిన చీమ దేహాత్మ విచ్ఛేదనసమయమున నిచ్చినమూల్గు సింహగర్జనమువలె నాకర్షించి కడుపుపగిలి కండలు కంపించునట్లు గాఢముగ నేడ్చు వాఁడే మనుజుఁడు. అంతేకాని పట్టుమని తినలేక, యెంగిలిలంఘనములు

చేయుచు, నొడలు తెలియనినిద్ర పోలేక యులికి యులికి యేడ్చుచు నేదైన వింతవస్తువును గాంచి వింతపడి 'హాయి హాయి' అని యటవలేక తల కదలించి కదలుపనట్లు నోరు మెదలించి మెదల్పనట్లు లేదో కొండ నాలుకకు వెనుక గొణగొణనుచు, సత్యంత ప్రియమైన వస్తువు జాటి పోయినను గాలిసయితము విని గడగడలాడునట్లు ఘోషవలేక కుక్కపిల్లవలె కుంయి కుంయి మని వినబడి వినబడకుండునట్లు లేడ్చుచు, భోజనము నొద్ద పండులై పొలఁతియొద్ద పండులై పుస్తకమునొద్ద పండులై, యానందానుభవమున పండులై దుఃఖానుభవమున పండులై చావ కుండఁ జచ్చియున్నవ్యర్థులు బానిస లీప్రపంచమున దాస్యమును, నీచ తయ, నజ్ఞతయ, రోగమును, చచ్చుటకుఁ దప్ప వేటుకార్యమున కక్కఱకురాని జనాభాను వృద్ధిపఱచుటకును, దక్క మఱియొందులకు?

ఇట్లు పూర్వస్థితిని స్మరించుకొని సంతసించుచు, నిష్పత్తిస్థితిని స్మరించుకొని విచారించుచు, ముందునకు నడుచుచుంటిని. అచ్చట నొక్క బ్రాహ్మణునిజూచి యిచ్చటికి యుద్ధభూమి యెంతదూరమున్నదని యడిగితిని. యుద్ధభూమిసంగతి నాకేమియుఁ దెలియదయ్యా యని యాతఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అయ్యా! ఈయూరిబయట జరిగిన భారతయుద్ధమునుగూర్చి నీవెఱుంగనే యెఱుంగవా యని యడిగితిని. “నిన్నగాక మొన్నజరిగిన వ్యాపారమే 'మఱచిపోదుముగదా. యెప్పుడో జరిగిన యుద్ధముమాట యెవనికి జ్ఞప్తిలోనుండునయ్యా యని నాకు సిగ్గువచ్చు నట్లాతఁడు మందలించుచు బదులు చెప్పెను. పోనీ మీయింటిలో నా కీదినమున భోజనము పెట్టుదురా యని యడుగ నేను వృత్తిచేత వంట పూటివాఁడను గానున్నను నొక్కరూపాయినిచ్చినయెడల నాభార్యతోఁ జెప్పి యాయుపకారము చేయింపఁగల నని యాతఁడు పలికెను. ఆతని యింటికిఁబోయి స్నాన మొనర్చి భుజించి మోటారుబస్సును మాటాడుకొని యుద్ధభూమి కేఁగి శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు పార్థునకు జ్ఞానోపదేశ మొనరించిన స్థలమేది యని యడిగి తెలిసికొని యచ్చట నిలువఁబడితిని.

ఆస్థలము కొంచె మెత్తుగా నున్నది. అచ్చట నొక్కమండప మున్నది. దానికి వెనుకభాగమునందుఁ జిన్నచెఱువున్నది. ఆచెఱువు నీటి తోడనే రథాశ్వములను భగవంతుఁడు కడిగినాడని యచ్చటిజలము

తెచ్చి యొకముసలిది నాపైఁ గొంత చల్లెను. రెండుడబ్బులిచ్చి యామెను వదల్చుకొంటిని. భూమ్యాకాశములు గలయువకుకు నొక్కటే బయలు భయంకరముగ గనఁబడుచున్నది. చిన్నకంకరతాలు, చికిలింతదుబ్బులు బలరక్కసి కంపలు జిల్లేడుమొక్కలు మొదలగునవి విరళముగ నున్నవి. చూపున కడ్డువచ్చు నొక్కనిలుపుపాటి చెట్టయినను లేదు. అది యెండకాలమగుటచే నెండమావుల ప్రవాహములు మిక్కుటముగ నున్నవి. పిట్ట పీచు మనుట లేదు. గాలియైన గట్టిగ వీచుటలేదు. భయంకరమగునిశ్శబ్దతాపస్థ ప్రబలియున్నది. శ్రీకృష్ణభగవానుని బ్రార్థించి యాపదిత్రస్థలమునకు సాష్టాంగపడితిని.

ఇదియేనా కురుక్షేత్రము? ఇదియేనా మహావీరులమహాస్త్రముల మహాజ్వాలలచే మండిపోయిన భండనరంగము? ఇదియేనా పదు నెనిమిదఁజొహిణుల రక్తములఁ దడిసిన ప్రదేశము? ఇదియేనా భీష్మఁ డంపశయ్యవైఁ బండుకొని ధర్మబోధన మొనర్చిన పవిత్రస్థలము? ఇదియేనా పార్థవ్యాజమున భగవంతుఁడు ప్రపంచమున కంతకును ప్రజ్ఞా ప్రదాన మొనర్చిన దివ్యక్షేత్రము? బంగరుగని యొకగనియా? వజ్రములగని యొకగనియా? శాసనములగని యొకగనియా? విగ్రహముల గని యొకగనియా? రత్నాకరమొక రత్నాకరమా? జ్ఞానధన మెటునుండి యుద్బుద్ధమై ప్రపంచమంతయు వ్యాపించినదో యట్టి కురుక్షేత్రఖనియే ఖని.

నేనొక పాదుషా దివాన్ఖానా జూచితిని. అది పాలతాతిదూల ములతోఁ బలకలతో వాసములతో నిర్మింపఁబడినది. ఎదుట నెన్ని యో దివాన్ఖానాలు నాకుఁ గనఁబడుచున్నవి. ఈ ప్రక్కనా ప్రక్కను వెనుక గూడ నెన్నియో శాలలు గనఁబడుచున్నవి. ఈశాలల పొడవునకు వెడల్పునకు వాదే కనఁబడకుండ నున్నది. లెక్కలేనన్ని నాస్వరూపములు నన్నుఁ జూచి వింతపడుచున్నవి. శ్రీరామచంద్రమూర్తి గాంధర్వాస్త్రమును విడిచినప్పుడు యుద్ధసీమయంతయు రామమయమైనట్లు లిథిల్లిపుర మంతయు దివాన్ఖానామయము నామయము నైనట్లు కనఁబడుచున్నది. నేను ముందునకుఁ బోవ నేనే నన్నెదుర్కొనుచున్నాను మనస్సునకుఁ గలతగనుండి వెనుకకుఁ బోవ నాస్వరూపము నన్నే వెంబ

డించుచున్నది. మయసభలో నీరు లేనిచోట నీరున్నట్లు నీరున్నచోట నీరులేనట్లు భ్రమ గలుగుచుండెనను మాట జ్ఞప్తికి వచ్చినది. నీరున్నను లేకున్నను నీరున్న స్థలమని నీరులేని స్థలమని రెండుస్థలములు వేర్వేరుగ నచ్చట నున్నవి కాని యిచ్చట శాలలేని చోట శాల కనబడుచున్నది. ఒకటా? ఔప్పలేనన్ని నేను లేనిచోట నేను గనబడుచున్నాను. ఒక్క నేనా లెక్కలేనన్ని నేను గృహనిర్మాణకళా (architecture) సుబంధ మగు నింద్రజాలమునకు వశుడ నై కలవరపడితిని. అంతలో మనసు రవంత గుడుటబఱచుకొని నన్ను నే నిట్లు నిందించుకొంటిని. “సాక్షి శిష్యుడ వగునీ కీ బుద్ధిహీనత యేల? ఇది యొక్కభ్రమమా? ఇది యొక్క యింద్రజాలమా? ఇంతకంటె కోటిగుణములు భ్రమాపాదక మైన యింద్రజాలములో నటువది సంవత్సరములనుండి పడియుంటివి కాదా? ఆ మహామాయ కలవాటుపడియుంటివి కాదా “ప్రకృతిలోఁ బ్రతిఫలించిన పరమాత్మగానఁబఱచిన మహామహేంద్ర జాలమేకాదా- ఇన్ని లక్షలగోళములు, ఇన్నికోట్లజీవరాసులు. అంతంత యప్రమేయమై యద్వితీయమైన ఈర్ష్యయంతయు మహేంద్రజాలమే కాదా? పరబ్రహ్మపాదకమైనభ్రమకు పరిపాటియైన నీవు పాదుపాభవనమున నిట్లు భ్రమపడెద వేల యని నన్ను నేను నిందించుకొంటిని. అంతలో నిష్కళముగ ననినట్లు నాకు వినఁబడి ఉలికిపడి వెనుకకు జూచితిని. మా వంక నేలచూచెద వని వెనుకనున్న నేను లన్నియుఁ నన్నుఁ బ్రశ్నించెను.

మనస్సులోఁ గలిగిన తొట్టుపాటు నివారించుకొని నిదానముగ నచ్చటి చిత్రములన్నియుఁ బరిశీలించితిని. వైఁగప్పురాలవైఁ జెక్కఁ బడిన పుష్పములు లతలు ఫలములు పక్షులు బొమ్మలు బంగారము మీఁది పనికంటె నెక్కువ సుకుమారముగ సున్నితముగ సురుచిరముగ నున్నవి. కొన్నిదూలములకుఁ గొన్నిస్తంభములకుఁ గొన్నిగవాక్షము లకుఁ గొన్నివిగ్రహములకుఁబైన నుల్లిపొరవంటి బంగారురేకులు కప్పుఁ బడియున్నవి. నడుమ నడుమ నవసరానుసారముగ నలంకారార్థముగఁగల్గి కెంపులు వైడూర్యములు స్ఫటికములు పుష్పరాగములు మఱియు ననేకములుగా మణులు చెక్కఁబడి యున్నవి. జిగజిగలా మిలమిలలా

తళతళలా! ఓ! వదించుటకు శక్యముకాని వింతకాంతులు ప్రజ్వరిల్లుచున్నవి. ఆసమయమున నెవఁడో వచ్చి యగ్నిపుల్లను వెలిగించెను. ఆహాహా! ఏమి వైభవము! నూతంద్రధనువు లొక్క త్రుటికాలములో నచ్చట నవతరించి వెలిగిపోయిన ట్లయ్యెను. అత్యంత మాధుర్యమునఁ ద్వారలో మొగము మొత్తును. అత్యంతదీప్తిచేఁ గన్నులు జీకట్లు పడును. అత్యంతోష్ణముచే దేగఁ జకికలుగును. అత్యంతశీతలతచే జ్వరము కలుగును. అత్యంతసౌందర్యమున—మనసు మొద్దెక్కును. నిర్జీవసౌందర్య మెంతనే పాకర్నింపగలదు? జీవత్సౌందర్యమునకే చిక్కులేదే—కన్నుముక్కుతీరు నితరావయములసౌరు, నెక్కడ నేయం గుండవలయునో యాయం గుల నన్నిటిని మించిన రంగుమాత్రమే కల యంగన సైతమొకదినము కంటె నెక్కువ యాకర్షింపలేదే. సౌందర్యము సంతతాకర్షణీయముగ నుండుట కెన్ని పరిస్థితులు తోడుపడవలయును. అవి తోడుపడని యెడల గోనెగుడ్డమీఁది నూనెబొమ్మయొట్టిదో యదియు నట్టిదే. ఈవిషయమునుగూర్చి ప్రత్యేకముగఁ జెప్పెదనుగాని యిప్పుడు చెప్పదగదు.

సౌందర్యానుభవమునఁ జప్పఁబడిన మనసుతో నింటికై మరలి పోఁబోవఁగ నెదుట గోడపై బంగారువర్ణములుగలరెండుపంక్తులు గానఁ బడెను. అవి హిందుస్థానివర్ణములు. ఆ వ్రాతలోని యభిప్రాయ మేమనఁగా:—భూలోకమందు స్వర్గమే యున్నయెడల నది యిదే. అది యిదే. అది యిదే. వెగటుపడినమనస్సుతో నుంటినేమో, నాకామాటలు మఱిత వెగటయ్యెను.

నాయనలారా! కురుక్షేత్రమునకు నాతోఁ దీసికొనిపోయిన మిమ్ముఁ బ్రసంగవశమున హస్తినాపురమునకుఁ దీసికొని పోయితిని. నాయం దనుగ్రహించి తిరుగఁ గురుక్షేత్రమునకు దయచేయుదురుగాక. ఉద్ధరించి వ్రాసిన వ్రాతలోని యర్థమును దెలిసికొంటిరికాదా? వారికిఁ దెల్లరాతి పటాలు పాలనున్నము బంగారురేకులు విలువగలదానిలు ఫలాహారములు షగ్భతులు లవలవపఱకు ముదురనినవనవయువలీమణుల మొగములే స్వర్గమైననగుఁగాక, వైకుంఠమైన నగుఁగాక, పరమపదమైన నగుఁగాక! కాని మనకుమాత్ర మికురుక్షేత్రమే స్వర్గము. ఇచ్చటి కంకరరాలే రత్నరాసులు. ఇచ్చటి బుడ్డమేడిచెట్టులే కల్పవృక్షములు.

ఇచ్చటిమట్టియే బంగారము. ఇచ్చటి యెండమావుల వెల్లువలే యాకాశ గంగాప్రవాహములు. ఎందుచేత? లోకములో నున్న అన్ని బంగారు గనులకంటెను నన్ని రత్నాలగనులకంటెను సత్యధికమైన విలువ గల భగవద్గీత యిచ్చట నుద్బుద్ధ మగుటచేత. నాయనలారా? ఆగ్రంథముచే మనము తరింతుము. అంతేకాని కాసులగోనె నెత్తిపైఁబెట్టుకొనివైకుంఠ సోపాన మెక్కినవాఁ డెవఁడు? ముండలను వెంటఁ బెట్టుకొని పరమ పద మెక్కినవాఁ డెవఁడు? ధర్మరాజుతోఁ బై లోకమునకు వచ్చినది శునకముకాని ద్రౌపది కాదే. ఘోనిండు. ద్రౌపది యుష్మడియాస్తి కావున నాతనితోఁ బోకపోవచ్చును గాని యెవరికి దగిన సొంతసరకును వారు జాగ్రత్తపెట్టుకొనియే యున్నారు కాని, యుపేక్షింప లేదే. ధర్మరాజుమాత్రము తత్త్వవాక్యములలో శ్రుతేపాండిత్యము సంపాదించినవాఁడుకాని ప్రక్కదాపు లేకుండఁ బండ్రిండుమాసములు గడపఁ గలిగిన యొడలి స్తిమితత గలవాఁడా?

భగవద్గీతను లోకగురునిచే నుపదేశ మందిన నరునకుఁ బై లోక మేల రాలేదో యడుగ రేమి? అర్జునునకు జ్ఞానసంపాదన కధికారము లేదు. అతఁడు గుంటయోనమాలయొద్ద నున్నవాఁడే కాని యంతకుఁ బైని బోయినవాఁడు కాఁడు. సోదరులను గురువులను బంధువులను జంపుట కిష్టపడక యుద్ధము మానుకొని యేడ్చుచుఁ గూరుచుండినపార్థునకు “శత్రువు లందఱు నాచేతనే చచ్చినారు. నీ పూరక ధనువు పట్టుకొని నిమిత్తమాత్రుఁడవై నిలుచుండి క్షత్రియధర్మమును నిర్వహించుకొను” మని చెప్పిన కృష్ణునిబోధన యంతమాత్రమే నరునికి బోధమైనది కాని మిగిలినదంతయు సతని యాచరణములోనికి రానిదే యయ్యెను. సర్వకర్తములుకూడ జ్ఞానమందుఁ బరిసమాప్తి నొందవలసిన దని పురుషోత్తముఁడు చేసిన బోధ మతని యంతరంగమున నెక్కినదా? అట్లాచరించినాఁడా! సర్వజ్ఞానసముదయము కూడ యుద్ధకర్తమునందుఁ బరిసమాప్తి యైన ట్లయినది.

ఇక ధర్మరాజుమాట—అతనికి రాజ్యమందున్న తృప్త యెవ్వని కిని లేదు. అతనికి జూదమం దున్నప్రీతి చేనియందును లేదు. అతని గడుసుమాటలు, కల్లయేడ్పులు, బొల్లనై చ్యములు, ముఖస్తుతులు; సమ

యోచితప్రవర్తనములు మఱి యింక నెన్నియో యతని నరకార్హునిఁ జేసినవి. కాని యాసపడి యాసపడి యేడ్చియేడ్చి తెచ్చుకొన్న రాజ్యములో సర్వసామ్యతతక్కు పెద్దవల్ల కాడుతక్కు నిత్యశ్రద్ధాబుతక్కు మఱి యేదియో లేకపోవుటవలనను బుద్ధిపూర్వకముగ నున్నను జంపించుటచేతఁ గలిగిన భూరపశ్చాత్తాపమువలనను నరకార్హత కొంత తప్పినది. అందువై భీష్మనిధర్మబోధములు సమయోచితముగఁ గలుగుటచేత నాతని మనస్సునకు శాంతి కలుగఁ జేసినవి. అందుచేత నాతనికిఁ గొంతకాలమైన స్వర్గలోకవాసము కలిగినది. ఇట్లుగా ధర్మరాజు జ్ఞానమువలన నుత్తమలోకార్హుఁ డయ్యెను.

అట్టి జ్ఞానబోధల మీ కురుక్షేత్రమున జరిగినది. అందుచేత నీ భూమి మిగుల పవిత్రమైనది. మనస్సులలో సాష్టాంగపడుఁడు కన్నుల కద్దుకొనుఁడు—కృష్ణా ! ఆపదుద్ధారకా ! సంసారసాగరతారకా ! యని యా నేలవైఁ బడితిని. ఒకవిధ మగుకలఁతనిద్ర కలిగెను. దానిలో నొకస్వప్నము వచ్చినది. అది వినుఁడు.

రెండుకొండ లెదురుగఁ గనఁబడినవి గాని నడుమనున్న కోనలో నొక చక్కని యాశ్రమమున్నది. అచ్చటికిఁ బోయి పరిశీలించితిని. దానిలో నొక్క రావిచెట్టున్నది. ఆచెట్టు భూలోకమందలి చెట్లవలె మూలము నొద్ద నే మున్నదో పరీక్షింతు మని తలయెత్తగఁ జెప్పరాని, చూడరాని, తలఁపరాని వెలుఁగుచేఁ గన్ములు మనస్సుకూడఁ జీకట్లు పడినవి. పైకి జూడలేక చలువలు పెదచల్లుచున్న యాకులవంకఁ జూచి తిని. ఒక యాకు తేజస్వంతమై యున్నది. ఒకటి నల్లగ నున్నది. ఒకటి తెల్లగ నున్నది. ఒకటి శ్రవణమనోహరస్వరమయమై యున్నది. ఈ యాకుల క్రింద నొక మహావృక్షి యాసీనుడై యుండెను.

ఈతఁడు కూరుచుండునప్పుడే నాలుగడుగులకంటె నెత్తుకలవాడై యున్నట్లు కనఁబడినది. నల్లని శరీరకాంతికలిగి పచ్చని జటలుకలిగి యాతఁడు ప్రకాశించుచుండెను. ప్రక్క నొకకట్ట భూమిపై నున్నది. అప్పుడు “ప్రాంశుపయోదనీలతనుఖాసీతు నుజ్జ్వలదండధారు”

అనుపద్యము జ్ఞప్తికి వచ్చినది, అదిగాక యాచెట్టువైఖరి జూడ “ఉద్ధృష్ట మూలమధశ్శాఖమశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయమ్” అన్న శ్లోకము జ్ఞప్తికి వచ్చెను. అందుచే నీతఁడు వ్యాసమహర్షియై యుండునని యనుకొంటిని. అదిగాక యా యశ్వత్థవృక్ష పర్ణములైన వేదములనొద్ద నీతఁడు కూరు చుండి యుండెను. ఈతఁడు తప్పక వేదవ్యాసుడని నిశ్చయించి యిందు టికిఁ బోయి సాష్టాంగపడి యిట్లంటిని.

మహర్షి శేఖరా? మీరు విభాగించిన వేదముల నెవ్వరు నిప్పుడు పఠించుట లేదు, స్మరించుట లేదు. అంటరానితనము చెప్పరానితనము నీవేదములకు మనవా రంటగట్టినారు అవి యందుచే పై ఖండముల వారి యధీనములయ్యెను. మీరు రచించిన భగవద్గీతకూడ మొన్న మొన్నటి వఱకు బుట్టదాఖలై యుండెను. అది మిక్కిలి యుద్ధగ్రంథమని పాశ్చాత్యులు స్తుతించుటచేత వారిమాటల నాధారము చేసికొని యిప్పుడిప్పుడే గ్రంథఘనత కచ్చరు వొందుచున్నారు.

మహర్షి చంద్రమా! ఊమించునెడల నొక్కసంగతి యడిగెదను. భగవద్గీతకు బుద్ధిమంతులగు పండితు లందఱు వివిధములుగా వ్యాఖ్యానములు చేయుచున్నారే? శంకరాచార్యులవలె రామానుజులు చేసినారా? వారివలె మధ్వాచార్యులు చేసినారా? యుద్ధకర్తము చేయుటకే యిష్టమివా రనుచున్నారు. మఱియొకరు భగవద్గీతను మీరు రచియింపనే లేదని తుండు తుపాకి నెగురఁగొట్టుచున్నారు. మీరను నొక న్యక్తియే లేదని కొందఱు అనుచున్నారు. కృష్ణుఁ డన్న యాతఁడు దశావతారములలోనివాఁడు కాఁడని మఱి కొందఱు అనుచున్నారు. ఈచచ్చువాదములకేమి కాని యిన్ని విధములైన వ్యాఖ్యానములు బుట్టుటకు హేతువేది? కృష్ణభగవానుఁ డిన్ని యర్థములగునట్లు చెప్పనా? కాక యాయన యభిప్రాయముచు మీరు సరిగాఁ దెలిసికొన లేక యిట్లు వ్రాసితిరా? కాక యిన్ని విధములగు నర్థములకు లోపము మీవ్రాతలోనిదా? నాకుఁ దెలియక యడుగుచున్నాను దేవా! ఊమించుదు.

మీవేదాంతసూత్రములకు మతత్రయవ్యాఖ్య లున్నవి. ద్వైత శ్రుతులు నద్వైత శ్రుతులు వేరువేరుగా విరివిగా నుండుటచేత జ్ఞానమే

మోక్షసాధనమని తన బుద్ధిచే నమ్మిన శంకరాచార్యులు ద్వైతశ్రుతులను ముక్కముక్కలక్రింద నటికి వాని కద్వైతార్థమునుగలిగించినారు. భక్తియే మోక్షసాధకమని నమ్మిన రామానుజాచార్యులద్వైతశ్రుతులకు జచ్చిచెడి ద్వైతార్థమును గల్పించినారు. పూర్వాచార్యపురుషులగువా రిట్లే పారి వారిమనస్సులలోఁ దమయభిప్రాయములచేతఁ బూర్వమే సంకల్పించుకొన్న సిద్ధాంతములఁ బట్టి కాలస్థితులవలనఁ గలిగిన సొంత నష్టకములఁ బట్టి వ్యాఖ్యానములుచేసినారేకాని మిగ్గంఢమందున్న యథార్థసత్యమును గ్రహింపలేదని యిప్పటి యాచార్యపురుషులనుచున్నారు. కాని యిప్పటివారి వ్యాఖ్యానములుకూడ సరిగా నిట్టి యధిక్షేపణకే లోనై యున్నవి. ఈ అత్తగారు తన్ను బాధించినదని యాక్షేపించిన యిల్లాలు తాను కోడలిని బాధపెట్టుకుండ జరుపుకొనవలసినది, అట్లు జరుగుట కవకాశము లేకపోయినది.

మహర్షిపురందరా! భగవద్గీతకు నిజమైనయర్థమేదో నాకు బోధింపఁదగదా! యని ప్రార్థించితిని. ఆయన మునిముసినవ్రులు నవ్వినాఁడు. దానివలన నా కప్పటి కేమి తెలిసినదనఁగా పూర్వుల వ్యాఖ్యానములు సరియైనవి కావని యాయన యభిప్రాయపడినట్లు నాకు గోచరమైనది. కాని యీ యంశము నిశ్చయముగాఁ దేలకపోవుటచేత గ్రుచ్చిగ్రుచ్చి మఱియొకసారి యడిగితిని. అంతట నాతఁడు తన ప్రక్కనున్న కట్టి నెత్తినాఁడు. కొట్టునేమో యని లేచి యిప్పటివారు చెప్పినట్లు భగవద్గీతకు బడితెబాజాయే యర్థమూ యని యనుచుండఁగా నింతలో స్త్రోమములోనికి బోదము రావయ్యా యని బస్సుతోలు నాతఁడు నన్ను లేపినాఁడు. స్వప్నము సరి.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

సభాస్వకీయవ్యాపారములు

ఘాలకాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

దినమున నుపన్యాస మేదియును లేదు. పూర్వనియమానుపారముగా మాసమున కొకతూరి సభాసంబంధము లగుసంగతులను

గూర్చి సల్లాపించుకొందుము. ఉపన్యాస ముండు నని పెద్ద లందఱు వచ్చినారు. కావున నాయనలారా! ఉపన్యాసము లేనందులకు తమించి మావ్యవహారములలో మీకుఁ దోచిన యభిప్రాయముల నొసఁగి తోడుపడఁ గోరుచున్నాను. సాక్షికార్యాలయమునకు వచ్చినలేఖలఁ జదివెదను.

మొదటిది.

శవచింతామణీగ్రంథాలయ కార్యదర్శియగు గొంగళి భుక్త సాక్షి గొలాంత్ర గారియొద్దనుండి

శ్రీశ్రీ రాజమాన్యరాజపూజితులగు సాక్షికి—

అయ్యా! మీ సంఘము తిరుగ స్థాపింపఁబడిన దని విని మిగుల నానందించుచున్నాము. మాపుస్తకాగారమున మీ సంపుటములలో మొదటిది మూడవదిమాత్రమే యున్నవి. రెండు నాల్గు సంపుటములు మాకుచితముగాఁ బంపవేడుచున్నాము. మానిలయము మిగుల దరిద్ర స్థితిలో నున్నది. దైనికమగు నాంధ్రపత్రిక నా విశ్వదాత పంపుచున్నాడు. ఆయన కనేక నమస్కారములు. మాగ్రంథనిలయమునకుఁ గొందఱుకవులు వారి వారి గ్రంథములను ధర్మముగాఁ బంపుచున్నారు. ఆకవులకు నమస్కరించుచున్నాము. మీ జంఘాలశాస్త్రి యుపన్యాసములు వినుభాగ్యము తిరుగ మాకు లభించినందులకు సంతస మగుచున్నది. కాని యొకందులకుఁ గొంచెము పగచుచున్నాము.

1 జంఘాలశాస్త్రి నడుమ నడుమ నాంధ్రేయపదముల నుపయోగించుచున్నాడు. వాని కర్థము తెలియక చిక్కుపడుచున్నాము.

2. ఈయంశమునుగూర్చి తరువాతఁ జెప్పెద నని వాగ్దాన మొనర్చిన విషయము లెన్నియో గలవు. అవి యన్నియు నిప్పుడు చెప్పఁ గోరుచున్నాము.

3. మీలో కాలాచార్యులు, వాణీదాసకవియు నున్నారుకాదా? వారుగూడ తఱచుగా నుపన్యాసము లిచ్చిన బాగుగా నుండునని నామనవి.

4. మాయూర నొకవైద్యుఁ డున్నాఁడు. ఆతఁడు మీయువ
న్యాసము లన్నియు నప్పజెప్పఁగలఁడు. మీసంఘమునం దాతని సభ్యు
నిగాఁ జేర్చుకొనవలయును.

చిత్తగించవలెను.

గొంగళిభుక్త

కార్యదర్శి.

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు లేఖను బూర్తిచేసి దీనికిఁ బ్రత్యుత్తర
మక్కఱలేదు కాదా యని సభవారి నడిగెను. అందఱును లే దనిరి.

జంఘాలశాస్త్రి రెండవయు త్తరమును దీసి యిట్లు పలికెను.

సోదరులారా! ఇది రెండవయు త్తరము దీనిని జదివెదను.

కృష్ణాగోదావరీ మండలాంతర్గతసర్వాంధ్రక్షురకళాలాపామాన్య
కార్యదర్శియొద్దనుండి—జంఘాలశాస్త్రి గారికి—

రామ్ రామ్,

పిల్లలోలో స్థాపించబడిన యీ సర్వక్షురకళాలాప్రధానకార్యాలయమునం దీసంఘసంబంధమైన పదునెనిమిదవవార్షికోత్సవ మి నెల 2/-వ తేదీని జరుపుటకుఁ బెద్దలు నిశ్చయించినారు. ఆంధ్రదేశమునం దుండు క్షురకవిద్యాపారీణుల కందఱ కాహ్వానములు పంపించుచున్నాము. చిత్రవిచిత్రోపన్యాసము లీయఁగల మంగలిమహావక్త రెందఱో రాఁగలరు. క్షురకవిద్యారహస్యము లెన్నియో వెల్లడింపఁ గలరు. అట్టి మహాసభకు మతాభిమానన్యాయముచేత మంగలియే యధ్యక్షుఁడుగా నుండఁ దగినది. కాని మొన్న జరిగిన కార్కనిర్వాహకసభలో మిష్టధ్యక్షుఁడుగా నాహ్వానించుట కేకగ్రీవముగఁ దీరుమానించుకొంటిమి. మంగలికి రాఁదగిన మహాగౌరవమును మతాంతరున కిచ్చి స్వాధ్యపరిత్యాగమును మాసభవారగపఱచినారు. మీ రగ్రాసనాధిపతిగా దయచేసి మమ్మానందింపఁ గోరుచున్నాము—ఇట్లు విన్నవించుకార్యదర్శి.

ఉత్తరమైనది. దీనికిఁ బ్రత్యుత్తర మేమని సభలో జంఘాలశాస్త్రి యడిగెను.

అంత వాణిదాసుఁడు లేచి యిట్లనియెను. క్షురకసోదరశిఖామణులు మీ కిచ్చిన గౌరవమునకు మీరు సర్వవిధముల నర్హులు కావున నంగీకరించితి నని లేఖ వ్రాయవలయును.

అంత కాలాచార్యులు లేచి యిట్లనియెను.

ఇది మతవిద్యతోఁ జేరినయంశము. మతవిషయక మగు నాసభకు మతేతరుఁ డధ్యక్షుఁడుగా నుండుట తగదు. అందుచే జంఘాలశాస్త్రి పోగూడదని నా యభిప్రాయము.

అంత సభనుండి యొక్కఁడు లేచి యిట్లనియెను.

సోదరులారా ! కాలాచార్యులు చెప్పినమాట కేవల మనుచితముగ నున్నది. ఇందఱు మంగల్ల యభిప్రాయమును నిరాకరించుట తగదు. అందులో మతవిభేదమే కారణముగా నెన్నఁడును నిరాకరింపదగదు. మతసంబంధమగు పట్టుదలచేతనే జంఘాలశాస్త్రి నిరాకరించి నాఁడని మంగల్ల కేమాత్రము తెలిసినను వారు బ్రాహ్మణులపై సత్యాగ్రహమును జరిపి తీరెదరు. అప్పుడు బ్రాహ్మణులు గిజగిజలాడవలసి వచ్చును తురకర్త మెట్లో స్వయముగాఁ దీర్చుకొందుమని పురుషులు లక్ష్యపెట్టక పోయినను స్త్రీలమాటయేమి ? వితంతువులలోనే కాకుండ నీకాలములో సువాసినీలకుఁగూడఁ దల క త్తిరించుకొనుటకై మంగలి యపేక్షగలదు. ఇదివఱకే యనేకభేదములచే దేశ ముల్లోలకల్లోలమై తపించుచుండ శక్తివంచనలేకుండ నుపశాంతిచేయుటకు బదులుగ వృద్ధి పఱచుటకై ప్రయత్నించుట బుద్ధిహీనతకంటె భిన్నమా ? కావున జంఘాలశాస్త్రి యంగీకరింపవలసియున్నది.

ఈయుపపాదనమును సభవారందఱు కరతాళధ్వనులతో నంగీకరించిరి.

ఇంతకంటఁ జదువఁదగినలేఖలు లేవు. చూడఁదగిన వ్యవహారము లంతకన్న లేవు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

తు ర క న భ

జంఘాలశాస్త్రి నేను వెడలినతరువాత నిట్లు చెప్పెను:—

ఎన్నఁడుఁ జూడలేదు. ఎన్నఁడు వినలేదు. అట్టివైభవము హేతుమగును 27 వ లేదని కానవచ్చెను. తురకసభాశాలపై వేల

కొలది పతాకములు వివిధవర్ణవిరాజమానములై ప్రకాశించెను. ఒక జెండాపై మంగలికత్తి చిత్రింపబడియున్నది. మఱియొక్క జెండాపై దానిని రాతిమీద విలాసముగ నూలుచున్న యొక తురకుడు చిత్రింపబడినాడు. ఇత నొక్క జెండాపై తోలుపొది నొడిలోఁ బెట్టుకొన్న మహాలక్ష్మీదేవి చిత్రింపబడియున్నది. ఇంకొక్క జెండాపై శారదాదేవి, చేతిలో నొక్కతక్కిడతో నవ్వుచు నిలువబడియున్నది. ఆత్రాసులో కొక చిప్పయందు గంటము, ఒంటె వెంట్రుక కుచ్చుతాపి ఉలియు, రెండవచిప్పయందుఁ గత్తెరయు నున్నవి. కత్తెరవైపున బరు వెక్కువగా నున్నట్లు కనబడుచున్నది. బహిరంగతకొఱకు నన్నొకసోడాబుడ్లబండి మీఁదఁ గూర్చుండఁబెట్టి యెనమండ్రు తురకవిద్యాపారంగతు లనేక శతమంగళవాద్యములు ఘోషించుచుండ సభకు లాగుకొని పోయిరి. అప్పటి కింక నుదయ మేడుగంటలకంటె నెక్కువ యైయుండకపోవుట చేత సభయైనతరువాత నక్కఱకువచ్చు ననికూడఁ దెచ్చుకొన్నపాదులను కొందఱు కరతాళధ్వనుల సౌకర్యముకొఱకు నాయెడిలోఁ బెట్టిరి. సోడాబండిదడదడలో నవి యూడిక్రిందఁబడునేమో యని కొన్నిఁటిని జేత గట్టిగఁ బట్టుకొనియుఁ గొన్నిటిఁ దొడల క్రిందఁ బెట్టి నొక్కియు వాయువేగముతోఁ బోవుచున్నాను. ఒక్కమంగలియొద్ద నొక్కపొది కంటె నెక్కువగా నుండవలసిన యగత్యము లేనప్పటికి మంగలిసభాధ్యక్షుఁడనైన నాయొద్ద నేడుపాదు లేకకాలమందుండు నదృష్టము సిద్ధించినది. ఎట్లో సభలోనికిఁ బోయితిని. సభ కన్నుల వైకుంఠముగ నున్నది. కదలీవృక్షచ్ఛటలు, పట్టివేల్గతడకలు, చలువ చప్పరములు, కొబ్బరాకుల వీవనలు మండువేసవిని మఱవఁజేయుచున్నవి. సభలోఁ వేయిమంది తురకు లున్నా రని తెలియవచ్చినది. ఇతర శాఖలవా రింక నెందఱో యున్నారు.

అంతట నొక్కమంగలి చెంగు చెంగున నుపన్యాసరంగ మలంకరించి దైవప్రార్థన మిట్టొనర్చెను.

ఉ. ఎప్పుడు భూమిఁ బుట్టితివా ? యెప్పుడు జానకీచెట్టఁ బుట్టితో
ఎప్పుడు కానమెట్టితివా ? యెప్పుడు రావణు గిట్టఁగొట్టితో
అప్పటి గాథల్లెనిలనాద్యుల చిత్తములందు గట్టిగా

ముప్పిరి వేట నల్లకొనిపోయే రఘూర్జునా! మమ్ముఁ బ్రోవుమా.
 సోదరులారా! ఈసభకు మన మెవ్వరినైన నధ్యక్షుని నియ
 మించుకొనవలసియున్నది. సాక్షిసంఘమునకు ట్రోరకాలకు భేద మేమియు
 లేదు. మనమొక చిన్నకొట్టులో మనదుకాణ మొకరిద్దఱసాహాయ్య
 ముచేఁ బెట్టుకొనినట్లే వారుకూడ నొకకొట్టులో నొకరిద్దఱతోడుతఁ
 జిన్న సంఘము స్థాపించుకొనినారు. మనలఁ జూచుటకు నిత్య మెందఱో
 వత్తురు. వారిని జూచుట కనుదిన మెందఱో వత్తురు. మనయొద్దకు
 వచ్చినవారిమనస్సున కాహ్లాదముగ మనము వ ర్తిల్లునట్లే వారియొద్దకు
 వచ్చినవారిమనస్సు కానందమగునట్లు వారు ప్రవ ర్తింతురు. వారమున
 కొక్కదినమున ననఁగా నాదివారమున మనకు లెక్కలేనంత జనము
 వచ్చినట్లే, శుక్రవారమునాఁడు వారిసంఘమునకు నట్లే వత్తురు. ప్రధాన
 ట్రోరకుఁడు మనలో నొక్కఁడే యున్నట్లు వారిలోఁ బ్రధానవక్త
 యొక్కఁడే. మనసంఘమును స్థాపించిన పూర్వాచార్యులపేరిటసంఘమెట్లు
 నడచుచున్నదో వారి సంఘముకూడ సాక్షిపేర నట్లే జరుగుచున్నది.
 సాక్షి యుపన్యసించుటగాని, వ్రాయుట కాని యేమియు లేదు. మన
 సంఘస్థాపకుఁ డట్లలంకారముగా గోడపై నుండుటయేకాని యొక్కకత్తి
 నూతనాఁడా? బిక్కగడ్డము తడిపినాఁడా? ఏమియు లేదు. దినములు
 దొరలిపోవుటకు మనసంఘమె ట్లేర్పాటుయినదో వారి సంఘముకూడ
 నందులకే యేర్పాటుయినది. దేశసేవ యని లోకోపకార మని, బుద్ధి
 హీనులు బోధించెడి బోదకాలిమాటలు బూటకములు. కోట్లకొలదిధన
 ముతో వ్యవహరించు సంఘమైనఁ గూటికొఱకే—ఆరోగ్యప్రదానము
 నకై పాశ్చాత్యదేశీయు లిట స్థాపించినయాసుపత్రులు, ధర్మసంస్థలు
 మొదలైన వన్నియు ధనసంపాదనకే. జ్ఞానబోధముకొఱకు మతగురువు
 లను దేశదేశములకుఁ బంపుసంఘము లన్నియు సందేహరహితముగ
 సంపాదనకే—వారివలనలోకమునకేదియో యుపకారము జరుగుచున్నది
 కాదా యని యందురా? వారివలననే యన్నమాట యేమి? ఎన్నియో
 యీగలను దనపొట్టకు పెట్టుకొని బల్లి యంటురోగములను బ్రాశ
 కుండ నాపుచున్నది కాదా? బల్లి లోకోపకారమునకే యట్లు చేయు
 చున్నదా? పిల్లి యెలుకల నెన్నిటితో చంపి మారికావ్యాధి నరికట్టుచున్న

దికాదా? పిల్లి లోకోపకారమునకే యట్లు చేయుచున్నదా? మాటలచే మనము మనల మోసపుచ్చుకొనుట తగదు. లోకమునఁ బ్రతిజీవము వలననే కాదు, ప్రతినిర్జీవవస్తువువలనగూడ లోకోపకారము జరుగుచున్నది. వేపాకువలన మసూరిరోగము స్తంభించుచున్నది. తెల్లజిల్లేడు వలనఁ గాసరోగము తగ్గుచున్నది. ఉష్ణే త్రవలన నుబ్బసమునకు వడి పుట్టుచున్నది. బల్ రక్కసివలనఁ దేలుబాధ పోవుచున్నది. నాభివలన జ్వరము హరించుచున్నది. తుదకు మనకాల్కిక్రింద మట్టివలన జరుగుచున్న లోకోపకార మింతంతకాదు. ఇట్టి నిర్జీవపదార్థములవలనఁ బ్రపంచమునకు మేలు జరుగుచున్నట్లే జీవపదార్థములవలనఁ గూడ జరుగుచున్నది. సృష్టావసీధముగ మాత్రమే జరుగుచున్నది. ఉద్దేశ పూర్వకముగ జరుగుటలేదు. లేదు. కావున సాక్షిశాల మనశాలకంటె భిన్నముకాదు. ఆశాలానిర్మాణమునకు, మన Saloon మార్గదర్శిని యని చెప్పక తప్పదు. సాక్షి మనకు జన్మసోదరుడే కాక వ్యాపారసోదరుడను కూడను. ఆసంఘప్రధానవక్తయగు జంఘాలశాస్త్రిని మనసభ కధ్యక్షునిగా నియమించుకొనుట మిక్కిలి ప్రశస్తము. సభవారిపక్షమున నే నీయుపపాదన మొనర్చుచున్నాను. అంత సభలోఁ గరతాళధ్వనులు.

తరువాత నొక్కఁడు లేచి యుపపాదనమును బలపఱచెను. నేను గరతాళధ్వనులనడుమ నధ్యక్షపీఠ మెక్కితిని. ఒక్కఁడు వచ్చి నా మెడలోఁ బుప్పమాలిక వైచెను. మఱియొకఁడు వచ్చి నాచేత నొక కార్యక్రమపత్ర ముంచెను. నేను వినముడ నై లేచి యిట్లంటిని.

సోదరులారా! పాలలో మిఁగడయెట్లో చిన్నపూదేనిలోఁబలుకు లెట్లో యాంధ్రక్షురకమహామండలిలో మిఁరట్టి యుత్పృష్టులైన వారు. ఇది వసంతర్తువగుటచే నొక్క మంగలిదర్శనమగుటయే మహాదుర్లభమైయుండ, నిందఱదర్శన మయాచితముగ నగుట యనర్హుడనగు నాపుణ్యమే కాక యఖిలాంధ్రదేశపుణ్యమని చెప్పిన నతిశయోక్తి కాదు. ఆంధ్రపారస్వతచరిత్రలో నీదినచర్య సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపఁబడఁదగినది. ఈసభలో నెందఱో ఝరకవిద్వాంసులుండ నెందఱో ఝరకోద్యోగులుండ, నెందఱో ఝరకకవులుండ నెందఱో ఝరకవక్తలుండ, ఝరకుడనుగాని నాకీగౌరవము లభించుట యాంధ్ర

శారదాచరిత్రలో నద్వితీయమగు సంశయముగ నుండఁగలదు. అంబవృజాతీ కంతకు నాయందుఁ గల యవ్యాజాభిమానమును బట్టి చూడఁగా నేను పూర్వజన్మమున మంగలివై యుందు నేమో యని యనుకొనవలసి వచ్చుచున్నది. (సభలో కరతాళధ్వనులు) లోకమున నకారణాభిమానములు నహేతుకద్వేషములు పూర్వజన్మములందలి సంబంధవైషమ్యములవలనఁ గలుగుచున్నవి. ఒకనిని జూడ నహేతుకమైన కూరిమి. ఇంకొకనిఁ జూడ నహేతుకమైన కోపము. పూర్వభవానుభవజన్యములు గాని మఱియొకటి కాదు. ఇందునుగూర్చి పూర్వోన్మేషన్యాయములలో విపులముగాఁ జెప్పితిని. చర్చితచర్చణము తగదు. మీవృత్తిమర్యాదలఁ గూర్చియు మీవృత్తిలోని విశేషములఁ గూర్చియుఁ గార్యక్రమపత్రములోఁ జేర్కొనఁబడిన వక్తలు చెప్పుదురు. అంతకుఁబూర్వ మాహ్వన సంఘాధ్యక్షుని యుపన్యాసము జరుగవలసియున్నది. స్వామిరావుగారూ! మీరు దయచేసి యుపన్యాసపీఠ మలంకరింపవలయును. అంత నొక బుగ్గమీసాల పురుషుఁడు నలువదేండ్లవాఁడు రంగమెక్కియిట్లువలికెను.

అధ్యక్షశార్దూలమా ! మంగలిసింగములారా! ఆతఁడు కొంత నేపు గొంతుక నవరించుకొనుటతోడను, గొంతనేపు దగ్గుతోడను గాలక్షేపము చేసి యాత్మగౌరవ ప్రకటనార్థముగా నటునిటు చూచుచుండెను. అధ్యక్షశార్దూలమా ! మంగలిసింగములారా ! యని విచిత్ర సంబోధనచేసిన వ్యక్తి మిక్కిలి రోషకుడై యుండుటచేత వావదూకభల్లూకమా ! యని పిలిపించుకొనఁదగినట్లున్నాఁడు. తరువాత నాతఁ డిట్లు మాటలాడెను.

మనజాతి మూలపురుషులలో నొక్కఁడైన మహామహుఁడు బ్రాహ్మణోత్తములగు మహాపండితులచే, వేదాంతులచే సాష్టాంగనమస్కారము లందినవాఁడు. ఆమహానుభావుఁడు మతబోధనమొనర్చుచుఁ జేసిన పర్యటనమువలన భారతదేశమంతయుఁ బవిత్రమైనది. ప్రాద్దేశములందే కాక, పాశ్చాత్యదేశములందుఁ గూడ నాతనిపేరు మ్రోగుచున్నది. అట్టిభగవానుఁ డెవరో యెఱుఁగుదురా, ఎఱుఁగరు. ఎఱుఁగరు మహారత్న మట్లున్నది. మనయజ్ఞత యట్లున్నది. మన మతాభిమాన మట్లున్నది. బుద్ధభగవానుని ప్రక్కను గూరుచుండుటకు జ్ఞానతేజముచే

సధికారమున్నవాఁడు మనమూలపురుషులలో నొక్కఁడు, వింటిరా. అట్లు తెల్లఁబోయి చూచెదరేల, నే నసత్యమాడుచున్నానా? నే నసత్య మాడినను జరిత్ర లసత్యమాడునా? శాసనము లసత్యములాడునా? ఈశాసనములు, ఈచరిత్రములు తరువాతివగుటచేత సత్యదూరములు కావచ్చునేమో? పోనీ—బుద్ధభగవాను నడుగుఁడు. జయాబుద్ధదేవా! అని నమస్కరించి యడుగుఁడు. ఏమనుచున్నాఁడు? వినుఁడు! కర్ణములు పవిత్రములగునట్లు వినుఁడు. అదిగో! అదిగో! దివ్యధ్వని వినఁబడు చున్నది. అవతారపురుషుఁ డగుట తక్క ఉపలివర్తగారు నాతో నమాను లని యనుచున్నారే. ఆమహాత్ముని పేరేది? ఉపలి ఉపలి. జిహ్వాలు పవిత్రములగునట్లు నామస్తరణ మొనర్పుఁడు. (ఉపలి ఉపలి అని సభలోఁ గేకలు.) మహాపండితు లగు, మహాకస్యపమక్కశాచా ర్యాదిమహనీయులకంటె ముందుగా బుద్ధదేవప్రసాదితమగు శాటిని బరి గ్రహించినవాఁ డెవఁడు? (సభలో ఉపలి అని కేకలు.) సర్వతోముఖ పండితులగు బ్రాహ్మణులకు నైతము నిరాకరింపఁబడిన సన్తాన మీ మహానుభావున కయాచితముగ లభించినది. కళింగ దేశమునం దంతను బుద్ధబోధసుధను వర్షించి జ్ఞానాంకురములు గలిగించిన గురుపార్వభౌముఁ డెవఁడు? (ఉపలి యని సభలోఁ గేకలు.) అట్టి యాదిపురుషునిపేరు మన పిల్లలకుఁ గాని, మన పిల్లలపిల్లలకుఁగాని పెట్టుకొంటిమా? లేదులేదు. (సిగ్గుసిగ్గు అని సభలోఁ గేకలు) పోనీ ఇన్ని తూరకశాల లున్నవికదా. ఉపలిమంగళాయతన మనికాని, ఉపలిదేవాలయ మనికాని దేనికైనఁ బే రుంచితమా? (సిగ్గుసిగ్గు అని సభలోఁ గేకలు.) నాతనువును బుద్ధ మతసంబంధమైన పరిశోధనకార్యమందుఁ బవిత్ర మొనర్చుకొనుచున్నాను. నేను మీకు బుద్ధమతమును నాల్గుముక్కలలో బోధింతును. మీరు మీశాలలకు వచ్చువారికందఱకు తూరకర్తకాలమందు బుద్ధమతమును బోధించుచుండఁవలయును. అందువలన మీరు తరింతురు. మీపాదముల యొద్దకు వచ్చి మీ సమయమును కనిపట్టి మీవలనఁ గృతార్థులగుచున్న మీయాశ్రితు లందఱు తరింతురు.

ఇదికాక పూర్వమహాప్రభువులయాస్థానములలోఁ బ్రభుశిఖా మణికి మంగలియొక్కఁడు కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగా వేడుకఁచెడివాని

వంటివాఁడుండెడువాఁడు. అతనికి నియమితమైన కొలు వేదియులేదు. ఆతఁడు రాత్రియొనిమిదిగంటలకు మహాప్రభువునొద్దకుఁ బోయి యాతని మంచమునొద్ద విలాసముగాఁ గూరుచుండి వేడుకకై యొక్కసారి యాయన కాళ్ళలపైఁ జేయివైచి యూరిలోనినిత లన్నియుఁ జెప్పు చుండెడివాఁడు. ఇట్టి మంగలిమహానుభావు లేందఱో మహాప్రభువుల చేతఁ బ్రజలకు నీనాము లిప్పించినారు, ఉద్యోగము లిప్పించినారు, బహు మానము లిప్పించినారు. మహాస్థానములలోనున్న యీనాములన్నియు నిట్లు పుట్టినవే. మన ముత్తాతల ముత్తాత లిట్లు లేన్నిలేల కుటుంబము లకో యుపకృతు లొనర్చినారు. అట్టిగౌరవము మన కిప్పు డాన్నదా? లేదు. అట్టి మహాప్రభువు లిప్పు డున్నారా? లేరు.

మనజాతిపుట్టుకనుగూర్చి యనేకమలగు పాతభేదము లున్నవి. ఈపాతభేదము లన్నియుఁ బరిశీలించి నా విమర్శనశక్తి సంతయు ధార పోయఁగాఁ తుదకు నాకేమి తోచిన దనగా మంగళ్లు కత్తిచే జీవించువా రగుటచేతను, క్షత్రియులు కత్తితో జీవించువా రగుటచేతను, వీరు వారుకూడఁ బొరుపవంతు లగుటచేతను బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యశూద్రు లన్న వర్ణవిభాగము సరియైనది కా దనియు, బ్రహ్మశూరకవైశ్యశూద్రు లనునది సరియైన దనియు మంగలిమహాజాతిలో క్షత్రియజాతి యంతర్లాపి యనియు నేను స్థిరపఱచినాను.

‘తన్ను తన్ను’ మని సభలోఁ గొందఱు రాజులు లేచిరి. రాజు లీసభ కేల వచ్చియాండి రనగా నాదినమునఁ బశువుల సంతలోఁ బశు వులఁ గొనుటకై వచ్చి జెండాలబండారముఁ జూచి యిది యేమో యని యొక్కడకు వేడుకకై వచ్చియుండిరి. అంత సభలోఁగొంత యల్లరి యైనది. నేను లేచి క్షత్రియులను బతిమాలుకొని శాంతిపఱచితిని. క్షత్రియులు కొందఱు, బ్రాహ్మణులు కొందఱు సభనుండి లేచిపోయిరి. ఇట్లు పోయిన బ్రాహ్మణులకుఁ గాని, వారి బంధువులకుఁగాని ట్టోరము చేయకుండుటకు మంగళ్లు రహస్యముగ నేర్పాటుచేసికొన్నట్లు వారిగుస గుసలవలన నాకుఁ దోచినది. వక్త తిరుగ నిట్లు చెప్పసాగెను.

కవులకుఁ దిట్లు తప్పవు. పరిశోధకుల కంతకంటె తప్పవు. భూమి విజ్ఞులు లేదన్న వాఁడు భూమిపై నున్నాఁడు, అది తిరుగు నని చెప్పి

నవాఁడంతకపురియం దున్నాఁడు. నాపరిశోధన సత్యమును గ్రహించుటకుఁ బ్రజ లింకఁ దగినజ్ఞానముతో లేరు అయినను నీపట్టణసంబంధ మగు నొక్కపరిశోధనము చెప్పి విరమింతును.

అంతట నేను లేచి యిట్లంటిని. “అయ్యా! నీపరిశోధనమున నీ కొక్కనికే ప్రాణముమీఁదికి వచ్చునెడల నెట్లయిన సహింపుచున్ను. అందువలన నాకు, నీపరిషత్తునకుఁగూడ ప్రాణముమీఁదికి వచ్చునప్పుడు సహింపఁదగదు. చావునకు నీవలె నందఱు తెగించి యున్నారని యనుకొనఁదగ” దని నేను బలుకఁగ నాతఁ డిట్లనియెను.

తొందర లేదు. ఈవిమర్శన యంత యపాయకరము కాదు. ఏలయ్యె యను పేరుగల యొకమంగలి తల్లిదండ్రులతో రామేశ్వరమునకు పోవుచుండఁగాఁ బురుషులొకాపీఠసమీపమున నాతిని తల్లిదండ్రు లిద్దఱు మరణించిరి. వారిపై నొక్క నదిని భగీరథునివలె (భగీరథుఁడు మంగలికాదుగదా యని సభలోఁ గేక) ఆసంగతి వలదు—ప్రవహింపఁ జేయ నెంచి పీఠమునొద్దఁ గూరుచుండి తపస్సుచేసి గంగను దెప్పించెను. ఏలయ్యె తపస్సువలన వచ్చిన గంగ కావున నేలే రని దానికిఁ జేరు కలిగెను. అంతట నాతఁ డేలేశ్వర మను నొక గ్రామమును స్థాపించి రామేశ్వరమునకుఁ బోవుదారిలోఁ గృష్ణానదీసమీపమునఁ దపస్సు చేసికొనుచుండఁగా “నీ విచ్చట నుండవలయు నని” స్వప్నమున నొక దేవత చెప్పిన ట్లయ్యెను. అప్పు డాతఁ డేలూరు స్థాపించి యొక్కడనే ఋషువనించెను. ఏలూరిలోఁ బుట్టిన మంగళ్లు మాత్ర మే యేలయ్యె సంబంధము వలనఁ బరిశుద్ధులైన మంగళ్లు. నిజమైన మంగ ళ్లేలూరివారే. బెజవాడ మంగళ్లని, రాజమండ్రి మంగళ్లని పెద్దపేరేకాని వారి జన్మములలోఁ గొంతకలిత కక్కుఁజితి కల వని నేను దృఢముగా.

“నీ నీగగొలుగ! నీగొంతుగోయ! మేము సంకరజాతివారమా! చూచెదఁరేమి” యని ‘రా’ద్రాకారులై పదిమంది మంగ ళ్లుపన్యాసరంగమునొద్దకు వచ్చిరి. నేను వారిని శాంతిపఱచి “నీవు కూరుచుండుము. ఇంక మాటలాడవల”దని యావత్తను శాసించితిని.

తరువాత నొక్కఁడు పీఠ మెక్కి యిట్లనియెను. సోదరులారా! మనస్ఫుర్తి విశేషములు నేను గొన్ని చెప్పుదును. వత్తను గాని హేతు

పుచే నుపన్యాసమును వ్రాసికొనివచ్చితిని. శిశువు గలిగినప్పుడు బొడ్డు కోయుటకు మనక త్తి యవసరము. ఉపనయనసమయమున మనక త్తి యవసరము. మంగళసూత్ర ధారణసమయమున మనక త్తి యవసరము. నిత్యకృత్యములందు మనక త్తి యవసరము. మగవాడు చచ్చినప్పు డాతనిభార్యశిరోజములను దీయువేళ మనక త్తి యవసరము. అట్టియాచారము లేనిచోటనైనను మంగళసూత్రము ద్రైపువేళ మనక త్తి యవసరము. పుట్టినది మొదలు చచ్చినవర్యంతము మంగలితోఁ బనియున్నది. పరిపాటిగల దలగొరిగించుకొను వితంతువులనొద్ద మంగలి యెంత దగ్గఱగాఁ గూర్చుండునో యెటు గమా? సర్వస్థిలయందు మాతృభావము మనపవిత్రమైనవృత్తియే మనకు నేర్పుచున్నది. ఇంత పుణ్యవంతమైన వృత్తిమాత్రము ప్రపంచమున నింకొకటి లేదు. వీరాధిపీరులగు రాజాధిరాజులనుగూడ మంగలి తనముందుఁ గదలకుండ మెదలకుండ గూరుచుండఁజెట్టుకొనునే. జుట్టు చేతఁ బట్టికొనినను వారు నోరెత్తుటకు వీలులేదే! ఓహో! ఎంత మతగౌరవ ప్రవర్తులుగల వృత్తియో చెప్పవలయునా? ఈవృత్తి ఘనత పూజ్యత చెప్పుటకు నాల్గుకు శక్తి చాలదు. తలఁచుటకు మనస్సునకు శక్తి చాలదు.

మనకు వృత్తి ఔరముకాని గానముకాదు. సన్నాయిపాట బలి జీలు దూదేకులసాహేబులు మొదలగువారు నేర్పుకొనుచున్నారు. గానము ఔరమునకు రవంత సహాయకార్యముగ మనలోఁగొందఁ జింగీకరించినారు. 'మనపూర్వపుఁగొయ్యిపిడి చేతకత్తులకాలమునాటి ఔరపు సొగ సీనాఁడు లేదు. ఈనాఁడు కత్తిగుల్లయె పనికూడ నట్లి గుల్లఁ పైసొగసు నునుపు, డాబేకాని పనివానితనపు పనుండులేదు. గుల్లకత్తితోఁ గూటివచ్చునా? చేతకత్తి కది చెప్పిన సుగుణము. ఈచేతకత్తితోఁ జేసిన గడ్డము ప్రబంధకవిత్వమువలె బ్రశస్తగానమువలె బ్రజ్ఞాప్రకటకమై ప్రకాశించును. చిత్ర లేఖనమువలె, గానమువలె తురకర్త యొకకళయే గాని శాస్త్రము కాదు. కవి యెట్లు పుట్టవలయునో, తురకుఁ డట్లే పుట్టవలయును.

అ, చేతకత్తిమహిమఁ జింతించి చెప్పంగఁ
బహుతరమె వాని బాబుతరమె?

యని మంగలి సుబ్బరామ కవి చెప్పిననావేళపూర్ణములగు వాక్యములు వేదవాక్యములకంటె వేరుకావు.

తురకవృత్తిలోని రహస్యములఁ గొన్ని మనవి చేసెదను. ఒకగడ్డమును తొరముచేయుట కొక్క డొకగంట తీసికొనును. ఒక్కడైదు నిమిషములలో మూడుగడ్డములుచేయును. ఆహ్వనసంఘాధ్యక్షుని మేనమామగారు గానుగయె ద్దొకచుట్టు తిరిగివచ్చులోపల నొకగడ్డమును బూర్తిచేసెడువాడు. వేగముగాఁ జేయువాడు నిమిషముగఁ జేయలేడు. నిమిషముగఁ జేయువాడు వేగముగఁ జేయలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము? గొలుసుకట్టుగ వ్రాయువాడు విడి యక్షరములు వ్రాయలేడు. విడియక్షరములు వ్రాయువాడు గొలుసుకట్టుగ వ్రాయలేడు. మెత్తని పదనుకత్తితోఁ జేయువాడు గరసుపదను కత్తితోఁ జేయలేడు. గరుసుపదనుకత్తితోఁజేయువాడు మెత్తనిపదను కత్తితోఁ జేయలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము? సన్నకలముతో వ్రాయువాడు ముదుకకలముతో వ్రాయలేడు. ముదుకకలముతో వ్రాయువాడు సన్నకలముతో వ్రాయలేడు. ఎడమచేతి వాటముకలవాడు తొరము కుడిదొడ నారంభింపలేడు. కుడిచేతి వాటముగలవాఁడెడమదొడను బని యారంభింపలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము? బాగుగా మాటలాడఁగలవాడు బాగుగా వ్రాయలేడు. బాగుగా వ్రాయఁగలవాడు బాగుగా మాటలాడలేడు. చర్తము చిట్లకుండ కూటి తీయగలవాడు మిగులజాణ. అట్లుచేసియు “కూటి” కాయలు మొలవ నీయకుండఁ జేసినవాడు మఱితజాణ. సారస్వతమునందుమాత్రము? శబ్దాలంకారములకొఱకు దేవులాడువాడు. రసపుష్టి కలుగఁజేయలేడు. రసపుష్టికే జూచువాడు పద్యము కుంటిగఁజెప్పును. ఈలోపములదీర్చు వానికి గ్రంథచార్యము తప్పదు. ఇట్టిలోపములు సారస్వతమం దెట్లొ తొరమునం దట్లే. ఈలోపములను సాధ్యమైనంతవఱకు రాసీయకుండ్ సవ్యసాచులై సుపూర్ణులై మీరుప్రకాశింపవలయునని నాప్రార్థన. అన్నిలోపములుగూడ సాధ్యమైనంతవఱకుఁ జేతకత్తి తీర్చగల దనినాదృఢ విశ్వాసము. ఈచేతకత్తితోనే జగఁతులు, గజఁతులు కాలక్షేపము చేయుచుకొనిపైలోకమునకు వెడలిపోయినారు. నిద్రవచ్చునట్లుతొరము

చేయగలకత్తి చేత కత్తి. నూరాటులు, వేయాటులు, నగ్రహారములు సంపాదించిన దీచేతకత్తియే. ఒకసారి మాకుటుంబములో జరిగినచిత్రమును జెప్పెదను. మా పూర్వులలో నొకడు పెద్దాపురపుజగపతులలో నొకరికి ఊరము చేయుచుండెను. చేయుచుండగా కత్తికొయ్యి పిడి వదులయినది. పిడి బిగించుటకై యాతఁడు టక్కుటక్కున ప్రభుని నెత్తిపైఁ గొట్టెను. అంతట జొటజొట కన్నీళ్లు లాప్రభువునకు వచ్చినవి. కాని గోనేడవారు, పోలవరపువారు కుదుర్పలేక పోవుటచేత చిరకాలమునుండి బాధించుచున్న పార్శ్వపునొప్పి మంగల పిడిపోటుచే నెగిరిపోయినది. అతని కందుకై యగ్రహార మొసఁగబడినది. అప్పటి నుండియుఁ బార్శ్వపునొప్పియున్నవారు శిరోవాతమున్నవారు నాతని యొద్ద నట్లు నెత్తిపైఁ బిడి బిగించుకొనుచుండెడువారు. చేతకత్తితో గీడిన తలకుఁ గలుగు చలువ యాచితోతో గలుగదు. ఆముదముతోఁ గలుగదు. వేదాంతసంబంధమైన విశేషమొక్కటి కలదు. బ్రహ్మరంధ్రమున నుండి యమృతబిందు వంగిటలోనికి మహాపుణ్యాత్మునికి మోక్ష కాలమునందుఁ బడునట. అట్టిబిందువు మఱిత శ్రీశ్రీముగ స్థానము నుండి జార్చి యంగిటఁ బడఁజేయుటకుఁ జేతకత్తిపిడిపోటు యోగ శాస్త్రసాధనము లన్నిటికంటె సర్వోత్తమ మని యామహాపురుషుఁడన తిచ్చెడివాఁ డని వాడుక. అందుకొఱకు అనగ మోక్షమును సంపాదించుటకొఱ కొకడు ప్రయత్నించునట్లుచు మన పూర్వుని పిడిబొకా యింపుచేత నమృతబిందువు నోటిలోఁ బడఁగ వెంటనే యతఁడు మోక్షము పొందినట్లును వింతయైనకథ యున్నది. పామరులగు జను లేదో కొంత యల్లరిచేసినట్లుకూడ జనవాక్య ముండెను. “అందఱు నా చేతఁ జావనే చచ్చినారు. నీవు చంపున దేమిటి నీమొగము. నిమిత్త మాత్రుఁడుగ నుండవోయి బుద్ధిహీనుఁడా” యని నరునకు నాగాయ బుఁడు చెప్పిన భగవద్గీతానీతినే మనపూర్వుఁడు జ్ఞానహీను లగు నప్పటి ప్రజలకు బోధించినాడట. అందుచేతనే నాతని కపరకృష్ణుఁ డని పేరు వచ్చెనట. జ్ఞానబోధమున నాతని యంత వాడు లేడు. మోక్షసాధనములలోఁ జేతకత్తి యంత శుభమైనది లేదు.

భారతదేశమున బ్రజలుచేయు ప్రత్యాచారమునకును వేదాం

తార్థ మున్నది కాని లేకపోలేదు. ఏవనికాని శరీరపోషణాదివృత్తులతో నెన్నఁడుచు మనము చేయము. స్నానము దేహ పరిశుద్ధికిఁ గాదు. మనః పరిశుద్ధితోఁ గర్త మొనర్చుటకు భోజనము ప్రాపంచికకార్యము లొనర్చుట కైన దేహదార్ధ్యమునకుఁ గాదు. యోగాదిసాధనములు చేసి మోక్ష మందుటకు. అటులే తుర కర్తమునకుఁగూడ వేదాంతార్థ ముండక తప్పదు. అది యేదియో యోచింతము. తలయే శరీరమందలి ముఖ్యభాగము. ఎందుచేత ? మనస్సునకు స్థాన మగుటచేత. మనస్సు లోనే సర్వపాపము బుడయించి బయలు వెడలును. ఆ పాపములే వెండ్రు కల రూపమున తలనుండి వచ్చుచున్నవి. తురకర్త మనఁగ పాప విచ్ఛేద మన్నమాట. అందుచేత మతమే సమస్తమయినభారతదేశ మునవట్టునకు మతగురుండు మంగలి యని చెప్పునెడల సత్యమునకు దూరమై యుండదు. మోక్ష ప్రదాతలలో మంగలికూడ నొకఁడు.

మమ్ముఁ బరాభవించుటకే పిల్చినారా, మేము సంకరకులము వారమా ? ఏలూరివారు పరిశుద్ధులూ అని పెద్దకేకలు పాక వెలుపల విసఁబడుచున్నవి. అందుపై దళ్ల పెదురుకట్ట లూడఁదీసి చూచెదరేమి తన్ను, కొట్టు మని యెందఱో కేకలువేసిరి. ఒక్క నిముసములోఁ బాక లోని వారందఱుఁ బైకి పోయినారు. పాకలోనుండి యంతకు ముందెప్పుడో కాని చల్లఁగ జాతీ వాపధూకభల్లూకముగారు పాకవెలుపల నుపన్యాస మారంభించినాఁడు “నాపరిశోధనలు తప్పలా ? వేదపురుషు లందఱు మంగళ్లని నిదర్శనములు చూపించెదను.” అని యాతఁడు వెట్టి కేకలు వైచుచున్నాఁడు. ఇంతలో రక్షకభటులు వచ్చిరి. అల్లరికి కారణమైనవారు దొరకకపోవుటచేత నేమియు నెఱుంగని నలుగురు బడిపిల్లలను, నాదారినప్పుడు చెంబుతో ముష్టికిఁ బోవుచున్న బలిజ వితంతువును బట్టుకొని కొట్టులోఁ బెట్టిరి. ఉపసంహారోపన్యాసమున సంతయుఁ జెప్పవలయునని ప్రారంభోపన్యాసమును నాల్గుముక్కలలోఁ గడతేర్చితిని. అవకాశములేక యుపసంహారోపన్యాసమును మానితిని. సభ తుద కిట్లయ్యె. ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1952

నవల

ప్రతి 1-కి.ర్యు. అ.

సుజనరంజని	...	1	0
ఉన్నాదిని	...	0	6
రాధారాణి	...	0	8
దుర్దేశనందని	...	1	0
కపాలకుండల	...	1	0
లీల	...	0	6
వీరబాల	...	1	0
ఆనందమత, నవల	...	1	12
ఆంధ్రరాష్ట్రము	...	2	0
రోషినార, నవల	...	1	8

ప్రతి 1-కి ర్యు. అ.

లాలాబి	...	0	12
బాలాదిత్య (చరిత్రాత్మకమగు నవల)	...	4	0
శంభుతో నొకనాటి			
సహవాసము...	0	4	
చంద్రగుప్తుడు, నవల...	2	8	
నీతిసీంధువు, నవల	...	1	0
వనజాక్షి	...	1	0
స్వప్నయాత్ర	...	1	0
ముగ్గురుమూర్తులు	...	2	8

జీవితములు

త్యాగరాజచరిత్ర	...	0	10
శ్రీలాలజమతిరాయి	0	2	
రామకృష్ణపరమహంసచరిత్ర	0	6	
శ్రీగోపాలకృష్ణగోక్షేజీవితం	0	2	
శ్రీమహాదేవగోవిందరానడే	0	2	
శివాజీచరిత్ర, ప్రతిమతో	1	0	
గౌరాంగస్వామిచైతన్య	0	4	
శ్రీశంకరాచార్యచరిత్ర	0	6	
శ్రీవేమనయోగిజీవితము	0	4	
దాదాభాయి నారోజీచరిత్ర	0	2	
మహమ్మదుజీవితము	...	0	4
నెపోలియన్ చక్రవర్తిచరిత్ర	0	4	
గాంధీజీవితము-ఉపన్యాసము	1	8	
ముడుంబ సరసింహాచార్య	0	3	
సోదరినివేదితజీవితము	0	2	
శ్రీకృష్ణకార్మగారిజీవితము	0	2	

వివేకానందస్వామిజీవితము	0	4	
శ్రీకృష్ణదేవరాయచరిత్ర	2	8	
లాడ్స్ కైపుజీవితము	...	0	8
అప్పయ్యదీక్షితచరిత్ర	0	12	
సరోజినీదేవిచరిత్ర	0	6	
శ్రీప్రకాశముగారిజీవితము	0	12	
శ్రీరాజేంద్రప్రసాద్ జీవితం	0	3	
డాక్టర్ పట్టాభిసీతారామయ్య			
జీవితచరిత్ర	0	10	
శ్రీసీ. రాజగోపాలాచారి			
జీవితము	0	3	
స్వామిరామతీర్థజీవితము	0	4	
రామానుజాచార్యచరిత్ర	0	3	
శాలివాహనచరిత్ర	0	3	
శ్రీశుకారామస్వామిచరిత్ర	0	6	
శ్రీచిత్తరంజనదాసుజీవితం	0	4	

మచిళ్ళ రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.పి.సి.బి, చెన్నపురి.

సాక్షి

కవిశేఖర

శ్రీపానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావు గారి

విరచితము

సంఘదురాచారనిర్మూలనకరంబులును, పండితసామరంజకంబులును, సరసహాస్యాద్భుతరసమయంబులును, గంగాధురీప్రతీకాశధాటీ విరాజితంబులును, అమృతమాధురీధురీణంబులును, ఆపూర్వభావభాసారంబులును, జ్ఞానదాయకంబులును, హర్షదాయకములునగు సాక్షిస్తుకరాజములను ఆంధ్రమహాజనులందఱును సాదరముగ జదివి శృంగార్యలగుదురుగాక !

సాక్షి	1-వ భాగము	3	0
„	2-వ భాగము	3	0
„	3-వ భాగము	2	8
„	4-వ భాగము	3	0
„	5-వ భాగము	2	8
„	6-వ భాగము	2	8

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్

హైదరాబాదు 1372.

292, ఎస్.ప్ల. నెడ్, చెన్నపురి. 1.

